

(อม.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม. อช.๗/๒๕๖๒

คดีหมายเลขแดงที่ อม. อช.๑๙/๒๕๖๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลฎีกา

วันที่ ๑๑ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	ผู้ร้อง
	นางสาวจันทภา พิชญไวยยวาท ที่ ๑	
	บริษัทบีเอ็มดับเบิลยู ลิสซิง (ประเทศไทย) จำกัด ที่ ๒	
	นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง ที่ ๓	ผู้คัดค้าน
	นางระพีพรรณ พงศ์เรืองรอง	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์คัดค้าน คำพิพากษาศาลฎีกาแผนก
คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๑๖ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๒
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับวันที่ ๒๔ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๓

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชี
รายชื่อเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณี

เข้ารับตำแหน่ง มีทรัพย์สินรวม ๑๑,๗๒๒,๖๙๒.๑๓ บาท หนี้สินรวม ๙,๗๑๕,๓๕๗.๕๑ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๒,๐๐๗,๓๓๔.๖๒ บาท ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่ง มีทรัพย์สินรวม ๖๘,๔๓๗,๑๕๖.๗๖ บาท หนี้สินรวม ๓๖,๒๙๗,๘๒๒.๒๔ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๓๒,๑๓๙,๓๓๔.๕๒ บาท และผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี มีทรัพย์สินรวม ๔๙,๙๕๔,๑๙๖.๙๘ บาท หนี้สินรวม ๑๙,๖๕๖,๐๐๔.๗๔ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๓๐,๒๙๘,๑๙๒.๒๔ บาท ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๗๗๙-๕๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ มีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา จากการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินปรากฏว่ามีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ในชื่อของผู้ถูกกล่าวหา ๘๖,๗๖๕,๗๔๓.๘๓ บาท ชื่อคู่สมรส ๒,๑๐๐,๐๐๐ บาท และเงินที่นำมาชำระเงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นมูลค่ารวมทั้งสิ้น ๙๐,๗๖๕,๗๔๓.๘๓ บาท ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงที่มาของทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นดังกล่าวโดยอ้างสัญญา ๕ ฉบับ คือ ฉบับที่ ๑ เงินกู้ยืมจากนายไชยา พงศ์เรืองรอง ตามสัญญากู้ยืมเงินลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๒ เงินกู้ยืมจากนายจั่งเขียง เฉิน ตามสัญญากู้ยืมเงินลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๓ เงินกู้ยืมจากนายสมบัติ พิษณุไวยศยาท

ตามสัญญากู้ยืมเงินลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๔ สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ให้แก่นางอุไร พิชัยกำจรฤทธิ ในราคา ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท และฉบับที่ ๕ สัญญาจ้างทำของลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ ระหว่างนาย อริสมันต์ พงศ์เรืองรอง ผู้รับจ้าง และนายอลงกรณ์ แสงหวั่ง ผู้ว่าจ้าง ตกลงรับจ้างประกอบทำชุดประตู หน้าต่าง ตู้เสื้อผ้า ประตูห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี ในโครงการจอมเทียนฮอติเคย์ และโครงการบูติก ซิตี้ จำนวน ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท วันทำสัญญารับเงินมัดจำร้อยละ ๓๐ เป็นเงิน ๘,๑๐๐,๐๙๖ บาท คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินพิจารณาแล้วเห็นว่า สัญญากู้ยืมเงินทั้ง ๓ ฉบับไม่มีการกู้ยืมเงินกันจริง สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างไม่มีการชำระเงินกันจริง สัญญาจ้างทำของไม่มีการจ้างจริง และผู้ถูกกล่าวหาที่มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติมูลค่ารวม ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท ตามรายการดังต่อไปนี้

- (๑) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘,๙๓๕,๓๐๐ บาท
- (๒) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๙๕-๐-๑๖๖๒๗-๘ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๒๓๒,๗๐๐ บาท
- (๓) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท
- (๔) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๗๗๘-๑๖๐-๑๔๑-๕ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑๑,๘๔๒,๐๐๐ บาท

(๕) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีกระแสรายวัน เลขที่ ๗๗๘-๓๐๑-๐๑๗-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑,๐๐๘,๙๕๔ บาท

(๖) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางซื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๑ ตารางวา และที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางซื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๐ ตารางวา มูลค่ารวม ๗,๙๙๒,๐๐๐ บาท

(๗) บ้านเลขที่ ๓๔๒/๓ ซอยรัชดาภิเษก ๓๖ แขวง ๙-๓ (ซอยเสือใหญ่อุทิศ) แขวงจันทระเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มูลค่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๘) รถยนต์ยี่ห้อบีเอ็มดับเบิลยู รุ่น ๗๓๐LD หมายเลขเครื่องยนต์ ๓๐๒๖๘๕๕๐ หมายเลขตัวถัง MMFYG๔๔๐๔๐DZ๓๐๔๕๓ เลขทะเบียน ถ-๘๘๘๘ (ป้ายแดง) มูลค่า ๑,๘๐๕,๒๗๒ บาท กรรมสิทธิ์ของผู้คัดค้านที่ ๒ (ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ครอบครอง)

(๙) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๐) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๑-๐๓๔๓๘-๒ ชื่อบัญชี ผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๑) เงินที่นำมาชำระหนี้เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน ชื่อบัญชี นางจิราวรรณ (ชื่อเดิมของผู้ถูกกล่าวหา) และผู้คัดค้านที่ ๓ เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๙๕๔-๒๕/๒๕๖๑ มีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติตามรายการทรัพย์สินดังกล่าวมูลค่ารวม ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท และส่ง

รายงานผลการตรวจสอบไปยังผู้ร้อง ขอให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่เพิ่มขึ้นมากผิดปกติตามรายการดังกล่าว จำนวน ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท รวมทั้งดอกผลของทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน หากไม่สามารถบังคับคดีแก่ทรัพย์สินดังกล่าวได้ไม่ว่าทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วน ขอให้บังคับคดีเอาทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาภายในอายุความสิบปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๘, ๘๐, ๘๓

ผู้ถูกกล่าวหาแย้งคำคัดค้านและแก้ไขคำคัดค้านว่า ความเห็นของคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินขัดแย้งกับพยานหลักฐาน กรณีกู้ยืมเงินจากนายไชยา พงศ์เรืองรอง เป็นเงินส่วนตัวของนายไชยาซึ่งไม่จำเป็นต้องนำเงินในบัญชีธนาคารเท่านั้นมาให้กู้ยืม นายไชยาประกอบธุรกิจมีฐานะเพียงพอให้กู้ยืม กรณีกู้ยืมเงินจากนายจั่งเซียง เฉิน โดยไม่ได้ทำหลักฐานการรับเงินไม่เป็นที่เหตุให้การกู้ยืมเงินเสียไป แม้นายจั่งเซียงจะปกปิดข้อเท็จจริงต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ภายหลังถูกฟ้องเป็นคดีล้มละลาย แต่นายจั่งเซียงก็ให้กู้ยืมเงินจริง และขณะนั้นศาลล้มละลายกลางยังมิได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์นายจั่งเซียง กรณีกู้ยืมเงินจากนายสมบัติ พิษณุไวยศวาท พี่เขยผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นการช่วยเหลือกันในเครือญาติ มีหลักฐานเป็นหนังสือ พยานจดจำเหตุการณ์ที่ผ่านมานานขาดตกไปบ้างก็ไม่ใช่เหตุให้สัญญาเป็นโมฆะ กรณีสัญญาจ้างทำของ เป็นการว่าจ้างโดยตรงระหว่างผู้คัดค้านที่ ๓ กับนายอลงกรณ์ แซ่หวัง การตรวจสอบจากบริษัทจอมเทียน ฮอติเคย์ จำกัด หรือบริษัท เอ็น เอ อีสเทิร์น เซอร์วิส จำกัด ย่อมไม่พบการว่าจ้างในงบการเงิน ส่วนกรณีสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างกับนางอุไร พิชัยกำจรวุฒิ มีการทำสัญญากันจริงตามคำให้การเดิมของนางอุไร แต่ปัจจุบันนางอุไรและผู้คัดค้านที่ ๓ มีปัญหาเกี่ยวกับการลงทุนในบริษัทพัทยา โมเดิร์น จำกัด เนื่องจาก

นางอุไรไม่เคยแบ่งผลประโยชน์ให้ตามสัดส่วนของผู้ถือหุ้น และนางอุไรฉวยโอกาสบริหารบริษัทพัทยาโมเดิร์น จำกัด เพียงฝ่ายเดียว แต่นางอุไรก็ให้การรับว่ามีการทำงานให้แก่โครงการของนายอลงกรณ์ จริ่ง กรณียยนต์ียี่ห้อบีเอ็มดับเบิลยู ผู้ถูกกล่าวหาทำสัญญาเช่าซื้อเมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ โดยนำเงินช่วยงานอุปสมบทผู้คัดค้านที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๕ ประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งได้รับยกเว้นภาษีและผู้ถูกกล่าวหาเก็บรักษาไว้ มารวมกับเงินกู้ยืมจากนายสมบัติอีก ๓๓๖,๔๔๘.๖๐ บาท รวมเป็นเงิน ๒,๓๓๖,๔๔๘.๖๐ บาท ไปชำระเงินดาวน์ ส่วนที่เหลือผู้ถูกกล่าวหา นำเงินเดือนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีอยู่ผ่อนชำระ ๓๘ งวด เป็นเงิน ๒,๓๘๓,๒๐๓.๗๔ บาท รวมเงินที่ชำระไปแล้ว ๔,๗๑๙,๖๕๒.๓๔ บาท ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. आयัดเงินของผู้ถูกกล่าวหาจึงมิได้ผ่อนชำระอีกเลย กรณีที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๓ มูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ได้นำเงินจากการกู้ยืมไปชำระราคา จึงเป็นเงินที่มีอยู่แล้ว การที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ นำเงินบางส่วนไปชำระหนี้หรือใช้สอยไม่ทำให้มีเงินมากขึ้น จึงมิใช่การแปรสภาพ ยักย้าย โอน หรือปกปิดทรัพย์สิน ทั้งเงินเข้าบัญชีมีที่มาชัดเจน มิได้เพิ่มขึ้นอย่างผิดปกติ คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินไม่พบหลักฐานการทุจริต แต่ได้สรุปข้อเท็จจริงโดยขัดต่อความเป็นจริงและไม่ใช้วิธีการที่ถูกต้องโดยพิจารณาจากเพียงกระแสเงินเท่านั้น ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีเงินเพิ่มขึ้นจริงตามรายงานผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๑ ยืนยันคำคัดค้านว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ มิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ผู้คัดค้านที่ ๑ ชื่อที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี โดยจดทะเบียนถูกต้อง ขอให้คืนที่ดินดังกล่าวแก่ผู้คัดค้านที่ ๑

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาว่า ให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ มูลค่ารวม ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท ตามรายการดังต่อไปนี้ พร้อมดอกผลที่เกิดขึ้นตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔, ๓๘ ประกอบมาตรา ๘๓

๑. เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘,๙๓๕,๓๐๐ บาท

๒. เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๙๕-๐-๑๖๖๒๗-๘ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๒๓๒,๗๐๐ บาท

๓. เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท

๔. เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๗๗๘-๑๖๐-๑๔๑-๕ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑๑,๘๔๒,๐๐๐ บาท

๕. เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีกระแสรายวัน เลขที่ ๗๗๘-๓๐๑-๐๑๗-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑,๐๐๘,๙๕๔ บาท

๖. ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางซื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๑ ตารางวา และที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางซื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๐ ตารางวา มูลค่ารวม ๗,๙๙๒,๐๐๐ บาท

๗. บ้านเลขที่ ๓๔๒/๓ ซอยรัชดาภิเษก ๓๖ แยก ๙-๓ (ซอยเสือใหญ่อุทิศ) แขวงจันทระเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มูลค่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๘. เงินของผู้ถูกกล่าวหาจำนวนเท่าที่ชำระราคารถยนต์ยี่ห้อบีเอ็มดับเบิลยู รุ่น ๗๓๐ Ld หมายเลขเครื่องยนต์ ๓๐๒๖๘๕๕๐ หมายเลขตัวถัง MMFYG๔๔๐๔๐DZ๓๐๔๕๓ เลขทะเบียน ฅ-๘๘๘๘ (ป้ายแดง) เฉพาะเงินดาวน์ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และค่าเช่าซื้อ ๑๒ งวด เป็นเงิน ๘๐๕,๒๗๒ บาท รวมจำนวน ๑,๘๐๕,๒๗๒ บาท โดยบังคับจากผู้ถูกกล่าวหา

๙. เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๑-๐๓๔๓๘-๒ ชื่อบัญชี ผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท

๑๐. ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ มูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

๑๑. เงินที่นำมาชำระหนี้เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน ชื่อบัญชี นางจิรวรรณ (ชื่อเดิมของผู้ถูกกล่าวหา) และผู้คัดค้านที่ ๓ เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท

หากไม่อาจบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินตามคำพิพากษาข้างต้นได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วน ให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ภายในอายุความสิบปี แต่ต้องไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๓ ให้คืนรถยนต์บีเอ็มดับเบิลยูตามคำร้องแก่ผู้คัดค้านที่ ๒ ยกคำคัดค้านของผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๓

ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์พยานหลักฐานในชั้นไต่สวนประกอบรายงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยเข้ารับตำแหน่ง

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีเข้ารับตำแหน่ง มีทรัพย์สินรวม ๑๑,๗๒๒,๖๙๒.๑๓ บาท หนี้สินรวม ๙,๗๑๕,๓๕๗.๕๑ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๒,๐๐๗,๓๓๔.๖๒ บาท ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ และได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่ง มีทรัพย์สินรวม ๖๘,๔๓๗,๑๕๖.๗๖ บาท หนี้สินรวม ๓๖,๒๙๗,๘๒๒.๒๔ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๓๒,๑๓๙,๓๓๔.๕๒ บาท และผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี มีทรัพย์สินรวม ๔๙,๙๕๔,๑๙๖.๙๘ บาท หนี้สินรวม ๑๙,๖๕๖,๐๐๔.๗๔ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๓๐,๒๙๘,๑๙๒.๒๔ บาท สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือถึงผู้ถูกกล่าวหาให้ชี้แจงข้อเท็จจริงกรณีไม่แนบสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา รวมถึงกรณีแสดงรายละเอียดและเอกสารประกอบหนี้สินที่มีหลักฐานเป็นหนังสือไม่ครบถ้วน และกรณีทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ เงินฝากธนาคาร เงินลงทุน ที่ดิน ยานพาหนะ และการรับเงินจากการขายที่ดินพร้อมบ้าน เงินจากสัญญาจ้างทำของ และเงินจากบิดามารดา ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๑๑๓๒/๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมถึงความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาในการดำรงตำแหน่งดังกล่าว จากการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งเปรียบเทียบกับกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีประกอบ

พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาเพิ่มทรัพย์สินเพิ่มขึ้นในส่วนที่เป็นชื่อผู้ถูกกล่าวหา ๘๖,๗๖๕,๗๔๓.๘๓ บาท ในส่วนที่เป็นชื่อผู้คัดค้านที่ ๓ คู่สมรส ๒,๑๐๐,๐๐๐ บาท และในส่วนเงินที่นำไปชำระหนี้เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท มูลค่ารวม ๙๐,๗๖๕,๗๔๓.๘๓ บาท จึงมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริง ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงที่มาของทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นโดยอ้างสัญญา ๕ ฉบับ คือ ฉบับที่ ๑ เงินกู้ยืมจากนายไชยา พงศ์เรืองรอง ตามสัญญากู้ยืมเงินลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๒ เงินกู้ยืมจากนายจั่งเชียง เฉิน ตามสัญญากู้ยืมเงินลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๓ เงินกู้ยืมจากนายสมบัติ พิษณุไวยศวาท ตามสัญญากู้ยืมเงิน ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๔ สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ที่ผู้ถูกกล่าวหาจะขายที่ดินให้แก่นางอุไร พิชัยกำจรวุฒิ ในราคา ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท และฉบับที่ ๕ สัญญาจ้างทำของลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ ซึ่งผู้คัดค้านที่ ๓ รับจ้างนายอลงกรณ์ แซ่หวัง ประกอบทำชุดประตูหน้าต่าง ตู้เสื้อผ้า ประตูห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี ในโครงการจอมเทียนฮอติเคย์ และโครงการบุติก ซิตี เป็นเงิน ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท วันทำสัญญารับเงินมัดจำร้อยละ ๓๐ เป็นเงิน ๘,๑๐๐,๐๙๖ บาท จากการตรวจสอบไต่สวนพยานบุคคลและเอกสารแล้ว คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเห็นว่า สัญญากู้ยืมเงินทั้ง ๓ ฉบับ ไม่มีการกู้ยืมเงินกันจริง สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างไม่มีการชำระเงินกันจริง และสัญญาจ้างทำของไม่มีการจ้างจริง และพบว่าในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๙๕-๐-๑๖๖๒๗-๘ รวม ๒๑ รายการ ได้นำไปชำระหนี้เงินกู้ยืมธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ เพื่อซื้อที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙

และ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางซื่อ) กรุงเทพมหานคร ผู้ร้องจึงขอให้ที่ดินทั้ง ๒ แปลงดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดิน คงมีทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ มูลค่ารวม ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท ตามรายการดังต่อไปนี้

(๑) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘,๙๓๕,๓๐๐ บาท

(๒) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๙๕-๐-๑๖๖๒๗-๘ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๒๓๒,๗๐๐ บาท

(๓) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท

(๔) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๗๗๘-๑๖๐-๑๔๑-๕ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑๑,๘๔๒,๐๐๐ บาท

(๕) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีกระแสรายวัน เลขที่ ๗๗๘-๓๐๑-๐๑๗-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑,๐๐๘,๙๕๔ บาท

(๖) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางซื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๑ ตารางวา และที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางซื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๐ ตารางวา มูลค่ารวม ๗,๙๙๒,๐๐๐ บาท

(๗) บ้านเลขที่ ๓๔๒/๓ ซอยรัชดาภิเษก ๓๖ แขวง ๙-๓ (ซอยเสือใหญ่อุทิศ) แขวงจันทระเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มูลค่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๘) รถยนต์ยี่ห้อบีเอ็มดับเบิลยู รุ่น ๗๓๐Ld หมายเลขเครื่องยนต์ ๓๐๒๖๘๕๕๐ หมายเลขตัวถัง MMFYG๔๔๐๔๐DZ๓๐๔๕๓ เลขทะเบียน ถ-๘๘๘๘ (ป้ายแดง) จำนวนเงิน ๑,๘๐๕,๒๗๒ บาท

(๙) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๐) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๑-๐๓๔๓๘-๒ ชื่อบัญชี ผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๑) เงินที่นำมาชำระหนี้เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน ชื่อบัญชีนางจิราวรรณ (ชื่อเดิมของผู้ถูกล่าหาล) และผู้คัดค้านที่ ๓ เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ผู้ถูกล่าหาลซึ่งเคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติตามรายการทรัพย์สินดังกล่าว มูลค่ารวม ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท และส่งเรื่องให้ผู้ร้องยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ สำหรับที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนมูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้จดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ให้ผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งเป็นบุตรของนายสมบัติเมื่อวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ผู้คัดค้านที่ ๑ จึงเป็นผู้มีชื่อถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินร่วมกับนายสมบัติและนางนภา พิษณุไวยศยาวา

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกตามอุทธรณ์ของผู้ถูกล่าหาลว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้หรือไม่ ผู้ถูกล่าหาลอุทธรณ์ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับการแต่งตั้งจากคณะบุคคลที่มาจากการยึดอำนาจการปกครองประเทศ แล้วออกคำสั่งตั้งกฎเกณฑ์ใหม่ คำสั่งและกฎเกณฑ์

ดังกล่าวไม่ใช่กฎหมาย ไม่อาจนำมาใช้บังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาและประชาชนทั่วไปได้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่ใช่เจ้าพนักงานตามกฎหมาย ไม่มีอำนาจไต่สวน การไต่สวนคดีนี้ไม่ชอบด้วยกฎหมาย พยานเอกสารต่าง ๆ ตามรายงานผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหากรณี ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติเป็นพยานหลักฐานที่ได้มาโดยมิชอบ ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้อง เห็นว่า คดีนี้เกิดจากการเปลี่ยนถ่ายอำนาจรัฐจากผู้บริหารประเทศชุดหนึ่งไปเป็นผู้บริหารประเทศอีกชุดหนึ่ง แล้วคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายใต้อำนาจการบริหารประเทศชุดใหม่กล่าวหาผู้ถูกกล่าวหาซึ่งอยู่ใน คณะผู้ถืออำนาจบริหารประเทศชุดเดิมว่าทุจริตหรือประพฤติดมิชอบในระหว่างถืออำนาจบริหาร ประเทศ ไม่ว่าจะการเปลี่ยนถ่ายอำนาจบริหารประเทศจะเกิดขึ้นด้วยวิธีการใด ผู้ถืออำนาจบริหาร ประเทศชุดใหม่ในฐานะผู้ถืออำนาจรัฐย่อมมีอำนาจร้องขอให้ศาลซึ่งเป็นอิสระจากคณะผู้บริหาร ประเทศชุดใหม่ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของคณะผู้ถืออำนาจบริหารประเทศชุดเดิมว่ากระทำ ทุจริตหรือประพฤติดมิชอบในระหว่างปฏิบัติหน้าที่หรือไม่เพื่อประโยชน์ของรัฐได้เสมอ เพราะ สาระสำคัญอยู่ที่ว่าผู้ถูกกล่าวหาทุจริตหรือประพฤติดมิชอบในระหว่างถืออำนาจรัฐหรือไม่ ผู้มีอำนาจ หน้าที่ดังเช่นผู้ถูกกล่าวหาต้องพร้อมที่จะถูกตรวจสอบ อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาว่า ศาลฎีกาแผนก คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหยิบยกเอาความสัมพันธ์ ความสนิทสนม ทางทำมาหาได้ และการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของบุคคลที่ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินมาพิจารณา เป็นการพิจารณา ข้อเท็จจริงนอกคำร้อง ไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า ความสัมพันธ์ ความสนิทสนม ทางทำมา หาได้ และการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เป็นความน่าเชื่อถือในการชั่งน้ำหนักเพื่อรับฟัง

พยานหลักฐานในการพิสูจน์การได้มาซึ่งทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา จึงไม่เป็นการวินิจฉัยนอกเหตุแห่ง
คำร้อง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืม
เงินจากนายไชยา พงศ์เรืองรอง ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน
๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท นายจั่งเชียง เฉิน ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวน
๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท และนายสมบัติ พิษณุไวยศยาท ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๙ กรกฎาคม
๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท หรือไม่นั้น เห็นว่า สัญญากู้ยืมเงินแม้เป็นหลักฐานที่สำคัญแต่ก็
เป็นเอกสารที่อยู่ภายในความรู้เห็นระหว่างผู้กู้และผู้ให้กู้ ยากที่บุคคลภายนอกจะตรวจสอบได้ ต้อง
อาศัยพฤติการณ์ภายนอกเป็นเครื่องชี้วัด สำหรับการกู้ยืมเงินจากนายไชยาซึ่งผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า
การที่นายไชยาไม่สามารถจดจำได้ว่าตนเองนำเงินที่เก็บไว้จากยอดเงินจำนวนเท่าใดหรือรับมาจาก
ที่ใดให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมไม่เป็นพิรุช เพราะนายไชยาและผู้ถูกกล่าวหาต่างให้การรับว่ามีการกู้ยืมเงิน
กันจริงและมีการทำสัญญากู้เป็นหลักฐาน แม้นายไชยาจะไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคล
ธรรมดาประจำปีภาษี ๒๕๕๑ ถึง ๒๕๕๕ ส่วนปีภาษี ๒๕๕๖ มีรายได้เพียง ๑๒๐,๐๐๐ บาท ก็เป็น
เรื่องปกติของคนทั่วไปที่จะหาทางหลีกเลี่ยงไม่เสียภาษี หากนายไชยาไม่มีเงินให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมได้
ไม่นั้น เห็นว่า นายไชยาประกอบอาชีพรับเหมาก่อสร้าง แม้อ้างว่าบางปีรับจ้างทำงานมูลค่ากว่า
๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ก็มีรายได้ไม่แน่นอน ส่วนที่อ้างว่ามีการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาทุกปี
เพื่อเป็นการยืนยันการมีรายได้ ก็ปรากฏว่าในช่วงเวลาตามที่ระบุในหนังสือสัญญากู้ยืมเงิน นายไชยา
มิได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา นอกจากนี้ นายไชยามีได้เบิกความยืนยันถึง
รายละเอียดเกี่ยวกับเงินที่ให้ผู้กู้ยืมว่ามาจากแหล่งใด จำนวนเท่าใด ได้รับเงินเมื่อใด จากบุคคลใด และ

มีการเก็บเงินไว้ที่ใด ทั้งไม่มีหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวมาแสดง ประกอบกับตามข้อมูลทางการเงินในบัญชีเงินฝากธนาคารของนายไชยารวม ๗ บัญชี ในช่วงเดือนสิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงวันทำสัญญากู้ยืมเงิน มีรายการเคลื่อนไหวและยอดเงินคงเหลือแต่ละเดือนในแต่ละบัญชีเพียงเล็กน้อยไม่ถึง ๑๐,๐๐๐ บาท จึงไม่น่าเชื่อว่านายไชยาจะมีเงินสดเก็บไว้เพียงพอให้กู้ยืมและได้ส่งมอบเงินที่กู้ยืมให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา ข้อเท็จจริงยังฟังไม่ได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจากนายไชยาตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังที่อ้าง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

สำหรับปัญหาว่า ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจากนายจั่งเชียง เงิน ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท หรือไม่ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า การที่นายจั่งเชียงเบิกความว่า ไม่สนิทกับผู้ถูกกล่าวหา ก็เพราะโดยปกติแล้วบุคคลทั่วไปที่ไม่ใช่ญาติพี่น้องมักจะให้การต่อพนักงานสอบสวนหรือเบิกความต่อศาลว่าตนเองไม่มีความสนิทสนมใด ๆ กับผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอยู่แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการเมือง ซึ่งไม่มีผู้ใดอยากเข้ามายุ่งเกี่ยว การให้การดังกล่าวไม่เป็นข้อพิรุณ แม้นายจั่งเชียงไม่รู้จักผู้ถูกกล่าวหาเป็นการส่วนตัว แต่ก็อาจรู้นอกจากผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ จะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้วยังประกอบอาชีพอื่นอีก การคบหาเป็นเพื่อนย่อมดีกว่าไม่คบหาแม้จะยังไม่คุ้นเคยกันแต่ก็ไม่ทำให้ความสัมพันธ์เสื่อมเสียไป การช่วยเหลือเพียงเล็กน้อย อาจก่อให้เกิดความไว้วางใจระหว่างกันมากขึ้นในอนาคต การที่นายจั่งเชียงให้การว่าให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจึงไม่ใช่เรื่องผิดปกตินั้น เห็นว่า นายจั่งเชียงประกอบธุรกิจซื้อขายข้าวและเป็นผู้บริหารบริษัทเม้งไต จำกัด อ้างว่าเงินที่ให้กู้ยืมเป็นเงินของบริษัทที่เตรียมไว้สำหรับซื้อขายข้าวเปลือกจากเกษตรกร แต่ก็ไม่มียางานงบการเงินหรืองบดุลของบริษัท

ที่มีรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินและเงินทุนหมุนเวียนมาแสดง เอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารที่บริษัทต้องจัดทำขึ้นเพื่อนำส่งต่อกรมธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ในการรายงานผลประกอบการและการดำเนินกิจการ รวมถึงใช้ประกอบการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคล ง่ายแก่การนำมาเป็นพยานหลักฐานประกอบการไต่สวนเพื่อแสดงให้เห็นถึงความสามารถของบริษัทในการนำเงินออกให้ผู้อื่นกู้ยืมได้ แต่ก็หาได้มีการนำเอกสารเหล่านี้มาแสดงไม่ สำหรับเอกสารทางการเงินรายงานแยกประเภททั่วไปที่มีการเสนอต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ก็มีได้ระบุว่าเป็นธุรกรรมที่มีความเกี่ยวข้องกับการให้กู้ยืมเงินแต่อย่างใด นอกจากนี้ นายจูงเชียงและบริษัทเม้งไต่จำกัด ถูกฟ้องเป็นคดีล้มละลายในช่วงปี ๒๕๕๔ ก่อนมีการทำสัญญากู้ เชื่อว่านายจูงเชียงและบริษัทเม้งไต่ จำกัด มีหนี้สินจำนวนมาก ประกอบกับการให้กู้ยืมเงินมีข้อตกลงชำระดอกเบี้ยเพียงอัตราร้อยละ ๒ ต่อปี ค่าตอบแทนจากการให้กู้ยืมจึง สร้างผลประกอบการให้แก่กิจการได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น นายจูงเชียงยังเบิกความว่ามีได้รู้จักสนิทสนมกับผู้ถูกกล่าวหาเป็นส่วนตัว โดยไม่ปรากฏเหตุผลหรือความจำเป็นใดที่นายจูงเชียงต้องให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินถึงจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท การนำเงินของบริษัทออกให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเช่นนี้จึงเป็นเรื่องผิดปกติวิสัยทั้งนายจูงเชียงและผู้ถูกกล่าวหาได้มีหลักฐานการรับเงินกู้แต่ละคราวมาแสดงทั้งที่เป็นหลักฐานสำคัญแห่งภาระหนี้ และไม่ปรากฏมีการเรียกหลักประกันการชำระเงินกู้ใดไว้ทั้งที่เงินที่ให้กู้ยืมเป็นทรัพย์สินของบริษัท มิใช่ทรัพย์สินส่วนตัวที่นายจูงเชียงจะจัดการได้ตามอำเภอใจ นอกจากนี้ สัญญากู้ยืมเงินระบุวันครบกำหนดชำระหนี้คืนในวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๗ แต่ก็ไม่ปรากฏว่านายจูงเชียงหรือบริษัทได้เร่งรัดให้ผู้ถูกกล่าวหาชำระหนี้ จึงไม่น่าเชื่อว่านายจูงเชียงให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงิน

ข้อเท็จจริงไม่อาจฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจากนายจูงเซียงตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ส่วนปัญหาว่า ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจากนายสมบัติ พิษณุไวศยวาท ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท หรือไม่ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า นายสมบัติซึ่งเป็นพี่ชายของผู้คัดค้านที่ ๓ ให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินเพื่อช่วยเหลือกันในเครือญาติโดยทำสัญญากู้ยืมเงินเป็นหลักฐานและมีการมอบเงินที่กู้ยืมให้แก่กันจริง แม้ผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๓ และนายสมบัติ จะจดจำรายละเอียดผิดพลาดคลาดเคลื่อนไปบ้างก็เป็นเรื่องธรรมดา นอกจากนี้ผู้คัดค้านที่ ๓ เคยขอยืมเงินจากนายสมบัติหลายครั้ง ทุกครั้งไม่ได้ทำสัญญากู้ยืมเพราะความไวใจซึ่งกันและกัน ส่วนผู้ถูกกล่าวหาไม่ใช่ญาติโดยตรงจึงต้องทำสัญญาต่อกันไว้หาใช้ข้อพิรุธไม่นั้น เห็นว่า นายสมบัติอ้างว่าประกอบธุรกิจมีบริษัทที่เป็นของครอบครัวหลายบริษัท ดำเนินกิจการรับเหมาก่อสร้าง จำหน่ายอุปกรณ์ก่อสร้าง รวมถึงธุรกิจซื้อขายและให้เช่าที่ดิน มีรายได้มากกว่า ๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ ต่อปี แต่ก็ได้ความว่าเงินที่ให้กู้ยืมเป็นเงินส่วนตัวโดยไม่มีหลักฐานยืนยันการมีรายได้ของตนมาแสดง ประกอบกับได้ความจากนายสมบัติอีกว่าการให้กู้ยืมเงินดังกล่าวจะทยอยส่งมอบเงินกู้ให้เป็นเงินสด เพราะมีเงินเก็บไว้ไม่เพียงพอที่จะส่งมอบทั้งจำนวน โดยก่อนหน้าการกู้ยืมเงินครั้งนี้ ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ เคยกู้ยืมเงินจากนายสมบัติมาก่อนนับครั้งไม่ถ้วน ครั้งละประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ ถึง ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่เคยทำหลักฐานเป็นหนังสือไว้ การส่งมอบเงินกู้ให้เป็นจำนวนที่แตกต่างกันในการกู้ยืมเงินหลายครั้งเช่นนี้ ย่อมสร้างความสับสนและภาระในการจดจำยอดหนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้แก่ นายสมบัติซึ่งมีอายุกว่า ๖๐ ปี แต่กลับไม่ปรากฏว่ามีการจัดทำหลักฐานการส่งมอบหรือการรับเงินกู้ในแต่ละคราวไว้ นายสมบัตียังเบิกความว่าไม่เคยได้รับเงินกู้คืน

จากผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ แต่กลับยินยอมให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินเพิ่มอีกถึง ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท นับเป็นข้อพิรุธยิ่ง ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๓ และนายสมบัติเคยให้การไว้ในชั้นไต่สวนของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินแตกต่างกันเกี่ยวกับจำนวนเงิน และวันเวลารับเงินกู้ ก็ถือเป็นข้อสำคัญของการกู้ยืมเงินและมีผลต่อการคำนวณภาระหนี้ จึงไม่น่าเชื่อว่าจะมีการกู้ยืมเงินกันจริง ข้อเท็จจริงยังฟังไม่ได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินนายสมบัติตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังอ้าง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหา ข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงินจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากนางอุไร พิชัยกำจรวุฒิ ตามสัญญาจะซื้อจะขายฉบับลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาตกลงจะขายที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๑ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร กรุงเทพมหานคร พร้อมสิ่งปลูกสร้าง ในราคา ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท หรือไม่ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า แม้ผู้ถูกกล่าวหาให้การว่าได้รับเงินจากนางอุไรเพียง ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ผู้คัดค้านที่ ๓ ก็ยืนยันว่าได้รับเงินมาจากนางอุไรอีก ๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็น ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงถูกต้องตรงกับความเป็นจริง หาได้เบิกความเท็จหรือขัดแย้งกันไม่ ส่วนเหตุที่นางอุไรเบิกความแตกต่างจากที่เคยให้การไว้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. เนื่องจากมีเหตุโกรธเคืองและมีเรื่องขัดผลประโยชน์จากการไม่แบ่งปันผลกำไร และสิทธิต่าง ๆ ที่ผู้ถูกกล่าวหาสิทธิได้รับในการดำเนินการลงทุนตามสัดส่วนของผู้ถือหุ้นในบริษัทพทยา โมเดิร์น จำกัด และการที่นางอุไรไม่ฟ้องเรียกเงินคืนก็ได้ทำให้นางอุไรเสียประโยชน์ เนื่องจากนางอุไรได้รับผลประโยชน์จากการที่ไม่แบ่งปันผลกำไรของบริษัทพทยา โมเดิร์น จำกัด ให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา ทั้งนางอุไรและบุตรหลานต่างมีหุ้นส่วนในบริษัทแฮส ออฟ ฮาร์ท

พริ๊อฟเพอร์ตี ๒๐๑๒ จำกัด ของผู้ถูกกล่าวหาที่เพิ่งเปิดดำเนินกิจการ ซึ่งผลประโยชน์ที่ได้มีมากกว่า การฟ้องเรียกเงินส่วนนี้คืน หาใช่นางอุไรสำนักผิดตามที่ได้เบิกความ คำเบิกความของนางอุไรจึง ไม่อาจรับฟังได้นั้น เห็นว่า การทำสัญญาจะซื้อจะขายกฎหมายมิได้บัญญัติให้ต้องทำเป็นหนังสือหรือ จดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นเรื่องที่คุณสัญญาจะตกลงกันหรือจะทำหลักฐานเป็นหนังสือขึ้น เมื่อใดก็ได้ ข้อตกลงจะซื้อจะขายเป็นเรื่องที่อยู่ในความรู้เห็นภายในของคุณสัญญา ต้องอาศัยพฤติการณ์ ภายนอกระหว่างคุณสัญญาเป็นเครื่องชี้วัด เมื่อพิจารณาสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง ระบุราคาทรัพย์สินที่จะซื้อจะขายเป็นเงิน ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีการชำระเงินในวันทำสัญญาจำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ อ้างว่านางอุไรได้ชำระราคาค่าที่ดินพร้อม สิ่งปลูกสร้างให้ผู้ถูกกล่าวหาจำนวน ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท และผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ กลับไม่มีหลักฐานการ รับเงินจำนวนดังกล่าวมาแสดง ทั้งที่เป็นหลักฐานสำคัญและจำเป็นแก่การตรวจสอบการรับชำระ ค่าที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างเนื่องจากการชำระราคายังไม่ครบจำนวนตามสัญญา นอกจากนี้ ก็ไม่ ปรากฏข้อตกลงหรือมูลเหตุใดที่นางอุไรต้องแบ่งการชำระเงินออกเป็น ๒ ส่วน ให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา และผู้คัดค้านที่ ๓ ทั้งที่ผู้คัดค้านที่ ๓ มิใช่คู่สัญญาดังกล่าว ทั้งยังขัดแย้งกับที่นางอุไรเคยให้การต่อ เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ ว่าได้ทำสัญญา จะซื้อจะขายและชำระเงินให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาโดยตรง ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ ไม่เคยชี้แจง ในชั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเบิกความต่อศาล รวมทั้งมิได้ถามค่านางอุไรเกี่ยวกับการแบ่งชำระ เงินให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ เป็น ๒ ส่วน ดังกล่าว ส่วนการที่นางอุไรให้การต่อเจ้าหน้าที่ สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. และคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินในภายหลัง

กับเบิกความต่อศาลแตกต่างจากที่เคยให้การไว้ในครั้งแรก โดยยืนยันว่าตนมิได้มีเจตนาที่จะซื้อจะขายที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามสัญญา ไม่มีการชำระเงินให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้คัดค้านที่ ๓ ก็ได้ความจากนางอุไรว่า ก่อนไปพบและให้การต่อเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในครั้งแรก ผู้ถูกกล่าวหามาพบและแจ้งให้พยานให้การเช่นนั้น พยานเกรงว่าการให้การดังกล่าวจะทำให้พยานได้รับความเดือดร้อนแต่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งว่าจะมีการออกเอกสารรับรองให้ ต่อมาก็ไม่มีการออกเอกสารดังกล่าว พยานจึงกลับคำให้การและขอให้การตามความเป็นจริง ก็ทำใช่เพราะนางอุไรมีสาเหตุโกรธเคืองหรือขัดผลประโยชน์กับผู้ถูกกล่าวหาไม่ นางอุไรยังตอบศาลถามว่า ขณะนั้นตนประกอบอาชีพค้าขายโดยเปิดร้านอาหารเพียงอย่างเดียวมีรายได้เดือนละ ๓๐,๐๐๐ ถึง ๖๐,๐๐๐ บาท ซึ่งต้องนำไปใช้จ่ายในครอบครัว จึงไม่น่าเชื่อว่านางอุไรจะมีเงินเพียงพอชำระค่าที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างตามสัญญาได้ ข้อเท็จจริงยังฟังไม่ได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงิน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวจากนางอุไร อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาว่า นายอลงกรณ์ แซ่หวัง ได้ว่าจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ ทำชุดประตู หน้าต่าง ตู้เสื้อผ้า ประตูห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี ในโครงการจอมเทียน ฮอติเคย์และโครงการบูติก ซิตี้ ตามสัญญาจ้างทำของฉบับลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ หรือไม่ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า แม้นายอลงกรณ์จะเป็นเพียงผู้ถือหุ้นของบริษัทจอมเทียน ฮอติเคย์ จำกัด และบริษัทเอ็น เอ อีสเทิร์น เซอร์วิส จำกัด เจ้าของโครงการ แต่หากนายอลงกรณ์เป็นเจ้าของงาน หรือเป็นผู้ติดต่องาน หรืองานตามสัญญาจ้างเป็นงานส่วนตัวของนายอลงกรณ์ ก็สามารถทำสัญญาว่าจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ ให้ทำงานได้ ทั้งนางอุไรก็ให้การและเบิกความว่า บริษัทพัทยา โมเดิร์น จำกัด ได้เรียกเก็บเงินค่าจ้างสำหรับ ๒ โครงการประมาณ ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท แสดงว่ามีการทำสัญญาจ้างกันจริง จึงเป็นเงินรายได้ของผู้คัดค้านที่ ๓

ที่ผู้ถูกกล่าวหาจะนำไปแสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินได้ มิใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้น
ผิดปกตินั้น เห็นว่า สัญญาจ้างทำของระบุว่า นายอลงกรณ์ว่าจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ ให้ประกอบทำชุดประตู
หน้าต่าง ตู้เสื้อผ้า ประตูห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี ในโครงการจอมเทียน ฮอติเคย์ และโครงการบูติก ซิตี ซึ่ง
เป็นการทำสัญญาในฐานะส่วนตัวทั้งสองฝ่าย จึงเป็นเรื่องที่อยู่ในความรับรู้ของนายอลงกรณ์และ
ผู้คัดค้านที่ ๓ เท่านั้น กรณีต้องพิจารณาพฤติการณ์ภายนอกและพยานหลักฐานอื่นประกอบด้วย เมื่อ
โครงการจอมเทียน ฮอติเคย์ มีบริษัทจอมเทียน ฮอติเคย์ จำกัด เป็นเจ้าของโครงการ และโครงการ
บูติก ซิตี มีบริษัทเอ็น เอ อีสเทิร์น เซอร์วิส จำกัด เป็นเจ้าของโครงการ โดยนายอลงกรณ์เป็นเพียง
ผู้ถือหุ้นในบริษัททั้งสอง หากได้เป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนหรือได้รับมอบอำนาจให้กระทำ
การแทนบริษัททั้งสองไม่ ทั้งไม่ปรากฏหลักฐานว่านายอลงกรณ์มีอำนาจดำเนินการว่าจ้างบุคคลใดให้
ทำงานในโครงการดังกล่าวเป็นส่วนตัว จึงไม่น่าเชื่อว่านายอลงกรณ์จะมีอำนาจทำสัญญาจ้างทำของ
เพื่อดำเนินการต่าง ๆ ในโครงการแทนบริษัทเจ้าของโครงการหรือกระทำการใดในฐานะส่วนตัวได้
ส่วนที่นายอลงกรณ์เคยให้การต่อคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินว่า บริษัท
จอมเทียน ฮอติเคย์ จำกัด ได้กู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) เพื่อมาก่อสร้างโครงการ
ทั้งสองแห่ง เมื่อธนาคารโอนเงินเข้าบัญชีของบริษัท นายอลงกรณ์จะเบิกถอนเงินมาเข้าบัญชีส่วนตัว
จากนั้นจะเบิกถอนเงินจากบัญชีส่วนตัวนำไปชำระเป็นค่าจ้างแต่ละงวดให้ผู้คัดค้านที่ ๓ ก็ไม่ปรากฏ
หลักฐานว่านายอลงกรณ์มีอำนาจเบิกถอนเงินแทนบริษัทได้ ข้ออ้างส่วนนี้จึงไม่น่าเชื่อถือ สำหรับ
ผู้คัดค้านที่ ๓ ที่อ้างในทำนองว่าตนรับจ้างทำงานและรับเงินค่าจ้างตามสัญญาไว้แทนบริษัทพญา
โมเดิร์น จำกัด เนื่องจากไม่แน่ใจว่าบริษัทดังกล่าวจดทะเบียนนิติบุคคลแล้วหรือไม่ ก็ไม่ปรากฏ
ข้อความในสัญญาหรือมีหลักฐานอื่นใดที่แสดงให้เห็นว่าสัญญามีผลเกี่ยวข้องกับบริษัทพญา โมเดิร์น

จำกัด ทั้งไม่ปรากฏหลักฐานยืนยันได้ว่าการชำระเงินค่าว่าจ้างให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ ตามสัญญา จึงไม่น่าเชื่อว่านายอลงกรณ์ได้ว่าจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ ทำชุดประตู่ หน้าต่าง ตู้เสื้อผ้า ประตูห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี ในโครงการจอมเทียน ฮอติเคย์ และโครงการบุติก ซิตี้ ตามสัญญาจ้างทำของดังกล่าว อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน

ปัญหาว่า ทรัพย์สินตามคำร้องรายการที่ ๑ ถึงที่ ๘ ที่ ๑๐ และที่ ๑๑ เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติหรือไม่นั้น เห็นว่า คดีนี้เป็นการร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ซึ่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๑ วรรคสอง บัญญัติในทำนองเดียวกันให้ผู้ที่ถูกกล่าวหาโต้แย้งว่าทรัพย์สินที่ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินมิได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติต้องมีภาระการพิสูจน์ต่อศาล ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ จึงมีภาระการพิสูจน์ให้ได้ว่าความจริงว่า ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ มีแหล่งเงินได้จากที่ใดอันสามารถเชื่อมโยงให้เห็นว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยสุจริตตามสมควรและไม่ใช้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ อ้างว่าทรัพย์สินตามคำร้องรายการที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๔ ถึงที่ ๗ ที่ ๑๐ และที่ ๑๑ เป็นทรัพย์สินที่ได้มาหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับเงินตามสัญญา ๕ ฉบับ ดังที่ได้วินิจฉัยแล้วข้างต้น ซึ่งข้อเท็จจริงยังฟังไม่ได้ว่ามีการทำสัญญาและรับเงินตามสัญญาทั้ง ๕ ฉบับดังกล่าว ประกอบกับไม่ปรากฏพยานหลักฐานอื่นใดที่ทำให้เชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ ได้ทรัพย์สินเหล่านี้มาโดยสุจริตตามสมควร ทรัพย์สินส่วนนี้ย่อมเป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ สำหรับทรัพย์สินตามคำร้องรายการที่ ๘ ที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ อ้างว่า นำเงินที่ได้จากงานอุปสมบทมารวมกับเงินกู้ยืมจากนายสมบัติและเงินเดือนขณะดำรงตำแหน่ง

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชำระเงินดาวน์และค่างวดเช่าซื้อรถยนต์นั้น ก็ไม่ปรากฏพยานหลักฐานให้รับฟังดังข้ออ้าง ข้อเท็จจริงยังไม่อาจฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ ได้ทรัพย์สินนี้มาโดยสุจริตตามสมควร ทรัพย์สินส่วนนี้จึงเป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติเช่นกัน ส่วนทรัพย์สินตามคำร้องรายการที่ ๓ นั้น ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ อ้างว่าเป็นเงินที่ผู้ถูกกล่าวหาขอยืมจากนางสาวคันสนีย์ สนิทพล เพื่อใช้เป็นเงินหมุนเวียนในการดำเนินธุรกิจและเพื่อประโยชน์ในการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงิน มิใช่รายได้ที่แท้จริงของผู้ถูกกล่าวหา แต่ผู้ถูกกล่าวหาก็ยังมียหน้าที่ต้องนำพยานหลักฐานเข้าไต่สวนเพื่อให้เห็นแหล่งที่มาของเงินดังกล่าวว่าเป็นไปโดยสุจริตและตามสมควรทั้งมิใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ แต่ผู้ถูกกล่าวหาเพียงกล่าวอ้างโดยปราศจากพยานหลักฐานสนับสนุน ไม่น่าเชื่อว่าเงินในบัญชีเงินฝากดังกล่าวเป็นของนางสาวคันสนีย์ดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่า ทรัพย์สินส่วนนี้เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ

ปัญหาว่า ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนมูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ตามคำร้องรายการที่ ๙ เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติหรือไม่ และมีเหตุต้องคืนที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ เฉพาะส่วนให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ หรือไม่ ซึ่งผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์ว่า พยานหลักฐานตามทางไต่สวนฟังได้แล้วว่าผู้คัดค้านที่ ๓ นำเงินที่ได้รับจากการกู้ยืมจากนายสมบัติ บิดาของผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท มาชำระค่าที่ดินในส่วนของผู้คัดค้านที่ ๓ ให้แก่นายจุฑาธุช จงเสถียร เจ้าของที่ดินเดิม เงินดังกล่าวจึงเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้มาโดยสุจริต ที่ดินเฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๓ มิใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ สัญญาซื้อขายที่ดินฉบับลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ และพยานหลักฐานที่ผู้คัดค้านที่ ๑ นำสืบเพียงพอให้รับฟังได้แล้วว่านายสมบัติได้ชำระเงินค่าที่ดินจำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ ไปครบถ้วนแล้ว เมื่อผู้คัดค้านที่ ๑ มี

ชื่อเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในโฉนดที่ดินเลขที่ ๗๔๔๙ ดังกล่าว ย่อมได้รับประโยชน์จากข้อสันนิษฐานของกฎหมายว่าเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินดังกล่าวเฉพาะส่วน ผู้คัดค้านที่ ๑ จึงเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดิน และไม่มีส่วนรู้เห็นในการปิดบังทรัพย์สินอันเกิดจากการร่ำรวยผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้คัดค้านที่ ๓ ผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่ได้ถือครองทรัพย์สินแทนผู้คัดค้านที่ ๓ นั้น เห็นว่า แม้ผู้คัดค้านที่ ๑ จะมีชื่อถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ เฉพาะส่วนซึ่งตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๗๓ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบุคคลผู้มีชื่อในทะเบียนนั้นเป็นผู้มีสิทธิครอบครองก็ตาม แต่ตามคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องขอให้ทรัพย์สินที่เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติหรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลมีอำนาจรับฟังและเชื่อมโยงข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด รวมถึงไต่สวนและแสวงหาพยานหลักฐานเพิ่มเติมเพื่อให้ทราบความเป็นมาของทรัพย์สิน ผู้เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่แท้จริง และทรัพย์สินนั้นเป็นของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้คัดค้านที่ ๓ ที่ได้มาเกินกว่าฐานะหรือไม่ และเมื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ อ้างว่านำเงินที่ได้จากการกู้ยืมนายสมบัติไปชำระค่าที่ดิน จึงไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ผู้คัดค้านที่ ๑ ผู้ถูกกล่าวหา และผู้คัดค้านที่ ๓ จึงต้องนำพยานหลักฐานเข้าไต่สวนเพื่อพิสูจน์ให้ได้ความจริงว่าทรัพย์สินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยสุจริตตามสมควรและไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๔๘ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๑ วรรคสอง ซึ่งแม้จะได้รับความจากนายจุฑาธุช พยานผู้ร้องเบิกความว่า ในช่วงเช้าของวันซื้อขายและจดทะเบียนโอนที่ดินดังกล่าวให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ นายสมบัติ และนางนภา ผู้คัดค้านที่ ๓

มาพบพยานที่สำนักงานที่ดินและบอกพยานว่ามีเงินไม่พอ ต้องไปยืมเงินจากพี่สาวและพี่เขย ต่อมาในช่วงบ่าย ผู้คัดค้านที่ ๓ จึงนำเงินจำนวน ๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท มามอบให้แก่พยานเพื่อชำระค่าที่ดิน แต่ข้อเท็จจริงในส่วนนี้ก็เป็นเพียงข้อเท็จจริงที่นายจุฑาธุชได้รับคำบอกเล่ามาจากผู้คัดค้านที่ ๓ เท่านั้น ส่วนที่นายสมบัติ พยานผู้ร้องเบิกความว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ มาชักชวนให้พยานซื้อที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ พยานจึงร่วมซื้อที่ดินด้วย และได้ตกลงแบ่งที่ดินเป็น ๓ ส่วน เป็นของผู้คัดค้านที่ ๓ นางนภา และพยาน คนละ ๑ ส่วน เป็นเงินคนละ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท พยานได้มอบเงินในส่วนของพยานและนางนภารวม ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้รับมอบอำนาจเพื่อนำไปชำระแก่ผู้ขายที่ดิน ส่วนเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ นำมาจ่ายเป็นค่าที่ดินนั้น ผู้คัดค้านที่ ๓ จะนำมาจากที่ใดและจะเป็นเงินที่กู้ยืมจากพยานหรือไม่ พยานไม่ทราบ คำเบิกความของนายจุฑาธุชและนายสมบัติจึงยังไม่เพียงพอให้รับฟังได้ว่าเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ นำมาชำระค่าที่ดินดังกล่าวเป็นเงินที่กู้ยืมมาจากนายสมบัติ ประกอบกับศาลได้วินิจฉัยไว้ข้างต้นแล้วว่าข้อเท็จจริงฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจากนายสมบัตินั้นที่อ้างข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่าเงินที่นำมาชำระค่าที่ดินในส่วนของผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ส่วนที่ว่าต้องคืนที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ เฉพาะส่วนให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ หรือไม่นั้น เห็นว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ มิได้อยู่ร่วมด้วยขณะมีการซื้อขายและโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดิน และไม่ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการซื้อขายที่ดินและการชำระราคาที่ดินเนื่องจากนายสมบัติเป็นผู้ดำเนินการ ย่อมไม่อาจทราบถึงเจตนาที่แท้จริงหรือข้อตกลงอื่นใดระหว่างผู้คัดค้านที่ ๓ และนายสมบัติ ส่วนที่นายสมบัติเบิกความว่าพยานนำเงินสดที่เก็บไว้ใช้หมุนเวียนมาชำระเป็นค่าที่ดินให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ ก็ไม่มีหลักฐานสนับสนุนทั้งนายสมบัติเป็นบิดาของผู้คัดค้านที่ ๑ และเป็นญาติกับผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ ย่อมต้องเบิกความช่วยเหลือผู้คัดค้านที่ ๑ แม้คำเบิกความส่วนนี้จะเชื่อมกับที่ผู้คัดค้านที่ ๓ ตอบศาลถามว่า

นายสมบัติชำระค่าที่ดินให้ผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นเงิน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท แต่ข้อเท็จจริงดังกล่าวก็ขัดแย้งกับข้อเท็จจริงที่ผู้คัดค้านที่ ๓ เคยชี้แจงไว้ในชั้นไต่สวนของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินและคำเบิกความของผู้คัดค้านที่ ๓ ในตอนต้นที่ว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ โอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินให้ผู้คัดค้านที่ ๑ โดยทำสัญญาขายที่ดินเฉพาะส่วนไว้ แต่ในความเป็นจริงแล้วผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่ได้ชำระราคาค่าที่ดินในส่วนนี้ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ แต่อย่างใด ส่วนที่ผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์ว่าหากผู้คัดค้านที่ ๓ มีเจตนาไม่สุจริตก็ไม่จำเป็นต้องระบุชื่อผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์รวมในที่ดินแต่แรกนั้น ก็เป็นเพียงการสันนิษฐานของผู้คัดค้านที่ ๑ เท่านั้น ข้อเท็จจริงจึงยังฟังไม่ได้ว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ ซื้อที่ดินเฉพาะส่วนจากผู้คัดค้านที่ ๓ และได้ชำระราคาค่าที่ดินให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ ดังที่อ้าง กรณีไม่มีเหตุให้ต้องคืนที่ดินแปลงนี้เฉพาะส่วนให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์ของผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่ขึ้น ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาให้ทรัพย์สินตามคำร้อง มูลค่ารวม ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท พร้อมดอกผลตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔, ๘ ประกอบมาตรา ๘๓ นั้นชอบแล้ว

จึงวินิจฉัยยืน./

นายเสรี เพศประเสริฐ

(อม.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม. อธ.๗/๒๕๖๒

คดีหมายเลขแดงที่ อม. อธ. ๖๓ /๒๕๖๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลฎีกา

วันที่ ๑๑ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	ผู้ร้อง
	นางสาวจันทภา พิชญไวยยวาท ที่ ๑	
	บริษัทบีเอ็มดับเบิลยู ลิสซิง (ประเทศไทย) จำกัด ที่ ๒	
	นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง ที่ ๓	ผู้คัดค้าน
	นางระพีพรรณ พงศ์เรืองรอง	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์คัดค้าน

คำพิพากษาศาลฎีกา

แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๑๖ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๒

องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์

รับวันที่ ๒๔ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๓

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ มีทรัพย์สินรวม ๑๑,๗๒๒,๖๙๒.๑๓ บาท หนี้สินรวม

๙,๗๑๕,๓๕๗.๕๑ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๒,๐๐๗,๓๓๔.๖๒ บาท ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ มีทรัพย์สินรวม ๖๘,๔๓๗,๑๕๖.๗๖ บาท หนี้สินรวม ๓๖,๒๙๗,๘๒๒.๒๔ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๓๒,๑๓๙,๓๓๔.๕๒ บาท และผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ มีทรัพย์สินรวม ๔๙,๙๕๔,๑๙๖.๙๘ บาท หนี้สินรวม ๑๙,๖๕๖,๐๐๔.๗๔ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๓๐,๒๙๘,๑๙๒.๒๔ บาท ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๗๗๙-๕๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ มีมติให้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา จากการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินปรากฏว่ามีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในชื่อของผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘๖,๗๖๕,๗๔๓.๘๓ บาท ชื่อคู่สมรส จำนวน ๒,๑๐๐,๐๐๐ บาท และเงินที่นำมาชำระเงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขา ศรีย่าณ เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท รวมมูลค่า ๙๐,๗๖๕,๗๔๓.๘๓ บาท ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงที่มาของทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นดังกล่าวโดยอ้างสัญญา ๕ ฉบับ ดังนี้ ฉบับแรก เงินกู้ยืมจากนายไชยา พงศ์เรืองรอง ตามสัญญากู้ยืมเงินลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๒ เงินกู้ยืมจากนายจั่งเขียง เฉิน ตามสัญญากู้ยืมเงินลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๓ เงินกู้ยืมจากนายสมบัติ

พิษณุไวศยวาท ตามสัญญากู้ยืมเงินลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๔ สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ให้แก่นางอุไร พิชัยกำจรวุฒิ ในราคา ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท และฉบับที่ ๕ สัญญาจ้างทำของลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ ระหว่าง นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง ผู้รับจ้าง กับนายอลงกรณ์ แซ่หวัง ผู้ว่าจ้าง ตกลงรับจ้างประกอบทำชุด ประตูหน้าต่าง ตู้เสื้อผ้า ประตูห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี ในโครงการจอมเทียนฮอติเคย์ และโครงการบุติก ซิตี จำนวนเงิน ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท วันทำสัญญารับเงินมัดจำร้อยละ ๓๐ เป็นเงิน ๘,๑๐๐,๐๙๖ บาท คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินพิจารณาแล้วเห็นว่า สัญญากู้ยืมเงินทั้ง ๓ ฉบับไม่มีการ กู้ยืมเงินกันจริง สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างไม่มีการชำระเงินกันจริง สัญญาจ้างทำของ ไม่มีการจ้างจริง และผู้ถูกกล่าวหาเพิ่มหนี้สินเพิ่มขึ้นผิดปกติรวมมูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท ตาม รายการดังต่อไปนี้

(๑) เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชี ออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘,๙๓๕,๓๐๐ บาท

(๒) เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๙๕-๐-๑๖๖๒๗-๘ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๒๓๒,๗๐๐ บาท

(๓) เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท

(๔) เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชี ออมทรัพย์ เลขที่ ๗๗๘-๑๖๐-๑๔๑-๕ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑๑,๘๔๒,๐๐๐ บาท

(๕) เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชี กระแสรายวัน เลขที่ ๗๗๘-๓๐๑-๐๑๗-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑,๐๐๘,๙๕๔ บาท

(๖) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางชื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๑ ตารางวา และที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางชื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๐ ตารางวา มูลค่า ๗,๙๙๒,๐๐๐ บาท

(๗) บ้านเลขที่ ๓๔๒/๓ ซอยรัชดาภิเษก ๓๖ แยก ๙-๓ (ซอยเสือใหญ่อุทิศ) แขวงจันทระเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มูลค่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๘) รถยนต์ยี่ห้อบีเอ็มดับเบิลยู รุ่น ๗๓๐LD หมายเลขเครื่องยนต์ ๓๐๒๖๘๕๕๐ หมายเลขตัวถัง MMFYG๔๔๐๔๐DZ๓๐๔๕๓ เลขทะเบียน ถ-๘๙๘๘ (ป้ายแดง) มูลค่า ๑,๘๐๕,๒๗๒ บาท กรรมสิทธิ์ของผู้คัดค้านที่ ๒ (ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ครอบครอง)

(๙) เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๑-๐๓๔๓๘-๒ ชื่อบัญชี ผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๐) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะ ส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๑) เงินที่นำมาชำระหนี้เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน ชื่อบัญชี นางจิราวรรณ (ชื่อเดิมของผู้ถูกกล่าวหา) และผู้คัดค้านที่ ๓ เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๙๕๔-๒๕/๒๕๖๑ มีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติตามรายการทรัพย์สิน

ดังกล่าวรวมมูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท และส่งรายงานผลการตรวจสอบไปยังผู้ร้อง ขอให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่เพิ่มขึ้นมากผิดปกติตามรายการดังกล่าว จำนวน ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท รวมทั้งดอกผลของทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน หากไม่สามารถบังคับคดีแก่ทรัพย์สินดังกล่าวได้ไม่ว่าทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วนขอให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาภายในอายุความสิบปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๘, ๘๐, ๘๓

ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำคัดค้านกับแก้ไขคำคัดค้านว่า ความเห็นของคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินขัดแย้งต่อพยานหลักฐาน กรณีกู้ยืมเงินจากนายไชยา พงศ์เรืองรองเป็นเงินส่วนตัวของนายไชยาซึ่งไม่จำเป็นต้องนำเงินในบัญชีธนาคารเท่านั้นมาให้กู้ยืม นายไชยาประกอบธุรกิจมีฐานะเพียงพอให้กู้ยืม กรณีกู้ยืมเงินจากนายจั่งเชียง เฉิน โดยมีได้ทำหลักฐานการรับเงินไม่เป็นเหตุให้การกู้ยืมเงินเสียไป แม้นายจั่งเชียงปกปิดข้อเท็จจริงต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ แต่นายจั่งเชียงให้กู้ยืมเงินจริง และขณะนั้นศาลล้มละลายกลางยังมิได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ กรณีกู้ยืมเงินจากนายสมบัติ พิชญ์ไวยยวาท พี่เขยผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นการช่วยเหลือกันในเครือญาติ มีหลักฐานเป็นหนังสือ พยานจดจำเหตุการณ์ที่ผ่านมานานขาดตกไปบ้างก็ไม่ใช่เหตุให้สัญญาเป็นโมฆะ กรณีสัญญาจ้างทำของ เป็นการว่าจ้างโดยตรงระหว่างผู้คัดค้านที่ ๓ กับนายอลงกรณ์ แซ่หวัง การตรวจสอบจากบริษัทจอมเทียน ฮอลิเดย์ จำกัด หรือบริษัทเอ็น เอ อีสเทิร์น เซอร์วิส จำกัด ย่อมไม่พบการว่าจ้างในงบการเงิน ส่วนกรณีสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างกับนางอุไร พิชัยกำจรวุฒิ มีการทำสัญญากันจริงตามคำให้การเดิมของนางอุไร แต่ปัจจุบันนางอุไรและผู้คัดค้านที่ ๓ มีปัญหาเกี่ยวกับการลงทุนในบริษัทพัทยา โมเดิร์น จำกัด เนื่องจากนางอุไรไม่เคยแบ่งผลประโยชน์

ให้ตามสัดส่วนของผู้ถือหุ้น และนางอุไรฉวยโอกาสบริหารบริษัทพัทยา โมเดิร์น จำกัด ไว้แต่เพียงฝ่ายเดียว อย่างไรก็ตาม นางอุไรให้การรับว่ามีการทำงานให้แก่โครงการของนายอลงกรณ์จริง กรณีรถยนต์ยี่ห้อบีเอ็มดับเบิลยู ผู้ถูกกล่าวหาทำสัญญาเช่าซื้อเมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ โดยนำเงินช่วยงานอุปสมบทผู้คัดค้านที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๕ ประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งได้รับยกเว้นภาษีและผู้ถูกกล่าวหาเก็บรักษาไว้ มารวมกับเงินกู้ยืมจากนายสมบัติอีก ๓๓๖,๔๔๘.๖๐ บาท รวมเป็นเงิน ๒,๓๓๖,๔๔๘.๖๐ บาทไปชำระเงินดาวน์ จากนั้นผู้ถูกกล่าวหานำเงินเดือนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีอยู่ผ่อนชำระ ๓๘ งวด เป็นเงิน ๒,๓๘๓,๒๐๓.๗๔ บาท รวมเงินที่ชำระไปแล้ว ๔,๗๑๙,๖๕๒.๓๔ บาท ต่อมาคณะกรรมการป.ป.ช. आयัดเงินของผู้ถูกกล่าวหาจึงมิได้ผ่อนชำระอีกเลย กรณีที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๓ มูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ได้นำเงินจากการกู้ยืมไปชำระราคา จึงเป็นเงินที่มีอยู่แล้ว การที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ นำเงินบางส่วนไปชำระหนี้หรือใช้สอยไม่ทำให้มีเงินมากขึ้น จึงมิใช่การแปรสภาพ ยักย้าย โอน หรือปกปิดทรัพย์สิน ทั้งเงินเข้าบัญชีมีที่มาชัดเจน มิได้เพิ่มขึ้นอย่างผิดปกติ คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินไม่พบหลักฐานการทุจริต แต่ได้สรุปข้อเท็จจริงโดยขัดต่อความเป็นจริงหรือไม่ใช้วิธีการที่ถูกต้องโดยมีเพียงการดูจากกระแสเงินเท่านั้นผู้ถูกกล่าวหาไม่มีเงินเพิ่มขึ้นจริงตามรายงานผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๑ ยืนยันคัดค้านว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ มิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ผู้คัดค้านที่ ๑ ชื่อที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี โดยจดทะเบียนถูกต้อง ขอให้คืนที่ดินดังกล่าวแก่ผู้คัดค้านที่ ๑

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาว่า ให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ รวมมูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท ตามรายการดังต่อไปนี้ พร้อมดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔, ๓๘ ประกอบมาตรา ๘๓

๑. เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘,๙๓๕,๓๐๐ บาท

๒. เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๙๕-๐-๑๖๖๒๗-๘ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖ (ที่ถูก ฝากวันที่) จำนวน ๒๓๒,๗๐๐ บาท

๓. เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท

๔. เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๗๗๘-๑๖๐-๑๔๑-๕ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑๑,๘๔๒,๐๐๐ บาท

๕. เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีกระแสรายวัน เลขที่ ๗๗๘-๓๐๑-๐๑๗-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑,๐๐๘,๙๕๔ บาท

๖. ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางซื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๑ ตารางวา และที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางซื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๐ ตารางวา มูลค่ารวม ๗,๙๙๒,๐๐๐ บาท

๗. บ้านเลขที่ ๓๔๒/๓ ซอยรัชดาภิเษก ๓๖ แขวง ๙-๓ (ซอยเสือใหญ่อุทิศ) แขวง จันทระเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มูลค่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๘. เงินของผู้ถูกกล่าวหาจำนวนเท่าที่ชำระราคารถยนต์ยี่ห้อบีเอ็มดับเบิลยู รุ่น ๗๓๐ Ld หมายเลขเครื่องยนต์ ๓๐๒๖๘๕๕๐ หมายเลขตัวถัง MMFYG๔๔๐๔๐DZ๓๐๔๕๓ เลขทะเบียน ถ-๘๘๘๘ (ป้ายแดง) เฉพาะเงินดาวน์ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และค่าเช่าซื้อ ๑๒ งวด เป็นเงิน ๘๐๕,๒๗๒ บาท รวมจำนวน ๑,๘๐๕,๒๗๒ บาท โดยบังคับจากผู้ถูกกล่าวหา

๙. เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๑-๐๓๔๓๘-๒ ชื่อบัญชี ผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท

๑๐. ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ มูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

๑๑. เงินที่นำมาชำระหนี้เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน ชื่อบัญชี นางจิราวรรณ (ชื่อเดิมของผู้ถูกกล่าวหา) และผู้คัดค้านที่ ๓ เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท

หากไม่อาจบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินตามคำพิพากษาข้างต้นได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วน ให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ภายในอายุความสิบปี แต่ต้องไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๓ ให้คืนรถยนต์บีเอ็มดับเบิลยูตามคำร้องแก่ผู้คัดค้านที่ ๒ ยกคำคัดค้านของผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๓

ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

ตรวจสอบพยานหลักฐานในชั้นไต่สวนประกอบรายงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว
ข้อเท็จจริงเบื้องต้นที่คู่ความโต้แย้งรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
โดยเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔
ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ มีทรัพย์สินรวม
๑๑,๗๒๒,๖๙๒.๑๓ บาท หนี้สินรวม ๙,๗๑๕,๓๕๗.๕๑ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน
๒,๐๐๗,๓๓๔.๖๒ บาท ต่อมาผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสาร
ประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม
๒๕๕๖ มีทรัพย์สินรวม ๖๘,๔๓๗,๑๕๖.๗๖ บาท หนี้สินรวม ๓๖,๒๙๗,๘๒๒.๒๔ บาท ทรัพย์สิน
มากกว่าหนี้สิน ๓๒,๑๓๙,๓๓๔.๕๒ บาท และผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน
และเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็น
เวลาหนึ่งปี เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ มีทรัพย์สินรวม ๔๙,๙๕๔,๑๙๖.๙๘ บาท หนี้สินรวม
๑๙,๖๕๖,๐๐๔.๗๔ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๓๐,๒๙๘,๑๙๒.๒๔ บาท สำนักงาน ป.ป.ช.
มีหนังสือถึงผู้ถูกกล่าวหาเพื่อให้ชี้แจงข้อเท็จจริงกรณีไม่แนบสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคล
ธรรมดา กรณีแสดงรายละเอียดและเอกสารประกอบหนี้สินที่มีหลักฐานเป็นหนังสือไม่ครบถ้วน และ
กรณีทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ เงินฝากธนาคาร เงินลงทุน ที่ดิน ยานพาหนะ รวมทั้ง
การรับเงินจากการขายที่ดินพร้อมบ้าน เงินจากสัญญาจ้างทำของ และเงินจากบิดามารดาซึ่ง
ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๑๑๓๒/๒๕๕๙ แต่งตั้ง
คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและ

ความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาในตำแหน่งดังกล่าว จากการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งเปรียบเทียบกับกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีรวมทั้งพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในชื่อของผู้ถูกกล่าวหา ๘๖,๗๖๕,๗๔๓.๘๓ บาท ชื่อผู้ค้ำค้ำที่ ๓ ซึ่งเป็นคู่สมรส ๒,๑๐๐,๐๐๐ บาท และเงินที่นำมาชำระหนี้เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท รวมทั้งสิ้น ๙๐,๗๖๕,๗๔๓.๘๓ บาท จึงมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริง ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงที่มาของทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นโดยอ้างสัญญา ๕ ฉบับ ดังนี้ ฉบับแรก เงินกู้ยืมจากนายไชยา พงศ์เรืองรอง ตามสัญญากู้ยืมเงินลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๒ เงินกู้ยืมจากนายจั่งเชียง เฉิน ตามสัญญากู้ยืมเงินลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๓ เงินกู้ยืมจากนายสมบัติ พิษณุไวยศยาท ตามสัญญากู้ยืมเงิน ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๔ สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ที่ผู้ถูกกล่าวหาจะขายที่ดินให้แก่นางอุไร พิชัยกำจรวุฒิ ในราคา ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท และฉบับที่ ๕ สัญญาจ้างทำของลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ ซึ่งผู้ค้ำค้ำที่ ๓ รับจ้างนายอลงกรณ์ แซ่หวัง ประกอบทำชุดประตูหน้าต่าง ตู้เสื้อผ้า ประตูห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี ในโครงการจอมเทียนฮอติเคย์ และโครงการบูติก ซิตี้ เป็นเงิน ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท วันทำสัญญารับเงินมัดจำร้อยละ ๓๐ เป็นเงิน ๘,๑๐๐,๐๙๖ บาท จากการตรวจสอบได้สวนพยานบุคคลและเอกสารแล้ว คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเห็นว่า สัญญากู้ยืมเงินทั้ง ๓ ฉบับ ไม่มีการกู้ยืมเงินกันจริง สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างไม่มีการชำระเงินกันจริง และ

สัญญาจ้างทำของไม่มีการจ้างจริง แต่เฉพาะเงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ที่ฝากด้วยเช็คสั่งจ่ายโดยสำนักเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ๖ ฉบับ เงินที่โอนจากบัญชีเงินฝากของนางกัลยาณี เจตยานวัตร ๘ รายการ เงินที่ฝากโดยนางจุฑาทิพย์ วิลาด ๑๐๐,๐๐๐ บาท เงินที่ฝากโดยนายจิรเดช วรเพียรกุล เพื่อทำบุญ ๙ รายการ และเงินที่ฝากและถอนเพื่อทำบุญกรณีอื่นอีก ๒ รายการ ไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ส่วนเงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๙๕-๐-๑๖๖๒๗-๘ รวม ๒๑ รายการ ได้นำไปชำระหนี้เงินกู้ยืมธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ เพื่อซื้อที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙ และ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางซื่อ) กรุงเทพมหานคร ดังนั้น เพื่อมิให้เป็นการซ้ำซ้อน ผู้ร้องจึงขอเฉพาะที่ดินให้ตกเป็นของแผ่นดิน ส่วนกรณีหุ้นสามัญบริษัทเฮาส์ ออฟ ฮาร์ท พร็อพเพอร์ตี้ ๒๐๑๒ จำกัด มูลค่า ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ชำระเงินค่าหุ้นจึงไม่ถือเป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ดังนั้น คงเหลือทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ รวมมูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท ตามรายการทรัพย์สินดังต่อไปนี้

(๑) เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘,๙๓๕,๓๐๐ บาท

(๒) เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๙๕-๐-๑๖๖๒๗-๘ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๒๓๒,๗๐๐ บาท

(๓) เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท

(๔) เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๗๗๘-๑๖๐-๑๔๑-๕ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑๑,๘๔๒,๐๐๐ บาท

(๕) เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีกระแสรายวัน เลขที่ ๗๗๘-๓๐๑-๐๑๗-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑,๐๐๘,๙๕๔ บาท

(๖) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางซื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๑ ตารางวา และที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางซื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๐ ตารางวา มูลค่า ๗,๙๙๒,๐๐๐ บาท

(๗) บ้านเลขที่ ๓๔๒/๓ ซอยรัชดาภิเษก ๓๖ แยก ๙-๓ (ซอยเสือใหญ่อุทิศ) แขวงจันทรเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มูลค่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๘) รถยนต์ยี่ห้อบีเอ็มดับเบิลยู รุ่น ๗๓๐Ld หมายเลขเครื่องยนต์ ๓๐๒๖๕๕๐ หมายเลขตัวถัง MMFYG๔๔๐๔๐DZ๓๐๔๕๓ เลขทะเบียน ถ-๘๙๘๘ (ป้ายแดง) จำนวนเงิน ๑,๘๐๕,๒๗๒ บาท

(๙) เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๑-๐๓๔๓๘-๒ ชื่อบัญชี ผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๐) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๑) เงินที่นำมาชำระหนี้เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน ชื่อบัญชีนางจิราวรรณ (ชื่อเดิมของผู้ถูกกล่าวหา) และผู้คัดค้านที่ ๓ เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๔๖๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๐
อายัดบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่
๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งเป็นทรัพย์สินรายการที่ ๑ มียอดเงินคงเหลือ ณ วัน
ดังกล่าว จำนวน ๑๙๐,๙๓๗ บาท ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๐ และมีคำสั่งที่ ๔๖๔/๒๕๖๐ และที่
๔๖๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๐ อายัดที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๗๙๘๑๙ และ ๗๙๘๒๐ ตำบล
ลาดยาว อำเภอจตุจักร กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นทรัพย์สินรายการที่ ๖ และอายัดที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙
ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งเป็นทรัพย์สินรายการที่ ๑๐
ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๑ โดยที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ทรัพย์สินรายการ ๑๑ มีชื่อนายณัฐวุฒิ
พิชญไวศยวาท นายยุทธ์ พิชญไวศยวาท และผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ร่วมกัน ตาม
เอกสารหมายเลข ร.๑๑๑

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติตามรายการทรัพย์สินดังกล่าว รวมมูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท
และส่งเรื่องให้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดินเป็นคดีนี้

ปัญหาข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการแรกมีว่า ผู้ร้องมี
อำนาจยื่นคำร้องคดีนี้หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับการแต่งตั้งจาก
คณะบุคคลที่มาจากการยึดอำนาจการปกครอง ล้มล้างอำนาจการบริหารของรัฐบาลที่มาจาก
กฎหมายรัฐธรรมนูญโดยชอบธรรมของปวงชนชาวไทย แล้วออกคำสั่งตั้งกฎเกณฑ์ใหม่ คำสั่งและ
กฎเกณฑ์ดังกล่าวมิใช่กฎหมาย มิใช่รัฐธรรมนูญอันถือเป็นกฎหมายสูงสุด ไม่อาจนำมาใช้บังคับแก่
ผู้ถูกกล่าวหาและประชาชนทั่วไปได้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่ใช่เจ้าพนักงานตามกฎหมาย ไม่มี

อำนาจไต่สวน สืบสวน สอบสวน การไต่สวนคดีนี้ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะอาศัยกฎกติกาคำสั่งของ คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ทำการยึดอำนาจการปกครองประเทศ พยานเอกสารต่าง ๆ ตามรายงานผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหากรณีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติเป็นพยานหลักฐานที่ได้มาโดยมิชอบ และศาลได้ใช้อำนาจของโจทก์พินิจพิจารณาพิพากษา นั้น เห็นว่า คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขยึดอำนาจนิติบัญญัติและอำนาจบริหารมารวมไว้ที่คณะปฏิรูปการปกครอง ส่วนอำนาจตุลาการยังคงให้ศาลยุติธรรมมีอำนาจพิจารณาคดีตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายต่อไป โดยบรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ได้ตราขึ้นและมีผลใช้บังคับอยู่แล้วในขณะที่มีการยึดอำนาจการปกครอง หาได้ถูกยกเลิกไปด้วยไม่ แม้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๕๒ จะเป็นกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ แต่ก็มีสถานะเทียบเท่าพระราชบัญญัติ และดำรงความเป็นกฎหมายอยู่ในตัวเอง หากต้องอาศัยการดำรงอยู่ของรัฐธรรมนูญไม่ ดังนั้นการสิ้นสุดของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ไม่มีผลทำให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตสิ้นผลไปด้วยแต่อย่างใด คณะกรรมการ ป.ป.ช.จึงเป็นเจ้าพนักงานของรัฐตามกฎหมายมีอำนาจสืบสวนสอบสวน ไต่สวนคดีนี้ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีอำนาจรับพิจารณาคดีนี้ได้ ข้ออุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาข้อกฎหมายตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหยิบยกเอาความสัมพันธ์ ความสนิทสนม และทางทำมาหาได้ของบุคคลที่ผู้ถูกกล่าวหาเกี่ยวข้อง หรือแม้แต่การเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มาพิจารณา เป็นการ

พิจารณานอกคำร้อง จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้น เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำคัดค้านว่า ทรัพย์สินตามคำร้อง ผู้ถูกกล่าวหาได้รับมาจากสัญญากู้ยืม สัญญาจ้างทำของ และสัญญาจะซื้อจะขายที่ดิน โดยผู้ร้องอ้างบุคคลซึ่งเป็นผู้ให้กู้ยืม ผู้ว่าจ้าง และผู้ขายที่ดิน มาเบิกความเป็นพยาน ศาลย่อมนำข้อเท็จจริงดังกล่าวมาวินิจฉัยถึงความน่าเชื่อถือของพยาน จึงไม่เป็นการวินิจฉัยนอกเหตุแห่งคำร้อง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า คำว่า “ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ” ต้องพิจารณาจากการเปรียบเทียบให้เห็นถึงเปลี่ยนแปลงของบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน มิใช่เฉพาะในขณะเข้ารับตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่ง แต่ต้องพิจารณาจากจำนวนเงินที่นำออกไปเพื่อชำระหนี้หรือค่าใช้จ่ายต่างๆด้วย ดังนั้นยอดเงินเข้าออกที่ใช้หมุนเวียนจึงมีจำนวนเพียง ๑๓,๖๓๔,๐๘๔.๓๔ บาท คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบทรัพย์สินและคิดคำนวณจากเฉพาะยอดเงินเข้าทุกบัญชี ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาที่มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติถึง ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท ซึ่งไม่ถูกต้อง เมื่อเปรียบเทียบกับรายได้จากเงินเดือนของการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเงินจากการประชุม และงบประมาณต่างๆ ราวเดือนละ ๒๐๐,๐๐๐ ถึง ๕๐๐,๐๐๐ บาท นั้น การมีเงินเพิ่มเพียง ๑๓,๖๓๔,๐๘๔.๓๔ บาท ย่อมเป็นไปได้ หากให้เหตุผลวิสัยนั้น เห็นว่า การดำเนินคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน มาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ บัญญัติว่า ผู้ใดกล่าวอ้างโต้แย้งว่าทรัพย์สินที่ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินมิได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติ ผู้นั้นมีภาระการพิสูจน์ต่อศาล วรรคสอง บัญญัติว่า ถ้าผู้มีภาระการพิสูจน์ตามวรรคหนึ่งไม่อาจพิสูจน์ได้ว่าทรัพย์สินที่ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินมิได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติ

ให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน ดังนั้น การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาจากจำนวนเงินรายรับที่นำฝากเข้าบัญชีของผู้ถูกกล่าวหา เนื่องจากหากพิจารณาเฉพาะยอดคงเหลือ ในระหว่างทางก่อนที่จะพ้นจากตำแหน่ง อาจมีการทำธุรกรรมใดๆ ที่เป็นการยกย้าย ถ่ายโอน หรือเบิกถอนเงินเพื่อปกปิดยอดเงินในบัญชีได้ และหากผู้ถูกกล่าวหาเห็นว่า การพิจารณาจากยอดเงินรายรับตามคำร้องจำนวน ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท ไม่ถูกต้อง และผู้ถูกกล่าวหาไม่มีเงินเดือน และเบี้ยประชุมเพียงพอที่จะเป็นที่มาแห่งรายได้ ๑๓,๖๓๔,๐๘๔.๓๔ บาท ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีการพิสูจน์โดยแสดงให้ศาลเห็นว่า รายรับตามบัญชีต่างๆ มีที่มาที่ถูกต้อง มิได้เกิดจากการรั่วรัยผิดปกติ อันสามารถเชื่อมโยงให้เห็นว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยสุจริตตามสมควรและไม่ใช่วัตถุประสงค์ที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ศาลก็ไม่อาจสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดินได้ การคำนวณของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หาได้ไม่ถูกต้องไม่ อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาข้อเท็จจริงต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการแรกมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้กู้ยืมเงินจากนายไชยา พงศ์เรืองรอง ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท จริงหรือไม่ โดยผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ในประเด็นนี้ว่า นายไชยาไม่สามารถจดจำได้ว่าตนเองเอาเงินที่เก็บไว้จากยอดเงินจำนวนเท่าใดหรือรับมาจากที่ใดมาให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมก็ไม่ใช่พิรุธ เพราะนายไชยาและผู้ถูกกล่าวหาต่างให้การรับว่ามีการกู้ยืมเงินกันจริง และมีการทำสัญญาเป็นหลักฐาน การที่นายไชยาจะไม่ยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปีภาษี ๒๕๕๑ ถึงปีภาษี ๒๕๕๕ ก็เป็นเรื่องปกติของคนทั่วไปที่จะหาทางหลีกเลี่ยงไม่เสียภาษี หาใช่นายไชยาไม่มีเงินให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมได้ไม่ เห็นว่า แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะมีสัญญากู้ยืมเงิน

ฉบับลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ มาแสดงต่อศาลระบุข้อความว่า นายไชยา พงศ์เรืองรอง ให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ก็นายไชยาไม่ได้เบิกความถึงรายละเอียดของแหล่งรายได้อันเป็นที่มาของเงินให้กู้ยืมนั้นว่ารวบรวมเงินได้มาจากที่ใด ตั้งแต่เมื่อใด ใครเป็นผู้จ่ายเงินได้รับเงินเป็นจำนวนเท่าใด และมีหลักฐานการรับเงินอย่างไรบ้าง ได้ความเพียงว่านายไชยามีอาชีพรับเหมาก่อสร้าง แต่นายไชยาเบิกความว่าจำไม่ได้ว่า มีเงินเก็บเท่าไร บอกได้เพียงว่าเป็นจำนวนล้านบาท แต่ไม่อาจระบุจำนวนที่แน่นอนได้ ข้อเท็จจริงกลับปรากฏจากบัญชีเงินฝากธนาคารของนายไชยา รวม ๗ บัญชี ในช่วงเดือนสิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงเวลาทำสัญญากู้ยืมเงินมีรายการเคลื่อนไหวและยอดเงินคงเหลือแต่ละเดือนในแต่ละบัญชีเพียงเล็กน้อยไม่ถึง ๑๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมาย ร.๕๓ ถึง ร.๖๐ ซึ่งขัดกับที่นายไชยาเบิกความว่ามีเงินเก็บสะสมไว้มาก ที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่าการที่นายไชยาได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปีภาษี ๒๕๕๑ ถึงปีภาษี ๒๕๕๕ เพราะเป็นปกติที่คนทั่วไปจะหาทางหลีกเลี่ยงไม่จ่ายภาษี นั้น ก็ขัดกับที่นายไชยาเบิกความตอบคำถามเรื่องการจ่ายภาษีว่า นายไชยาจ่ายภาษีเป็นประจำ โดยฝ่ายการเงินเป็นคนดำเนินการให้ไม่มีส่วนใดที่นายไชยาเห็นว่า จงใจหลีกเลี่ยงภาษี การไม่จ่ายภาษีบางปี นายไชยาอาจมีเหตุผลอื่นอุทธรณ์ส่วนนี้ของผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นการคาดเดาเองและส่งผลเสียต่อนายไชยา ทั้งนายไชยาเป็นพี่ชายของผู้คัดค้านที่ ๓ ย่อมมีเหตุที่จะเบิกความช่วยเหลือผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ ประกอบกับข้ออ้างที่ว่าได้ส่งมอบเงินที่ให้กู้ยืมเป็นเงินสดทั้งหมดก็เป็นการง่ายแก่การกล่าวอ้างเพราะอยู่ในความรู้เห็นของนายไชยาและผู้ถูกกล่าวหาเอง หากได้มีพยานบุคคลอื่นมาเบิกความสนับสนุน จึงมีน้ำหนักน้อย ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าเมื่อได้รับเงินกู้ยืมมาเป็นเงินสดแต่ละครั้งจะเก็บไว้ที่บ้านโดยไม่นำฝากธนาคารทั้ง ๆ ที่เป็นเงินจำนวนมากนั้นก็เป็นที่พิรุธ เพราะปรากฏจากการยื่นบัญชี

แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกล่าวหาที่ยื่นเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ว่า ก่อนที่ผู้ถูกล่าวหาจะทำสัญญากู้ยืมเงินจากนายไชยาฉบับลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกล่าวหาได้มีบัญชีเงินฝากธนาคารอยู่แล้วจำนวนมากถึง ๙ บัญชี แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกล่าวหาฝากเงินเข้าบัญชีธนาคารอยู่เป็นปกติ จึงขัดแย้งกับพฤติกรรมของผู้ถูกล่าวหาอย่างสิ้นเชิง จึงแสดงให้เห็นถึงความผิดปกติของการกู้ยืมเงินมากขึ้น ดังนี้ พยานหลักฐานของผู้ถูกล่าวหาจึงไม่อาจพิสูจน์ได้ว่านายไชยามีเงินสดเพียงพอที่จะให้กู้ยืมและได้ส่งมอบเงินที่กู้ยืมให้แก่ผู้ถูกล่าวหาแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกล่าวหาได้กู้ยืมเงินจากนายไชยา ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวนเงิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังที่ผู้ถูกล่าวหาอ้างจริง ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยมานั้นชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกล่าวหาได้กู้ยืมเงินจากนายจูงเชียง เงิน ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จริงหรือไม่ ผู้ถูกล่าวหาอุทธรณ์ว่า ที่นายจูงเชียงเบิกความว่า ไม่ได้สนิทกับผู้ถูกล่าวหานั้น โดยปกติแล้วบุคคลทั่วไปที่ไม่ใช่ญาติพี่น้องมักจะเบิกความหรือให้การต่อศาลหรือแม้แต่พนักงานสอบสวนว่าตนเองไม่สนิทสนมใด ๆ กับผู้ถูกล่าวหาว่าได้กระทำผิดอยู่แล้ว โดยเฉพาะเรื่องการเมือง ไม่มีผู้ใดอยากเข้ามายุ่งเกี่ยวหรือหาเรื่องใส่ตัวเอง การให้ผู้ถูกล่าวหาได้กู้ยืมเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไม่ใช่เรื่องผิดปกติวิสัยแต่อย่างใด แม้ไม่รู้จักกันเป็นการส่วนตัว แต่นายจูงเชียง อาจรู้จักผู้ถูกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ ว่านอกจากเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้วยังมีอาชีพอื่นอีกด้วย อันเป็นการคบหาเป็นเพื่อนซึ่งย่อมดีกว่าไม่คบหา การที่พยานให้การว่าไม่สนิทกันจึงไม่ใช่สาเหตุแห่งการมีพิรุณ แม้ นายจูงเชียงจะมีปัญหาการเงิน แต่การกระทำดังกล่าวไม่อาจยืนยันได้ว่า นายจูงเชียงจะไม่มีเงินให้

ผู้ถูกกล่าวหา ยืนยัน เห็นว่า การให้กู้ยืมเงินนอกจากจะต้องมีหลักฐานแห่งการกู้ยืมเป็นหนังสือตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๕๓ วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่สุดแล้ว การมีหลักฐานการรับเงินก็เป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่ง เพราะการกู้ยืมเงินจะสมบูรณ์ได้ต้องมีการส่งมอบเงินให้ด้วยตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๕๐ หากมีการทำหลักฐานการกู้ยืมไว้แต่ไม่ยอมมอบเงินให้ผู้ยืมก็อาจต่อสู้ได้หากมีการฟ้องร้องเกิดขึ้น ฉะนั้น ในการกู้ยืมเงินเมื่อทำหลักฐานการกู้ยืมแล้วก็มักจะทำหลักฐานการรับเงินควบคู่กันไปด้วยเสมอ แต่นายจูงเชียงกลับให้ผู้ถูกกล่าวหา กู้ยืมเงินโดยไม่ทำหลักฐานการรับเงินทั้งที่จำนวนเงินที่ให้ผู้ยืมมากถึง ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท และนายจูงเชียงเบิกความตอบศาลถามถึงความสนิทสนมกันว่า เพียงรู้จักกัน พูดคุยกัน การที่ผู้ถูกกล่าวหา อุทธรณ์ว่า นายจูงเชียง ต้องการคบหาผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีในอนาคต ก็เป็นการคาดเดาของผู้ถูกกล่าวหาเพียงฝ่ายเดียว หากนายจูงเชียงให้กู้เงินจริงก็ไม่มีเหตุผลอันใดที่ต้องปกปิดว่าตนเองเคยรู้จักผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ มาก่อนหรือมีความสนิทสนมกัน เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องปกติในสังคมที่คนเราจะรู้จักชอบพอกันและให้ยืมเงินกัน แต่นายจูงเชียงกลับเบิกความในทางตรงกันข้ามซึ่งยิ่งทำให้เป็นพิรุธมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ต่อไปว่า เงินที่ให้ผู้ยืมอาจเป็นเงินที่นายจูงเชียงเก็บไว้เพื่อประโยชน์บางอย่างส่วนตัว จึงจำเป็นต้องปิดบังบุคคลรอบข้างโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ เมื่อทั้งสองฝ่ายต่างยอมรับว่ามีการกู้เงินและส่งมอบเงินกันจริง ก็เป็นการเพียงพอแก่การพิจารณาแล้ว นั้น เห็นว่า นายจูงเชียงเป็นผู้บริหารของบริษัท เมื่อบริษัทมีหนี้สินมากมายจนถึงขั้นถูกฟ้องล้มละลายในเวลาต่อมา ย่อมเป็นการผิดวิสัยที่นายจูงเชียงจะนำเงินของบริษัทซึ่งเป็นธุรกิจงสีจำนวนมากไปให้ผู้อื่นกู้ เนื่องจากย่อมต้องมีเจ้าหน้าที่ที่ต้องขอรับชำระหนี้จากนายจูงเชียงก่อน อีกทั้งเวลาผ่านไปถึง ๗ ปี ไม่ปรากฏว่านายจูงเชียงได้รับเงินคืนจาก

ผู้ถูกกล่าวหา และหากนายจั่งเซียงต้องการปิดบังเจ้าหนี้จริงก็น่าจะใช้วิธีการอื่น มิใช่ให้ผู้ถูกกล่าวหา กู้ยืมซึ่งหลักฐานสัญญากู้ยืมย่อมนำมาใช้ในการสืบหาทรัพย์ จึงไม่น่าเชื่อว่านายจั่งเซียงจะนำเงินไปให้ กู้เช่นนั้น ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยว่าพยานหลักฐานของ ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ ฟังไม่ได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจากนายจั่งเซียง ตามสัญญากู้ยืม เงินฉบับลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวนเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังที่อ้างจริง อุทธรณ์ของ ผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืม เงินจากนายสมบัติ พิษณุไวยศยวาท ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท จริงหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า นายสมบัติเป็นพี่ชายของผู้คัดค้านที่ ๓ ให้ ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินเพื่อช่วยเหลือกันในเครือญาติโดยทำสัญญากู้ยืมเงินเป็นหลักฐานและมีการมอบ เงินที่กู้ยืมให้แก่กันจริง แม้ผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๓ และนายสมบัติ จะจดจำรายละเอียดผิดพลาด เคลื่อนไปบ้างก็เป็นเรื่องธรรมดา ผู้คัดค้านที่ ๓ เคยขอยืมเงินจากนายสมบัติหลายครั้ง ทุกครั้ง ไม่ได้ทำสัญญากู้ยืมเพราะความไวใจซึ่งกันและกัน ส่วนผู้ถูกกล่าวหาไม่ใช่ญาติโดยตรงจึงต้องทำ สัญญาต่อกันไว้หาใช่ข้อพิรุธไม่ นั้น เห็นว่า ในชั้นไต่สวนของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน และหนี้สิน ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่าในวันทำสัญญาผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงินกู้มาเพียงบางส่วนจำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นผู้รับเงินสดจำนวนดังกล่าวแทน เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาอยู่ ระหว่างเดินทางกลับจากต่างประเทศ ส่วนที่เหลือจำไม่ได้ว่าใครเป็นผู้รับเงินกู้แทนอีก ๓ ครั้ง และรับ ที่ใด แต่ผู้คัดค้านที่ ๓ ชี้แจงต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินว่า จำไม่ได้ว่าเงินกู้ ส่วนที่เหลือได้ให้ผู้ให้กู้โอนเงินเข้าบัญชีของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาไปรับเงินเอง ส่วน

นายสมบัติซึ่งผู้ให้ชี้แจงว่าผู้ถูกกล่าวหาไปรับเงินที่บ้านนายสมบัติทุกครั้ง แต่นายสมบัติก็เบิกความว่า แต่ละครั้งที่มีการรับเงิน ไม่มีการลงนามรับเงินไว้เป็นหลักฐาน นายสมบัติจำไม่ได้แน่นอนว่าผู้กู้คือผู้คัดค้านที่ ๓ หรือผู้ถูกกล่าวหา ทั้งที่การกู้ยืมเงินจำนวนดังกล่าวเป็นการกู้ยืมเงินจำนวนมาก ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ รวมถึงนายสมบัติน่าจะจดจำรายละเอียดต่างๆ ซึ่งเป็นสาระสำคัญของการกู้ยืมเงินได้ เนื่องจากมีผลทำให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องเป็นหนี้หากไม่มีการส่งมอบเงินที่กู้ยืมกันจริง เมื่อผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๓ และนายสมบัติ ต่างเบิกความและชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินแตกต่างกันในสาระสำคัญเกี่ยวกับจำนวนเงินกู้ที่ส่งมอบแต่ละคราว และสถานที่ส่งมอบเงิน ทำให้เชื่อว่าไม่มีการกู้เงินกันจริง สัญญากู้ยืมเงินจากนายสมบัติจึงไม่อาจรับฟังได้ ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงฟังไม่ได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินนายสมบัติ ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างนั้นชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงินจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากนางอุไร พิชัยกำจรวุฒิ ตามสัญญาจะซื้อจะขายฉบับลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาตกลงจะขายที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๑ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร กรุงเทพมหานคร พร้อมสิ่งปลูกสร้าง ในราคา ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท จริงหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกกล่าวหาให้การว่า ได้รับเงินจากนางอุไรเพียง ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ผู้คัดค้านที่ ๓ ก็ยืนยันว่าได้รับเงินมาจากนางอุไรอีก ๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็น ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงถูกต้องตรงกับความเป็นจริง หาได้เบิกความเท็จหรือขัดแย้งกันไม่ ส่วนคำเบิกความและ

คำให้การของนางอุไรที่กลับคำให้การเดิมขัดแย้งกันเอง เพราะมาจากเหตุที่ขัดผลประโยชน์จากการไม่แบ่งปันผลกำไร และสิทธิต่าง ๆ ที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับ คำให้การที่กลับคำให้การเดิมของนางอุไรจึงไม่อาจรับฟังได้ เนื่องจากมีสาเหตุโกรธเคืองและขัดผลประโยชน์กับผู้ถูกกล่าวหา และการที่นางอุไรไม่ฟ้องเรียกร้องเงินคืน หาทำให้นางอุไรเสียประโยชน์ เนื่องจากนางอุไรได้รับผลประโยชน์จากการที่ไม่แบ่งปันผลกำไรของบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ทั้งนางอุไรและบุตรหลานต่างมีหุ้นส่วนในบริษัท แฮ็ส ออฟ ฮาร์ท พร็อพเพอร์ตี้ ๒๐๑๒ จำกัด ของผู้ถูกกล่าวหาที่เพิ่งเปิดดำเนินกิจการ ซึ่งผลประโยชน์ที่ได้มีมากกว่าการฟ้องร้อง หาใช้นางอุไรสำนึกผิดตามที่ได้เบิกความไม่ เห็นว่า แม้นางอุไรให้การต่อพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ ว่านางอุไรตกลงจะซื้อจะขายที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๑ พร้อมสิ่งปลูกสร้าง ตามสัญญาจะซื้อจะขาย ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ในราคา ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท จริง และได้ชำระเงินไปแล้วประมาณ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่หลังจากนั้นนางอุไรให้การต่อพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ให้การต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน และหนี้สินในวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๐ และเบิกความต่อศาลกลับคำให้การในครั้งแรกว่า นางอุไรไม่มีเจตนาที่จะซื้อจะขายที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ตามสัญญาจะซื้อจะขาย ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ ได้มาพูดขอร้องว่าจะขอใส่ชื่อนางอุไรเป็นผู้รับโอนบ้านและที่ดินดังกล่าว แล้วนำเอกสารมาให้นางอุไรลงลายมือชื่อที่บ้านโดยไม่ได้แจ้งให้ทราบล่วงหน้า แจ้งเพียงว่าเป็นเอกสารเกี่ยวกับบ้านที่จะโอนให้เป็นชื่อนางอุไรตามที่เคยได้พูดคุยกันไว้ นางอุไรเห็นว่าการลงลายมือชื่อในสัญญาดังกล่าวเป็นการช่วยเหลือผู้ถูกกล่าวหา แต่หลังจากนั้นเมื่อนางอุไรได้ขอหลักฐานจากผู้ถูกกล่าวหาเพื่อยืนยันว่าเรื่องจบเรียบร้อยแล้ว ผู้ถูกกล่าวหา กลับบ่ายเบี่ยง ทำให้

นางอุไรและครอบครัวรู้สึกกังวลไม่มีความสุข นางอุไรจึงตัดสินใจให้การใหม่และเบิกความไปตามความจริง ข้อที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่านางอุไรกลับคำให้การเดิมเนื่องจากมีสาเหตุโกรธเคืองและขัดผลประโยชน์จากการไม่แบ่งปันผลกำไร และสิทธิต่าง ๆ ที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับในหุ้นของบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ในชั้นศาลนางอุไรเบิกความยอมรับว่า นางอุไรและผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นผู้ร่วมก่อตั้งบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด และภายหลังผู้ถูกกล่าวหาได้เข้ามาถือหุ้นแทนผู้คัดค้านที่ ๓ เมื่อพิจารณาประกอบคำให้การของนางอุไรในชั้นคณะกรรมการ ป.ช.ช. ก็ได้ความเพิ่มเติมว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ ไม่เคยชำระค่าหุ้นบริษัทฯ ดังกล่าว โดยนางอุไรจะเป็นผู้ชำระให้แทนและเก็บเงินปันผลไว้ไม่มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๓ แม้การกระทำของนางอุไรดังกล่าวอาจเป็นการขัดผลประโยชน์ของผู้ถูกกล่าวหา แต่ก็ได้รับความตามที่ผู้คัดค้านที่ ๓ เบิกความว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ ลงทุนในบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ไม่มาก แต่ผลประโยชน์ของบริษัทมีกำไรเพียงเล็กน้อย ซึ่งหากจะฟังว่านางอุไรได้ผลประโยชน์จากการที่ไม่แบ่งปันผลกำไรของบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ให้ผู้ถูกกล่าวหา แต่นางอุไรยังได้เสียอยู่ว่าเป็นสิทธิของตนเพราะเป็นผู้ชำระเงินค่าหุ้นแทน และทางใต้สวนก็ไม่ปรากฏว่าผลประโยชน์ที่นางอุไรได้รับมีมากกว่าการฟ้องร้องดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง ส่วนบริษัท เฮาส์ ออฟ ฮาร์ท พร็อพเพอร์ตี้ ๒๐๑๒ จำกัด ผู้ถูกกล่าวหา ก็เบิกความตอบทนายผู้ถูกกล่าวหาถามว่า ยังไม่มีการชำระเงินค่าหุ้น และเกิดมีการทะเลาะกันก่อน จึงไม่มีการดำเนินกิจการนี้ ย่อมไม่มีผลประโยชน์อันใดที่นางอุไรจะได้รับ ซึ่งคำให้การและคำเบิกความที่กลับคำให้การเดิมของนางอุไรนี้ หากไม่เป็นความจริงย่อมทำให้นางอุไรเสียประโยชน์ เพราะจะเสียสิทธิที่จะได้รับโอนที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามสัญญาและไม่ได้รับเงินที่ตนเองชำระไปคืน ทั้งยังอาจถูกดำเนินคดีในข้อหาแจ้งความและเบิกความเท็จอันเป็นความผิดที่มีโทษทางอาญาอีกด้วย จึงมีเหตุผลให้รับฟังเป็นความจริง นอกจากนี้ ในชั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงตามหนังสือลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๐ ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงินจากนางอุไร จำนวน ๘,๐๖๐,๐๐๐ บาท ชัดแย้งกับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ที่แจ้งว่ารับเงินจากนางอุไรจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในชั้นศาลผู้ถูกกล่าวหายังคงเบิกความยืนยันว่าได้รับเงินมาประมาณ ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้วนางอุไรเป็นฝ่ายผิดสัญญาจึงไม่ตั้งใจเรียกร้องเงินในส่วนนี้คืน ส่วนผู้คัดค้านที่ ๓ กลับเบิกความขัดแย้งกันว่าได้รับเงินจากนางอุไรเป็นจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ข้ออุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาที่ว่าผู้คัดค้านที่ ๓ รับเงินจากนางอุไรเพียงจำนวน ๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นข้อสำคัญที่จะพิสูจน์ว่ามีการรับเงินตามสัญญาจะซื้อจะขายจริง แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยชี้แจงในชั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. และในชั้นศาลเพื่อไต่สวนให้ได้ความจริงในข้อนี้มาแต่ต้น กลับเพิกยกขึ้นกล่าวอ้างลอย ๆ ในชั้นอุทธรณ์โดยไม่มีหลักฐานสนับสนุน จึงไม่มีเหตุผลอันควรรับฟัง เมื่อพิจารณาประกอบกับสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง ซึ่งจัดทำตั้งแต่วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ และมีการจ่ายเงินแล้วถึง ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในสัญญาระบุให้รับเงินมัดจำกรณีผิดสัญญาเป็นเงินเพียง ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ผู้ถูกกล่าวหากลับไม่ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาเพื่อรับมัดจำ ทั้งไม่ปรากฏว่านางอุไรใช้สิทธิเรียกร้องให้คืนเงินส่วนที่เกินจากจำนวนที่ผู้ถูกกล่าวหาใช้สิทธิรับตามสัญญาซึ่งนับว่าเป็นเงินจำนวนมากด้วยแล้ว ก็ยังสนับสนุนคำให้การของนางอุไรที่ว่าไม่ได้ชำระเงินให้ผู้ถูกกล่าวหาให้มีน้ำหนักรับฟัง ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยว่า พยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงิน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามสัญญาจะซื้อจะขายดังกล่าว นั้น ชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า นายอลงกรณ์
แย้งได้ว่าจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ ทำชุดประตู่ หน้าต่าง ตู้เสื้อผ้า ประตูห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี ในโครงการ
จอมเทียน ฮอติเคย์และโครงการบูติก ซิตี ตามสัญญาจ้างทำของ ฉบับลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖
หรือไม่ ข้อนี้ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า แม้นายอลงกรณ์จะเป็นเพียงผู้ถือหุ้นของบริษัท ก็สามารถทำ
สัญญาว่าจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ ได้ หากนายอลงกรณ์เป็นเจ้าของงาน หรือเป็นผู้ติดต่องาน และงานตาม
สัญญาจ้างเป็นงานส่วนตัวของนายอลงกรณ์ ผู้คัดค้านที่ ๓ ย่อมสามารถรับจ้างและตกลงทำสัญญา
จ้างได้ ทั้งนางอุไรได้ให้การและเบิกความว่า บริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ได้เรียกเก็บเงินค่าจ้าง
สำหรับ ๒ โครงการ ประมาณ ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท แสดงว่ามีการทำสัญญาจ้างกันจริง จึงเป็นเงิน
รายได้ของผู้คัดค้านที่ ๓ ที่ผู้ถูกกล่าวหาจะนำไปแสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินได้
มิใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกตินั้น เห็นว่า สัญญาจ้างทำของเอกสารหมายเลข ร.๔๙ เป็นการทำสัญญา
ต่างตอบแทนระหว่างนายอลงกรณ์ ผู้ว่าจ้าง และผู้คัดค้านที่ ๓ ซึ่งเป็นผู้รับจ้าง โดยระบุว่า ผู้รับจ้าง
ตกลงรับจ้างประกอบทำชุดประตู่ หน้าต่าง ตู้เสื้อผ้า ประตูห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี ในโครงการจอมเทียน
ฮอติเคย์ จำนวน ๔ ตึก และโครงการบูติก ซิตี จำนวน ๒ ตึก จำนวน ๗๙๖ ห้อง ราคาห้องละ
๓๓,๙๒๐ บาท และผู้ว่าจ้างตกลงว่าจ้างเป็นเงินจำนวน ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท ซึ่งเป็นโครงการที่ใช้เงิน
จำนวนมาก และมีจำนวนห้องที่ต้องรับทำเกือบ ๘๐๐ ห้อง แต่กลับขาดสาระสำคัญของสัญญา
อันได้แก่ ผลสำเร็จของงานว่าเมื่อใด ไม่ระบุระยะเวลาการส่งมอบงานในสัญญา ไม่มีการตกลงเรื่อง
เครื่องมือที่ใช้ในการทำงาน ไม่มีการระบุความรับผิดชอบเมื่อเกิดความชำรุดบกพร่อง ความรับผิดชอบ
ผู้รับจ้างทำงานล่าช้า สิทธิในการเลิกสัญญา เป็นต้น ซึ่งเป็นข้อพิรุธ นอกจากนี้การเลือกผู้รับจ้าง
ผู้คัดค้านที่ ๓ น่าสืบว่า ก่อนตกลงทำสัญญากับนายอลงกรณ์ เพิ่งหันกับบุคคลอื่นทำบริษัท พัทยา

โมเดิร์น จำกัด เพื่อผลิตชุดประตุน้ำต่าง ตู้เสื้อผ้า ประตูห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี. แสดงว่าผู้คัดค้านที่ ๓ ยังไม่มีประสบการณ์ในการทำงานด้านนี้มาก่อน ส่วนนายอลงกรณ์ให้การและเบิกความอ้างว่า ไม่รู้จักผู้คัดค้านที่ ๓ มาก่อน ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้เข้ามาพบและเสนองานให้ แต่ผู้คัดค้านที่ ๓ กลับอ้างว่าสนิทสนมกับนายอลงกรณ์เป็นอย่างดี ดังนั้น การที่นายอลงกรณ์ตัดสินใจเลือกให้ผู้คัดค้านที่ ๓ ทำงานให้ จึงเป็นการยอมรับความเสี่ยงในการทำงาน ทั้งไม่กำหนดระยะเวลาในการทำงานแล้วเสร็จ การที่นายอลงกรณ์อ้างว่าผู้คัดค้านที่ ๓ ให้คำมั่นว่าจะทำงานให้เสร็จภายใน ๒ เดือน และนายผู้คัดค้านที่ ๓ พาลูกน้องของนายอลงกรณ์ไปดูโรงงาน ลูกน้องกลับมาบอกว่า โรงงานมีคนงานประมาณ ๔๐ ถึง ๕๐ คน และเห็นห้องตัวอย่าง นายอลงกรณ์จึงเชื่อในคำมั่นของผู้คัดค้านที่ ๓ นั้น ขัดกับที่ผู้คัดค้านที่ ๓ เบิกความว่า ไม่เคยพาคนของนายอลงกรณ์ไปดูโรงงาน และโรงงานเป็นโรงงานเล็กๆ ใช้เงินลงทุนไม่มาก คนงานก็มีประมาณ ๑๐ คน จึงเป็นข้อพิรุธ เนื่องจากการประกอบธุรกิจโรงแรมต้องการผลกำไรจากการเปิดกิจการ และมีนักท่องเที่ยวมาใช้บริการ หากผู้คัดค้านที่ ๓ ไม่อาจดำเนินงานให้แล้วเสร็จ หรือมีความชำรุดบกพร่องจากการรับจ้าง ก็จะมีผลกระทบต่อผลประโยชน์ในกิจการของนายอลงกรณ์ได้ นอกจากนี้ตามสัญญาจ้างทำของ ผู้คัดค้านที่ ๓ และนายอลงกรณ์ต่างเป็นผู้ว่าจ้างและผู้รับจ้างในนามตนเอง โดยนายอลงกรณ์ถือหุ้นในบริษัท จอมเทียน ฮอลิเดย์ จำกัด ซึ่งเป็นเจ้าของโครงการจอมเทียน ฮอลิเดย์ และถือหุ้นในบริษัท เอ็น เอ อีสเทิร์น เซอร์วิส จำกัด ซึ่งเป็นเจ้าของโครงการบูติก ซิตี้และเป็นกิจการในครอบครัว แต่นายอลงกรณ์ไม่ได้เป็นกรรมการผู้มีอำนาจลงนามทั้ง ๒ บริษัท เหตุใดนายอลงกรณ์ถึงทำสัญญาในนามส่วนตัว ไม่ทำสัญญาในนามนิติบุคคล หากตนเป็นเพียงผู้ถือหุ้น มิใช่กรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทน ก็น่าที่จะให้กรรมการผู้มีอำนาจเป็นผู้ทำสัญญา ไม่มีเหตุอันสมควรประการใดต้องทำสัญญาในนามตนเอง จ่ายเงินค่าจ้างด้วย

ตนเอง หากมีปัญหานายอลงกรณ์ก็ต้องรับผิดชอบตัวเอง การตกลงว่าจ้างในนามนิติบุคคล ความรับผิดชอบในการผิมนัดไม่ชำระค่าจ้าง จะเป็นความรับผิดชอบของนิติบุคคล กรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบเป็นการส่วนตัว จึงเป็นที่น่าสงสัยว่านายอลงกรณ์เป็นเจ้าของกิจการโรงแรมทั้งสองแห่งที่แท้จริงตามที่กล่าวอ้างหรือไม่ นอกจากนี้ผู้คัดค้านที่ ๓ อ้างว่า ที่ตนทำสัญญาในนามส่วนตัว เพราะขณะนั้นไม่แน่ใจว่าบริษัท พัทยาโมเดิร์น จำกัด จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลแล้วหรือไม่ จึงต้องรับงานให้ รับเงินค่าจ้างเพื่อส่งต่อ รวมถึงติดตามงานจากบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ซึ่งเป็นเรื่องยุ่งยากทั้งที่หากผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นกรรมการผู้มีอำนาจจริง ก็น่าที่จะทำสัญญาในฐานะกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลได้ ประกอบกับนางอุไร พิชัยกำจรวุฒิ ให้การและเบิกความว่า บริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด มีนางอุไร นายกิตติภูมิ นิกขไพบูลย์ หรือนางเกศกมล จันทร์ขุ้ม เป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัท ผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นผู้ถือหุ้น ไม่เคยลงนามในสัญญาจ้างงานแทนบริษัทแต่อย่างใด หากผู้คัดค้านที่ ๓ จะรับจ้างทำงานเองในนามส่วนตัว ก็จะต้องนำคนงาน เครื่องมือ เครื่องจักรและอุปกรณ์ของบริษัทไปรับจ้างทำงานเอง ซึ่งนางอุไรในฐานะกรรมการบริษัทผู้มีอำนาจในขณะนั้นก็ต้องทราบ เนื่องจากบริษัทมีคนงานไม่มากประมาณ ๗ คน แต่ผู้คัดค้านที่ ๓ ไม่เคยนำคนงาน เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์ของบริษัทไปรับจ้างทำงานส่วนตัวแต่อย่างใด บริษัท พัทยาโมเดิร์น จำกัด ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสัญญาจ้างทำของฉบับดังกล่าว การทำสัญญาจ้างทำของของผู้คัดค้านที่ ๓ จึงเป็นที่น่าสงสัยว่า มีความเกี่ยวข้องกับบริษัทพัทยาโมเดิร์น จำกัด จริงหรือไม่ นอกจากนี้ในส่วนการชำระเงินค่าจ้าง ผู้คัดค้านที่ ๓ ให้การและเบิกความว่า ค่ามัดจำ ๘,๑๐๐,๐๙๖ บาท ผู้คัดค้านที่ ๓ เก็บไว้ และค้างวดงานที่เหลือ พนักงานบริษัทจะโทรแจ้งผู้คัดค้านที่ ๓ เพื่อติดต่อให้นายอลงกรณ์ชำระเงิน ซึ่งนายอลงกรณ์ก็จะจ่ายเงินค่าจ้างเป็น”เงินสด”ทุกครั้ง บางครั้ง

ผู้ถูกกล่าวหาและบุคคลอื่นก็ไปรับเงิน แต่จำไม่ได้ว่ามีใครบ้าง หากผู้ถูกกล่าวหาไปรับเงิน ก็จะนำเงินสดเข้าฝากธนาคาร และหลังจากนั้นจะถอนเงินออกมาเพื่อมอบให้บริษัทพทยา โมเดิร์น จำกัด ต่อไป เงินจากสัญญาจ้างทำของ รวม ๒๗,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษดังกล่าว จึงเป็นเงินของบริษัทพทยา โมเดิร์น จำกัด ไม่ใช่เงินรายได้จากการรับจ้างของผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นส่วนตัว นั้น ก็แตกต่างจากที่นายอลงกรณ์ให้การว่า นายอลงกรณ์ได้จ่ายเงินค่ามัดจำเป็น”เช็ค”หลายฉบับ ฉบับละประมาณหลักล้านบาทขึ้นไป แต่จำไม่ได้ว่าเป็นเช็คธนาคารใด แต่ไม่สามารถเรียกเก็บเงินตามเช็คที่ส่งจ่ายได้ นายอลงกรณ์จึงได้นำเงินส่วนตัวจ่ายให้กับผู้คัดค้านที่ ๓ ส่วนค่าจ้างที่เหลืออีก ๑๘,๙๐๐,๐๙๖ บาท ได้ทยอยจ่ายเป็นเงินสดให้กับผู้คัดค้านที่ ๓ โดยแบ่งจ่ายเป็นงวดๆ งวดละ ๔๐๐,๐๐๐ ถึง ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาเกรงว่าเช็คจะไม่สามารถเรียกเก็บได้จึงจ่ายเงินค่าจ้างเป็นเงินสดให้ ซึ่งในขณะนั้นบริษัท จอมเทียน ฮอติเคย์ จำกัด ได้กู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาพทยา ประมาณ ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อมาก่อสร้างโครงการทั้งสองแห่ง และเมื่อธนาคารโอนเงินเข้าบัญชีของบริษัทแล้ว นายอลงกรณ์ได้ถอนเงินมาเข้าบัญชีส่วนตัวของนายอลงกรณ์ จากนั้นนายอลงกรณ์จะถอนเงินจากบัญชีส่วนตัวแล้วนำไปใช้จ่ายค่าจ้างในแต่ละงวดให้กับผู้คัดค้านที่ ๓ ด้วย แต่ทั้งผู้คัดค้านที่ ๓ และนายอลงกรณ์ต่างไม่ปรากฏหลักฐานการตรวจรับงาน การส่งมอบงาน หลักฐานใบเสร็จรับเงิน และไม่มีฝ่ายใดแน่ใจว่ามีการออกใบเสร็จรับเงินกันหรือไม่ ทั้งที่เป็นเรื่องสำคัญ นอกจากนี้ในงบการเงินของบริษัททั้งสองฝ่ายทั้งบริษัทพทยาโมเดิร์น จำกัด บริษัท จอมเทียน ฮอติเคย์ จำกัด บริษัท เอ็น เอ อีสเทิร์น เซอร์วิส จำกัด นายอลงกรณ์ให้การและเบิกความว่า ไม่แน่ใจว่ารายการค่าใช้จ่ายของบริษัทที่ปรากฏในงบกำไรขาดทุนมีการบันทึกรายการจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ ตามสัญญาจ้างทำของ รวม ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท ดังกล่าว รวมอยู่หรือไม่ ทั้งที่เป็นรายการจ่ายจำนวนไม่น้อยของ

บริษัท แต่นายอลงกรณ์กลับจำไม่ได้เลย แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะอุทธรณ์ว่า บริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ได้ส่งเอกสารสำเนาใบวางบิล และสำเนาใบเสร็จรับเงิน ที่ระบุว่าได้รับเงินจากนายอลงกรณ์ จำนวน ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ แสดงว่ามีการจ้างทำของกันจริงนั้น เห็นว่า นางอุไรเบิกความว่า เป็นการรับงานในช่วงปี ๒๕๕๖ ถึง ๒๕๕๗ ให้โครงการจอมเทียน ฮอติเคย์และโครงการบุตติก ซิตีหลายครั้ง นางอุไรจำรายละเอียดไม่ได้ว่าเป็นครั้งใด แต่ก็ก็เป็นเพียงรายรับของบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด เพียง ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังนั้น เมื่อผู้คัดค้านที่ ๓ และนายอลงกรณ์ต่างไม่สามารถแสดงให้เห็นว่า เมื่อมีการปฏิบัติตามสัญญาจ้างทำของแล้วเสร็จ เหตุใดจึงไม่ปรากฏรายรับรายจ่ายของนิติบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๒๗,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษเลย กรณีตามที่วินิจฉัยมาทั้งหมด จึงเป็นพิรุธ ไม่น่าเชื่อว่าจะมีการทำสัญญาจ้างทำของซึ่งมีมูลค่าของงานจำนวนดังกล่าวจริง ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยว่า พยานของผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่ได้ว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้รับเงินจำนวน ๘,๑๐๐,๐๙๖ บาท เป็นค่าจ้างตามสัญญาจ้างทำของดังที่อ้างจริง ชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการต่อไปมีว่า เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชี ออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘,๙๓๕,๓๐๐ บาท เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๙๕-๐-๑๖๖๒๗-๘ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๒๓๒,๗๐๐ บาท เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๗๗๘-๑๖๐-๑๔๑-๕ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑๑,๘๔๒,๐๐๐ บาท เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีกระแสรายวัน เลขที่

๗๗๘-๓๐๑-๐๑๗-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑,๐๐๘,๙๕๔ บาท ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙ และที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภोजตุจักร (บางชื่อ) กรุงเทพมหานคร มูลค่า ๗,๙๙๒,๐๐๐ บาท บ้านเลขที่ ๓๔๒/๓ ซอยรัชดาภิเษก ๓๖ แยก ๙-๓ (ซอยเสือใหญ่อุทิศ) แขวงจันทรเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มูลค่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท เงินดาวน์รถยนต์ยี่ห้อบีเอ็มดับเบิลยู รุ่น ๗๓๐LD เลขทะเบียน ถ-๘๙๘๘ (ป้ายแดง) กรรมสิทธิ์ของผู้คัดค้านที่ ๒ (ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ครอบครอง) เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๑-๐๓๔๓๘-๒ ชื่อบัญชี ผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท เงินที่นำมาชำระหนี้เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน ชื่อบัญชีนางจิราวรรณ (ชื่อเดิมของผู้ถูกกล่าวหา) และผู้คัดค้านที่ ๓ เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นทรัพย์สินรายการที่ ๑ ถึง ๒ , ๔ ถึง ๙ และ ๑๑ เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหาหรือไม่ เห็นว่า ทรัพย์สินทั้ง ๙ รายการ มีที่ของรายได้มาจากเงินตามสัญญาหลัก ๕ ฉบับตามที่ได้อธิบายไว้ข้างต้นแล้ว เมื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ มีภาระการพิสูจน์ในคดีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ แต่พยานหลักฐานตามทางไต่สวนเกี่ยวกับรายรับจากสัญญากู้ยืมเงิน สัญญาจะซื้อขาย สัญญาจ้างทำของทั้ง ๕ ฉบับ ไม่มีน้ำหนักให้รับฟังว่าผู้ถูกกล่าวหา มีรายรับดังกล่าวจริง ข้ออ้างอันเป็นแหล่งที่มาของทรัพย์สินทั้ง ๙ รายการ จึงรับฟังไม่ได้ และเป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหา

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์รัชโยธิน บัญชีประจำเลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ จำนวน ๕,๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหาหรือไม่ เห็นว่า

ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์โต้แย้งเพียงว่า เงินที่เข้าบัญชีเป็นเงินที่ใช้หมุนเวียนในการทำธุรกิจ เพื่อสะดวกในการกู้ยืมเงินกับสถาบันการเงิน หาใช่รายได้ที่แท้จริง ซึ่งเป็นอุทธรณ์คนละประเด็นกับที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยไว้ว่า เงินที่นำฝากธนาคารเกียรตินาคินดังกล่าว ไม่น่าเชื่อว่าเป็นเงินที่ผู้ถูกกล่าวหาขโมยมาจากนางสาวคันสนีย์ ซึ่งเป็นหลานมาจริง จึงไม่แนชัดว่าผู้ถูกกล่าวหาประสงค์จะอุทธรณ์คัดค้านในเรื่องใด ถ้าว່ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้อุทธรณ์ในประเด็นนี้ กรณีจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัย

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้คัดค้านที่ ๑ มีว่า ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนมูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติหรือไม่ ผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์ว่า พยานหลักฐานตามทางไต่สวนฟังได้แล้วว่าผู้คัดค้านที่ ๓ นำเงินที่ได้รับจากการกู้ยืมจากนายสมบัติจำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท มาชำระค่าที่ดินในส่วนของผู้คัดค้านที่ ๓ ให้แก่นายจุฑารุช จงเสถียร เจ้าของที่ดินเดิม เงินดังกล่าวจึงเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้มาโดยสุจริต ที่ดินเฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๓ จึงไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ และเมื่อผู้คัดค้านที่ ๑ มีชื่อเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในโฉนดที่ดินเลขที่ ๗๔๔๙ ดังกล่าว ผู้คัดค้านที่ ๑ ย่อมได้รับประโยชน์จากข้อสันนิษฐานของกฎหมายว่าเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินดังกล่าวเฉพาะส่วน ที่ดินดังกล่าวจึงไม่ใช่ทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๓ นั้น เห็นว่า แม้ผู้คัดค้านที่ ๑ จะมีชื่อถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ เฉพาะส่วนซึ่งตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๗๓ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบุคคลผู้มีชื่อในทะเบียนนั้นเป็นผู้มีสิทธิครอบครองก็ตาม แต่เมื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ อ้างว่านำเงินที่ได้จากการกู้ยืมนายสมบัติไปชำระค่าที่ดิน ผู้คัดค้านที่ ๑ ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ จึงต้องนำพยานหลักฐานเข้าไต่สวนเพื่อพิสูจน์ให้ได้ความจริงว่าทรัพย์สินดังกล่าว

เป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยสุจริตตามสมควรและไม่ใช้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ แม้จะได้ความจากนาย จุฑาธุช พยานผู้ร้องเบิกความว่า ในช่วงเช้าของวันซื้อขายและจดทะเบียนโอนที่ดินดังกล่าวให้แก่ ผู้คัดค้านที่ ๓ นายสมบัติ และนางนภา ผู้คัดค้านที่ ๓ มาพบพยานที่สำนักงานที่ดินและบอกพยานว่ามีเงินไม่พอ ต้องไปยืมเงินจากพี่สาวและพี่เขย ต่อมาในช่วงบ่าย ผู้คัดค้านที่ ๓ จึงนำเงินจำนวน ๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท มามอบให้แก่พยานเพื่อชำระค่าที่ดิน แต่จะชำระเป็นเงินสดหรือเช็คพยานจำไม่ได้ แต่ข้อเท็จจริงในส่วนนี้ก็เป็นเพียงข้อเท็จจริงที่นายจุฑาธุชได้รับคำบอกเล่ามาจาก ผู้คัดค้านที่ ๓ เท่านั้น ส่วนนายสมบัติ เบิกความว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ มาชักชวนให้พยานซื้อที่ดินโฉนด เลขที่ ๗๔๔๔ พยานจึงร่วมซื้อที่ดินด้วย และได้ตกลงแบ่งที่ดินเป็น ๓ ส่วน เป็นของผู้คัดค้านที่ ๓ นางนภาและพยาน คนละ ๑ ส่วน เป็นเงินคนละ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท พยานได้มอบเงินในส่วน ของพยานและนางนการวม ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้รับมอบอำนาจเพื่อไปชำระแก่ผู้ขายที่ดิน ส่วน เงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ นำมาจ่ายเป็นค่าที่ดินนั้น ผู้คัดค้านที่ ๓ จะนำมาจากที่ใดและจะเป็นเงินที่กู้ยืม จากพยานหรือไม่ พยานไม่ทราบ ซึ่งเป็นพิรุธว่า นายสมบัติถูกอ้างว่าเป็นผู้ให้กู้ แต่กลับปรากฏว่า นายสมบัติจำไม่ได้ว่ามีการยืมเงินของตนหรือไม่ ตามที่ได้วินิจฉัยไว้ข้างต้นในส่วนสัญญากู้ยืมเงิน นายสมบัติว่า ไม่น่าเชื่อว่าการกู้ยืมจริง จึงยังไม่เพียงพอให้รับฟังได้ว่าผู้คัดค้านที่ ๑ ซื้อที่ดินเฉพาะ ส่วนจากผู้คัดค้านที่ ๓ และได้ชำระราคาที่ดินให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ ดังอ้าง กรณีไม่มีเหตุให้ต้องคืน ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๔ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนมูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์ของผู้คัดค้านที่ ๑ ฟังไม่ขึ้น

(อม.๔๒)

- ๓๓ -

ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาให้
ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ มูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท พร้อมดอกผลตกเป็น
ของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๔ ,๓๘ ประกอบมาตรา ๘๓ จึงชอบแล้ว

จึงวินิจฉัยยืน./

นายธงชัย เสนามนตรี

(อม.๒๗)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม. อช.๗/๒๕๖๒

คดีหมายเลขแดงที่ อม. อช. ๑๓/๒๕๖๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลฎีกา

วันที่ ๑๑ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	ผู้ร้อง
	นางสาวจันทภา พิชญไวยวาท ที่ ๑	
	บริษัทบีเอ็มดับเบิลยู ลิซซิง (ประเทศไทย) จำกัด ที่ ๒	
	นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง ที่ ๓	ผู้คัดค้าน
	นางระพีพรรณ พงศ์เรืองรอง	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์ คัดค้านคำพิพากษาศาลฎีกา
แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๑๖ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๒
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับวันที่ ๒๔ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๓

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อ
วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติรวมมูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท ตามรายการ
ดังต่อไปนี้

(๑) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘,๙๓๕,๓๐๐ บาท

(๒) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๙๕-๐-๑๖๖๒๗-๘ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา ฝากวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๒๓๒,๗๐๐ บาท

(๓) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท

(๔) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๗๗๘-๑๖๐-๑๔๑-๕ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑๑,๘๔๒,๐๐๐ บาท

(๕) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีกระแส รายวัน เลขที่ ๗๗๘-๓๐๑-๐๑๗-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑,๐๐๘,๙๕๔ บาท

(๖) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางซื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๑ ตารางวา และที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางซื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๐ ตารางวา มูลค่ารวม ๗,๙๙๒,๐๐๐ บาท

(๗) บ้านเลขที่ ๓๔๒/๓ ซอยรัชดาภิเษก ๓๖ แขวง ๙-๓ (ซอยเสือใหญ่อุทิศ) แขวงจันทระเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มูลค่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๘) รถยนต์ยี่ห้อบีเอ็มดับเบิลยู รุ่น ๗๓๐LD หมายเลขเครื่องยนต์ ๓๐๒๖๘๕๕๐ หมายเลขตัวถัง MMFYG๔๔๐๔๐DZ๓๐๔๕๓ เลขทะเบียน ถ-๘๘๘๘ (ป้ายแดง) มูลค่า ๑,๘๐๕,๒๗๒ บาท กรรมสิทธิ์ของผู้คัดค้านที่ ๒ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ครอบครอง

(๙) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๑-๐๓๔๓๘-๒ ชื่อบัญชี ผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๐) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๑) เงินที่นำมาชำระหนี้เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน ชื่อบัญชี นางจิราวรรณ (ชื่อเดิมของผู้ถูกกล่าวหา) และผู้คัดค้านที่ ๓ เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท

ขอให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่เพิ่มขึ้นผิดปกติตามรายการดังกล่าว จำนวน ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท รวมทั้งดอกผลของทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน หากไม่สามารถบังคับคดีแก่ทรัพย์สินดังกล่าวได้ไม่ว่าทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วน ขอให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาภายในอายุความสิบปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๘, ๘๐, ๘๓

ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำคัดค้านและแก้ไขคำคัดค้านว่า ทรัพย์สินทั้ง ๑๑ รายการของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ ซึ่งเป็นคู่สมรส มีที่มาชัดเจนมิได้เพิ่มขึ้นผิดปกติ ไม่ใช่การแปรสภาพ ยัก

- ๔ -

ย้าย โอน หรือปกปิด คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินไม่พบหลักฐานการทุจริต แต่ได้สรุปข้อเท็จจริงโดยขัดต่อความเป็นจริงโดยมีเพียงการดูจากกระแสเงินเท่านั้น ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีเงินเพิ่มขึ้นตามรายงานผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของคณะกรรมการป.ป.ช. ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๑ ยืนยันคำคัดค้านว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ มิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกรณีที่ถูกกล่าวหาว่าทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ผู้คัดค้านที่ ๑ ชื่อที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๔ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี โดยจดทะเบียนถูกต้อง ขอให้คืนที่ดินดังกล่าวแก่ผู้คัดค้านที่ ๑

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาว่า ให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่เพิ่มขึ้นผิดปกติทั้ง ๑๑ รายการดังกล่าว รวมมูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ พร้อมดอกผลที่เกิดขึ้นตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔, ๓๘ ประกอบมาตรา ๘๓ หากไม่อาจบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินตามคำพิพากษาข้างต้นได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วน ให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ภายในอายุความสิบปี แต่ต้องไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๓ ให้คืนรถยนต์บีเอ็มดับเบิลยูตามคำร้องแก่ผู้คัดค้านที่ ๒ ยกคำคัดค้านของผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๓

ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์พยานหลักฐานในชั้นไต่สวนประกอบรายงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยเข้ารับตำแหน่ง

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ มีทรัพย์สินรวม ๑๑,๗๒๒,๖๙๒.๑๓ บาท หนี้สินรวม ๙,๗๑๕,๓๕๗.๕๑ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๒,๐๐๗,๓๓๔.๖๒ บาท ต่อมาผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ มีทรัพย์สินรวม ๖๘,๔๓๗,๑๕๖.๗๖ บาท หนี้สินรวม ๓๖,๒๙๗,๘๒๒.๒๔ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๓๒,๑๓๙,๓๓๔.๕๒ บาท และผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ มีทรัพย์สินรวม ๔๙,๙๕๔,๑๙๖.๙๘ บาท หนี้สินรวม ๑๙,๖๕๖,๐๐๔.๗๔ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๓๐,๒๙๘,๑๙๒.๒๔ บาท สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือถึงผู้ถูกกล่าวหาเพื่อให้ชี้แจงข้อเท็จจริงกรณีไม่แนบสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กรณีแสดงรายละเอียดและเอกสารประกอบหนี้สินที่มีหลักฐานเป็นหนังสือไม่ครบถ้วนและกรณีทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ เงินฝากธนาคาร เงินลงทุน ที่ดิน ยานพาหนะ รวมทั้งการรับเงินจากการขายที่ดินพร้อมบ้าน เงินจากสัญญาจ้างทำของ และเงินจากบิดามารดาซึ่งผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๑๑๓๒/๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาในตำแหน่งดังกล่าว จากการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับ

ตำแหน่งเปรียบเทียบกับกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีรวมทั้ง พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในชื่อของผู้ ถูกกล่าวหา ๘๖,๗๖๕,๗๔๓.๘๓ บาท ชื่อผู้คัดค้านที่ ๓ ซึ่งเป็นคู่สมรส ๒,๑๐๐,๐๐๐ บาท และเงินที่ นำมาชำระหนี้เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท รวมทั้งสิ้น ๙๐,๗๖๕,๗๔๓.๘๓ บาท จึงมี หนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริง ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงที่มาของทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นโดยอ้าง สัญญา ๕ ฉบับ ดังนี้ ฉบับแรก เงินกู้ยืมจากนายไชยา พงศ์เรืองรอง ตามสัญญากู้ยืมเงินลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๒ เงินกู้ยืมจากนายจั่งเชียง เณิน ตามสัญญากู้ยืม เงิน ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๓ เงินกู้ยืมจากนายสมบัติ พิษณุไวยศวาท ตามสัญญากู้ยืมเงิน ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๔ สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ที่ผู้ถูกกล่าวหาจะขายที่ดิน ให้แก่นางอุไร พิชัยกำจรวุฒิ ในราคา ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท และฉบับที่ ๕ สัญญาจ้างทำของลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ ซึ่งผู้คัดค้านที่ ๓ รับจ้างนายอลงกรณ์ แซ่หวัง ประกอบทำชุดประตูหน้าต่าง ตู้เสื้อผ้า ประตูห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี ในโครงการจอมเทียนฮอไลเดย์ และโครงการบุติก ซิตี้ เป็นเงิน ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท วันทำสัญญารับเงินมัดจำร้อยละ ๓๐ เป็นเงิน ๘,๑๐๐,๐๙๖ บาท จากการ ตรวจสอบไต่สวนพยานบุคคลและเอกสารแล้ว คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเห็นว่า สัญญากู้ยืมเงินทั้ง ๓ ฉบับ ไม่มีการกู้ยืมเงินกันจริง สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างไม่มีการ ชำระเงินกันจริง และสัญญาจ้างทำของไม่มีการจ้างจริง แต่เฉพาะเงินฝากในบัญชีเงินฝาก

ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ที่ฝากด้วย
เช็คสั่งจ่ายโดยสำนักเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ๖ ฉบับ เงินที่โอนจากบัญชีเงินฝากของนางกัลยาณี
เจตียนาวุตร ๘ รายการ เงินที่ฝากโดยนางจุฑาทิพย์ วิลาด ๑๐๐,๐๐๐ บาท เงินที่ฝากโดยนายจิรเดช
วรเพียรกุล เพื่อทำบุญ ๙ รายการ และเงินที่ฝากและถอนเพื่อทำบุญกรณีอื่นอีก ๒ รายการ ไม่ใช่
ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ส่วนเงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะ
แห่งชาติ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๙๕-๐-๑๖๖๒๗-๘ รวม ๒๑ รายการ ได้นำไปชำระหนี้เงินกู้ยืม
ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ เพื่อซื้อที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙ และ
๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางซื่อ) กรุงเทพมหานคร ดังนั้น เพื่อมิให้เป็นการซ้ำซ้อน ผู้ร้องจึง
ขอเฉพาะที่ดินให้ตกเป็นของแผ่นดิน ส่วนกรณีหุ้นสามัญบริษัทแฮสส์ ออฟ ฮาร์ท พร็อพเพอร์ตี้ ๒๐๑๒
จำกัด มูลค่า ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ชำระเงินค่าหุ้นจึงไม่ถือเป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้น
ผิดปกติ ดังนี้ คงเหลือทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ มูลค่ารวม ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔
บาท ตามรายการทรัพย์สินดังต่อไปนี้

(๑) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์
เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘,๙๓๕,๓๐๐ บาท

(๒) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ
บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๙๕-๐-๑๖๖๒๗-๘ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา ฝากวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖
จำนวน ๒๓๒,๗๐๐ บาท

- (๓) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท
- (๔) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๗๗๘-๑๖๐-๑๔๑-๕ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑๑,๘๔๒,๐๐๐ บาท
- (๕) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีกระแสรายวัน เลขที่ ๗๗๘-๓๐๑-๐๑๗-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑,๐๐๘,๙๕๔ บาท
- (๖) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางซื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๑ ตารางวา และที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางซื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๐ ตารางวา มูลค่า ๗,๙๙๒,๐๐๐ บาท
- (๗) บ้านเลขที่ ๓๔๒/๓ ซอยรัชดาภิเษก ๓๖ แขวง ๙-๓ (ซอยเสือใหญ่อุทิศ) แขวงจันทระเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มูลค่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๘) รถยนต์ยี่ห้อบีเอ็มดับเบิลยู รุ่น ๗๓๐Ld หมายเลขเครื่องยนต์ ๓๐๒๖๘๕๕๐ หมายเลขตัวถัง MMFYG๔๔๐๔๐DZ๓๐๔๕๓ เลขทะเบียน ถ-๘๙๘๘ (ป้ายแดง) จำนวนเงิน ๑,๘๐๕,๒๗๒ บาท
- (๙) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๑-๐๓๔๓๘-๒ ชื่อบัญชี ผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท
- (๑๐) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะ ส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๑) เงินที่นำมาชำระหนี้เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน ชื่อบัญชี นางจิราวรรณ (ชื่อเดิมของผู้ถูกกล่าวหา) และผู้คัดค้านที่ ๓ เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๔๖๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๐ आयัดบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งเป็นทรัพย์รายการที่ ๑ มียอดเงินคงเหลือ ณ วันดังกล่าว จำนวน ๑๙๐,๙๓๗ บาท ตามเอกสารหมาย ร.๒๐ และมีคำสั่งที่ ๔๖๔/๒๕๖๐ และที่ ๔๖๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๐ आयัดที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๗๙๘๑๙ และ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภोजตุจักร กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นทรัพย์รายการที่ ๖ และायัดที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งเป็นทรัพย์รายการที่ ๑๐ ตามเอกสารหมาย ร.๒๑ โดยที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ มีชื่อนายณัฐวุฒิ พิชณุไวยศยวาท นายยุทธ พิชณุไวยศยวาท และผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ร่วมกัน ตามเอกสารหมาย ร.๑๑๑

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติตามรายการทรัพย์สินดังกล่าว รวมมูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท และส่งเรื่องให้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดินเป็นคดีนี้

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการแรกมีว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับการแต่งตั้งจากคณะบุคคลที่มาจากการยึดอำนาจการปกครองประเทศ แล้วออกคำสั่งตั้งกฎเกณฑ์ใหม่ คำสั่งและกฎเกณฑ์

ดังกล่าวไม่ใช่กฎหมาย ไม่อาจนำมาใช้บังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาและประชาชนทั่วไปได้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่ใช่เจ้าพนักงานตามกฎหมาย ไม่มีอำนาจไต่สวน การไต่สวนคดีนี้ไม่ชอบด้วยกฎหมาย พยานเอกสารต่าง ๆ ตามรายงานผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา กรณี ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติเป็นพยานหลักฐานที่ได้มาโดยมิชอบ ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ นั้น เห็นว่า คณะรักษาความสงบแห่งชาติเข้าควบคุมอำนาจการปกครองประเทศเมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และออกประกาศฉบับที่ ๑๑/๒๕๕๗ ให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นสุดลง ยกเว้นความในหมวด ๒ ต่อมาได้ออกประกาศฉบับที่ ๒๔/๒๕๕๗ ให้ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญอีก ๔ ฉบับ มีผลใช้บังคับต่อไป ดังนั้น พระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับแก่ คดีนี้จึงยังมีผลใช้บังคับ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายดังกล่าวย่อมมีอำนาจ ไต่สวนข้อเท็จจริงตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.ได้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงและ ตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาตามขั้นตอนและวิธีที่กฎหมายกำหนด และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหา ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว การไต่สวนข้อเท็จจริงจึง ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ร้องจึงมีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ศาลฎีกาแผนก คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหยิบยกเอาความสัมพันธ์ ความสนิทสนม และทางทำมาหา

ได้ของบุคคลที่ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืม และการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มาพิจารณา เป็นการพิจารณา นอกคำร้องหรือไม่ เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหา ยื่นคำคัดค้านว่า ทรัพย์สินตามคำร้อง ผู้ถูกกล่าวหาได้รับมา จากสัญญากู้ยืม สัญญาจ้างทำของ และสัญญาจะซื้อจะขายที่ดิน โดยผู้ร้องอ้างบุคคลซึ่งเป็นผู้ให้กู้ยืม ผู้ว่าจ้าง และผู้ขายที่ดิน มาเบิกความเป็นพยาน ศาลย่อมนำข้อเท็จจริงดังกล่าวมาวินิจฉัยถึงความ น่าเชื่อถือของพยานเพื่อประกอบการไต่สวนในคดีนี้ได้ จึงไม่เป็นการวินิจฉัยนอกคำร้อง อุทธรณ์ของ ผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้ กู้ยืมเงินจากนายไชยา พงศ์เรืองรอง ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท จริงหรือไม่ โดยผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ในประเด็นนี้ว่า การที่นายไชยาไม่สามารถ จดจำได้ว่าตนเองเอาเงินที่เก็บไว้จากยอดเงินจำนวนเท่าใดหรือรับมาจากที่ไหนมาให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืม ก็ไม่เป็นพิรุณ เพราะนายไชยาและผู้ถูกกล่าวหาต่างให้การรับว่ามีการกู้ยืมเงินกันจริงและมีการทำ สัญญากู้เป็นหลักฐาน แม้นายไชยาจะไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปีภาษี ๒๕๕๑ ถึงปีภาษี ๒๕๕๕ ส่วนปีภาษี ๒๕๕๖ มีรายได้เพียง ๑๒๐,๐๐๐ บาท ก็เป็นเรื่องปกติของคน ทั่วไปที่จะหาทางหลีกเลี่ยงไม่เสียภาษี หากนายไชยาไม่มีเงินให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมได้ไม่ เห็นว่า แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะมีสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ มาแสดงต่อศาลระบุข้อความว่า นายไชยา พงศ์เรืองรอง ให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ก็มีไชจะฟังเป็นยุติ ตามสัญญานั้นเสมอไป ศาลยังจะต้องพิจารณาถึงเหตุผลและพยานหลักฐานอื่นประกอบด้วย เมื่อพิจารณาถึงคำเบิกความของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ รวมทั้งนายไชยาพยานของผู้ร้องแล้ว

ต่างเบิกความอ้างว่าเงินให้กู้ยืมนี้เป็นเงินส่วนตัวของนายไชยาเอง แต่นายไชยาก็มิได้เบิกความถึงรายละเอียดของแหล่งรายได้อันเป็นที่มาของเงินให้กู้ยืมนี้ว่ารวบรวมเงินได้มาจากการงานตามสัญญาใด ตั้งแต่เมื่อใด ใครเป็นผู้จ่ายเงิน ได้รับเงินเป็นจำนวนเท่าใด และมีหลักฐานการรับเงินอย่างไรบ้าง ข้อเท็จจริงกลับปรากฏจากบัญชีเงินฝากธนาคารของนายไชยา รวม ๗ บัญชี ในช่วงเดือนสิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงเวลาทำสัญญากู้ยืมเงินมีรายการเคลื่อนไหวและยอดเงินคงเหลือแต่ละเดือนในแต่ละบัญชีเพียงเล็กน้อยไม่ถึง ๑๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข ร.๕๓ ถึง ร.๖๐ ซึ่งความเคลื่อนไหวทางการเงินของนายไชยาตามบัญชีเงินฝากดังกล่าวบ่งชี้ให้เห็นว่านายไชยาไม่น่าจะมีเงินเก็บสะสมไว้จำนวนมากดังที่อ้าง ที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า การที่นายไชยามีได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปีภาษี ๒๕๕๑ ถึงปีภาษี ๒๕๕๕ เพราะเป็นปกติที่คนทั่วไปจะหาทางหลีกเลี่ยงไม่ชำระภาษี นั้น ก็ขัดกับที่นายไชยาเบิกความตอบศาลถามเรื่องการชำระภาษีว่า นายไชยาชำระภาษีเป็นประจำ โดยฝ่ายการเงินเป็นคนดำเนินการให้ ไม่มีส่วนใดที่นายไชยารับว่า จงใจหลีกเลี่ยงภาษีการไม่ชำระภาษีบางปี นายไชยาอาจมีเหตุผลอื่น อุทธรณ์ส่วนนี้ของผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นการคาดเดาเอาเองและส่งผลเสียต่อนายไชยา ทั้งนายไชยาเป็นพี่ชายของผู้คัดค้านที่ ๓ ย่อมมีเหตุที่จะเบิกความช่วยเหลือผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ ประกอบกับข้ออ้างที่ว่าได้ส่งมอบเงินที่ให้กู้ยืมเป็นเงินสดทั้งหมดก็เป็นการง่ายแก่การกล่าวอ้าง เพราะอยู่ในความรู้เห็นของนายไชยาและผู้ถูกกล่าวหาเองหาได้มีพยานบุคคลอื่นมาเบิกความสนับสนุนไม่ จึงมีน้ำหนักน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อเท็จจริงยังปรากฏจากการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ยื่นเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ว่า ก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะทำสัญญากู้ยืมเงินจากนายไชยาฉบับลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔

ผู้ถูกกล่าวหาที่มีบัญชีเงินฝากธนาคารอยู่แล้วถึง ๙ บัญชี แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาฝากเงินเข้าบัญชีธนาคารอยู่เป็นปกติ การที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าเก็บเงินสดจำนวนมากที่กู้ยืมไว้ที่บ้านแล้วทยอยนำเงินไปฝากธนาคาร จึงขัดแย้งกับพฤติกรรมของผู้ถูกกล่าวหา ดังนี้ พยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่อาจพิสูจน์ได้ว่านายไชยามีเงินสดเพียงพอที่จะให้กู้ยืมและได้ส่งมอบเงินที่กู้ยืมให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจากนายไชยา ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวนเงิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น ดังนั้นทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าได้มาจากเงินตามสัญญากู้ยืมเงินนายไชยา จึงถือเป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ

ปัญหาตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจากนายจูงเชียง เณิน ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จริงหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า การที่นายจูงเชียงให้การว่า ไม่สนิทสนมกับผู้ถูกกล่าวหาแต่ยังให้กู้ยืมเงินจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท นั้น ไม่ใช่เรื่องผิดปกติวิสัยแต่อย่างใด เพราะบุคคลทั่วไปมักจะเปิดความต่อศาลหรือให้การต่อพนักงานสอบสวนว่าตนเองไม่สนิทสนมกับผู้ที่ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำผิดโดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับการเมืองนั้น เห็นว่า จำนวนเงินที่ให้กู้มีมากถึง ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท และไม่มีความหลักประกันใด ๆ ประกอบกับทางไตสวนไม่ปรากฏว่าทั้งสองฝ่ายรู้จักสนิทสนมกันเป็นการส่วนตัว ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่านายจูงเชียงอาจต้องการคบหาผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ เนื่องจากทั้งสองคนเป็นและเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและทำอาชีพอย่างอื่นด้วยจึงให้ความช่วยเหลือเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีในอนาคต ก็เป็นการคาดเดาของผู้ถูกกล่าวหาเพียงฝ่ายเดียว นอกจากนี้ที่

ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ต่อไปว่า เงินที่ให้กู้ยืมอาจเป็นเงินที่นายจั่งเซียง เก็บไว้เป็นการส่วนตัว ไม่ใช่เงินของบริษัทเม่งไต้ จำกัด ซึ่งนายจั่งเซียงเป็นกรรมการผู้จัดการ จึงจำเป็นต้องปิดบังบุคคลรอบข้าง โดยเฉพาะเจ้าหนี้ เมื่อทั้งสองฝ่ายต่างยอมรับว่ามีการกู้เงินและส่งมอบเงินกันจริงก็เป็นการเพียงพอแก่การพิจารณาแล้ว นั้น เห็นว่า ในทางไต่สวนนายจั่งเซียงอ้างว่าเงินที่ให้กู้ยืมเป็นเงินของบริษัทเม่งไต้ จำกัด เตรียมไว้สำหรับการซื้อขายข้าวเปลือกกับเกษตรกรในแต่ละวัน ที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่าเงินดังกล่าวเป็นเงินส่วนตัวของนายจั่งเซียงจึงขัดกับคำเบิกความของนายจั่งเซียง เมื่อนายจั่งเซียงเป็นผู้บริหารของบริษัทและบริษัทมีหนี้สินมากมายจนถึงขั้นถูกฟ้องล้มละลาย ย่อมเป็นการผิดวิสัยที่นายจั่งเซียงจะนำเงินของบริษัทจำนวนมากไปให้ผู้อื่นกู้ เมื่อครบกำหนดระยะเวลาชำระเงินตามสัญญา ก็ไม่ปรากฏว่านายจั่งเซียงได้เร่งรัดติดตามทวงถามให้ชำระหนี้ จึงไม่น่าเชื่อว่านายจั่งเซียงจะนำเงินไปให้กู้จริง ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจากนายจั่งเซียงตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวนเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจากนายสมบัติ พิษณุไวยศยวาท ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท จริงหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า นายสมบัติเป็นพี่ชายของผู้คัดค้านที่ ๓ ให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินเพื่อช่วยเหลือกันในเครือญาติโดยทำสัญญากู้ยืมเงินเป็นหลักฐานและมีการมอบเงินที่กู้ยืมให้แก่กันจริง แม้ผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๓ และนายสมบัติ จะจดจำรายละเอียดเกี่ยวกับการรับเงินผิดพลาดคลาดเคลื่อนไปบ้างก็เป็นเรื่องธรรมดา นอกจากนี้ผู้คัดค้านที่ ๓ เคยขอยืมเงินจาก

นายสมบัติหลายครั้ง ทุกครั้งไม่ได้ทำสัญญากู้ยืมเพราะความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ส่วนผู้ถูกกล่าวหาไม่ใช่ญาติโดยตรงจึงต้องทำสัญญาต่อกันไว้หาใช่ข้อพิรุธไม่ นั้น เห็นว่า ในชั้นไต่สวนของคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่าในวันทำสัญญาผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงินกู้มาเพียงบางส่วนจำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นผู้รับเงินสดจำนวนดังกล่าวแทน เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาอยู่ระหว่างเดินทางกลับจากต่างประเทศ ส่วนที่เหลือจำไม่ได้ว่าใครเป็นผู้รับเงินกู้แทนอีก ๓ ครั้ง และรับที่ใด แต่ผู้คัดค้านที่ ๓ ชี้แจงต่อคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินว่า จำไม่ได้ว่าเงินกู้ส่วนที่เหลือได้ให้ผู้ให้กู้โอนเงินเข้าบัญชีของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาไปรับเงินเอง ส่วนนายสมบัติ ผู้ให้กู้ชี้แจงว่าผู้ถูกกล่าวหาไปรับเงินที่บ้านนายสมบัติทุกครั้ง การกู้ยืมเงินจำนวนดังกล่าวเป็นการกู้ยืมเงินจำนวนมาก ผู้ถูกกล่าวหาน่าจะจดจำวันเวลาที่มีการรับมอบเงินกู้กันจริงได้ เนื่องจากเป็นสาระสำคัญของการกู้ยืมเงินและมีผลทำให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องเป็นหนี้ หากไม่มีการส่งมอบเงินที่กู้ยืมกันจริง เมื่อผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๓ และนายสมบัติ ต่างเบิกความและชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินแตกต่างกันในสาระสำคัญเกี่ยวกับจำนวนเงินกู้ที่ส่งมอบแต่ละคราว และสถานที่ส่งมอบเงิน ทำให้เชื่อว่าไม่มีการกู้เงินกันจริง สัญญากู้ยืมเงินนายสมบัติจึงไม่อาจรับฟังได้ ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินนายสมบัติตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงินจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากนางอุไร พิชัยกำจรวุฒิ ตามสัญญาจะซื้อจะขายฉบับลง

วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาตกลงจะขายที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๑ ตำบลลาดยาว อำเภอดุจจักร กรุงเทพมหานคร พร้อมสิ่งปลูกสร้าง ในราคา ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท จริงหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า คำเบิกความของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ เกี่ยวกับจำนวนเงินที่ได้รับจากนางอุไรไม่ขัดแย้งกัน การที่นางอุไรให้การต่อพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน และเบิกความต่อศาลกลับคำให้การเดิมที่เคยให้ไว้ครั้งแรกว่าไม่เคยชำระเงินตามสัญญาจะซื้อจะขายจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แก่ผู้ถูกกล่าวหา เป็นเพราะมีสาเหตุโกรธเคืองและขัดผลประโยชน์กับผู้ถูกกล่าวหาในกิจการของบริษัทพทยา โมเดิร์น จำกัด นั้น เห็นว่า แม้นางอุไรให้การต่อพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ ว่านางอุไรตกลงจะซื้อจะขายที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๑ พร้อมสิ่งปลูกสร้าง ตามสัญญาจะซื้อจะขาย ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ในราคา ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท จริง และได้ชำระเงินไปแล้วประมาณ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่หลังจากนั้นนางอุไรให้การต่อพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ให้การต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินในวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๐ และเบิกความต่อศาลกลับคำให้การในครั้งแรกว่า นางอุไรไม่มีเจตนาที่จะซื้อจะขายที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ตามสัญญาจะซื้อจะขาย ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นลูกค้าประจำที่ร้านอาหารของนางอุไร ได้มาพูดขอร้องว่าจะขอใส่ชื่อนางอุไรเป็นผู้รับโอนบ้านและที่ดินดังกล่าว แล้วนำเอกสารมาให้นางอุไรลงลายมือชื่อที่บ้านโดยไม่ได้แจ้งให้ทราบล่วงหน้า แจ้งเพียงว่าเป็นเอกสารเกี่ยวกับบ้านที่จะโอนให้เป็นชื่อนางอุไรตามที่เคยได้พูดคุยกันไว้ นางอุไรเห็นว่าการลงลายมือชื่อในสัญญาดังกล่าวเป็นการ

ช่วยเหลือผู้ถูกกล่าวหา แต่หลังจากนั้นเมื่อนางอุไรได้ขอหลักฐานจากผู้ถูกกล่าวหาเพื่อยืนยันว่าเรื่องจบเรียบร้อยแล้ว ผู้ถูกกล่าวหา กลับบ่ายเบี่ยง ทำให้นางอุไรและครอบครัวรู้สึกกังวลไม่มีความสุข นางอุไรจึงตัดสินใจให้การใหม่และเบิกความไปตามความจริง ข้อที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่านางอุไรกลับคำให้การเดิมเนื่องจากมีสาเหตุโกรธเคืองและขัดผลประโยชน์จากการไม่แบ่งปันผลกำไร และสิทธิต่าง ๆ ที่ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิได้รับในหุ้นของบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ในชั้นศาลนางอุไรเบิกความยอมรับว่า นางอุไรและผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นผู้ร่วมก่อตั้งบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด และภายหลังผู้ถูกกล่าวหาได้เข้ามาถือหุ้นแทนผู้คัดค้านที่ ๓ เมื่อพิจารณาประกอบคำให้การของนางอุไรในชั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้รับความเพิ่มเติมว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ ไม่เคยชำระค่าหุ้นบริษัทฯ ดังกล่าว โดยนางอุไรจะเป็นผู้ชำระให้แทนและเก็บเงินปันผลไว้ไม่มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๓ แม้การกระทำของนางอุไรดังกล่าวอาจเป็นการขัดผลประโยชน์ของผู้ถูกกล่าวหา แต่ก็ได้รับความตามจากผู้คัดค้านที่ ๓ เบิกความว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ ลงทุนในบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ไม่มาก ประมาณ ๔ ถึง ๕ หุ้น เป็นเงินเพียง ๖๐๐,๐๐๐ ถึง ๗๐๐,๐๐๐ บาท และในส่วนผลประโยชน์ประกอบการนางอุไรเบิกความว่า บริษัทฯ ดังกล่าวประกอบธุรกิจทำกรอบประตู หน้าต่าง แล้วจะนำไปติดตั้งให้แก่ลูกค้า แต่ผลประโยชน์ของบริษัทมีกำไรเพียงเล็กน้อย ซึ่งหากจะฟังว่านางอุไรได้ผลประโยชน์จากการที่ไม่แบ่งปันผลกำไรของบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ให้ผู้ถูกกล่าวหา แต่นางอุไรยังโต้เถียงอยู่ว่าเป็นสิทธิของตนเพราะเป็นผู้ชำระเงินค่าหุ้นแทน และทางไต่สวนก็ไม่ปรากฏว่าผลประโยชน์ที่นางอุไรได้รับมีมากกว่าการฟ้องร้องดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง ส่วนบริษัท แฮาส์ ออฟ ฮาร์ท พร็อพเพอร์ตี้ ๒๐๑๒ จำกัด ผู้ถูกกล่าวหา ก็เบิกความตอบทนายผู้ถูกกล่าวหาถามเองว่ายังไม่มีชำระเงินค่าหุ้น และเกิดมีการทะเลาะกันก่อน จึงไม่มี

การดำเนินกิจการนี้ ย่อมไม่มีผลประโยชน์อันใดที่นางอุไรจะได้รับ ซึ่งคำให้การและคำเบิกความที่กลับคำให้การเดิมของนางอุไรนี้ หากไม่เป็นความจริงย่อมทำให้นางอุไรเสียประโยชน์ เพราะจะเสียสิทธิที่จะได้รับโอนที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามสัญญาและไม่ได้รับเงินที่ตนเองชำระไปคืน จึงมีเหตุผลให้รับฟังเป็นความจริง นอกจากนี้ ในชั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงตามหนังสือลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๐ ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงินจากนางอุไร จำนวน ๘,๐๖๐,๐๐๐ บาท ชัดแย้งกับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ที่แจ้งว่ารับเงินจากนางอุไรจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในชั้นศาลผู้ถูกกล่าวหายังคงเบิกความยืนยันว่าได้รับเงินมาประมาณ ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้วนางอุไรเป็นฝ่ายผิดสัญญาจึงไม่ตั้งใจเรียกร้องเงินในส่วนนี้คืน ส่วนผู้คัดค้านที่ ๓ กลับเบิกความขัดแย้งกันว่าได้รับเงินจากนางอุไรเป็นจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ข้ออุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาที่ว่าผู้คัดค้านที่ ๓ รับเงินจากนางอุไรเพียงจำนวน ๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นข้อสำคัญที่จะพิสูจน์ว่ามีการรับเงินตามสัญญาจะซื้อจะขายจริง แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยชี้แจงในชั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. และในชั้นศาลเพื่อไต่สวนให้ได้ความจริงในข้อนี้มาแต่ต้น กลับเพิกยกขึ้นกล่าวอ้างในชั้นอุทธรณ์โดยไม่มีหลักฐานสนับสนุน จึงไม่มีเหตุผลอันควรรับฟัง เมื่อพิจารณาประกอบกับสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง ซึ่งจัดทำตั้งแต่วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ และมีการจ่ายเงินแล้วถึง ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในสัญญาระบุให้รับเงินมัดจำกรณีผิดสัญญาเป็นเงินเพียง ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ผู้ถูกกล่าวหากลับไม่ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาเพื่อรับมัดจำทั้งไม่ปรากฏว่านางอุไรใช้สิทธิเรียกร้องให้คืนเงินส่วนที่เกินจากจำนวนที่ผู้ถูกกล่าวหาใช้สิทธิรับตามสัญญาซึ่งนับว่าเป็นเงินจำนวนมากด้วยแล้ว ก็ยิ่งสนับสนุนคำให้การของนางอุไรที่ว่าไม่ได้ชำระเงินให้

ผู้ถูกกล่าวหาให้มีน้ำหนักรับฟัง ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงิน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามสัญญาจะซื้อจะขายดังกล่าว อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น ดังนั้นทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าได้มาจากเงินตามสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวจึงเป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า นายอลงกรณ์ แซ่หวัง ได้ว่าจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ ตามสัญญาจ้างทำของ ฉบับลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ หรือไม่ ข้อนี้ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า แม้นายอลงกรณ์จะเป็นเพียงผู้ถือหุ้นของบริษัท ก็สามารถทำสัญญาว่าจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ ได้ หากนายอลงกรณ์เป็นเจ้าของงาน หรือเป็นผู้ติดต่อกับงาน และงานตามสัญญาจ้างเป็นงานส่วนตัวของนายอลงกรณ์ ผู้คัดค้านที่ ๓ ย่อมสามารถรับจ้างและตกลงทำสัญญาจ้างได้ ทั้งนางอุไร ได้ให้การและเบิกความว่า บริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ได้เรียกเก็บเงินค่าจ้างสำหรับ ๒ โครงการ ประมาณ ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท แสดงว่ามีการทำสัญญาจ้างกันจริง จึงเป็นเงินรายได้ของผู้คัดค้านที่ ๓ ที่ผู้ถูกกล่าวหาจะนำไปแสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินได้ มิใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกตินั้น เห็นว่า สัญญาจ้างทำของเอกสารหมายเลข ร.๔๙ เป็นการทำสัญญาต่างตอบแทนระหว่างนายอลงกรณ์ ผู้ว่าจ้าง และผู้คัดค้านที่ ๓ ซึ่งเป็นผู้รับจ้าง โดยระบุว่า ผู้รับจ้างตกลงรับจ้างประกอบทำชุดประตู หน้าต่าง ตู้เสื้อผ้า ประตูห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี ในโครงการจอมเทียน ฮอติเดย์ จำนวน ๔ ตึก และโครงการบุติก ซิตี้ จำนวน ๒ ตึก จำนวน ๗๙๖ ห้อง ราคาห้องละ ๓๓,๙๒๐ บาท และผู้ว่าจ้างตกลงว่าจ้างเป็นเงินจำนวน ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท ซึ่งเป็นโครงการที่ใช้เงินจำนวนมาก และมีจำนวนห้องที่ต้องรับทำเกือบ ๘๐๐ ห้อง แต่กลับขาดสาระสำคัญของสัญญา อันได้แก่ ผลสำเร็จของงานว่า

เมื่อใด ไม่ระบุระยะเวลาการส่งมอบงานในสัญญา ไม่มีการตกลงเรื่องเครื่องมือที่ใช้ในการทำงาน ไม่มีการระบุความรับผิดชอบเมื่อเกิดความชำรุดบกพร่อง ความรับผิดชอบเมื่อผู้รับจ้างทำงานล่าช้า สิทธิในการเลิกสัญญา เป็นต้น ซึ่งเป็นข้อพิรุธ นอกจากนี้การเลือกผู้รับจ้าง ผู้คัดค้านที่ ๓ นำสืบว่า ก่อนตกลงทำสัญญากับนายอลงกรณ์ เพ็งเข้าร่วมหุ้นกับบุคคลอื่นทำบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด เพื่อผลิตชุดประตูหน้าต่าง ตู้เสื้อผ้า ประตูห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี. แสดงว่าผู้คัดค้านที่ ๓ ยังไม่มีประสบการณ์ในการทำงาน ด้านนี้มาก่อน ส่วนนายอลงกรณ์ให้การและเบิกความอ้างว่า ไม่รู้จักผู้คัดค้านที่ ๓ มาก่อน ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้เข้ามาพบและเสนองานให้ แต่ผู้คัดค้านที่ ๓ กลับอ้างว่าสนิทสนมกับนายอลงกรณ์เป็นอย่างดี ดังนั้น การที่นายอลงกรณ์ตัดสินใจเลือกให้ผู้คัดค้านที่ ๓ ทำงานให้ จึงเป็นการยอมรับความเสี่ยงในการทำงาน ทั้งไม่กำหนดระยะเวลาในการทำงานแล้วเสร็จ การที่นายอลงกรณ์อ้างว่าผู้คัดค้านที่ ๓ ให้คำมั่นว่าจะทำงานให้เสร็จภายใน ๒ เดือน และผู้คัดค้านที่ ๓ พาลูกน้องของนายอลงกรณ์ไปดูโรงงาน ลูกน้องกลับมาบอกว่า โรงงานมีคนงานประมาณ ๔๐ ถึง ๕๐ คน และเห็นห้องตัวอย่าง นายอลงกรณ์จึงเชื่อในคำมั่นของผู้คัดค้านที่ ๓ นั้น ขัดกับที่ผู้คัดค้านที่ ๓ เบิกความว่า ไม่เคยพาคนงานของนายอลงกรณ์ไปดูโรงงาน และโรงงานเป็นโรงงานเล็ก ๆ ใช้เงินลงทุนไม่มาก คนงานก็มีประมาณ ๑๐ คน จึงเป็นข้อพิรุธ เนื่องจากการประกอบธุรกิจโรงแรมย่อมต้องการผลกำไรจากการเปิดกิจการ และมีนักท่องเที่ยวมาใช้บริการ หากผู้คัดค้านที่ ๓ ไม่อาจดำเนินงานให้แล้วเสร็จ หรือมีความชำรุดบกพร่องจากการรับจ้าง ก็จะมีผลกระทบต่อผลประกอบการในกิจการของนายอลงกรณ์ได้ นอกจากนี้ตามสัญญาจ้างทำของ ผู้คัดค้านที่ ๓ และนายอลงกรณ์ต่างเป็นผู้ว่าจ้างและผู้รับจ้างในนามตนเอง โดยนายอลงกรณ์ถือหุ้นในบริษัท จอมเทียน โฮลิดей จำกัด ซึ่งเป็นเจ้าของโครงการจอมเทียน

ฮอลิเดย์ และถือหุ้นในบริษัท เอ็น เอ อีสเทิร์น เซอร์วิส จำกัด ซึ่งเป็นเจ้าของโครงการบูติก ซิตี้ และเป็นกิจการในครอบครัว แต่นายอลงกรณ์ไม่ได้เป็นกรรมการผู้มีอำนาจลงนามทั้ง ๒ บริษัท เหตุใดนายอลงกรณ์ถึงทำสัญญาในนามส่วนตัว ไม่ทำสัญญาในนามนิติบุคคล หากตนเป็นเพียงผู้ถือหุ้น มิใช่กรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทน ก็น่าที่จะให้กรรมการผู้มีอำนาจเป็นผู้ทำสัญญา ไม่มีเหตุอันสมควรประการใดต้องทำสัญญาในนามตนเอง จ่ายเงินค่าจ้างด้วยตนเอง หากมีปัญหา นายอลงกรณ์ก็ต้องรับผิดชอบด้วยตนเอง การตกลงว่าจ้างในนามนิติบุคคล ความรับผิดชอบในการผิมนัด ไม่ชำระค่าจ้างจะเป็นความรับผิดชอบของนิติบุคคล กรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทน ไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบเป็นการส่วนตัว จึงเป็นที่น่าสงสัยว่านายอลงกรณ์เป็นเจ้าของกิจการโรงแรมทั้งสองแห่งที่แท้จริงตามที่กล่าวอ้างหรือไม่ นอกจากนี้ผู้คัดค้านที่ ๓ อ้างว่า ที่ตนทำสัญญาในนามส่วนตัว เพราะขณะนั้นไม่แน่ใจว่า บริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลแล้วหรือไม่ จึงต้องรับงานให้ รับเงินค่าจ้างเพื่อส่งต่อ รวมถึงติดตามงานจากบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ซึ่งเป็นเรื่องยุ่งยาก ทั้งที่หากผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นกรรมการผู้มีอำนาจจริง ก็น่าที่จะทำสัญญาในฐานะกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลได้ ประกอบกับนางอุไรให้การและเบิกความว่า บริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด มีนางอุไร นายกิตติภูมิ นิกขไพบูลย์ หรือนางเกศกมล จันทรช่อม เป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัท ผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นผู้ถือหุ้น ไม่เคยลงนามในสัญญาจ้างงานแทนบริษัทแต่อย่างใด หากผู้คัดค้านที่ ๓ จะรับจ้างทำงานเองในนามส่วนตัว ก็จะต้องนำคนงาน เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์ของบริษัทไปรับจ้างทำงานเอง ซึ่งนางอุไรในฐานะกรรมการบริษัทผู้มีอำนาจในขณะนั้นก็ต้องทราบ เนื่องจากบริษัทมี คนงานไม่มากประมาณ ๗ คน แต่ผู้คัดค้านที่ ๓ ไม่เคยนำคนงาน เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์

ของบริษัทไปรับจ้างทำงานส่วนตัวแต่อย่างใด บริษัท พทยา โมเดิร์น จำกัด ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสัญญาจ้างทำของฉบับดังกล่าว การทำสัญญาจ้างทำของของผู้คัดค้านที่ ๓ จึงเป็นที่น่าสงสัยว่ามีความเกี่ยวข้องกับบริษัท พทยา โมเดิร์น จำกัด จริงหรือไม่ นอกจากนี้ในส่วนของเงินค่าจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ ให้การและเบิกความว่า ค่ามัดจำ ๘,๑๐๐,๐๙๖ บาท ผู้คัดค้านที่ ๓ เก็บไว้ และค้างวดงานที่เหลือ พนักงานบริษัทจะโทรศัพท์แจ้งผู้คัดค้านที่ ๓ เพื่อติดต่อให้นายอลงกรณ์ชำระเงิน ซึ่งนายอลงกรณ์ก็จะจ่ายเงินค่าจ้างเป็นเงินสดทุกครั้ง บางครั้งผู้ถูกกล่าวหาและบุคคลอื่นก็ไปรับเงิน แต่จำไม่ได้ว่ามีใครบ้าง หากผู้ถูกกล่าวหาไปรับเงิน ก็จะนำเงินสดเข้าฝากธนาคาร และหลังจากนั้น จะถอนเงินออกมาเพื่อมอบให้บริษัท พทยา โมเดิร์น จำกัด ต่อไป เงินจากสัญญาจ้างทำของ รวม ๒๗,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษดังกล่าว จึงเป็นเงินของบริษัท พทยา โมเดิร์น จำกัด ไม่ใช่เงินรายได้จากการรับจ้างของผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นส่วนตัว นั้น ก็แตกต่างจากที่นายอลงกรณ์ให้การว่า นายอลงกรณ์ได้จ่ายเงินค่ามัดจำเป็นเช็คหลายฉบับ ฉบับละประมาณหลักล้านบาทขึ้นไปแต่จำไม่ได้ว่าเป็นเช็คธนาคารใด แต่ไม่สามารถเรียกเก็บเงินตามเช็คที่ส่งจ่ายได้ นายอลงกรณ์จึงได้นำเงินส่วนตัวจ่ายให้กับผู้คัดค้านที่ ๓ ส่วนค่าจ้างที่เหลืออีก ๑๘,๙๐๐,๐๙๖ บาท ได้ทยอยจ่ายเป็นเงินสดให้กับผู้คัดค้านที่ ๓ โดยแบ่งจ่ายเป็นงวด ๆ งวดละ ๔๐๐,๐๐๐ ถึง ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาเกรงว่าเช็คจะไม่สามารถเรียกเก็บได้จึงจ่ายเงินค่าจ้างเป็นเงินสดให้ ซึ่งในขณะนั้นบริษัท จอมเทียน ฮอติเดย์ จำกัด ได้กู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาพทยา ประมาณ ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อก่อสร้างโครงการทั้งสองแห่ง และเมื่อธนาคารโอนเงินเข้าบัญชีของบริษัทแล้ว นายอลงกรณ์ได้ถอนเงินมาเข้าบัญชีส่วนตัวของนายอลงกรณ์ จากนั้นนายอลงกรณ์จะถอนเงินจากบัญชีส่วนตัวแล้วนำไปใช้จ่าย

ค่าจ้างในแต่ละงวดให้กับผู้คัดค้านที่ ๓ ด้วย แต่ทั้งผู้คัดค้านที่ ๓ และนายอลงกรณ์ต่างไม่ปรากฏหลักฐานการตรวจรับงาน การส่งมอบงาน หลักฐานใบเสร็จรับเงิน และไม่มีฝ่ายใดแน่ใจว่ามีการออกใบเสร็จรับเงินกันหรือไม่ ทั้งที่เป็นเรื่องสำคัญ นอกจากนี้ในงบการเงินของบริษัททั้งสองฝ่ายทั้งบริษัท พัทยาโมเดิร์น จำกัด บริษัท จอมเทียน ฮอลิเดย์ จำกัด บริษัท เอ็น เอ อีสเทิร์น เซอร์วิส จำกัด นายอลงกรณ์ให้การและเบิกความว่า ไม่แน่ใจว่ารายการค่าใช้จ่ายของบริษัทที่ปรากฏในงบกำไรขาดทุนมีการบันทึกรายการจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ ตามสัญญาจ้างทำของ รวม ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท ดังกล่าว รวมอยู่หรือไม่ ทั้งที่เป็นรายจ่ายจำนวนไม่น้อยของบริษัท แต่นายอลงกรณ์กลับจำไม่ได้เลย แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะอุทธรณ์ว่า บริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ได้ส่งเอกสารสำเนาใบวางบิล และสำเนาใบเสร็จรับเงิน ที่ระบุว่าได้รับเงินจากนายอลงกรณ์ จำนวน ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ แสดงว่ามีการจ้างทำของกันจริงนั้น เห็นว่า นางอุไรเบิกความว่า เป็นการรับงานในช่วงปี ๒๕๕๖ ถึง ๒๕๕๗ ให้โครงการจอมเทียน ฮอลิเดย์ และโครงการบูติก ซิตี้ หลายครั้ง นางอุไรจำรายละเอียดไม่ได้ว่าเป็นครั้งใด แต่ก็ก็เป็นเพียงรายรับของบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด เพียง ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังนั้น เมื่อผู้คัดค้านที่ ๓ และนายอลงกรณ์ต่างไม่สามารถแสดงให้เห็นว่า เมื่อมีการปฏิบัติตามสัญญาจ้างทำของแล้วเสร็จ เหตุใดจึงไม่ปรากฏรายรับรายจ่ายของนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องจำนวน ๒๗,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษเลย กรณีตามที่วินิจฉัยมาทั้งหมด จึงเป็นพิรุธ ไม่น่าเชื่อว่าจะมีการทำสัญญาจ้างทำของซึ่งมีมูลค่าของงานจำนวนดังกล่าวจริง ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่า นายอลงกรณ์ได้ว่าจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ ตามสัญญาจ้างทำของฉบับลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ ดังที่อ้าง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกล่าวหาประการต่อไปมีว่า เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติหรือไม่ ผู้ถูกล่าวหาอุทธรณ์ว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนำเอาข้อเท็จจริงในชั้นไต่สวนของคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน กับคำเบิกความของพยานต่าง ๆ มากล่าวอ้างว่าไม่สามารถรับฟังได้นั้น เป็นการนำเอาเหตุผลส่วนตัวของพยานและความสัมพันธ์ระหว่างพยานกับผู้ถูกล่าวหา หาใช่เหตุผลอันควรเชื่อได้ว่าการยืมเงินจากบุคคลที่รู้จักและการนำเงินเข้าบัญชีต่าง ๆ ของผู้ถูกล่าวหาต้องจดจำให้ได้ว่ามีเงินมาจากที่ใดจำนวนเท่าใด ซึ่งผู้ถูกล่าวหาได้เบิกความไว้ชัดแจ้งแล้วว่าเป็นระยะเวลานานแล้ว ประกอบกับไม่ได้รับเงินทั้งหมดไว้ด้วยตัวเอง ทำให้ไม่สามารถจดจำได้ ขอบที่ศาลจะรับฟังไม่ใช่หาเหตุผลสนับสนุนว่าผู้ถูกล่าวหาได้รับเงินมาไม่ถูกต้องและไม่ชอบด้วยกฎหมาย นอกจากนี้ผู้ถูกล่าวหาเบิกความชัดแจ้งแล้วว่า ผู้ถูกล่าวหาใช้เงินจำนวนมากเข้าบัญชีธนาคารเพื่อการหมุนเวียนทำธุรกิจและการลงทุน ทำให้ผู้ถูกล่าวหาต้องนำเงินที่มีอยู่จริงไม่ก็ล้าน หมุนเวียนเดินบัญชีไปมาเพื่อความสะดวกในการกู้ยืมเงินกับสถาบันการเงิน หาใช้เงินรายได้ที่แท้จริงไม่ นอกจากนี้ยังมีเงินยืมของบุคคลต่าง ๆ เพื่อเดินบัญชีให้ดูดี เงินจำนวนดังกล่าวจึงไม่อาจนำมาคำนวณเป็นรายได้ ทำให้ผู้ถูกล่าวหาเสียประโยชน์และไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น เห็นว่าผู้ถูกล่าวหาชี้แจงในชั้นไต่สวนของคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน กับเบิกความตอบศาลว่า ผู้จัดการสาขาธนาคารซึ่งเป็นคนรู้จักกันขอให้ช่วยสนับสนุนเพื่อสร้างผลงาน ผู้ถูกล่าวหาจึงยืมเงินจากนางสาวคันสนีย์ สนิทนวล ซึ่งเป็นหลานของผู้ถูกล่าวหานำฝากเข้าบัญชี

ดังกล่าว ซึ่งจำนวนเงินฝากด้วยเช็คสูงถึง ๔,๒๑๗,๖๒๑.๖๔ บาท และผู้ถูกกล่าวหาเองก็ได้เบิกความอธิบายว่า เหตุใดเมื่อครบกำหนดฝากประจำแล้วจึงไม่ต้องคืนแก่นางสาวคันสนีย์ แต่ผู้ถูกกล่าวหากลับโอนเงินไปเข้าบัญชีธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีออมทรัพย์เลขที่ ๐๐๑๐๒๕๑๐๐๑๖๓๓๘ ของผู้ถูกกล่าวหาเอง วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗ จำนวน ๔,๒๑๗,๖๒๑.๖๔ บาท และวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๗ จำนวน ๗๘๒,๓๗๙ บาท แล้วถอนเงินไปเก็บรักษาไว้ที่บ้านของตนเอง โดยอ้างว่าเพื่อจะนำไปชำระหนี้กู้ยืมเงินแก่นางสาวคันสนีย์ เมื่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้พิจารณาพฤติการณ์ดังกล่าวแล้วเห็นว่าเป็นการจัดการทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ส่วนตน ในลักษณะเป็นเงินของผู้ถูกกล่าวหาเอง โดยไม่ปรากฏว่านางสาวคันสนีย์ได้ทักท้วงหรือโต้แย้งการกระทำของผู้ถูกกล่าวหา ทั้งผู้ถูกกล่าวหาไม่นำนางสาวคันสนีย์มาให้ศาลไต่สวนเพื่อให้ได้ความจริง การที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าเงินฝากนี้เป็นของนางสาวคันสนีย์จึงเป็นพิรุธและไม่น่าเชื่อถือ ซึ่งเห็นได้ว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้นำเอาเหตุผลส่วนตัวของพยานและความสัมพันธ์ระหว่างพยานกับผู้ถูกกล่าวหามาวินิจฉัยดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างในอุทธรณ์ไม่ ในส่วนการฝากเงินสดจำนวน ๗๘๒,๓๗๙ บาท นั้น หากเงินนี้เป็นจำนวนเดียวกันกับที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างในอุทธรณ์ว่าเป็นเงินที่ใช้ในการหมุนเวียนไปมาเพื่อการทำธุรกิจและการลงทุน และเพื่อความสะดวกในการกู้เงินธนาคาร ไม่ใช่เงินรายได้จริงที่จะนำมาคำนวณเป็นรายได้แล้ว ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งมีภาระการพิสูจน์ก็ต้องนำสืบข้อเท็จจริงดังกล่าวต่อศาลเพื่อไต่สวนคำนวณหารายได้จำนวนที่แท้จริง และพิสูจน์ต่อศาลให้ได้ความจริงว่าผู้ถูกกล่าวหาหารายได้จากที่ใดหรือจากธุรกรรมใดอันเชื่อมโยงให้เห็นว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยสุจริตตามสมควร และไม่ใช่วัตถุประสงค์ที่เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนผิดปกติ ลำพังตัวผู้ถูกกล่าวหาเบิกความกล่าวอ้าง

ดังกล่าว โดยไม่มีพยานหลักฐานอื่นสนับสนุน ย่อมไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหา ยืมเงินจากนางสาวคันสนีย์ เพื่อนำมาฝากบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท จึงเป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้คัดค้านที่ ๑ มีว่า ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนมูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นทรัพย์สินที่ เพิ่มขึ้นผิดปกติหรือไม่ ผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์ว่า พยานหลักฐานตามทางไต่สวนฟังได้แล้วว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ นำเงินที่ได้รับจากการกู้ยืมจากนายสมบัติจำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท มาชำระค่าที่ดิน ในส่วนของผู้คัดค้านที่ ๓ ให้แก่นายจุฑาธุช จงเสถียร เจ้าของที่ดินเดิม เงินดังกล่าวจึงเป็นเงินที่ ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้มาโดยสุจริต ที่ดินเฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๓ จึงไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ และเมื่อผู้คัดค้านที่ ๑ มีชื่อเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในโฉนดที่ดินเลขที่ ๗๔๔๙ ดังกล่าว ผู้คัดค้านที่ ๑ ย่อมได้รับประโยชน์จากข้อสันนิษฐานของกฎหมายว่าเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินดังกล่าวเฉพาะส่วน ที่ดินดังกล่าวจึงไม่ใช่ทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๓ นั้น เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ กู้ยืมเงินนายสมบัติดังที่วินิจฉัยมาแล้วและในชั้นไต่สวนของคณะกรรมการป.ป.ช.ผู้คัดค้านที่ ๓ ให้การ ว่าการโอนที่ดินเป็นชื่อนายสมบัตินั้นเป็นการหักหนี้กู้ยืมเงินนายสมบัติ แต่ในชั้นศาลผู้คัดค้านที่ ๓ กลับเบิกความเป็นการโอนขายให้ผู้คัดค้านที่ ๑ จึงขัดแย้งกัน ประกอบกับผู้คัดค้านที่ ๑ เบิกความ ว่านายสมบัติ บิดาซื้อที่ดินและโอนให้ผู้คัดค้านที่ ๑ แต่ผู้คัดค้านที่ ๑ ก็ไม่ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการซื้อขายและการชำระราคาที่ดินกันเนื่องจากนายสมบัติเป็นผู้ดำเนินการ ส่วนที่นายสมบัติ

พยานผู้ร้องเบิกความว่านำเงินสดที่เก็บไว้ใช้หมุนเวียนมาชำระค่าที่ดินนั้นก็เป็นการง่ายแก่การกล่าวอ้าง ข้อเท็จจริงไม่อาจรับฟังว่ามีการชำระราคาค่าที่ดินกันจริง ที่ดินเฉพาะส่วนดังกล่าวจึงเป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ หรือมีการโอน ยักย้าย แปรสภาพหรือซุกซ่อนทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พ.ศ.๒๕๔๔ มาตรา ๓๗/๒ ดังนั้น แม้ที่ดินมีชื่อผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ก็ไม่มีเหตุต้องคืนที่ดินเฉพาะส่วนให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์ของผู้คัดค้านที่ ๑ ฟังไม่ขึ้น

วินิจฉัยยืน.

นายอนันต์ วงษ์ประภารัตน์

(อม.๒๓)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม. อธ. ๗/๒๕๖๒

คดีหมายเลขแดงที่ อม. อธ. ๑๗/๒๕๖๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลฎีกา

วันที่ ๑๑ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	ผู้ร้อง
	นางสาวจันทภา พิชญไวยยวาท ที่ ๑	
	บริษัทบีเอ็มดับเบิลยู ลิสซิง (ประเทศไทย) จำกัด ที่ ๒	
	นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง ที่ ๓	ผู้คัดค้าน
	นางระพีพรรณ พงศ์เรืองรอง	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์ คัดค้านคำพิพากษาศาลฎีกา
แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๑๖ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๒
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับวันที่ ๒๔ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๓

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชี
รายชื่อเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณี
เข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ มีทรัพย์สินรวม ๑๑,๗๒๒,๖๙๒.๑๓ บาท หนี้สินรวม

๙,๗๑๕,๓๕๗.๕๑ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๒,๐๐๗,๓๓๔.๖๒ บาท ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ มีทรัพย์สินรวม ๖๘,๔๓๗,๑๕๖.๗๖ บาท หนี้สินรวม ๓๖,๒๙๗,๘๒๒.๒๔ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๓๒,๑๓๙,๓๓๔.๕๒ บาท และผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ มีทรัพย์สินรวม ๔๙,๙๕๔,๑๙๖.๙๘ บาท หนี้สินรวม ๑๙,๖๕๖,๐๐๔.๗๔ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๓๐,๒๙๘,๑๙๒.๒๔ บาท ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๗๗๙-๕๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ มีมติให้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา จากการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินปรากฏว่ามีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ในชื่อของผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘๖,๗๖๕,๗๔๓.๘๓ บาท ชื่อคู่สมรส จำนวน ๒,๑๐๐,๐๐๐ บาท และเงินที่นำมาชำระเงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท รวมมูลค่า ๙๐,๗๖๕,๗๔๓.๘๓ บาท ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงที่มาของทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นดังกล่าวโดยอ้างสัญญา ๕ ฉบับ ดังนี้ ฉบับแรก เงินกู้ยืมจากนายไชยา พงศ์เรืองรอง ตามสัญญากู้ยืมเงินลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๒ เงินกู้ยืมจากนายจั่งเซียง เฉิน ตามสัญญา

กู้ยืมเงินลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๓ เงินกู้ยืมจากนายสมบัติ พิษณุไวยศยวาท ตามสัญญากู้ยืมเงินลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๔ สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ให้แก่นางอุไร พิชัยกำจรวุฒิ ในราคา ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท และฉบับที่ ๕ สัญญาจ้างทำของลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ ระหว่าง นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง ผู้รับจ้าง กับนายอลงกรณ์ แสงหวั่ง ผู้ว่าจ้าง ตกลงรับจ้างประกอบ ทำชุดประตูหน้าต่าง ตู้เสื้อผ้า ประตูห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี ในโครงการจอมเทียนฮอติเคย์ และโครงการบุตติก ซิตี้ จำนวนเงิน ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท วันทำสัญญารับเงินมัดจำร้อยละ ๓๐ เป็นเงิน ๘,๑๐๐,๐๙๖ บาท คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินพิจารณาแล้วเห็นว่า สัญญากู้ยืมเงินทั้ง ๓ ฉบับ ไม่มีการกู้ยืมเงินกันจริง สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างไม่มีการชำระเงินกันจริง สัญญาจ้างทำของไม่มีการจ้างจริง และผู้ถูกกล่าวหาเพิ่มหนี้สินเพิ่มขึ้นผิดปกติรวมมูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท ตามรายการดังต่อไปนี้

(๑) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘,๙๓๕,๓๐๐ บาท

(๒) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๙๕-๐-๑๖๖๒๗-๘ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา ฝากวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๒๓๒,๗๐๐ บาท

(๓) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท

(๔) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๗๗๘-๑๖๐-๑๔๑-๕ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑๑,๘๔๒,๐๐๐ บาท

(๕) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีกระแสรายวัน เลขที่ ๗๗๘-๓๐๑-๐๑๗-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑,๐๐๘,๙๕๔ บาท

(๖) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางชื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๑ ตารางวา และที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางชื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๐ ตารางวา มูลค่ารวม ๗,๙๙๒,๐๐๐ บาท

(๗) บ้านเลขที่ ๓๔๒/๓ ซอยรัชดาภิเษก ๓๖ แขวง ๙-๓ (ซอยเสือใหญ่อุทิศ) แขวงจันทรเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มูลค่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๘) รถยนต์ยี่ห้อบีเอ็มดับเบิลยู รุ่น ๗๓๐LD หมายเลขเครื่องยนต์ ๓๐๒๖๘๕๕๐ หมายเลขตัวถัง MMFYG๔๔๐๔๐DZ๓๐๔๕๓ เลขทะเบียน ถ-๘๙๘๘ (ป้ายแดง) มูลค่า ๑,๘๐๕,๒๗๒ บาท กรรมสิทธิ์ของผู้คัดค้านที่ ๒ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ครอบครอง

(๙) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๑-๐๓๔๓๘-๒ ชื่อบัญชี ผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๐) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะ ส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๑) เงินที่นำมาชำระหนี้เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน ชื่อบัญชี นางจิราวรรณ (ชื่อเดิมของผู้ถูกกล่าวหา) และผู้คัดค้านที่ ๓ เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๙๕๔ - ๒๕/๒๕๖๑ มีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติตามรายการทรัพย์สิน ดังกล่าวรวมมูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท และส่งรายงานผลการตรวจสอบไปยังผู้ร้อง ขอให้ศาล ฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่เพิ่มขึ้น มากผิดปกติตามรายการดังกล่าว จำนวน ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท รวมทั้งดอกผลของทรัพย์สินนั้น ตกเป็นของแผ่นดิน หากไม่สามารถบังคับคดีแก่ทรัพย์สินดังกล่าวได้ไม่ว่าทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วน ขอให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาภายในอายุความสิบปี ตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๘, ๘๐, ๘๓

ผู้ถูกกล่าวหาแย้งคำคัดค้านและแก้ไขคำคัดค้านว่า ความเห็นของคณะกรรมการ ตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินขัดแย้งต่อพยานหลักฐาน กรณีกู้ยืมเงินจากนายไชยา พงศ์เรืองรอง เป็นเงินส่วนตัวของนายไชยาซึ่งไม่จำเป็นต้องนำเงินในบัญชีธนาคารเท่านั้นมาให้กู้ยืม นายไชยาประกอบ ธุรกิจมีฐานะเพียงพอให้กู้ยืม กรณีกู้ยืมเงินจากนายจั่งเซียง เฉิน โดยมีได้ทำหลักฐานการรับเงินไม่เป็น เหตุให้การกู้ยืมเงินเสียไป แม้นายจั่งเซียงปกปิดข้อเท็จจริงต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ แต่นายจั่งเซียง ให้กู้ยืมเงินจริง และขณะนั้นศาลล้มละลายกลางยังมิได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ กรณีกู้ยืมเงินจาก นายสมบัติ พิษณุไวยศวาท พี่เขยผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นการช่วยเหลือกันในเครือญาติ มีหลักฐานเป็น

หนังสือ พยานจดจำเหตุการณ์ที่ผ่านมานานขาดตกไปบ้างก็ไม่ใช่เหตุให้สัญญาเป็นโมฆะ
กรณีสัญญาจ้างทำของ เป็นการว่าจ้างโดยตรงระหว่างผู้คัดค้านที่ ๓ กับนายอลงกรณ์ แซ่หวัง
การตรวจสอบจากบริษัทจอมเทียน ฮอลิเดย์ จำกัด หรือบริษัทเอ็น เอ อีสเทิร์น เซอร์วิส จำกัด
ย่อมไม่พบการว่าจ้างในงบการเงิน ส่วนกรณีสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างกับนางอุไร
พิชัยกำจรวุฒิ มีการทำสัญญากันจริงตามคำให้การเดิมของนางอุไร แต่ปัจจุบันนางอุไรและผู้คัดค้านที่
๓ มีปัญหาเกี่ยวกับการลงทุนในบริษัทพัทยา โมเดิร์น จำกัด เนื่องจากนางอุไรไม่เคยแบ่งผลประโยชน์
ให้ตามสัดส่วนของผู้ถือหุ้น และนางอุไรฉวยโอกาสบริหารบริษัทพัทยา โมเดิร์น จำกัด ไว้แต่เพียงฝ่าย
เดียว อย่างไรก็ตาม นางอุไรให้การรับว่ามีการทำงานให้แก่โครงการของนายอลงกรณ์จริง กรณี
รถยนต์ยี่ห้อบีเอ็มดับเบิลยู ผู้ถูกกล่าวหาทำสัญญาเช่าซื้อเมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ โดยนำเงิน
ช่วยงานอุปสมบทผู้คัดค้านที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๕ ประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งได้รับ
ยกเว้นภาษีและผู้ถูกกล่าวหาเก็บรักษาไว้ มารวมกับเงินกู้ยืมจากนายสมบัติอีก ๓๓๖,๔๔๘.๖๐ บาท
รวมเป็นเงิน ๒,๓๓๖,๔๔๘.๖๐ บาทไปชำระเงินดาวน์ จากนั้นผู้ถูกกล่าวหานำเงินเดือน
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีอยู่ผ่อนชำระ ๓๘ งวด เป็นเงิน ๒,๓๘๓,๒๐๓.๗๔ บาท รวมเงินที่ชำระ
ไปแล้ว ๔,๗๑๙,๖๕๒.๓๔ บาท ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. आयัดเงินของผู้ถูกกล่าวหาจึงมิได้ผ่อน
ชำระอีกเลย กรณีที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๓ มูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท
ได้นำเงินจากการกู้ยืมไปชำระราคา จึงเป็นเงินที่มีอยู่แล้ว การที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ นำเงิน
บางส่วนไปชำระหนี้หรือใช้สอยไม่ทำให้มีเงินมากขึ้น จึงมิใช่การแปรสภาพ ยักยัก โอน หรือปกปิด
ทรัพย์สิน ทั้งเงินเข้าบัญชีมีที่มาชัดเจน มิได้เพิ่มขึ้นอย่างผิดปกติ คณะอนุกรรมการตรวจสอบ

ทรัพย์สินและหนี้สินไม่พบหลักฐานการทุจริต แต่ได้สรุปข้อเท็จจริงโดยขัดต่อความเป็นจริงหรือไม่ใช้วิธีการที่ถูกต้อง โดยมีเพียงการดูจากกระแสเงินเท่านั้น ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีเงินเพิ่มขึ้นจริงตามรายงานผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๑ ยืนยันคัดค้านว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ มิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกรณีที่ถูกกล่าวหาว่าทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ผู้คัดค้านที่ ๑ ชื่อที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี โดยจดทะเบียนถูกต้อง ขอให้คืนที่ดินดังกล่าวแก่ผู้คัดค้านที่ ๑

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาว่า ให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ รวมมูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท ตามรายการดังต่อไปนี้ พร้อมดอกผลที่เกิดขึ้นตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔, ๓๘ ประกอบมาตรา ๘๓

๑. เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘,๙๓๕,๓๐๐ บาท

๒. เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๙๕-๐-๑๖๖๒๗-๘ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖ (ที่ถูก ฝากวันที่) จำนวน ๒๓๒,๗๐๐ บาท

๓. เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท

๔. เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๗๗๘-๑๖๐-๑๔๑-๕ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑๑,๘๔๒,๐๐๐ บาท

๕. เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีกระแสรายวัน เลขที่ ๗๗๘-๓๐๑-๐๑๗-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑,๐๐๘,๙๕๔ บาท

๖. ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางซื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๑ ตารางวา และที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางซื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๐ ตารางวา มูลค่ารวม ๗,๙๙๒,๐๐๐ บาท

๗. บ้านเลขที่ ๓๔๒/๓ ซอยรัชดาภิเษก ๓๖ แขวง ๙-๓ (ซอยเสือใหญ่อุทิศ) แขวงจันทระเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มูลค่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๘. เงินของผู้ถูกกล่าวหาจำนวนเท่าที่ชำระราคารถยนต์ยี่ห้อบีเอ็มดับเบิลยู รุ่น ๗๓๐ Ld หมายเลขเครื่องยนต์ ๓๐๒๖๘๕๕๐ หมายเลขตัวถัง MMFYG๔๔๐๔๐DZ๓๐๔๕๓ เลขทะเบียน ๓-๘๙๘๘ (ป้ายแดง) เฉพาะเงินดาวน์ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และค่าเช่าซื้อ ๑๒ งวด เป็นเงิน ๘๐๕,๒๗๒ บาท รวมจำนวน ๑,๘๐๕,๒๗๒ บาท โดยบังคับจากผู้ถูกกล่าวหา

๙. เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๑-๐๓๔๓๘-๒ ชื่อบัญชี ผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท

๑๐. ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ มูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

๑๑. เงินที่นำมาชำระหนี้เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน ชื่อบัญชี นางจิราวรรณ (ชื่อเดิมของผู้ถูกกล่าวหา) และผู้คัดค้านที่ ๓ เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท

หากไม่อาจบังคับคดีเอาทรัพย์สินตามคำพิพากษาข้างต้นได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วน ให้บังคับคดีเอาทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ภายในอายุความสิบปี แต่ต้องไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๓ ให้คืนรถยนต์บีเอ็มดับเบิลยูตามคำร้องแก่ผู้คัดค้านที่ ๒ ยกคำคัดค้านของผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๓

ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ มีทรัพย์สินรวม ๑๑,๗๒๒,๖๙๒.๑๓ บาท หนี้สินรวม ๙,๗๑๕,๓๕๗.๕๑ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๒,๐๐๗,๓๓๔.๖๒ บาท ต่อมาผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ มีทรัพย์สินรวม ๖๘,๔๓๗,๑๕๖.๗๖ บาท หนี้สินรวม ๓๖,๒๙๗,๘๒๒.๒๔ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๓๒,๑๓๙,๓๓๔.๕๒ บาท และผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

และเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็น
เวลาหนึ่งปี เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ มีทรัพย์สินรวม ๔๙,๙๕๔,๑๙๖.๙๘ บาท หนี้สินรวม
๑๙,๖๕๖,๐๐๔.๗๔ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๓๐,๒๙๘,๑๙๒.๒๔ บาท สำนักงาน ป.ป.ช. มี
หนังสือถึงผู้ถูกกล่าวหาเพื่อให้ชี้แจงข้อเท็จจริงกรณีไม่แนบสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคล
ธรรมดา กรณีแสดงรายละเอียดและเอกสารประกอบหนี้สินที่มีหลักฐานเป็นหนังสือไม่ครบถ้วน
และกรณีทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ เงินฝากธนาคาร เงินลงทุน ที่ดิน ยานพาหนะ
รวมทั้งการรับเงินจากการขายที่ดินพร้อมบ้าน เงินจากสัญญาจ้างทำของ และเงินจากบิดามารดา
ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๑๑๓๒/๒๕๕๙ แต่งตั้ง
คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและ
ความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาในตำแหน่ง
ดังกล่าว จากการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งเปรียบเทียบกับ
กรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีรวมทั้งพยานหลักฐานที่
เกี่ยวข้องแล้วปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในชื่อของผู้ถูกกล่าวหา
๘๖,๗๖๕,๗๔๓.๘๓ บาท ชื่อผู้คัดค้านที่ ๓ ซึ่งเป็นคู่สมรส ๒,๑๐๐,๐๐๐ บาท และเงินที่นำมาชำระหนี้
เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ เมื่อวันที่
๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท รวมทั้งสิ้น ๘๐,๗๖๕,๗๔๓.๘๓ บาท จึงมีหนังสือ
แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริง ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงที่มาของทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นโดยอ้างสัญญา
๕ ฉบับ ดังนี้ ฉบับแรก เงินกู้ยืมจากนายไชยา พงศ์เรืองรอง ตามสัญญากู้ยืมเงินลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม

๒๕๕๔ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๒ เงินกู้ยืมจากนายจั่งเชียง เฉิน ตามสัญญากู้ยืมเงิน ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๓ เงินกู้ยืมจากนายสมบัติ พิษณุไวยยวาท ตามสัญญากู้ยืมเงิน ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๔ สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ที่ผู้ถูกกล่าวหาจะขายที่ดิน ให้แก่นางอุไร พิชัยกำจรวุฒิ ในราคา ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท และฉบับที่ ๕ สัญญาจ้างทำของลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ ซึ่งผู้คัดค้านที่ ๓ รับจ้างนายอลงกรณ์ แซ่หวัง ประกอบทำชุดประตุน้ำต่าง ตู้เสื้อผ้า ประตูห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี ในโครงการจอมเทียนฮอติเคย์ และโครงการบูติก ซิตี เป็นเงิน ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท วันทำสัญญารับเงินมัดจำร้อยละ ๓๐ เป็นเงิน ๘,๑๐๐,๐๙๖ บาท จากการ ตรวจสอบได้สวนพยานบุคคลและเอกสารแล้ว คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเห็นว่า สัญญากู้ยืมเงินทั้ง ๓ ฉบับ ไม่มีการกู้ยืมเงินกันจริง สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างไม่มีการ ชำระเงินกันจริง และสัญญาจ้างทำของไม่มีการจ้างจริง แต่เฉพาะเงินฝากในบัญชีเงินฝาก ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ที่ฝากด้วย เชื่อกันโดยสำนักเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ๖ ฉบับ เงินที่โอนจากบัญชีเงินฝากของนางกัลยาณี เจตยานวัตร ๘ รายการ เงินที่ฝากโดยนางจุฑาทิพย์ วิลาด ๑๐๐,๐๐๐ บาท เงินที่ฝากโดยนายจิรเดช วรเพียรกุล เพื่อทำบุญ ๙ รายการ และเงินที่ฝากและถอนเพื่อทำบุญกรณีอื่นอีก ๒ รายการ ไม่ใช่ ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ส่วนเงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะ แห่งชาติ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๙๕-๐-๑๖๖๒๗-๘ รวม ๒๑ รายการ ได้นำไปชำระหนี้เงินกู้ยืม ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ เพื่อซื้อที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙ และ

๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภोजตุจักร (บางซื่อ) กรุงเทพมหานคร ดังนั้น เพื่อมิให้เป็นภาระซ้ำซ้อน ผู้ร้องจึงขอเฉพาะที่ดินให้ตกเป็นของแผ่นดิน ส่วนกรณีหุ้นสามัญบริษัทเฮาส์ ออฟ ฮาร์ท พร็อพเพอร์ตี้ ๒๐๑๒ จำกัด มูลค่า ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ชำระเงินค่าหุ้นจึงไม่ถือเป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ดังนี้ คงเหลือทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ มูลค่ารวม ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท ตามรายการทรัพย์สินดังต่อไปนี้

(๑) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘,๙๓๕,๓๐๐ บาท

(๒) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๙๕-๐-๑๖๖๒๗-๘ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา ฝากวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๒๓๒,๗๐๐ บาท

(๓) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท

(๔) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๗๗๘-๑๖๐-๑๔๑-๕ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑๑,๘๔๒,๐๐๐ บาท

(๕) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีกระแสรายวัน เลขที่ ๗๗๘-๓๐๑-๐๑๗-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑,๐๐๘,๙๕๔ บาท

(๖) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางซื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๑ ตารางวา และที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางซื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๐ ตารางวา มูลค่า ๗,๙๙๒,๐๐๐ บาท

(๗) บ้านเลขที่ ๓๔๒/๓ ซอยรัชดาภิเษก ๓๖ แขวง ๙-๓ (ซอยเสือใหญ่อุทิศ) แขวงจันทระเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มูลค่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๘) รถยนต์ยี่ห้อบีเอ็มดับเบิลยู รุ่น ๗๓๐Ld หมายเลขเครื่องยนต์ ๓๐๒๖๘๕๕๐ หมายเลขตัวถัง MMFYG๔๔๐๔๐DZ๓๐๔๕๓ เลขทะเบียน ถ-๘๘๘๘ (ป้ายแดง) จำนวนเงิน ๑,๘๐๕,๒๗๒ บาท

(๙) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๑-๐๓๔๓๘-๒ ชื่อบัญชี ผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๐) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๑) เงินที่นำมาชำระหนี้เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน ชื่อบัญชี นางจิราวรรณ (ชื่อเดิมของผู้ถูกกล่าวหา) และผู้คัดค้านที่ ๓ เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๔๖๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๐ อายัดบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งเป็นทรัพย์รายการที่ ๑ มียอดเงินคงเหลือ ณ วันดังกล่าว

จำนวน ๑๙๐,๙๓๗ บาท ตามเอกสารหมาย ร.๒๐ และมีคำสั่งที่ ๔๖๔/๒๕๖๐ และที่ ๔๖๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๐ आयัดที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๗๙๘๑๙ และ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอดุจจักร กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่ ๖ และอายัดที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งเป็นทรัพย์สินรายการที่ ๑๐ ตามเอกสารหมาย ร.๒๑ โดยที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ทรัพย์สินรายการ ๑๐ มีชื่อนายณัฐวุฒิ พิชณุไวยศยวาท นายยุทธ์ พิชณุไวยศยวาท และผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ร่วมกัน ตามเอกสารหมาย ร.๑๑๑

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติตามรายการทรัพย์สินดังกล่าว รวมมูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท และส่งเรื่องให้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดินเป็นคดีนี้

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการแรกมีว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับการแต่งตั้งจากคณะบุคคลที่มาจากการยึดอำนาจการปกครองประเทศ แล้วออกคำสั่งตั้งกฎเกณฑ์ใหม่ คำสั่งและกฎเกณฑ์ดังกล่าวไม่ใช่กฎหมาย ไม่อาจนำมาใช้บังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาและประชาชนทั่วไปได้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่ใช่เจ้าพนักงานตามกฎหมาย ไม่มีอำนาจไต่สวน การไต่สวนคดีนี้ไม่ชอบด้วยกฎหมาย พยานเอกสารต่าง ๆ ตามรายงานผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา กรณีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติเป็นพยานหลักฐานที่ได้มาโดยมิชอบ ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ นั้น เห็นว่า คณะรักษาความสงบแห่งชาติเข้าควบคุมอำนาจการปกครองประเทศเมื่อวันที่

๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และออกประกาศฉบับที่ ๑๑/๒๕๕๗ ให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นสุดลง ยกเว้นความในหมวด ๒ ต่อมาได้ออกประกาศฉบับที่ ๒๔/๒๕๕๗ ให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญอีก ๔ ฉบับ มีผลใช้บังคับต่อไป ดังนั้น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับแก่คดีนี้จึงยังมีผลใช้บังคับ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายดังกล่าวย่อมมีอำนาจไต่สวนข้อเท็จจริงตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงและตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาตามขั้นตอนและวิธีที่กฎหมายกำหนด และให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว การไต่สวนข้อเท็จจริงจึงชอบด้วยกฎหมาย ผู้ร้องจึงมีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหยิบยกเอาความสัมพันธ์ ความสนิทสนม และทางทำมาหาได้ของบุคคลที่ผู้ถูกกล่าวหาเกี่ยวข้อง และการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มาพิจารณา เป็นการพิจารณา นอกคำร้องหรือไม่ เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำคัดค้านว่า ทรัพย์สินตามคำร้อง ผู้ถูกกล่าวหาได้รับมาจากสัญญาซื้อขาย สัญญาจ้างทำของ และสัญญาจะซื้อจะขายที่ดิน โดยผู้ร้องอ้างบุคคลซึ่งเป็นผู้ให้กู้ยืม ผู้ว่าจ้าง และผู้ขายที่ดิน มาเบิกความเป็นพยาน ศาลย่อมนำข้อเท็จจริงดังกล่าวมาวินิจฉัยถึงความ

นำเชื่อถือของพยานเพื่อประกอบการไต่สวนในคดีนี้ได้ จึงไม่เป็นการวินิจฉัยนอกคำร้อง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้กู้ยืมเงินจากนายไชยา พงศ์เรืองรอง ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท จริงหรือไม่ โดยผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ในประเด็นนี้ว่า การที่นายไชยาไม่สามารถจดจำได้ว่าตนเองเอาเงินที่เก็บไว้จากยอดเงินจำนวนเท่าใดหรือรับมาจากที่ไหนมาให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมก็ไม่ใช่พิรุธ เพราะนายไชยาและผู้ถูกกล่าวหาต่างให้การรับว่ามีการกู้ยืมเงินกันจริงและมีการทำสัญญากู้เป็นหลักฐาน แม้นายไชยาจะไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปีภาษี ๒๕๕๑ ถึงปีภาษี ๒๕๕๕ ส่วนปีภาษี ๒๕๕๖ มีรายได้เพียง ๑๒๐,๐๐๐ บาท ก็เป็นเรื่องปกติของคนทั่วไปที่จะหาทางหลีกเลี่ยงไม่เสียภาษี หากนายไชยาไม่มีเงินให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมได้ไม่ เห็นว่า แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะมีสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ มาแสดงต่อศาลระบุข้อความว่า นายไชยา พงศ์เรืองรอง ให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ก็มีไฉ่จะฟังเป็นยุติตามสัญญานั้นเสมอไป ศาลยังจะต้องพิจารณาถึงเหตุผลและพยานหลักฐานอื่นประกอบด้วย เมื่อพิจารณาถึงคำเบิกความของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ รวมทั้งนายไชยาพยานของผู้ร้องแล้วต่างเบิกความอ้างว่าเงินให้กู้ยืมนี้เป็นเงินส่วนตัวของนายไชยาเอง แต่นายไชยาก็ได้เบิกความถึงรายละเอียดของแหล่งรายได้อันเป็นที่มาของเงินให้กู้ยืมนั้นว่ารวบรวมเงินได้มาจากการงานตามสัญญาใด ตั้งแต่เมื่อใด ใครเป็นผู้จ่ายเงิน ได้รับเงินเป็นจำนวนเท่าใด และมีหลักฐานการรับเงินอย่างไรบ้าง ข้อเท็จจริงกลับปรากฏจากบัญชีเงินฝากธนาคารของนายไชยา รวม ๗ บัญชี ในช่วงเดือน

สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงเวลาทำสัญญากู้ยืมเงินมีรายการเคลื่อนไหวและยอดเงินคงเหลือแต่ละเดือนในแต่ละบัญชีเพียงเล็กน้อยไม่ถึง ๑๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมาย ร.๕๓ ถึง ร.๖๐ ซึ่งความเคลื่อนไหวทางการเงินของนายไชยาตามบัญชีเงินฝากดังกล่าวบ่งชี้ให้เห็นว่านายไชยาไม่น่าจะมีเงินเก็บสะสมไว้จำนวนมากดังที่อ้าง ที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า การที่นายไชยาไม่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปีภาษี ๒๕๕๑ ถึงปีภาษี ๒๕๕๕ เพราะเป็นปกติที่คนทั่วไปจะหาทางหลีกเลี่ยงไม่ชำระภาษี นั้น ก็ขัดกับที่นายไชยาเบิกความตอบศาลถามเรื่องการชำระภาษีว่า นายไชยาชำระภาษีเป็นประจำ โดยฝ่ายการเงินเป็นคนดำเนินการให้ ไม่มีส่วนใดที่นายไชยาทราบว่า จงใจหลีกเลี่ยงภาษี การไม่ชำระภาษีบางปี นายไชยาอาจมีเหตุผลอื่น อุทธรณ์ส่วนนี้ของผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นการคาดเดาเอาเองและส่งผลเสียต่อนายไชยา ทั้งนายไชยาเป็นพี่ชายของผู้คัดค้านที่ ๓ ย่อมมีเหตุที่จะเบิกความช่วยเหลือผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ ประกอบกับข้ออ้างที่ว่าได้ส่งมอบเงินที่ให้กู้ยืมเป็นเงินสดทั้งหมดก็เป็นการง่ายแก่การกล่าวอ้าง เพราะอยู่ในความรู้เห็นของนายไชยาและผู้ถูกกล่าวหาเอง หากได้มีพยานบุคคลอื่นมาเบิกความสนับสนุนไม่ ทั้งไม่ปรากฏว่านายไชยาได้ติดตามทวงถามให้ผู้ถูกกล่าวหาชำระหนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อเท็จจริงยังปรากฏจากการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ยื่นเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ว่า ก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะทำสัญญากู้ยืมเงินจากนายไชยาฉบับลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกกล่าวหาบัญชีเงินฝากธนาคารอยู่แล้วถึง ๙ บัญชี แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาฝากเงินเข้าบัญชีธนาคารอยู่เป็นประจำ การที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าเก็บเงินสดจำนวนมากที่กู้ยืมไว้ที่บ้านแล้วทยอยนำเงินไปฝากธนาคารจึงขัดแย้งกับพฤติกรรมของผู้ถูกกล่าวหา ดังนี้ พยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหา จึงไม่อาจพิสูจน์ได้ว่า

นายไชยามีเงินสดเพียงพอที่จะให้กู้ยืมและได้ส่งมอบเงินที่กู้ยืมให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจากนายไชยา ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวนเงิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหา ข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจากนายจั่งเซียง เฉิน ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จริงหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า การที่นายจั่งเซียงให้การว่า ไม่สนิทสนมกับผู้ถูกกล่าวหาแต่ยังให้กู้ยืมเงินจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท นั้น ไม่ใช่เรื่องผิดปกติวิสัยแต่อย่างใด เพราะบุคคลทั่วไปมักจะเปิดความต่อศาลหรือให้การต่อพนักงานสอบสวนว่าตนเองไม่สนิทสนมกับผู้ที่ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดโดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับการเมืองนั้น เห็นว่า จำนวนเงินที่ให้กู้มีมากถึง ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท และไม่มีหลักประกันใด ๆ ประกอบกับทางไต่สวนไม่ปรากฏว่าทั้งสองฝ่ายรู้จักสนิทสนมกันเป็นการส่วนตัว ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่านายจั่งเซียงอาจต้องการคบหาผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ เนื่องจากทั้งสองคนเป็นและเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและทำอาชีพอย่างอื่นด้วยจึงให้ความช่วยเหลือเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีในอนาคต ก็เป็นการคาดเดาของผู้ถูกกล่าวหาเพียงฝ่ายเดียว นอกจากนี้ที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ต่อไปว่า เงินที่ให้กู้ยืมอาจเป็นเงินที่นายจั่งเซียง เก็บไว้เป็นการส่วนตัว ไม่ใช่เงินของบริษัทเม่งไต่ จำกัด ซึ่งนายจั่งเซียงเป็นกรรมการผู้จัดการ จึงจำเป็นต้องปิดบังบุคคลรอบข้าง โดยเฉพาะเจ้าหนี้ เมื่อทั้งสองฝ่ายต่างยอมรับว่ามีการกู้เงินและส่งมอบเงินกันจริงก็เป็นการเพียงพอแก่การพิจารณาแล้ว นั้น เห็นว่า ในทางไต่สวนนายจั่งเซียงอ้างว่าเงินที่ให้กู้ยืมเป็นเงินของบริษัทเม่งไต่ จำกัด เตรียมไว้สำหรับการซื้อขายข้าวเปลือกกับเกษตรกรในแต่ละวัน ที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์

ว่าเงินดังกล่าวเป็นเงินส่วนตัวของนายจั่งเซียงจึงขัดกับคำเบิกความของนายจั่งเซียง เมื่อนายจั่งเซียงเป็นผู้บริหารของบริษัทและบริษัทมีหนี้สินมากมายจนถึงขั้นถูกฟ้องล้มละลาย ย่อมเป็นการผิดวิสัยที่นายจั่งเซียงจะนำเงินของบริษัทจำนวนมากไปให้ผู้อื่นกู้ เมื่อครบกำหนดระยะเวลาชำระเงินตามสัญญา ก็ไม่ปรากฏว่านายจั่งเซียงได้เร่งรัดติดตามทวงถามให้ชำระหนี้ จึงไม่น่าเชื่อว่านายจั่งเซียงจะนำเงินไปให้กู้เช่นนั้น ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจากนายจั่งเซียงตามสัญญากู้ยืมเงิน ฉบับลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวนเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างอุทธรณ์ของ ผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจากนายสมบัติ พิษณุไวยศยาวาท ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท จริงหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า นายสมบัติเป็นพี่ชายของผู้คัดค้านที่ ๓ ให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินเพื่อช่วยเหลือกันในเครือญาติโดยทำสัญญากู้ยืมเงินเป็นหลักฐานและมีการมอบเงินที่กู้ยืมให้แก่กันจริง แม้ผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๓ และนายสมบัตินี้จะจดจำรายละเอียดเกี่ยวกับการรับเงินผิดพลาดคลาดเคลื่อนไปบ้างก็เป็นเรื่องธรรมดา นอกจากนี้ผู้คัดค้านที่ ๓ เคยขอยืมเงินจากนายสมบัติหลายครั้ง ทุกครั้งไม่ได้ทำสัญญากู้ยืมเพราะความไว้อิงซึ่งกันและกัน ส่วนผู้ถูกกล่าวหาไม่ใช่ญาติโดยตรงจึงต้องทำสัญญาต่อกันไว้หาใช่ข้อพิรุธไม่ นั้น เห็นว่า ในชั้นไต่สวนของคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่าในวันทำสัญญาผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงินกู้มาเพียงบางส่วนจำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นผู้รับเงินสดจำนวนดังกล่าวแทน เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาอยู่ระหว่างเดินทางกลับจากต่างประเทศ ส่วนที่เหลือจำไม่ได้ว่าใครเป็นผู้รับ

เงินกู้แทนอีก ๓ ครั้ง และรับที่ใด แต่ผู้คัดค้านที่ ๓ ชี้แจงต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินว่า จำไม่ได้ว่าเงินกู้ส่วนที่เหลือได้ให้ผู้ให้กู้โอนเงินเข้าบัญชีของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาไปรับเงินเอง ส่วนนายสมบัติ ผู้ให้กู้ชี้แจงว่าผู้ถูกกล่าวหาไปรับเงินที่บ้านนายสมบัติทุกครั้ง การกู้ยืมเงินจำนวนดังกล่าวเป็นการกู้ยืมเงินจำนวนมาก ผู้ถูกกล่าวหาน่าจะจดจำวันเวลาที่มีการรับมอบเงินกู้กันจริงได้ เนื่องจากเป็นสาระสำคัญของการกู้ยืมเงินและมีผลทำให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องเป็นหนี้หากไม่มีการส่งมอบเงินที่กู้ยืมกันจริง ทั้งไม่ปรากฏว่านายสมบัติได้เร่งรัดติดตามทวงถามให้ชำระหนี้ ผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๓ และนายสมบัติ ต่างเบิกความและชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินแตกต่างกันในสาระสำคัญเกี่ยวกับจำนวนเงินกู้ที่ส่งมอบแต่ละคราว และสถานที่ส่งมอบเงิน จึงทำให้เชื่อว่าไม่มีการกู้เงินกันจริง สัญญากู้ยืมเงินนายสมบัติจึงไม่อาจรับฟังได้ ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินนายสมบัติ ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงินจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากนางอุไร พิชัยกำจรวุฒิ ตามสัญญาจะซื้อจะขายฉบับลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาตกลงจะขายที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๑ ตำบลลาดยาว อำเภोजตุจักร กรุงเทพมหานคร พร้อมสิ่งปลูกสร้าง ในราคา ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท จริงหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า คำเบิกความของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ เกี่ยวกับจำนวนเงินที่ได้รับจากนางอุไรไม่ขัดแย้งกัน การที่นางอุไรให้การต่อพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน และเบิกความต่อศาลกลับคำให้การเดิมที่เคยให้ไว้

ครั้งแรกว่าไม่เคยชำระเงินตามสัญญาจะซื้อจะขายจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แก่ผู้ถูกกล่าวหา เป็นเพราะมีสาเหตุโกรธเคืองและขัดผลประโยชน์กับผู้ถูกกล่าวหาในกิจการของบริษัทพทยา โมเดิร์น จำกัด นั้น เห็นว่า แม้นางอุไรให้การต่อพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในครั้งแรก เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ ว่านางอุไรตกลงจะซื้อจะขายที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๑ พร้อม สิ่งปลูกสร้าง ตามสัญญาจะซื้อจะขาย ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ในราคา ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท จริง และได้ชำระเงินไปแล้วประมาณ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่หลังจากนั้นนางอุไรให้การต่อพนักงาน เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ให้การต่อคณะกรรมการ ตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินในวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๐ และเบิกความต่อศาลกลับคำให้การในครั้งแรกว่า นางอุไรไม่มีเจตนาที่จะซื้อจะขายที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ตามสัญญาจะซื้อจะขาย ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นลูกค้าประจำที่ร้านอาหารของนางอุไร ได้มาพูดขอร้องว่าจะขอใ้ชื่อนางอุไรเป็นผู้รับโอนบ้านและที่ดินดังกล่าว แล้วนำเอกสารมาให้นางอุไร ลงลายมือชื่อที่บ้านโดยไม่ได้แจ้งให้ทราบล่วงหน้า แจ้งเพียงว่าเป็นเอกสารเกี่ยวกับบ้านที่จะโอนให้เป็นชื่อนางอุไรตามที่เคยได้พูดคุยกันไว้ นางอุไรเห็นว่าการลงลายมือชื่อในสัญญาดังกล่าวเป็นการ ช่วยเหลือผู้ถูกกล่าวหา แต่หลังจากนั้นเมื่อนางอุไรได้ขอหลักฐานจากผู้ถูกกล่าวหาเพื่อยืนยันว่าเรื่อง จบเรียบร้อยแล้ว ผู้ถูกกล่าวหา กลับบ่ายเบี่ยง ทำให้นางอุไรและครอบครัวรู้สึกกังวลไม่มีความสุข นางอุไรจึงตัดสินใจให้การใหม่และเบิกความไปตามความจริง ข้อที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่านางอุไรกลับ คำให้การเดิมเนื่องจากมีสาเหตุโกรธเคืองและขัดผลประโยชน์จากการไม่แบ่งปันผลกำไร และสิทธิต่าง ๆ ที่ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิได้รับในหุ้นของบริษัท พทยา โมเดิร์น จำกัด ในชั้นศาลนางอุไรเบิกความ

ยอมรับว่า นางอุไรและผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นผู้ร่วมก่อตั้งบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด และภายหลัง ผู้ถูกกล่าวหาได้เข้ามาถือหุ้นแทนผู้คัดค้านที่ ๓ เมื่อพิจารณาประกอบคำให้การของนางอุไรในชั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้ความเพิ่มเติมว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ ไม่เคยชำระค่าหุ้นบริษัทฯ ดังกล่าว โดยนางอุไรจะเป็นผู้ชำระให้แทนและเก็บเงินปันผลไว้ไม่มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๓ แม้การกระทำของนางอุไร ดังกล่าวอาจเป็นการขัดผลประโยชน์ของผู้ถูกกล่าวหา แต่ก็ได้ความตามผู้คัดค้านที่ ๓ เบิกความว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ ลงทุนในบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ไม่มาก ประมาณ ๔ ถึง ๕ หุ้น เป็นเงินเพียง ๖๐๐,๐๐๐ ถึง ๗๐๐,๐๐๐ บาท และในส่วนผลประโยชน์ประกอบกิจการนางอุไรเบิกความว่า บริษัทฯ ดังกล่าว ประกอบธุรกิจทำกรอบประตู หน้าต่าง แล้วจะนำไปติดตั้งให้แก่ลูกค้า แต่ผลประโยชน์ของบริษัทมี กำไรเพียงเล็กน้อย ซึ่งหากจะฟังว่านางอุไรได้ผลประโยชน์จากการที่ไม่แบ่งปันผลกำไรของบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ให้ผู้ถูกกล่าวหา แต่นางอุไรยังโต้เถียงอยู่ว่าเป็นสิทธิของตนเพราะเป็นผู้ชำระ เงินค่าหุ้นแทน และทางไต่สวนก็ไม่ปรากฏว่าผลประโยชน์ที่นางอุไรได้รับมีมากกว่าการฟ้องร้องดังที่ ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง ส่วนบริษัท เฮาส์ ออฟ ฮาร์ท พร็อพเพอร์ตี้ ๒๐๑๒ จำกัด ผู้ถูกกล่าวหาที่เบิกความ ตอบทนายผู้ถูกกล่าวหาถามเองว่ายังไม่มีชำระเงินค่าหุ้น และเกิดมีการทะเลาะกันก่อน จึงไม่มีการดำเนินกิจการนี้ ย่อมไม่มีผลประโยชน์อันใดที่นางอุไรจะได้รับ ซึ่งคำให้การและคำเบิกความที่กลับ คำให้การเดิมของนางอุไรนี้ หากไม่เป็นความจริงย่อมทำให้นางอุไรเสียประโยชน์ เพราะจะเสียสิทธิที่จะได้รับโอนที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามสัญญาและไม่ได้รับเงินที่ตนเองชำระไปคืน จึงมีเหตุผลให้รับฟัง เป็นความจริง นอกจากนี้ ในชั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงตามหนังสือลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๐ ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงินจากนางอุไร จำนวน ๘,๐๖๐,๐๐๐ บาท ขัดแย้งกับบัญชี

แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ที่แจ้งว่ารับเงินจากนางอุไรจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในชั้นศาลผู้ถูกกล่าวหายังคงเบิกความยืนยันว่า ได้รับเงินมาประมาณ ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้วนางอุไรเป็นฝ่ายผิดสัญญาจึงไม่ตั้งใจเรียกร้องเงิน ในส่วนนี้คือ ส่วนผู้คัดค้านที่ ๓ กลับเบิกความขัดแย้งกันว่าได้รับเงินจากนางอุไรเป็นจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ข้ออุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาที่ว่าผู้คัดค้านที่ ๓ รับเงินจากนางอุไรเพียงจำนวน ๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นข้อสำคัญที่จะพิสูจน์ว่ามีการรับเงินตามสัญญาจะซื้อจะขายจริง แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยชี้แจงในชั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. และในชั้นศาลเพื่อไต่สวนให้ได้ความจริงในข้อนี้ มาแต่ต้น กลับเพิกยกขึ้นกล่าวอ้างในชั้นอุทธรณ์โดยไม่มีหลักฐานสนับสนุน จึงไม่มีเหตุผลอันควร รับฟัง เมื่อพิจารณาประกอบกับสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง ซึ่งจัดทำตั้งแต่วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ และมีการจ่ายเงินแล้วถึง ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในสัญญาระบุให้รับเงินมัดจำกรณี ผิดสัญญาเป็นเงินเพียง ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ผู้ถูกกล่าวหากลับไม่ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาเพื่อรับมัดจำ ทั้งไม่ปรากฏว่านางอุไรใช้สิทธิเรียกร้องให้คืนเงินส่วนที่เกินจากจำนวนที่ผู้ถูกกล่าวหาใช้สิทธิรับตาม สัญญาซึ่งนับว่าเป็นเงินจำนวนมากด้วยแล้ว ก็ยังสนับสนุนคำให้การของนางอุไรที่ว่าไม่ได้ชำระเงินให้ ผู้ถูกกล่าวหาให้น้ำหนักรับฟัง ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงิน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามสัญญาจะซื้อจะขายดังกล่าว นั้น อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า นายอลงกรณ์ แซ่หวัง ได้ว่าจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ ตามสัญญาจ้างทำของ ฉบับลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ หรือไม่ ข้อนี้ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า แม้นายอลงกรณ์จะเป็นเพียงผู้ถือหุ้นของบริษัท ก็สามารถทำสัญญาว่าจ้าง

ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้ หากนายอลงกรณ์เป็นเจ้าของงาน หรือเป็นผู้ติดต่องาน และงานตามสัญญาจ้างเป็นงานส่วนตัวของนายอลงกรณ์ ผู้คัดค้านที่ ๓ ย่อมสามารถรับจ้างและตกลงทำสัญญาจ้างได้ ทั้งนางอุไรได้ให้การและเบิกความว่า บริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ได้เรียกเก็บเงินค่าจ้างสำหรับ ๒ โครงการประมาณ ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท แสดงว่ามีการทำสัญญาจ้างกันจริง จึงเป็นเงินรายได้ของผู้คัดค้านที่ ๓ ที่ผู้ถูกกล่าวหาจะนำไปแสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินได้ มิใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกตินั้น เห็นว่า สัญญาจ้างทำของเอกสารหมายเลข ร.๔๔ เป็นการทำสัญญาต่างตอบแทนระหว่างนายอลงกรณ์ ผู้ว่าจ้าง และผู้คัดค้านที่ ๓ ซึ่งเป็นผู้รับจ้าง โดยระบุว่า ผู้รับจ้างตกลงรับจ้างประกอบทำชุดประตู หน้าต่าง ตู้เสื้อผ้า ประตูห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี. ในโครงการจอมเทียน ฮอติเคย์ จำนวน ๔ ตึก และโครงการบูติก ซิตี้ จำนวน ๒ ตึก จำนวน ๗๙๖ ห้อง ราคาห้องละ ๓๓,๙๒๐ บาท และผู้ว่าจ้างตกลงว่าจ้างเป็นเงินจำนวน ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท ซึ่งเป็นโครงการที่ใช้เงินจำนวนมาก และมีจำนวนห้องที่ต้องรับทำเกือบ ๘๐๐ ห้อง แต่กลับขาดสาระสำคัญของสัญญา อันได้แก่ ผลสำเร็จของงานว่าเมื่อใด ไม่ระบุระยะเวลาการส่งมอบงานในสัญญา ไม่มีการตกลงเรื่องเครื่องมือที่ใช้ในการทำงาน ไม่มีการระบุความรับผิดชอบเมื่อเกิดความชำรุดบกพร่อง ความรับผิดชอบเมื่อผู้รับจ้างทำงานล่าช้า สิทธิในการเลิกสัญญา เป็นต้น ซึ่งเป็นข้อพิรุธ นอกจากนี้การเลือกผู้รับจ้าง ผู้คัดค้านที่ ๓ นำสืบว่า ก่อนตกลงทำสัญญากับนายอลงกรณ์ เพิ่งเข้าร่วมหุ้นกับบุคคลอื่นทำบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด เพื่อผลิตชุดประตู หน้าต่าง ตู้เสื้อผ้า ประตูห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี. แสดงว่าผู้คัดค้านที่ ๓ ยังไม่มีประสบการณ์ในการทำงานด้านนี้มาก่อน ส่วนนายอลงกรณ์ให้การและเบิกความอ้างว่า ไม่รู้จักผู้คัดค้านที่ ๓ มาก่อน ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้เข้ามาพบและเสนองานให้ แต่ผู้คัดค้านที่ ๓ กลับอ้างว่าสนิทสนมกับนายอลงกรณ์เป็นอย่างดี

ดังนั้น การที่นายอลงกรณ์ตัดสินใจเลือกให้ผู้คัดค้านที่ ๓ ทำงานให้ จึงเป็นการยอมรับความเสี่ยงในการทำงาน ทั้งไม่กำหนดระยะเวลาในการทำงานแล้วเสร็จ การที่นายอลงกรณ์อ้างว่าผู้คัดค้านที่ ๓ ให้คำมั่นว่าจะทำงานให้เสร็จภายใน ๒ เดือน และผู้คัดค้านที่ ๓ พาลูกน้องของนายอลงกรณ์ไปดูโรงงาน ลูกน้องกลับมาบอกว่า โรงงานมีคนงานประมาณ ๔๐ ถึง ๕๐ คน และเห็นห้องตัวอย่าง นายอลงกรณ์จึงเชื่อในคำมั่นของผู้คัดค้านที่ ๓ นั้น ขัดกับที่ผู้คัดค้านที่ ๓ เบิกความว่า ไม่เคยพาคนงานของนายอลงกรณ์ไปดูโรงงาน และโรงงานเป็นโรงงานเล็ก ๆ ใช้เงินลงทุนไม่มาก คนงานก็มีประมาณ ๑๐ คน จึงเป็นข้อพิรุธ เนื่องจากการประกอบธุรกิจโรงแรมย่อมต้องการผลกำไรจากการเปิดกิจการ และมีนักท่องเที่ยวมาใช้บริการ หากผู้คัดค้านที่ ๓ ไม่อาจดำเนินงานให้แล้วเสร็จ หรือมีความชำรุดบกพร่องจากการรับจ้าง ก็จะมีผลกระทบต่อผลประกอบการในกิจการของนายอลงกรณ์ได้ นอกจากนี้ตามสัญญาจ้างทำของ ผู้คัดค้านที่ ๓ และนายอลงกรณ์ต่างเป็นผู้ว่าจ้างและผู้รับจ้างในนามตนเอง โดยนายอลงกรณ์ถือหุ้นในบริษัท จอมเทียน โฮลิดей จำกัด ซึ่งเป็นเจ้าของโครงการจอมเทียน โฮลิดей และถือหุ้นในบริษัท เอ็น เอ อีสเทิร์น เซอร์วิส จำกัด ซึ่งเป็นเจ้าของโครงการบูติก ซิตี้ และเป็นกิจการในครอบครัว แต่นายอลงกรณ์ไม่ได้เป็นกรรมการผู้มีอำนาจลงนามทั้ง ๒ บริษัท เหตุใดนายอลงกรณ์ถึงทำสัญญาในนามส่วนตัว ไม่ทำสัญญาในนามนิติบุคคล หากตนเป็นเพียงผู้ถือหุ้น มิใช่กรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทน ก็น่าที่จะให้กรรมการผู้มีอำนาจเป็นผู้ทำสัญญา ไม่มีเหตุอันสมควรประการใดต้องทำสัญญาในนามตนเอง จ่ายเงินค่าจ้างด้วยตนเอง หากมีปัญหา นายอลงกรณ์ก็ต้องรับผิดชอบด้วยตนเอง การตกลงว่าจ้างในนามนิติบุคคล ความรับผิดชอบในการผิมนัดไม่ชำระค่าจ้างจะเป็นความรับผิดชอบของนิติบุคคล กรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทน ไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบเป็นการ

ส่วนตัว จึงเป็นที่น่าสงสัยว่านายอลงกรณ์เป็นเจ้าของกิจการโรงแรมทั้งสองแห่งที่แท้จริงตามที่กล่าวอ้างหรือไม่ นอกจากนี้ผู้คัดค้านที่ ๓ อ้างว่า ที่ตนทำสัญญาในนามส่วนตัว เพราะขณะนั้นไม่แน่ใจว่าบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลแล้วหรือไม่ จึงต้องรับงานให้ รับเงินค่าจ้างเพื่อส่งต่อ รวมถึงติดตามงานจากบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ซึ่งเป็นเรื่องยุ่งยาก ทั้งที่หากผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นกรรมการผู้มีอำนาจจริง ก็น่าที่จะทำสัญญาในฐานะกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลได้ ประกอบกับนางอุไรให้การและเบิกความว่า บริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด มีนางอุไร นายกิตติภูมิ นิกขไพบุลย์ หรือนางเกศกมล จันทรช่อม เป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัท ผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นผู้ถือหุ้น ไม่เคยลงนามในสัญญาจ้างงานแทนบริษัทแต่อย่างใด หากผู้คัดค้านที่ ๓ จะรับจ้างทำงานเองในนามส่วนตัว ก็จะต้องนำคนงาน เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์ของบริษัทไปรับจ้างทำงานเอง ซึ่งนางอุไรในฐานะกรรมการบริษัทผู้มีอำนาจในขณะนั้นก็ต้องทราบ เนื่องจากบริษัทมีคนงานไม่มากประมาณ ๗ คน แต่ผู้คัดค้านที่ ๓ ไม่เคยนำคนงาน เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์ของบริษัทไปรับจ้างทำงานส่วนตัวแต่อย่างใด บริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสัญญาจ้างทำของฉบับดังกล่าว การทำสัญญาจ้างทำของของผู้คัดค้านที่ ๓ จึงเป็นที่น่าสงสัยว่ามีความเกี่ยวข้องกับบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด จริงหรือไม่ นอกจากนี้ในส่วนของชำระเงินค่าจ้าง ผู้คัดค้านที่ ๓ ให้การและเบิกความว่า ค่ามัดจำ ๘,๑๐๐,๐๙๖ บาท ผู้คัดค้านที่ ๓ เก็บไว้ และค่างวดงานที่เหลือ พนักงานบริษัทจะโทรศัพท์แจ้งผู้คัดค้านที่ ๓ เพื่อติดต่อให้นายอลงกรณ์ชำระเงิน ซึ่งนายอลงกรณ์ก็จะจ่ายเงินค่าจ้างเป็น “เงินสด” ทุกครั้ง บางครั้งผู้ถูกกล่าวหาและบุคคลอื่นก็ไปรับเงิน แต่จำไม่ได้ว่ามีใครบ้าง หากผู้ถูกกล่าวหาไปรับเงิน ก็จะนำเงินสดเข้าฝากธนาคาร และหลังจากนั้น

จะถอนเงินออกมาเพื่อมอบให้บริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ต่อไป เงินจากสัญญาจ้างทำของ รวม ๒๗,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษดังกล่าว จึงเป็นเงินของบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ไม่ใช่เงินรายได้จากการรับจ้างของผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นส่วนตัว นั้น ก็แตกต่างจากที่นายอลงกรณ์ให้การว่า นายอลงกรณ์ได้จ่ายเงินค่ามัดจำเป็นเช็คหลายฉบับ ฉบับละประมาณหลักล้านบาทขึ้นไปแต่จำไม่ได้ว่าเป็นเช็คธนาคารใด แต่ไม่สามารถเรียกเก็บเงินตามเช็คที่ส่งจ่ายได้ นายอลงกรณ์จึงได้นำเงินส่วนตัวจ่ายให้กับผู้คัดค้านที่ ๓ ส่วนค่าจ้างที่เหลืออีก ๑๘,๙๐๐,๐๙๖ บาท ได้ทยอยจ่ายเป็นเงินสดให้กับผู้คัดค้านที่ ๓ โดยแบ่งจ่ายเป็นงวด ๆ งวดละ ๔๐๐,๐๐๐ ถึง ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาเกรงว่าเช็คจะไม่สามารถเรียกเก็บได้จึงจ่ายเงินค่าจ้างเป็นเงินสดให้ ซึ่งในขณะนั้นบริษัท จอมเทียน ฮอติเคย์ จำกัด ได้กู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาพัทยา ประมาณ ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อมาก่อสร้างโครงการทั้งสองแห่ง และเมื่อธนาคารโอนเงินเข้าบัญชีของบริษัทแล้ว นายอลงกรณ์ได้ถอนเงินมาเข้าบัญชีส่วนตัวของนายอลงกรณ์ จากนั้นนายอลงกรณ์จะถอนเงินจากบัญชีส่วนตัวแล้วนำไปใช้จ่ายค่าจ้างในแต่ละงวดให้กับผู้คัดค้านที่ ๓ ด้วย แต่ทั้งผู้คัดค้านที่ ๓ และนายอลงกรณ์ต่างไม่ปรากฏหลักฐานการตรวจรับงาน การส่งมอบงาน หลักฐานใบเสร็จรับเงิน และไม่มีฝ่ายใดแน่ใจว่ามีการออกใบเสร็จรับเงินกันหรือไม่ ทั้งที่เป็นเรื่องสำคัญ นอกจากนี้ในงบการเงินของบริษัททั้งสองฝ่ายทั้งบริษัท พัทยาโมเดิร์น จำกัด บริษัท จอมเทียน ฮอติเคย์ จำกัด บริษัท เอ็น เอ อีสเทิร์น เซอร์วิส จำกัด นายอลงกรณ์ให้การและเบิกความว่า ไม่แน่ใจว่ารายการค่าใช้จ่ายของบริษัทที่ปรากฏในงบกำไรขาดทุนมีการบันทึกรายการจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ ตามสัญญาจ้างทำของ รวม ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท ดังกล่าว รวมอยู่หรือไม่ ทั้งที่เป็นรายจ่ายจำนวนไม่น้อยของบริษัท แต่นายอลงกรณ์กลับจำไม่ได้เลย

แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะอุทธรณ์ว่า บริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ได้ส่งเอกสารสำเนาใบวางบิล และสำเนาใบเสร็จรับเงิน ที่ระบุว่าได้รับเงินจากนายอลงกรณ์ จำนวน ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ แสดงว่ามีการจ้างทำของกันจริงนั้น เห็นว่า นางอุไรเบิกความว่า เป็นการรับงานในช่วงปี ๒๕๕๖ ถึง ๒๕๕๗ ให้โครงการจอมเทียน ฮอติเคย์ และโครงการบูติก ซิตี้ หลายครั้ง นางอุไรจำรายละเอียดไม่ได้ว่าเป็นครั้งใด แต่ก็เป็นเพียงรายรับของบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด เพียง ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังนั้น เมื่อผู้คัดค้านที่ ๓ และนายอลงกรณ์ต่างไม่สามารถแสดงให้เห็นว่า เมื่อมีการปฏิบัติตามสัญญาจ้างทำของแล้วเสร็จ เหตุใดจึงไม่ปรากฏรายรับรายจ่ายของนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องจำนวน ๒๗,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษเลย กรณีตามที่วินิจฉัยมาทั้งหมด จึงเป็นพิรุธ ไม่น่าเชื่อว่าการทำสัญญาจ้างทำของซึ่งมีมูลค่าของงานจำนวนดังกล่าวจริง ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่า นายอลงกรณ์ได้ว่าจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ ตามสัญญาจ้างทำของฉบับลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ ดังที่อ้าง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง นำเอาข้อเท็จจริง ในชั้นไต่สวนของคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน กับคำเบิกความของพยานต่าง ๆ มากกล่าวอ้างว่าไม่สามารถรับฟังได้นั้น เป็นการนำเอาเหตุผลส่วนตัวของพยานและความสัมพันธ์ระหว่างพยานกับผู้ถูกกล่าวหา หาใช่เหตุผลอันควรเชื่อได้ว่าการยืมเงินจากบุคคลที่รู้จัก และการนำเงินเข้าบัญชีต่าง ๆ ของผู้ถูกกล่าวหาต้องจดจำให้ได้ว่ามีเงินมาจากที่ใดจำนวนเท่าใด

ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้ เบิกความไว้ชัดแจ้งแล้วว่าเป็นระยะเวลานานแล้ว ประกอบกับไม่ได้รับเงินทั้งหมดไว้ด้วยตัวเอง ทำให้ไม่สามารถจดจำได้ ชอบที่ศาลจะรับฟังไม่ใช่หาเหตุผลสนับสนุนว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงินมาไม่ถูกต้องและไม่ชอบด้วยกฎหมาย นอกจากนี้ผู้ถูกกล่าวหาเบิกความชัดแจ้งแล้วว่าผู้ถูกกล่าวหาใช้เงินจำนวนมากเข้าบัญชีธนาคารเพื่อการหมุนเวียนทำธุรกิจและการลงทุน ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องนำเงินที่มีอยู่จริงไม่ก็ล้น หมุนเวียนเดินบัญชีไปมาเพื่อความสะดวกในการกู้ยืมเงินกับสถาบันการเงิน หาใช้เงินรายได้ที่แท้จริงไม่ นอกจากนี้ยังมีเงินยืมของบุคคลต่าง ๆ เพื่อเดินบัญชีให้ดูดี เงินจำนวนดังกล่าวจึงไม่อาจนำมาคำนวณเป็นรายได้ ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเสียประโยชน์และไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงในชั้นไต่สวนของคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน กับเบิกความตอบศาลว่า ผู้จัดการสาขานาการซึ่งเป็นคนรู้จักกันขอให้ช่วยสนับสนุนเพื่อสร้างผลงาน ผู้ถูกกล่าวหาจึงยืมเงินจากนางสาวคันสนีย์ สนิทนวล ซึ่งเป็นหลานของผู้ถูกกล่าวหานำฝากเข้าบัญชีดังกล่าว ซึ่งจำนวนเงินฝากด้วยเช็คสูงถึง ๔,๒๑๗,๖๒๑.๖๔ บาท และผู้ถูกกล่าวหาเองก็ได้เบิกความอธิบายว่า เหตุใดเมื่อครบกำหนดฝากประจำแล้วจึงไม่ต้องคืนแก่นางสาวคันสนีย์ แต่ผู้ถูกกล่าวหาถอนเงินไปเข้าบัญชีธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีออมทรัพย์เลขที่ ๐๐๑๐๒๕๑๐๐๑๖๓๓๘ ของผู้ถูกกล่าวหาเอง วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗ จำนวน ๔,๒๑๗,๖๒๑.๖๔ บาท และวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๗ จำนวน ๗๘๒,๓๗๙ บาท แล้วถอนเงินไปเก็บรักษาไว้ที่บ้านของตนเอง โดยอ้างว่าเพื่อจะนำไปชำระหนี้กู้ยืมเงินแก่นาการ เมื่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้พิจารณาพฤติการณ์ดังกล่าวแล้วเห็นว่าเป็นการจัดการทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ส่วนตนในลักษณะเป็นเงินของผู้ถูกกล่าวหาเอง โดยไม่ปรากฏว่า

นางสาวคันสนียได้ทักท้วงหรือโต้แย้งการกระทำของผู้ถูกกล่าวหา ทั้งผู้ถูกกล่าวหาไม่นำนางสาวคันสนียมาให้ศาลไต่สวนเพื่อให้ได้ความจริง การที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าเงินฝากนี้เป็นของนางสาวคันสนียจึงเป็นพิรุธและไม่น่าเชื่อถือ ซึ่งเห็นได้ว่าศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้นำเอาเหตุผลส่วนตัวของพยานและความสัมพันธ์ระหว่างพยานกับผู้ถูกกล่าวหามาวินิจฉัยคดีที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างในอุทธรณ์ไม่ ในส่วนการฝากเงินสดจำนวน ๗๘๒,๓๗๙ บาท นั้น หากเงินนี้เป็นจำนวนเดียวกันกับที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างในอุทธรณ์ว่า เป็นเงินที่ใช้ในการหมุนเวียนไปมาเพื่อการทำธุรกิจและการลงทุน และเพื่อความสะดวกในการกู้เงินธนาคาร ไม่ใช่เงินรายได้จริงที่จะนำมาคำนวณเป็นรายได้แล้ว ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งมีภาระการพิสูจน์ก็ต้องนำสืบข้อเท็จจริงดังกล่าวต่อศาลเพื่อไต่สวนคำนวณหารายได้จำนวนที่แท้จริง และพิสูจน์ต่อศาลให้ได้ว่าความจริงว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีรายได้จากที่ใดหรือจากธุรกรรมใดอันเชื่อมโยงให้เห็นว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยสุจริตตามสมควร และไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนผิดปกติ ลำพังตัวผู้ถูกกล่าวหาเบิกความกล่าวอ้างดังกล่าว โดยไม่มีพยานหลักฐานอื่นสนับสนุน ย่อมไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหายืมเงินจากนางสาวคันสนียเพื่อนำมาฝากบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท เงินฝากธนาคารเป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้คัดค้านที่ ๑ มีว่า ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนมูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติหรือไม่ ผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์ว่า พยานหลักฐานตามทางไต่สวนฟังได้แล้วว่า ผู้คัดค้านที่ ๓

นำเงินที่ได้รับจากการกู้ยืมจากนายสมบัติจำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท มาชำระค่าที่ดินในส่วนของผู้คัดค้านที่ ๓ ให้แก่นายจุฑาธุช จงเสถียร เจ้าของที่ดินเดิม เงินดังกล่าวจึงเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้มาโดยสุจริต ที่ดินเฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๓ จึงไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ และเมื่อผู้คัดค้านที่ ๑ มีชื่อเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในโฉนดที่ดินเลขที่ ๗๔๔๙ ดังกล่าว ผู้คัดค้านที่ ๑ ย่อมได้รับประโยชน์จากข้อสันนิษฐานของกฎหมายว่าเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินดังกล่าวเฉพาะส่วน ที่ดินดังกล่าวจึงไม่ใช่ทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๓ นั้น เห็นว่า แม้ผู้คัดค้านที่ ๑ จะมีชื่อถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ เฉพาะส่วนซึ่งตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๗๓ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบุคคลผู้มีชื่อในทะเบียนนั้นเป็นผู้มีสิทธิครอบครองก็ตาม แต่กรณีตามคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องขอให้ทรัพย์สินที่เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติหรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลมีอำนาจรับฟังและเชื่อมโยงข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด รวมถึงได้สวนและแสวงหาพยานหลักฐานเพิ่มเติมเพื่อให้ทราบความเป็นมาของทรัพย์สิน ผู้เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่แท้จริง และทรัพย์สินนั้นเป็นของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้คัดค้านที่ ๓ ในฐานะคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหาที่ได้มาเกินกว่าฐานะหรือไม่ และเมื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ อ้างว่านำเงินที่ได้จากการกู้ยืมนายสมบัติไปชำระค่าที่ดิน จึงไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ผู้คัดค้านที่ ๑ ผู้ถูกกล่าวหา และผู้คัดค้านที่ ๓ จึงต้องนำพยานหลักฐานเข้าไต่สวนเพื่อพิสูจน์ให้ได้ความจริงว่าทรัพย์สินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยสุจริตตามสมควรและไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ซึ่งในส่วนนี้ แม้จะได้ความจากนายจุฑาธุชพยานผู้ร้องเบิกความว่า ในช่วงเช้าของวันซื้อขายและจดทะเบียนโอนที่ดินดังกล่าว

ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ นายสมบัติ และนางนภา ผู้คัดค้านที่ ๓ มาพบพยานที่สำนักงานที่ดินและบอกพยานว่ามีเงินไม่พอ ต้องไปยืมเงินจากพี่สาวและพี่เขย ต่อมาในช่วงบ่ายผู้คัดค้านที่ ๓ จึงนำเงินจำนวน ๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท มามอบให้แก่พยานเพื่อชำระค่าที่ดิน แต่จะชำระเป็นเงินสดหรือเช็คเชียร์พยานจำไม่ได้ แต่ข้อเท็จจริงในส่วนนี้ก็เป็นเพียงข้อเท็จจริงที่นายจุฑาธุชได้รับคำบอกเล่ามาจากผู้คัดค้านที่ ๓ เท่านั้น ส่วนที่นายสมบัติ พยานผู้ร้องเบิกความว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ มาชักชวนให้พยานซื้อที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ พยานจึงร่วมซื้อที่ดินด้วย และได้ตกลงแบ่งที่ดินเป็น ๓ ส่วน เป็นของผู้คัดค้านที่ ๓ นางนภา และพยาน คนละ ๑ ส่วน เป็นเงินคนละ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท พยานได้มอบเงินในส่วนของผู้คัดค้านที่ ๓ และนางนภา รวม ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้รับมอบอำนาจเพื่อไปชำระแก่ผู้ขายที่ดิน ส่วนเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ นำมาจ่ายเป็นค่าที่ดินนั้น ผู้คัดค้านที่ ๓ จะนำมาจากที่ไหนและจะเป็นเงินที่กู้ยืมจากพยานหรือไม่ พยานไม่ทราบ คำเบิกความของนายจุฑาธุชและนายสมบัติจึงยังไม่เพียงพอให้รับฟังได้ว่าเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ นำมาชำระค่าที่ดินดังกล่าวเป็นเงินที่กู้ยืมมาจากนายสมบัติ ดังนั้นที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ มูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ส่วนที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ขอให้คืนที่ดินดังกล่าวให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ โดยอ้างว่านายสมบัติ บิดา ซื้อที่ดินส่วนนี้คืนมาจากผู้คัดค้านที่ ๓ นั้น เห็นว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ เบิกความว่า ตนมิได้อยู่ร่วมด้วยขณะมีการซื้อขายและโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดิน รวมถึงไม่ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการซื้อขายที่ดินและการชำระราคาที่ดินเนื่องจากนายสมบัติเป็นผู้ดำเนินการส่วนที่นายสมบัติ พยานผู้ร้องเบิกความว่า พยานนำเงินสดที่เก็บไว้ใช้หมุนเวียนมาชำระเป็นค่าที่ดินให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ นั้น เมื่อนายสมบัติเป็นบิดาของผู้คัดค้านที่ ๑ และเป็นญาติกับผู้ถูกกล่าวหา

และผู้คัดค้านที่ ๓ อาจเบิกความช่วยเหลือผู้คัดค้านที่ ๑ และแม้คำเบิกความของนายสมบัติดังกล่าว จะเชื่อมกับที่ผู้คัดค้านที่ ๓ ตอบศาลถามว่า นายสมบัติชำระค่าที่ดินให้ ผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นเงิน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท แต่คำเบิกความของผู้คัดค้านที่ ๓ ดังกล่าวก็ขัดแย้งกับข้อเท็จจริงที่ผู้คัดค้านที่ ๓ เคยชี้แจงไว้ในชั้นไต่สวนของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินและคำเบิกความของผู้คัดค้านที่ ๓ ในตอนต้นที่ว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ โอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินให้ ผู้คัดค้านที่ ๑ โดยทำสัญญาขาย ที่ดินเฉพาะส่วนไว้ ข้ออ้างดังกล่าวจึงไม่สมเหตุผล ไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง ข้อเท็จจริงจึงยังฟังไม่ได้ว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ ซื้อที่ดินเฉพาะส่วนจากผู้คัดค้านที่ ๓ และได้ชำระราคาค่าที่ดินให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ ดังที่ อ้าง กรณีไม่มีเหตุให้ต้องคืนที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนมูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์ของผู้คัดค้านที่ ๑ ข้อนี้นฟังไม่ขึ้น จึงวินิจฉัยยืน.

นายประมวญ รักศีลธรรม

(อม.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี
ชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม. อช.๗/๒๕๖๒

คดีหมายเลขแดงที่ อม. อช. ๗ / ๒๕๖๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลฎีกา

วันที่ ๑๑ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	ผู้ร้อง
	นางสาวจันทภา พิชญไวยยวาท ที่ ๑	
	บริษัทบีเอ็มดับเบิลยู ลิสซิง (ประเทศไทย) จำกัด ที่ ๒	
	นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง ที่ ๓	ผู้คัดค้าน
	นางระพีพรรณ พงศ์เรืองรอง	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์ คัดค้านคำพิพากษาศาลฎีกา
แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๑๖ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๒
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับวันที่ ๒๔ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๓

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ มีทรัพย์สินรวม ๑๑,๗๒๒,๖๙๒.๑๓ บาท หนี้สินรวม

- ๒ -

๙,๗๑๕,๓๕๗.๕๑ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๒,๐๐๗,๓๓๔.๖๒ บาท ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ มีทรัพย์สินรวม ๖๘,๔๓๗,๑๕๖.๗๖ บาท หนี้สินรวม ๓๖,๒๙๗,๘๒๒.๒๔ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๓๒,๑๓๙,๓๓๔.๕๒ บาท และผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ มีทรัพย์สินรวม ๔๙,๙๕๔,๑๙๖.๙๘ บาท หนี้สินรวม ๑๙,๖๕๖,๐๐๔.๗๔ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๓๐,๒๙๘,๑๙๒.๒๔ บาท ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๗๗๙-๕๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ มีมติให้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา จากการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินปรากฏว่ามีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ในชื่อของผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘๖,๗๖๕,๗๔๓.๘๓ บาท ชื่อคู่สมรส จำนวน ๒,๑๐๐,๐๐๐ บาท และเงินที่นำมาชำระเงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท รวมมูลค่า ๙๐,๗๖๕,๗๔๓.๘๓ บาท ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงที่มาของทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นดังกล่าวโดยอ้างสัญญา ๕ ฉบับ ดังนี้ ฉบับแรก เงินกู้ยืมจากนายไชยา พงศ์เรืองรอง ตามสัญญากู้ยืมเงินลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๒ เงินกู้ยืมจากนายจั่งเชียง เฉิน ตามสัญญา

- ๓ -

กู้ยืมเงินลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๓ เงินกู้ยืมจากนายสมบัติ พิษณุไวยศยาวาท ตามสัญญากู้ยืมเงินลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๔ สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ให้แก่นางอุไร พิษัยกำจรวุฒิ ในราคา ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท และฉบับที่ ๕ สัญญาจ้างทำของลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ ระหว่าง นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง ผู้รับจ้าง กับนายอลงกรณ์ แซ่หวัง ผู้ว่าจ้าง ตกลงรับจ้างประกอบทำชุด ประตูหน้าต่าง ตู้เสื้อผ้า ประตูห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี ในโครงการจอมเทียนฮอติลเดย์ และโครงการบูติก ซิตี จำนวนเงิน ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท วันทำสัญญาชำระเงินมัดจำร้อยละ ๓๐ เป็นเงิน ๘,๑๐๐,๐๙๖ บาท คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินพิจารณาแล้วเห็นว่า สัญญากู้ยืมเงินทั้ง ๓ ฉบับไม่มีการ กู้ยืมเงินกันจริง สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างไม่มีการชำระเงินกันจริง สัญญาจ้างทำของ ไม่มีการจ้างจริง และผู้ถูกกล่าวหาเพิ่มหนี้สินเพิ่มขึ้นผิดปกติรวมมูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท ตาม รายการดังต่อไปนี้

(๑) เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชี ออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘,๙๓๕,๓๐๐ บาท

(๒) เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๙๕-๐-๑๖๖๒๗-๘ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๒๓๒,๗๐๐ บาท

(๓) เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขามะเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท

- ๕ -

(๔) เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๗๗๘-๑๖๐-๑๔๑-๕ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑๑,๘๔๒,๐๐๐ บาท

(๕) เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีกระแสรายวัน เลขที่ ๗๗๘-๓๐๑-๐๑๗-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑,๐๐๘,๙๕๔ บาท

(๖) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางชื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๑ ตารางวา และที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางชื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๐ ตารางวา มูลค่ารวม ๗,๙๙๒,๐๐๐ บาท

(๗) บ้านเลขที่ ๓๔๒/๓ ซอยรัชดาภิเษก ๓๖ แขวง ๙-๓ (ซอยเสือใหญ่อุทิศ) แขวงจันทระเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มูลค่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๘) รถยนต์ยี่ห้อบีเอ็มดับเบิลยู รุ่น ๗๓๐LD หมายเลขเครื่องยนต์ ๓๐๒๖๘๕๕๐ หมายเลขตัวถัง MMFYG๔๔๐๔๐DZ๓๐๔๕๓ เลขทะเบียน ถ-๘๙๘๘ (ป้ายแดง) มูลค่า ๑,๘๐๕,๒๗๒ บาท กรรมสิทธิ์ของผู้คัดค้านที่ ๒ (ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ครอบครอง)

(๙) เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๑-๐๓๔๓๘-๒ ชื่อบัญชี ผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๐) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

- ๕ -

(๑๑) เงินที่นำมาชำระหนี้เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน ชื่อบัญชี นางจิรวรรณ (ชื่อเดิมของผู้ถูกกล่าวหา) และผู้คัดค้านที่ ๓ เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๙๕๔-๒๕/๒๕๖๑ มีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติตามรายการทรัพย์สิน ดังกล่าวรวมมูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท และส่งรายงานผลการตรวจสอบไปยังผู้ร้อง ขอให้ศาล ฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่เพิ่มขึ้น มากผิดปกติตามรายการดังกล่าว จำนวน ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท รวมทั้งดอกผลของทรัพย์สินนั้น ตกเป็นของแผ่นดิน หากไม่สามารถบังคับคดีแก่ทรัพย์สินดังกล่าวได้ไม่ว่าทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วน ขอให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาภายในอายุความสิบปี ตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๘, ๘๐, ๘๓

ผู้ถูกกล่าวหาแย้งคำคัดค้านและแก้ไขคำคัดค้านว่า ความเห็นของคณะกรรมการ ตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินขัดแย้งต่อพยานหลักฐาน กรณีกู้ยืมเงินจากนายไชยา พงศ์เรืองรอง เป็นเงินส่วนตัวของนายไชยาซึ่งไม่จำเป็นต้องนำเงินในบัญชีธนาคารเท่านั้นมาให้กู้ยืม นายไชยาประกอบ ธุรกิจมีฐานะเพียงพอให้กู้ยืม กรณีกู้ยืมเงินจากนายจั่งเชียง เฉิน โดยมีได้ทำหลักฐานการรับเงินไม่เป็น เหตุให้การกู้ยืมเงินเสียไป แม้นายจั่งเชียง เฉิน ปกปิดข้อเท็จจริงต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ แต่ นายจั่งเชียง เฉิน ให้กู้ยืมเงินจริง และขณะนั้นศาลล้มละลายกลางยังมิได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ กรณี กู้ยืมเงินจากนายสมบัติ พิษณุไวยศวาท พี่เขยผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นการช่วยเหลือกันในเครือญาติ มี

- ๖๕ -

หลักฐานเป็นหนังสือ พยานจดจำเหตุการณ์ที่ผ่านมานานขาดตกไปบ้างก็ไม่ใช่เหตุให้สัญญาเป็นโมฆะ กรณีสัญญาจ้างทำของ เป็นการว่าจ้างโดยตรงระหว่างผู้คัดค้านที่ ๓ กับนายอลงกรณ์ แซ่หวัง การตรวจสอบจากบริษัทจอมเทียน ฮอติเคย์ จำกัด หรือบริษัทเอ็น เอ อีสเทิร์น เซอร์วิส จำกัด ย่อมไม่พบการว่าจ้างในงบการเงิน ส่วนกรณีสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างกับนางอุไร พิชัยกำจรวุฒิ มีการทำสัญญากันจริงตามคำให้การเดิมของนางอุไร แต่ปัจจุบันนางอุไรและผู้คัดค้านที่ ๓ มีปัญหาเกี่ยวกับการลงทุนในบริษัทพัทยา โมเดิร์น จำกัด เนื่องจากนางอุไรไม่เคยแบ่งผลประโยชน์ให้ตามสัดส่วนของผู้ถือหุ้น และนางอุไรฉวยโอกาสบริหารบริษัทพัทยา โมเดิร์น จำกัด ไว้แต่เพียงฝ่ายเดียว อย่างไรก็ตาม นางอุไรให้การรับว่ามีการทำงานให้แก่โครงการของนายอลงกรณ์จริง กรณีรถยนต์ยี่ห้อบีเอ็มดับเบิลยู ผู้ถูกกล่าวหาทำสัญญาเช่าซื้อเมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ โดยนำเงินช่วยงานอุปสมบทผู้คัดค้านที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๕ ประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งได้รับยกเว้นภาษีและผู้ถูกกล่าวหาเก็บรักษาไว้ มารวมกับเงินกู้ยืมจากนายสมบัติอีก ๓๓๖,๔๔๘.๖๐ บาท รวมเป็นเงิน ๒,๓๓๖,๔๔๘.๖๐ บาทไปชำระเงินดาวน์ จากนั้นผู้ถูกกล่าวหานำเงินเดือนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีอยู่ผ่อนชำระ ๓๘ งวด เป็นเงิน ๒,๓๘๓,๒๐๓.๗๔ บาท รวมเงินที่ชำระไปแล้ว ๔,๗๑๙,๖๕๒.๓๔ บาท ต่อมาคณะกรรมการป.ป.ช. आयัดเงินของผู้ถูกกล่าวหาจึงมิได้ผ่อนชำระอีกเลย กรณีที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๓ มูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ได้นำเงินจากการกู้ยืมไปชำระราคา จึงเป็นเงินที่มีอยู่แล้ว การที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ นำเงินบางส่วนไปชำระหนี้หรือใช้สอยไม่ทำให้มีเงินมากขึ้น จึงมิใช่การแปรสภาพ ยักย้าย โอน หรือปกปิดทรัพย์สิน ทั้งเงินเข้าบัญชีมีที่มาชัดเจน มิได้เพิ่มขึ้นอย่างผิดปกติ คณะอนุกรรมการตรวจสอบ

- ๗ -

ทรัพย์สินและหนี้สินไม่พบหลักฐานการทุจริต แต่ได้สรุปข้อเท็จจริงโดยขัดต่อความเป็นจริงหรือไม่ใช้วิธีการที่ถูกต้องโดยมีเพียงการดูจากกระแสเงินเท่านั้นผู้ถูกกล่าวหาไม่มีเงินเพิ่มขึ้นจริงตามรายงานผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๑ ยื่นคำคัดค้านว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ มิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกรณีที่ถูกกล่าวหาว่าทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ผู้คัดค้านที่ ๑ ชื่อที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี โดยจดทะเบียนถูกต้อง ขอให้คืนที่ดินดังกล่าวแก่ผู้คัดค้านที่ ๑

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาว่า ให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ รวมมูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท ตามรายการดังต่อไปนี้ พร้อมดอกผลที่เกิดขึ้นตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔, ๓๘ ประกอบมาตรา ๘๓

๑. เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘,๙๓๕,๓๐๐ บาท

๒. เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๙๕-๐-๑๖๖๒๗-๘ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๒๓๒,๗๐๐ บาท

๓. เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท

- ๘๖ -

๔. เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๗๗๘-๑๖๐-๑๔๑-๕ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑๑,๘๔๒,๐๐๐ บาท

๕. เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีกระแสรายวัน เลขที่ ๗๗๘-๓๐๑-๐๑๗-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑,๐๐๘,๙๕๔ บาท

๖. ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางชื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๑ ตารางวา และที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางชื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๐ ตารางวา มูลค่ารวม ๗,๙๙๒,๐๐๐ บาท

๗. บ้านเลขที่ ๓๔๒/๓ ซอยรัชดาภิเษก ๓๖ แขวง ๙-๓ (ซอยเสือใหญ่อุทิศ) แขวงจันทระเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มูลค่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๘. เงินของผู้ถูกกล่าวหาจำนวนเท่าที่ชำระราคารถยนต์ยี่ห้อบีเอ็มดับเบิลยู รุ่น ๗๓๐ Ld หมายเลขเครื่องยนต์ ๓๐๒๖๘๕๕๐ หมายเลขตัวถัง MMFYG๔๔๐๔๐DZ๓๐๔๕๓ เลขทะเบียน ถ-๘๘๘๘ (ป้ายแดง) เฉพาะเงินดาวน์ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และค่าเช่าซื้อ ๑๒ งวด เป็นเงิน ๘๐๕,๒๗๒ บาท รวมจำนวน ๑,๘๐๕,๒๗๒ บาท โดยบังคับจากผู้ถูกกล่าวหา

๙. เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๑-๐๓๔๓๘-๒ ชื่อบัญชี ผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท

๑๐. ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ มูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

- ๕๕๖ -

๑๑. เงินที่นำมาชำระหนี้เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน ชื่อ บัญชีนางจิราวรรณ (ชื่อเดิมของผู้ถูกกล่าวหา) และผู้คัดค้านที่ ๓ เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท

หากไม่อาจบังคับคดีเอาหลักทรัพย์สินตามคำพิพากษาข้างต้นได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วน ให้บังคับคดีเอาหลักทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ภายในอายุความสิบปี แต่ต้องไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๓ ให้คืนรถยนต์ปีเอ็มดับเบิลยูตามคำร้องแก่ผู้คัดค้านที่ ๒ ยกคำคัดค้านของผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๓

ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์พยานหลักฐานในชั้นไต่สวนประกอบรายงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ มีทรัพย์สินรวม ๑๑,๗๒๒,๖๙๒.๑๓ บาท หนี้สินรวม ๙,๗๑๕,๓๕๗.๕๑ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๒,๐๐๗,๓๓๔.๖๒ บาท ต่อมาผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ มีทรัพย์สินรวม ๖๘,๔๓๗,๑๕๖.๗๖ บาท หนี้สินรวม ๓๖,๒๙๗,๘๒๒.๒๔ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๓๒,๑๓๙,๓๓๔.๕๒ บาท และผู้ถูกกล่าวหา

- ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๖

ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ มีทรัพย์สินรวม ๔๙,๙๕๔,๑๙๖.๙๘ บาท หนี้สินรวม ๑๙,๖๕๖,๐๐๔.๗๔ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๓๐,๒๙๘,๑๙๒.๒๔ บาท ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๑๑๓๒/๒๕๕๙ แต่งตั้ง คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาในตำแหน่ง ดังกล่าว ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในชื่อของผู้ถูกกล่าวหา ๘๖,๗๖๕,๗๔๓.๘๓ บาท ชื่อผู้คัดค้านที่ ๓ ซึ่งเป็นคู่สมรส ๒,๑๐๐,๐๐๐ บาท และเงินที่นำมาชำระหนี้ เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท รวมทั้งสิ้น ๙๐,๗๖๕,๗๔๓.๘๓ บาท จึงมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริง ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงที่มาของทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นโดยอ้างสัญญา ๕ ฉบับ ฉบับแรก เงินกู้ยืมจากนายไชยา พงศ์เรืองรอง ตามสัญญากู้ยืมเงินลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๒ เงินกู้ยืมจากนายจูงเชียง เฉิน ตามสัญญากู้ยืมเงินลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๓ เงินกู้ยืมจากนายสมบัติ พิษณุไวยยวาท ตามสัญญากู้ยืมเงิน ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๔ สัญญาจะซื้อ จะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ที่ผู้ถูกกล่าวหาจะขายที่ดินให้แก่นางอุไร พิชัยกำจรวุฒิ ในราคา ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท และฉบับที่ ๕ สัญญาจ้างทำของลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ ซึ่งผู้คัดค้านที่ ๓ รับจ้างนายอลงกรณ์ แสงหวั่ง ประกอบทำชุดประตุน้ำต่าง ตู้เสื้อผ้า ประตู

- ๑๑ -

ห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี ในโครงการจอมเทียนฮอติเคย์ และโครงการบุติก ซิตี เป็นเงิน ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท วันทำสัญญารับเงินมัดจำร้อยละ ๓๐ เป็นเงิน ๘,๑๐๐,๐๙๖ บาท จากการตรวจสอบได้สวนพยานบุคคลและเอกสารแล้ว คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเห็นว่า สัญญากู้ยืมเงินทั้ง ๓ ฉบับ ไม่มีการกู้ยืมเงินกันจริง สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างไม่มีการชำระเงินกันจริง และสัญญาจ้างทำของไม่มีการจ้างจริง คงเหลือทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ รวมมูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท ตามรายการทรัพย์สินดังต่อไปนี้

(๑) เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘,๙๓๕,๓๐๐ บาท

(๒) เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๙๕-๐-๑๖๖๒๗-๘ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๒๓๒,๗๐๐ บาท

(๓) เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท

(๔) เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๗๗๘-๑๖๐-๑๔๑-๕ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑๑,๘๔๒,๐๐๐ บาท

(๕) เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีกระแสรายวัน เลขที่ ๗๗๘-๓๐๑-๐๑๗-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑,๐๐๘,๙๕๔ บาท

- ๑๒ สิงหาคม -

(๖) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางซื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๑ ตารางวา และที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางซื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๐ ตารางวา มูลค่ารวม ๗,๙๙๒,๐๐๐ บาท

(๗) บ้านเลขที่ ๓๔๒/๓ ซอยรัชดาภิเษก ๓๖ แขวง ๙-๓ (ซอยเสือใหญ่อุทิศ) แขวงจันทระเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มูลค่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๘) รถยนต์ยี่ห้อบีเอ็มดับเบิลยู รุ่น ๗๓๐Ld หมายเลขเครื่องยนต์ ๓๐๒๖๘๕๕๐ หมายเลขตัวถัง MMFYG๔๔๐๔๐DZ๓๐๔๕๓ เลขทะเบียน ถ-๘๘๘๘ (ป้ายแดง) จำนวนเงิน ๑,๘๐๕,๒๗๒ บาท

(๙) เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๑-๐๓๔๓๘-๒ ชื่อบัญชี ผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๐) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๑) เงินที่นำมาชำระหนี้เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน ชื่อ บัญชีนางจิราวรรณ (ชื่อเดิมของผู้ถูกกล่าวหา) และผู้คัดค้านที่ ๓ เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติตามรายการทรัพย์สินดังกล่าว รวมมูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท และส่งเรื่องให้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดินเป็นคดีนี้

- ๑๓ -

ปัญหาตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับการแต่งตั้งจากคณะรักษาความสงบแห่งชาติซึ่งยึดอำนาจการปกครองประเทศ คำสั่งและกฎเกณฑ์ที่ออกโดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติจึงไม่ใช่กฎหมาย ไม่อาจนำมาใช้บังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาและประชาชนทั่วไปได้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่ใช่เจ้าพนักงานตามกฎหมาย ไม่มีอำนาจไต่สวนข้อเท็จจริงคดีนี้ การไต่สวนข้อเท็จจริงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ ปัญหานี้แม้ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ยกขึ้นว่ากล่าวในศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองก็ตาม แต่เรื่องอำนาจยื่นคำร้องเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ผู้ถูกกล่าวหาจึงยกขึ้นอ้างในชั้นวินิจฉัยอุทธรณ์ได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๒๕ วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม เห็นว่า คณะรักษาความสงบแห่งชาติเข้าควบคุมอำนาจในการปกครองประเทศเมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และออกประกาศฉบับที่ ๑๑/๒๕๕๗ ให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นสุดลง ยกเว้นความในหมวด ๒ ต่อมาได้ออกประกาศฉบับที่ ๒๔/๒๕๕๗ ให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญอีก ๔ ฉบับ มีผลใช้บังคับต่อไป ดังนั้น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ จึงยังมีผลใช้บังคับ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนข้อเท็จจริงคดีตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช.

- ๑๔๖ -

ได้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงและตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาตามขั้นตอนและวิธีที่กฎหมายกำหนดและให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว การไต่สวนข้อเท็จจริงจึงชอบด้วยกฎหมาย ผู้ร้องจึงมีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่ขึ้น

ปัญหาตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหยิบยกเอาความสัมพันธ์ ความสนิทสนม และทางทำมาหาได้ของบุคคลที่ผู้ถูกกล่าวหา คุ้มยืม หรือแม้แต่การเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มาพิจารณา เป็นการพิจารณานอกคำร้อง จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหา ยื่นคำคัดค้านว่า ทรัพย์สินตามคำร้อง ผู้ถูกกล่าวหาได้รับมาจาก สัญญาคุ้มยืม สัญญาจ้างทำของ และสัญญาจะซื้อจะขายที่ดิน โดยผู้ร้องอ้างบุคคลซึ่งเป็นผู้ให้คุ้มยืม ผู้ว่าจ้าง และผู้ขายที่ดิน มาเบิกความเป็นพยาน ศาลย่อมนำข้อเท็จจริงดังกล่าวมาวินิจฉัยถึงความน่าเชื่อถือของพยาน จึงไม่เป็นการวินิจฉัยนอกเหตุแห่งคำร้อง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่ขึ้น

ปัญหาตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้คุ้มยืมเงินจากนายไชยา พงศ์เรืองรอง ตามสัญญาคุ้มยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท หรือไม่ โดยผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า การที่นายไชยาไม่สามารถจดจำได้ว่าตนเองเอาเงินที่เก็บไว้จาก ยอดเงินจำนวนเท่าใดหรือรับมาจากที่ใดมาให้ผู้ถูกกล่าวหาคุ้มยืมก็ไม่ใช่พิรุณ เพราะนายไชยาและผู้ถูกกล่าวหาต่างให้การรับว่ามีการคุ้มยืมเงินกันจริงและมีการทำสัญญาคุ้มยืมเป็นหลักฐาน แม้นายไชยาจะไม่ยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปีภาษี ๒๕๕๑ ถึงปีภาษี ๒๕๕๕ ส่วนปีภาษี ๒๕๕๖ มีรายได้เพียง ๑๒๐,๐๐๐ บาท ก็เป็นเรื่องปกติของคนทั่วไปที่จะหาทางหลีกเลี่ยง

- ๑๕ สิงหาคม -

ไม่เสียภาษี หาใช้นายไชยาไม่มีเงินให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมได้ไม่ เห็นว่า แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะมีสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ ระบุข้อความว่า นายไชยา พงศ์เรืองรอง ให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่เมื่อพิจารณาถึงคำเบิกความของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ รวมทั้งนายไชยาพยานของผู้ร้องแล้วต่างเบิกความอ้างว่าเงินให้กู้ยืมนี้เป็นเงินส่วนตัวของนายไชยา แต่นายไชยาก็มิได้เบิกความถึงรายละเอียดของแหล่งรายได้อันเป็นที่มาของเงินให้กู้ยืมนี้ว่ารวบรวมเงินได้มาจากการงานตามสัญญาใด ตั้งแต่เมื่อใด ใครเป็นผู้จ่ายเงิน ได้รับเงินเป็นจำนวนเท่าใด และมีหลักฐานการรับเงินอย่างไรบ้าง ข้อเท็จจริงกลับปรากฏจากบัญชีเงินฝากธนาคารของนายไชยา รวม ๗ บัญชี ในช่วงเดือนสิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงเวลาทำสัญญากู้ยืมเงินว่ามีรายการเคลื่อนไหวและยอดเงินคงเหลือแต่ละเดือนในแต่ละบัญชีเพียงเล็กน้อยไม่ถึง ๑๐,๐๐๐ บาท บ่งชี้ให้เห็นว่านายไชยาไม่น่าจะมีเงินเก็บสะสมไว้จำนวนมากดังที่อ้าง ที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า การที่นายไชยาก็มิได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปีภาษี ๒๕๕๑ ถึงปีภาษี ๒๕๕๕ เพราะเป็นปกติที่คนทั่วไปจะหาทางหลีกเลี่ยงไม่จ่ายภาษี นั้น ก็ขัดแย้งกับคำเบิกความของนายไชยาที่ว่า นายไชยาจ่ายภาษีเป็นประจำ โดยฝ่ายการเงินเป็นคนดำเนินการให้ ไม่มีข้อความใดที่นายไชยารับว่าจงใจหลีกเลี่ยงภาษี การไม่จ่ายภาษีบางปี นายไชยาอาจมีเหตุผลอื่น อุทธรณ์ส่วนนี้ของผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นการคาดเดาเองเอง ทั้งนายไชยาเป็นพี่ชายของผู้คัดค้านที่ ๓ ย่อมมีเหตุที่จะเบิกความช่วยเหลือผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ ประกอบกับข้ออ้างที่ว่าได้ส่งมอบเงินที่ให้กู้ยืมเป็นเงินสดทั้งหมดก็เป็นการง่ายแก่การกล่าวอ้าง เพราะอยู่ในความรู้เห็นของนายไชยาและผู้ถูกกล่าวหาเอง หาได้มีพยานบุคคลอื่นมาเบิกความสนับสนุน จึงมีน้ำหนักน้อย ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าเมื่อได้รับเงินกู้ยืมมาเป็นเงินสด

- ๑๖ -

แต่ละครั้งจะเก็บไว้ที่บ้านโดยไม่นำฝากธนาคารทั้งที่เป็นเงินจำนวนมากนั้นก็เป็นที่พิรุณ เพราะนอกจากผู้ถูกกล่าวหาจะต้องยุ่งยากเดินทางไปรับมอบเงินสดจำนวนมากด้วยตัวเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อเท็จจริงยังปรากฏว่า ก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะทำสัญญากู้ยืมเงินจากนายไชยาฉบบบลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกกล่าวหาที่มีบัญชีเงินฝากธนาคารอยู่แล้วถึง ๙ บัญชี แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาฝากเงินเข้าบัญชีธนาคารอยู่เป็นปกติ การที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าเก็บเงินสดจำนวนมากที่กู้ยืมไว้ที่บ้านแล้วทยอยนำเงินไปฝากธนาคาร จึงขัดแย้งกับพฤติกรรมของผู้ถูกกล่าวหา แต่กลับส่อไปในทางเป็นการทยอยนำฝากเงินจำนวนคราวละไม่มากเพื่อจะหลีกเลี่ยงการตรวจสอบเสียมากกว่า จึงยังสนับสนุนให้เห็นถึงความผิดปกติของการกู้ยืมเงินมากขึ้น ดังนี้ พยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่อาจพิสูจน์ได้ว่านายไชยามีเงินสดเพียงพอที่จะให้กู้ยืมและได้ส่งมอบเงินที่กู้ยืมให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจากนายไชยา ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวนเงิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังที่อ้าง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่ขึ้น

ปัญหาตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจากนายจ้งเชียง เฉิน ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า โดยปกติแล้วบุคคลทั่วไปที่ไม่ใช่ญาติพี่น้องมักจะเบิกความหรือให้การต่อศาลหรือแม้แต่พนักงานสอบสวนว่าตนเองไม่สนิทสนมใดๆกับผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำผิด โดยเฉพาะเรื่องการเมืองไม่มีผู้ใดอยากเข้ามายุ่งเกี่ยวหรือหาเรื่องใส่ตัวเอง การที่นายจ้งเชียงให้การว่าให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไม่ใช่เรื่องผิดปกติวิสัยแต่อย่างใด แม้ไม่รู้จักกันเป็นการส่วนตัว แต่นายจ้งเชียงอาจรู้จักผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ ว่านอกจากเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้วยังมีอาชีพอื่นอีก

- ๑๗/๖/๖๖ -

ด้วย อันเป็นการคบหาเป็นเพื่อนซึ่งย่อมดีกว่าไม่คบหาแม้จะยังไม่คุ้นเคยกันแต่ก็ไม่ทำให้ความสัมพันธ์เสื่อมเสียไป และการช่วยเหลือกันอาจก่อให้เกิดความไว้วางใจระหว่างกันมากขึ้นในอนาคต การที่ให้การว่าไม่สนิทกันจึงไม่ใช่สาเหตุแห่งการมีพินัย เห็นว่า การกู้ยืมเงินครั้งนี้มีการทำหลักฐานการกู้เงิน แต่ไม่มีหลักฐานการรับเงิน ซึ่งการให้กู้ยืมเงินนอกจากจะต้องมีหลักฐานแห่งการกู้ยืมเป็นหนังสือตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๕๓ วรรคหนึ่ง แล้ว การมีหลักฐานการรับเงินก็เป็นสิ่งสำคัญ เพราะการกู้ยืมเงินจะสมบูรณ์ได้ต้องมีการส่งมอบเงินให้ด้วยตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๕๐ แต่นายจูงเชียงกลับให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินโดยไม่ทำหลักฐานการรับเงินทั้งที่จำนวนเงินที่ให้กู้มีมากถึง ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท หลักประกันใดๆ ก็ไม่มี และไม่ปรากฏว่าทั้งสองฝ่ายรู้จักสนิทสนมกันเป็นการส่วนตัว ย่อมไม่อาจปฏิเสธได้ว่าไม่มีพินัย ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า นายจูงเชียงอาจต้องการคบหาผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ เนื่องจากบุคคลทั้งสองเป็นและเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจึงให้ความช่วยเหลือเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีในอนาคต ก็เป็นการคาดเดาเอาเองของผู้ถูกกล่าวหา หากนายจูงเชียงให้กู้เงินจริงก็ไม่มีเหตุผลอันใดที่ต้องปกปิดว่าตนเองเคยรู้จักผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ มาก่อนหรือมีความสนิทสนมกัน เพราะเป็นเรื่องปกติในสังคมที่บุคคลจะรู้จักชอบพอกันและให้ยืมเงินกัน นอกจากนี้ ที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ต่อไปว่า เงินที่ให้กู้ยืมอาจเป็นเงินที่นายจูงเชียง เก็บไว้เป็นการส่วนตัว ไม่ใช่เงินของบริษัทเม่งไต้ จำกัด ซึ่งนายจูงเชียงเป็นกรรมการผู้จัดการ จึงจำเป็นต้องปิดบังบุคคลรอบข้างโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ เมื่อทั้งสองฝ่ายต่างยอมรับว่ามีการกู้เงินและส่งมอบเงินกันจริงก็เป็นการเพียงพอแก่การพิจารณาแล้ว เห็นว่า ในทางใต้ส่วนนายจูงเชียงอ้างว่าเงินที่ให้กู้ยืมเป็นเงินของบริษัทเม่งไต้ จำกัด เตรียมไว้สำหรับการซื้อขายข้าวเปลือก

- ๑๘ -

กับเกษตรกรในแต่ละวัน จึงฟังได้ว่าเงินดังกล่าวไม่ใช่เงินส่วนตัวของนายจั่งเซียง ที่ผู้ถูกกล่าวหา
อุทธรณ์ว่าเงินดังกล่าวเป็นเงินส่วนตัวของนายจั่งเซียงจึงฟังไม่ขึ้น เมื่อนายจั่งเซียงเป็นผู้บริหารของ
บริษัทและบริษัทมีหนี้สินมากมายจนถึงขั้นถูกฟ้องล้มละลายในเวลาต่อมา ย่อมเป็นการผิดวิสัยที่
นายจั่งเซียงจะนำเงินของบริษัทจำนวนมากไปให้ผู้อื่นกู้ซึ่งย่อมจะทำให้สถานะของบริษัทย่ำแย่ลงไป
อีก และหากนายจั่งเซียงต้องการปิดบังเจ้าหนี้จริงก็น่าจะใช้วิธีการอื่น ทั้งตลอดระยะเวลา ๗ ปี ที่ม
ีการกู้ยืมเงินนายจั่งเซียงไม่เคยทวงถาม จึงไม่น่าเชื่อว่านายจั่งเซียงจะนำเงินไปให้กู้เช่นนั้น ข้อเท็จจริง
รับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจากนายจั่งเซียงตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑ กันยายน
๒๕๕๕ จำนวนเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังที่อ้าง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่ขึ้น

ปัญหาตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจากนายสมบัติ
พิชญไวยศยาวาท ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท
หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า นายสมบัติเป็นพี่ชายของผู้คัดค้านที่ ๓ ให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินเพื่อ
ช่วยเหลือกันในเครือญาติโดยทำสัญญากู้ยืมเงินเป็นหลักฐานและมีการมอบเงินที่กู้ยืมให้แก่กันจริง
แม้ผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๓ และนายสมบัติ จะจดจำรายละเอียดผิดพลาดคลาดเคลื่อนไปบ้างก็
เป็นเรื่องธรรมดา นอกจากนี้ผู้คัดค้านที่ ๓ เคยขอยืมเงินจากนายสมบัติหลายครั้ง ทุกครั้งไม่ได้ทำ
สัญญากู้ยืมเพราะความไวใจซึ่งกันและกัน ส่วนผู้ถูกกล่าวหาไม่ใช่ญาติโดยตรงจึงต้องทำสัญญาต่อกัน
ไว้หาใช่ข้อพิรุธไม่ เห็นว่า ในชั้นไต่สวนของคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน
ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่าในวันทำสัญญาผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงินกู้มาเพียงบางส่วนจำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐
บาท โดยมีผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นผู้รับเงินสดจำนวนดังกล่าวแทน เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาอยู่ระหว่าง

- ๑๕ -

เดินทางกลับจากต่างประเทศ ส่วนที่เหลือจำไม่ได้ว่าใครเป็นผู้รับเงินกู้แทนอีก ๓ ครั้ง และรับที่ใด แต่ผู้คัดค้านที่ ๓ ชี้แจงต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินว่า จำไม่ได้ว่าเงินกู้ส่วนที่เหลือได้ให้ผู้ให้กู้โอนเงินเข้าบัญชีของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาไปรับเงินเอง ส่วนนายสมบัติ ผู้ให้กู้ชี้แจงว่าผู้ถูกกล่าวหาไปรับเงินที่บ้านนายสมบัติทุกครั้ง การกู้ยืมเงินจำนวนดังกล่าวเป็นการกู้ยืมเงินจำนวนมาก ผู้ถูกกล่าวหาน่าจะจดจำวันเวลาที่มีการรับมอบเงินกู้กันจริงได้ เนื่องจากเป็นสาระสำคัญของการกู้ยืมเงินและมีผลทำให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องเป็นหนี้หากไม่มีการส่งมอบเงินที่กู้ยืมกันจริง เมื่อผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๓ และนายสมบัติ ต่างเบิกความและชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินแตกต่างกันในสาระสำคัญเกี่ยวกับจำนวนเงินกู้ที่ส่งมอบแต่ละคราว และสถานที่ส่งมอบเงิน ทำให้เชื่อว่าไม่มีการกู้เงินกันจริง ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินนายสมบัติ ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่ขึ้น

ปัญหาตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงินจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากนางอุไร พิชัยกำจรวุฒิ ตามสัญญาจะซื้อจะขายฉบับลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาตกลงจะขายที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๑ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร กรุงเทพมหานคร พร้อมสิ่งปลูกสร้าง ในราคา ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกกล่าวหาให้การว่าได้รับเงินจากนางอุไรเพียง ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ผู้คัดค้านที่ ๓ ก็ยืนยันว่าได้รับเงินมาจากนางอุไรอีก ๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็น ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงถูกต้องตรงกับความเป็นจริง หาได้เบิกความเท็จหรือขัดแย้งกันไม่ ส่วนคำเบิกความและคำให้การของนางอุไรที่กลับ

- ๒๐ -

คำให้การเดิมขัดแย้งกันเอง เพราะมาจากเหตุที่ขัดผลประโยชน์จากการไม่แบ่งปันผลกำไร และสิทธิต่าง ๆ ที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับ คำให้การที่กลับคำให้การเดิมของนางอุไรจึงไม่อาจรับฟังได้ เนื่องจากมีสาเหตุโกรธเคืองและขัดผลประโยชน์กับผู้ถูกกล่าวหา และการที่นางอุไรไม่ฟ้องเรียกร้องเงินคืน ทำให้นางอุไรเสียประโยชน์ เนื่องจากนางอุไรได้รับผลประโยชน์จากการที่ไม่แบ่งปันผลกำไรของบริษัทพัทธา โมเดิร์น จำกัด ทั้งนางอุไรและบุตรหลานต่างมีหุ้นส่วนในบริษัทเฮาส์ออฟ ฮาร์ท พร็อพเพอร์ตี้ ๒๐๑๒ จำกัด ของผู้ถูกกล่าวหาที่เพิ่งเปิดดำเนินกิจการ ซึ่งผลประโยชน์ที่ได้มีมากกว่าการฟ้องร้อง หากนางอุไรสำนึกผิดตามที่ได้เบิกความไม่ เห็นว่า แม้นางอุไรให้การต่อพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ ว่านางอุไรตกลงจะซื้อจะขายที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๑ พร้อมสิ่งปลูกสร้าง ตามสัญญาจะซื้อจะขายลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ในราคา ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท และได้ชำระเงินไปแล้วประมาณ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่หลังจากนั้นนางอุไรให้การต่อพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ให้การต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินในวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๐ และเบิกความต่อศาลกลับคำให้การในครั้งแรกว่า นางอุไรไม่มีเจตนาที่จะซื้อจะขายที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ตามสัญญาจะซื้อจะขาย ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นลูกค้าประจำที่ร้านอาหารของนางอุไร ได้มาพูดขอร้องว่าจะขอใส่ชื่อนางอุไรเป็นผู้รับโอนบ้านและที่ดินดังกล่าว แล้วนำเอกสารมาให้นางอุไรลงลายมือชื่อที่บ้านโดยไม่ได้แจ้งให้ทราบล่วงหน้า แจ้งเพียงว่าเป็นเอกสารเกี่ยวกับบ้านที่จะโอนให้เป็นชื่อนางอุไรตามที่เคยได้พูดคุยกันไว้ นางอุไรเห็นว่าการลงลายมือชื่อในสัญญาดังกล่าวเป็นการช่วยเหลือผู้ถูกกล่าวหา

- ๒๑ -

แต่หลังจากนั้นเมื่อนางอุไรได้ขอหลักฐานจากผู้ถูกกล่าวหาเพื่อยืนยันว่าเรื่องจบเรียบร้อยแล้ว ผู้ถูกกล่าวหากลับบ่ายเบี่ยง ทำให้นางอุไรและครอบครัวรู้สึกกังวลไม่มีความสุข นางอุไรจึงตัดสินใจให้การใหม่และเบิกความไปตามความจริง ข้อที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่านางอุไรกลับคำให้การเดิมเนื่องจากมีสาเหตุโกรธเคืองและขัดผลประโยชน์จากการไม่แบ่งปันผลกำไร และสิทธิต่าง ๆ ที่ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิได้รับในหุ้นของบริษัทพัทยา โมเดิร์น จำกัด ในชั้นศาลนางอุไรเบิกความยอมรับว่า นางอุไรและผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นผู้ร่วมก่อตั้งบริษัทพัทยา โมเดิร์น จำกัด และภายหลังผู้ถูกกล่าวหาได้เข้ามาถือหุ้นแทนผู้คัดค้านที่ ๓ เมื่อพิจารณาประกอบคำให้การของนางอุไรในชั้นคณะกรรมการ ป.ช.ช. ก็เพิ่มความเพิ่มเติมว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ ไม่เคยชำระค่าหุ้นบริษัทฯ ดังกล่าว โดยนางอุไรจะเป็นผู้ชำระให้แทนและเก็บเงินปันผลไว้ไม่มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๓ แม้การกระทำของนางอุไรดังกล่าวอาจเป็นการขัดผลประโยชน์ของผู้ถูกกล่าวหา แต่ก็ได้รับความตามที่ผู้คัดค้านที่ ๓ เบิกความว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ ลงทุนในบริษัทพัทยา โมเดิร์น จำกัด ไม่มาก ประมาณ ๔ ถึง ๕ หุ้น เป็นเงินเพียง ๖๐๐,๐๐๐ ถึง ๗๐๐,๐๐๐ บาท และในส่วนผลประโยชน์การนางอุไรเบิกความว่า บริษัทฯ ดังกล่าวประกอบธุรกิจทำกรอบประตูหน้าต่าง แล้วจะนำไปติดตั้งให้แก่ลูกค้า แต่ผลประโยชน์ของบริษัทมีกำไรเพียงเล็กน้อย ซึ่งหากจะฟังว่านางอุไรได้ผลประโยชน์จากการที่ไม่แบ่งปันผลกำไรของบริษัทพัทยา โมเดิร์น จำกัด ให้ผู้ถูกกล่าวหา แต่นางอุไรยังได้เถียงอยู่ว่าเป็นสิทธิของตนเพราะเป็นผู้ชำระเงินค่าหุ้นแทน และทางได้สวนก็ไม่ปรากฏว่าผลประโยชน์ที่นางอุไรได้รับมีมากกว่าการฟ้องร้องดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง ส่วนบริษัทแฮสส์ ออฟ ฮาร์ท พร็อพเพอร์ตี้ ๒๐๑๒ จำกัด ผู้ถูกกล่าวหา ก็เบิกความตอบนายผู้ถูกกล่าวหาถามเองว่ายังไม่มีชำระเงินค่าหุ้น และเกิดมีการทะเลาะกันก่อน จึงไม่มีการดำเนินกิจการนี้ ย่อม

- ๒๒ -

ไม่มีผลประโยชน์อันใดที่นางอุไรจะได้รับ ซึ่งคำให้การและคำเบิกความที่กลับคำให้การเดิมของนางอุไรนี้ หากไม่เป็นความจริงย่อมทำให้นางอุไรเสียประโยชน์ เพราะจะเสียสิทธิที่จะได้รับโอนที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามสัญญาและไม่ได้รับเงินที่ตนเองชำระไปคืน ทั้งยังอาจถูกดำเนินคดีในข้อหาแจ้งความและเบิกความเท็จอันเป็นความผิดที่มีโทษทางอาญาอีกด้วย จึงมีเหตุผลให้รับฟังเป็นความจริง นอกจากนี้ ในชั้นคณะกรรมการ ป.ช.ช. ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงตามหนังสือลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๐ ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงินจากนางอุไร จำนวน ๘,๐๖๐,๐๐๐ บาท ชัดแย้งกับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ที่แจ้งว่ารับเงินจากนางอุไรจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในชั้นศาลผู้ถูกกล่าวหายังคงเบิกความยืนยันว่าได้รับเงินมาประมาณ ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้วนางอุไรเป็นฝ่ายผิดสัญญาจึงไม่ตั้งใจเรียกร้องเงินในส่วนนี้คืน ส่วนผู้คัดค้านที่ ๓ กลับเบิกความขัดแย้งกันว่าได้รับเงินจากนางอุไรเป็นจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ข้ออุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาที่ว่าผู้คัดค้านที่ ๓ รับเงินจากนางอุไรเพียงจำนวน ๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นข้อสำคัญที่จะพิสูจน์ว่ามีการรับเงินตามสัญญาจะซื้อจะขายจริง แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยชี้แจงในชั้นคณะกรรมการ ป.ช.ช. และในชั้นศาลเพื่อไต่สวนให้ได้ความจริงในข้อนี้มาแต่ต้น กลับเพิกเฉยขึ้นกล่าวอ้างในชั้นอุทธรณ์โดยไม่มีหลักฐานสนับสนุน จึงไม่มีเหตุผลอันควรรับฟัง เมื่อพิจารณาประกอบกับสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง ซึ่งจัดทำตั้งแต่วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ และมีการจ่ายเงินแล้วถึง ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในสัญญาระบุให้รับเงินมัดจำกรณีผิดสัญญาเป็นเงินเพียง ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ผู้ถูกกล่าวหากลับไม่ใช่สิทธิบอกเลิกสัญญาเพื่อรับมัดจำ ทั้งไม่ปรากฏว่านางอุไรใช้สิทธิเรียกร้องให้คืนเงินส่วนที่เกินจากจำนวนที่ผู้ถูกกล่าวหาสิทธิรับตามสัญญาซึ่งนับว่าเป็นเงินจำนวน

- ๒๓ -

มากด้วยแล้ว ก็ยังสนับสนุนคำให้การของนางอุไรที่ว่าไม่ได้ชำระเงินให้ผู้ถูกกล่าวหาให้มีน้ำหนักรับฟัง ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงิน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามสัญญาจะซื้อจะขายดังกล่าว อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่ขึ้น

ปัญหาตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาว่า นายอลงกรณ์ แซ่หวัง ได้ว่าจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ ทำชุดประตู หน้าต่าง ตู้เสื้อผ้า ประตูห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี ในโครงการจอมเทียน ฮอติเคย์และโครงการ บุติก ซิตี้ ตามสัญญาจ้างทำของ ฉบับลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า แม้นายอลงกรณ์จะเป็นเพียงผู้ถือหุ้นของบริษัท ก็สามารถทำสัญญาว่าจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ ได้ หากนายอลงกรณ์เป็นเจ้าของงาน หรือเป็นผู้ติดต่องาน และงานตามสัญญาจ้างเป็นงานส่วนตัวของ นายอลงกรณ์ ผู้คัดค้านที่ ๓ ย่อมสามารถรับจ้างและตกลงทำสัญญาจ้างได้ ทั้งนางอุไรได้ให้การและ เบิกความว่า บริษัทพทยา โมเดิร์น จำกัด ได้เรียกเก็บเงินค่าจ้างสำหรับ ๒ โครงการ ประมาณ ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท แสดงว่ามีการทำสัญญาจ้างกันจริง จึงเป็นเงินรายได้ของผู้คัดค้านที่ ๓ ที่ ผู้ถูกกล่าวหาจะนำไปแสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินได้ มิใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้น ผิดปกติ เห็นว่า สัญญาจ้างทำของเอกสารหมายเลข ร.๔๙ เป็นการทำสัญญาต่างตอบแทนระหว่าง นายอลงกรณ์ ผู้ว่าจ้าง และผู้คัดค้านที่ ๓ ซึ่งเป็นผู้รับจ้าง โดยระบุว่า ผู้รับจ้างตกลงรับจ้างประกอบ ทำชุดประตู หน้าต่าง ตู้เสื้อผ้า ประตูห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี ในโครงการจอมเทียน ฮอติเคย์ จำนวน ๔ ตึก และโครงการบุติก ซิตี้ จำนวน ๒ ตึก จำนวน ๗๘๖ ห้อง ราคาห้องละ ๓๓,๙๒๐ บาท และผู้ว่าจ้าง ตกลงว่าจ้างเป็นเงินจำนวน ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท ซึ่งเป็นโครงการที่ใช้เงินจำนวนมาก และมีจำนวน ห้องที่ต้องรับทำเกือบ ๘๐๐ ห้อง แต่กลับขาดสาระสำคัญของสัญญา อันได้แก่ ผลสำเร็จของงาน

- ๒๕ -

ว่าเมื่อใด ไม่ระบุระยะเวลาการส่งมอบงานในสัญญา ไม่มีการตกลงเรื่องเครื่องมือที่ใช้ในการทำงาน ไม่มีการระบุความรับผิดชอบเมื่อเกิดความชำรุดบกพร่อง ความรับผิดชอบผู้รับจ้างทำงานล่าช้า สิทธิในการเลิกสัญญา เป็นต้น ซึ่งเป็นข้อพิรุธ นอกจากนี้การเลือกผู้รับจ้าง ผู้คัดค้านที่ ๓ นำสืบว่า ก่อนตกลงทำสัญญากับนายอลงกรณ์ เพ็งหุ่นกับบุคคลอื่นทำบริษัทพทยา โมเดิร์น จำกัด เพื่อผลิตชุดประตูหน้าต่าง ตู้เสื้อผ้า ประตูห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี. แสดงว่าผู้คัดค้านที่ ๓ ยังไม่มีประสบการณ์ในการทำงานด้านนี้มาก่อน ส่วนนายอลงกรณ์ให้การและเบิกความอ้างว่า ไม่รู้จักผู้คัดค้านที่ ๓ มาก่อน ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้เข้ามาพบและเสนองานให้ แต่ผู้คัดค้านที่ ๓ กลับอ้างว่าสนิทสนมกับนายอลงกรณ์เป็นอย่างดี ดังนั้น การที่นายอลงกรณ์ตัดสินใจเลือกให้ผู้คัดค้านที่ ๓ ทำงานให้ จึงเป็นการยอมรับความเสี่ยงในการทำงาน ทั้งไม่กำหนดระยะเวลาในการทำงานแล้วเสร็จ การที่นายอลงกรณ์อ้างว่าผู้คัดค้านที่ ๓ ให้คำมั่นว่าจะทำงานให้เสร็จภายใน ๒ เดือน และผู้คัดค้านที่ ๓ พาลูกน้องของนายอลงกรณ์ไปดูโรงงาน ลูกน้องกลับมาบอกว่า โรงงานมีคนงานประมาณ ๔๐ ถึง ๕๐ คน และเห็นห้องตัวอย่าง นายอลงกรณ์จึงเชื่อในคำมั่นของผู้คัดค้านที่ ๓ นั้น ขัดกับที่ผู้คัดค้านที่ ๓ เบิกความว่า ไม่เคยพาคนของนายอลงกรณ์ไปดูโรงงาน และโรงงานเป็นโรงงานเล็กๆใช้เงินลงทุนไม่มาก คนงานก็มีประมาณ ๑๐ คน จึงเป็นข้อพิรุธ เนื่องจากการประกอบธุรกิจโรงแรมย่อมต้องการผลกำไรจากการเปิดกิจการ และมีนักท่องเที่ยวมาใช้บริการ หากผู้คัดค้านที่ ๓ ไม่อาจดำเนินงานให้แล้วเสร็จ หรือมีความชำรุดบกพร่องจากการรับจ้าง ก็จะมีผลกระทบต่อผลประกอบการในกิจการของนายอลงกรณ์ได้ นอกจากนี้ตามสัญญาจ้างทำของ ผู้คัดค้านที่ ๓ และนายอลงกรณ์ต่างเป็นผู้ว่าจ้างและผู้รับจ้างในนามตนเอง โดยนายอลงกรณ์ถือหุ้นในบริษัทจอมเทียน โฮเทลส์ จำกัด ซึ่งเป็นเจ้าของโครงการจอมเทียน

- ๒๕ -

ฮอลิเดย์ และถือหุ้นในบริษัทเอ็น เอ อีสเทิร์น เซอร์วิส จำกัด ซึ่งเป็นเจ้าของโครงการบูติก ซิตี้ และเป็นกิจการในครอบครัว แต่นายอลงกรณ์ไม่ได้เป็นกรรมการผู้มีอำนาจลงนามทั้งสองบริษัท เหตุใดนายอลงกรณ์ถึงทำสัญญาในนามส่วนตัว ไม่ทำสัญญาในนามนิติบุคคล หากตนเป็นเพียงผู้ถือหุ้น มิใช่กรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทน ก็น่าที่จะให้กรรมการผู้มีอำนาจเป็นผู้ทำสัญญา ไม่มีเหตุอันใดต้องทำสัญญาในนามตนเอง จ่ายเงินค่าจ้างด้วยตนเอง หากมีปัญหานายอลงกรณ์ก็ต้องรับผิดชอบด้วยตนเอง การตกลงว่าจ้างในนามนิติบุคคล ความรับผิดชอบในการผิดนัดไม่ชำระค่าจ้าง จะเป็นความรับผิดชอบของนิติบุคคล กรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทน ไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบเป็นการส่วนตัว จึงเป็นที่น่าสงสัยว่านายอลงกรณ์เป็นเจ้าของกิจการโรงแรมทั้งสองแห่งที่แท้จริงตามที่กล่าวอ้างหรือไม่ นอกจากนี้ผู้คัดค้านที่ ๓ อ้างว่า ที่ตนทำสัญญาในนามส่วนตัว เพราะขณะนั้นไม่แน่ใจว่าบริษัทพญา โมเดิร์น จำกัด จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลแล้วหรือไม่ จึงต้องรับงานให้ รับเงินค่าจ้างเพื่อส่งต่อ รวมถึงติดตามงานจากบริษัทพญา โมเดิร์น จำกัด ซึ่งเป็นเรื่องยุ่งยาก ทั้งที่หากผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นกรรมการผู้มีอำนาจจริง ก็น่าที่จะทำสัญญาในฐานะกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลได้ ประกอบกับนางอุไร พิชัยกำจรวุฒิ ให้การและเบิกความว่า บริษัทพญา โมเดิร์น จำกัด มีนางอุไร นายกิตติภูมิ นิกขไพบุลย์ หรือนางเกศกมล จันทรช่อม เป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัท ผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นผู้ถือหุ้น ไม่เคยลงนามในสัญญาจ้างงานแทนบริษัทแต่อย่างใด หากผู้คัดค้านที่ ๓ จะรับจ้างทำงานเองในนามส่วนตัว ก็จะต้องนำคนงาน เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์ของบริษัทไปปรับจ้างทำงานเอง ซึ่งนางอุไรในฐานะกรรมการบริษัทผู้มีอำนาจในขณะนั้นก็ต้องทราบ เนื่องจากบริษัทมีคนงานประมาณ ๗ คน แต่ผู้คัดค้านที่ ๓ ไม่เคยนำคนงาน เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์ของบริษัท

- ๒๖ -

ไปรับจ้างทำงานส่วนตัวแต่อย่างใด บริษัทพทยา โมเดิร์น จำกัด ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสัญญาจ้างทำของฉบับดังกล่าว การทำสัญญารับจ้างทำของของผู้คัดค้านที่ ๓ จึงเป็นที่น่าสงสัยว่า มีความเกี่ยวข้องกับบริษัทพทยาโมเดิร์น จำกัด หรือไม่ นอกจากนี้ในส่วนการชำระเงินค่าจ้าง ผู้คัดค้านที่ ๓ ให้การและเบิกความว่า ค่ามัดจำ ๘,๑๐๐,๐๙๖ บาท ผู้คัดค้านที่ ๓ เก็บไว้ และค่าวงงานที่เหลือพนักงานบริษัทจะโทรศัพท์แจ้งผู้คัดค้านที่ ๓ เพื่อติดต่อให้นายอลงกรณ์ชำระเงิน ซึ่งนายอลงกรณ์ก็จะจ่ายเงินค่าจ้างเป็น”เงินสด”ทุกครั้ง บางครั้งผู้ถูกกล่าวหาและบุคคลอื่นก็ไปรับเงิน แต่จำไม่ได้ว่ามีใครบ้าง หากผู้ถูกกล่าวหาไปรับเงิน ก็จะนำเงินสดเข้าฝากธนาคาร และหลังจากนั้นจะถอนเงินออกมาเพื่อมอบให้บริษัทพทยา โมเดิร์น จำกัด ต่อไป เงินจากสัญญาจ้างทำของ รวม ๒๗,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษดังกล่าว จึงเป็นเงินของบริษัทพทยา โมเดิร์น จำกัด ไม่ใช่เงินรายได้จากการรับจ้างของผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นส่วนตัว นั้น ก็แตกต่างจากที่นายอลงกรณ์ให้การว่า นายอลงกรณ์ ได้จ่ายเงินค่ามัดจำเป็น”เช็ค”หลายฉบับ ฉบับละประมาณหลักล้านบาทขึ้นไปแต่จำไม่ได้ว่าเป็นเช็คธนาคารใด แต่ไม่สามารถเรียกเก็บเงินตามเช็คที่ส่งจ่ายได้ นายอลงกรณ์จึงได้นำเงินส่วนตัวจ่ายให้กับผู้คัดค้านที่ ๓ ส่วนค่าจ้างที่เหลืออีก ๑๘,๙๐๐,๐๙๖ บาท ได้ทยอยจ่ายเป็นเงินสดให้กับผู้คัดค้านที่ ๓ โดยแบ่งจ่ายเป็นงวดๆ งวดละ ๔๐๐,๐๐๐ ถึง ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาเกรงว่าเช็คจะไม่สามารถเรียกเก็บได้จึงจ่ายเงินค่าจ้างเป็นเงินสดให้ ซึ่งในขณะนั้นบริษัทจอมเทียน โฮลดิย์ จำกัด ได้กู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาพทยา ประมาณ ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อมาก่อสร้างโครงการทั้งสองแห่ง และเมื่อธนาคารโอนเงินเข้าบัญชีของบริษัทแล้ว นายอลงกรณ์ได้ถอนเงินมาเข้าบัญชีส่วนตัวของนายอลงกรณ์ จากนั้นนายอลงกรณ์จะถอนเงินจากบัญชีส่วนตัวแล้วนำไปใช้จ่าย

- ๒๗ -

ค่าจ้างในแต่ละงวดให้กับผู้คัดค้านที่ ๓ ด้วย แต่ทั้งผู้คัดค้านที่ ๓ และนายอลงกรณ์ต่างไม่ปรากฏหลักฐานการตรวจรับงาน การส่งมอบงาน หลักฐานใบเสร็จรับเงิน และไม่มีฝ่ายใดแน่ใจว่ามีการออกใบเสร็จรับเงินกันหรือไม่ ทั้งที่เป็นเรื่องสำคัญ นอกจากนี้ในงบการเงินของบริษัททั้งสองฝ่ายทั้งบริษัท พัทยาโมเดิร์น จำกัด บริษัทจอมเทียน ฮอลิเดย์ จำกัด บริษัทเอ็น เอ อีสเทิร์น เซอร์วิส จำกัด นายอลงกรณ์ให้การและเบิกความว่า ไม่แน่ใจว่ารายการค่าใช้จ่ายของบริษัทที่ปรากฏในงบกำไรขาดทุนมีการบันทึกรายการจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ ตามสัญญาจ้างทำของ รวม ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท ดังกล่าว รวมอยู่หรือไม่ ทั้งที่เป็นรายจ่ายจำนวนไม่น้อยของบริษัท แต่นายอลงกรณ์กลับจำไม่ได้เลย แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะอุทธรณ์ว่า บริษัทพัทธา โมเดิร์น จำกัด ได้ส่งเอกสารสำเนาใบวางบิล และสำเนาใบเสร็จรับเงิน ที่ระบุว่าได้รับเงินจากนายอลงกรณ์ จำนวน ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ แสดงว่ามีการจ้างทำของกันจริง เห็นว่า นางอุไรเบิกความว่า เป็นการรับงานในช่วงปี ๒๕๕๖ ถึง ๒๕๕๗ ให้โครงการจอมเทียน ฮอลิเดย์และโครงการบูติก ซิตีหลายครั้ง นางอุไรจำรายละเอียดไม่ได้ว่าเป็นครั้งใด แต่ก็ก็เป็นเพียงรายรับของบริษัทพัทธา โมเดิร์น จำกัด เพียง ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังนั้น เมื่อผู้คัดค้านที่ ๓ และนายอลงกรณ์ต่างไม่สามารถแสดงให้เห็นว่า หากมีการปฏิบัติตามสัญญาจ้างทำของแล้วเสร็จ เหตุใดจึงไม่ปรากฏรายรับรายจ่ายของนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องจำนวน ๒๗,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษเลย กรณีตามที่วินิจฉัยมาทั้งหมด จึงเป็นพิรุธ ไม่น่าเชื่อว่าจะมีการทำสัญญาจ้างทำของซึ่งมีมูลค่าของงานจำนวนดังกล่าว ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้รับเงินจำนวน ๘,๑๐๐,๐๙๖ บาท เป็นค่าจ้างตามสัญญาจ้างทำของดังที่อ้าง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่ขึ้น

- ๒๘ -

ปัญหาตามอุทธรณ์ของผู้คัดค้านที่ ๑ ว่า ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนมูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติหรือไม่ ผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์ว่า พยานหลักฐานตามทางไต่สวนฟังได้แล้วว่าผู้คัดค้านที่ ๓ นำเงินที่ได้รับจากการกู้ยืมจากนายสมบัติจำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท มาชำระค่าที่ดินในส่วนของผู้คัดค้านที่ ๓ ให้แก่นายจุฑาธุช จงเสถียร เจ้าของที่ดินเดิม เงินดังกล่าวจึงเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้มาโดยสุจริต ที่ดินเฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๓ จึงไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ และเมื่อผู้คัดค้านที่ ๑ มีชื่อเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในโฉนดที่ดินเลขที่ ๗๔๔๙ ดังกล่าว ผู้คัดค้านที่ ๑ ย่อมได้รับประโยชน์จากข้อสันนิษฐานของกฎหมายว่าเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินดังกล่าวเฉพาะส่วน ที่ดินดังกล่าวจึงไม่ใช่ทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๓ นั้น เห็นว่า แม้ผู้คัดค้านที่ ๑ จะมีชื่อถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ เฉพาะส่วนซึ่งตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๗๓ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบุคคลผู้มีชื่อในทะเบียนนั้นเป็นผู้มีสิทธิครอบครองก็ตาม แต่กรณีตามคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องขอให้ทรัพย์สินที่เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติหรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลมีอำนาจรับฟังและเชื่อมโยงข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด รวมถึงไต่สวนและแสวงหาพยานหลักฐานเพิ่มเติมเพื่อให้ทราบความเป็นมาของทรัพย์สิน ผู้เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่แท้จริง และทรัพย์สินนั้นเป็นของผู้ถูกร้องหาหรือผู้คัดค้านที่ ๓ ในฐานะคู่สมรสของผู้ถูกร้องหาที่ได้มาเกินกว่าฐานะหรือไม่ และเมื่อผู้ถูกร้องหาและผู้คัดค้านที่ ๓ อ้างว่านำเงินที่ได้จากการกู้ยืมนายสมบัติไปชำระค่าที่ดิน จึงไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ผู้คัดค้านที่ ๑ ผู้ถูกร้องหา และ

- ๒๙ -

ผู้คัดค้านที่ ๓ จึงต้องนำพยานหลักฐานเข้าไต่สวนเพื่อพิสูจน์ให้ได้ความจริงว่าทรัพย์สินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยสุจริตตามสมควรและไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๔๘ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๑ วรรคสอง แม้จะได้ความจากนายจุฑาธุช พยานผู้ร้องเบิกความว่า ในช่วงเช้าของวันซื้อขายและจดทะเบียนโอนที่ดินดังกล่าวให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ นายสมบัติ และนางนภา ผู้คัดค้านที่ ๓ มาพบพยานที่สำนักงานที่ดินและบอกพยานว่ามีเงินไม่พอ ต้องไปยืมเงินจากพี่สาวและพี่เขย ต่อมาในช่วงบ่าย ผู้คัดค้านที่ ๓ จึงนำเงินจำนวน ๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท มามอบให้แก่พยานเพื่อชำระค่าที่ดิน แต่จะชำระเป็นเงินสดหรือเช็คเชียร์เช็ค พยานจำไม่ได้ แต่ข้อเท็จจริงในส่วนนี้ก็เป็นเพียงข้อเท็จจริงที่นายจุฑาธุชได้รับคำบอกเล่ามาจากผู้คัดค้านที่ ๓ เท่านั้น ส่วนที่นายสมบัติ พยานผู้ร้องเบิกความว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ มาชักชวนให้พยานซื้อที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๔ พยานจึงร่วมซื้อที่ดินด้วย และได้ตกลงแบ่งที่ดินเป็น ๓ ส่วน เป็นของผู้คัดค้านที่ ๓ นางนภา และพยาน คนละ ๑ ส่วน เป็นเงินคนละ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท พยานได้มอบเงินในส่วนของผู้คัดค้านที่ ๓ และนางนภา รวม ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้รับมอบอำนาจเพื่อไปชำระแก่ผู้ขายที่ดิน ส่วนเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ นำมาจ่ายเป็นค่าที่ดินนั้น ผู้คัดค้านที่ ๓ จะนำมาจากที่ใดและจะเป็นเงินที่กู้ยืมจากพยานหรือไม่ พยานไม่ทราบ คำเบิกความของนายจุฑาธุชและนายสมบัติจึงยังไม่เพียงพอให้รับฟังได้ว่าเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ นำมาชำระค่าที่ดินดังกล่าวเป็นเงินที่กู้ยืมมาจากนายสมบัติ ประกอบกับที่ได้วินิจฉัยไว้ข้างต้นแล้วว่า ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจากนายสมบัตินั้นอย่างนี้ ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่า

- ๓๐ -

เงินที่นำมาชำระค่าที่ดินในส่วนของผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ อุทธรณ์ของผู้คัดค้านที่ ๑ ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาตามอุทธรณ์ของผู้คัดค้านที่ ๑ ว่า กรณีมีเหตุให้ต้องคืนที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ เฉพาะส่วนให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ หรือไม่ ผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์ว่า สัญญาซื้อขายที่ดินฉบับลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ และพยานหลักฐานที่ผู้คัดค้านที่ ๑ นำสืบเพียงพอให้รับฟังได้แล้วว่า นายสมบัติ บิดาผู้คัดค้านที่ ๑ ได้ชำระเงินค่าที่ดินจำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ ไปครบถ้วนแล้ว ผู้คัดค้านที่ ๑ จึงเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินดังกล่าว และไม่มีส่วนรู้เห็นในการปิดบังทรัพย์สินอันเกิดจากการฉ้อโกงของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้คัดค้านที่ ๓ ผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่ได้ถือครองทรัพย์สินแทนผู้คัดค้านที่ ๓ นั้น เห็นว่า แม้สำเนาโฉนดที่ดินและสัญญาซื้อขายที่ดินจะเป็นเอกสารราชการที่มีข้อความเกี่ยวกับการชำระค่าที่ดิน ค่าธรรมเนียม และค่าภาษีในการโอนที่ดิน แต่เอกสารดังกล่าวก็เป็นเพียงหลักฐานที่เจ้าพนักงานที่ดินออกให้ตามอำนาจหน้าที่และตามคำยืนยันการซื้อขายที่ได้รับแจ้งจากคู่สัญญา ส่วนการชำระราคาที่ดินและข้อตกลงต่าง ๆ เกี่ยวกับการซื้อขายที่ดินระหว่างคู่สัญญาหากมี ก็เป็นเรื่องส่วนตัวระหว่างคู่สัญญาที่อาจกระทำได้ ซึ่งอยู่นอกเหนือความรับรู้ของเจ้าพนักงานที่ดิน เอกสารดังกล่าวจึงยังไม่เพียงพอให้รับฟังได้ว่าการชำระราคาที่ดินระหว่างคู่สัญญาตรงตามที่ปรากฏในเอกสาร ทั้งไม่อาจยืนยันได้ว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ มีเจตนาถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินไว้เพื่อตนโดยสุจริตหรือไม่ เมื่อผู้คัดค้านที่ ๑ เบิกความว่าตนมิได้อยู่ร่วมด้วยขณะมีการซื้อขายและโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดิน รวมถึงไม่ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการซื้อขายที่ดินและการชำระราคาที่ดินเนื่องจากนายสมบัติเป็นผู้ดำเนินการ เช่นนี้ คำเบิกความของผู้คัดค้านที่ ๑

- ๓๑ -

ย่อมไม่มีน้ำหนักให้ฟังได้ว่าการชำระราคาค่าที่ดินกัน อีกทั้งผู้คัดค้านที่ ๑ ย่อมไม่อาจทราบถึงเจตนาที่แท้จริงหรือข้อตกลงอื่นใดระหว่างผู้คัดค้านที่ ๓ และนายสมบัติเกี่ยวกับการโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินหรือการเปลี่ยนแปลงชื่อทางทะเบียนในสารบบที่ดินได้ ส่วนที่นายสมบัติ พยานผู้ร้องเบิกความว่าพยานนำเงินสดที่เก็บไว้ใช้หมุนเวียนมาชำระเป็นค่าที่ดินให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ นั้น ก็เป็นการเบิกความเลื่อนลอย อีกทั้งนายสมบัติเป็นบิดาของผู้คัดค้านที่ ๑ และเป็นญาติกับผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ ย่อมต้องเบิกความช่วยเหลือผู้คัดค้านที่ ๑ และแม้คำเบิกความของนายสมบัติดังกล่าวจะเชื่อมกับที่ผู้คัดค้านที่ ๓ ตอบศาลถามว่า นายสมบัติชำระค่าที่ดินให้ผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นเงิน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท แต่คำเบิกความของผู้คัดค้านที่ ๓ ดังกล่าวก็ขัดแย้งกับข้อเท็จจริงที่ผู้คัดค้านที่ ๓ เคยชี้แจงไว้ในชั้นไต่สวนของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินและคำเบิกความของผู้คัดค้านที่ ๓ ในตอนต้นที่ว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินให้ผู้คัดค้านที่ ๑ โดยทำสัญญาขายที่ดินเฉพาะส่วนไว้ แต่ในความเป็นจริงแล้วผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่ได้ชำระราคาที่ดินในส่วนนี้ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ แต่อย่างใด เนื่องจากเห็นว่าเงินที่นำมาจ่ายค่ามัดจำที่ดินบางส่วนเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ ยืมจากนายสมบัติ นอกจากนี้เมื่อพิจารณาข้ออ้างของผู้คัดค้านที่ ๓ ที่อ้างว่ากู้ยืมเงินจากนายสมบัติเพื่อนำมาชำระราคาที่ดินดังกล่าวให้นายจุฑารุชและยังไม่ได้ชำระคืนแก่นายสมบัติแล้ว หากเป็นดังที่อ้างก็ไม่มีเหตุที่นายสมบัติจะต้องชำระราคาที่ดินให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ อีก เนื่องจากสามารถนำเงินค่าที่ดินทั้งหมดหรือบางส่วนไปหักกลบกับหนี้เงินกู้ที่ผู้คัดค้านที่ ๓ ยังคงชำระอยู่กับตนได้ ข้ออ้างดังกล่าวจึงไม่สมเหตุผล ไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง ส่วนที่ผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์ว่าหากผู้คัดค้านที่ ๓ มีเจตนาไม่สุจริตก็ไม่จำเป็นต้องระบุชื่อผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์รวมในที่ดินแต่แรกนั้น ก็เป็น

- ๓๒ -

เพียงการคาดเดาของผู้คัดค้านที่ ๑ เท่านั้น ข้อเท็จจริงจึงรับฟังไม่ได้ว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ ซื้อที่ดิน
เฉพาะส่วนจากผู้คัดค้านที่ ๓ และได้ชำระราคาค่าที่ดินให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ ดังที่อ้าง กรณีไม่มีเหตุ
ให้ต้องคืนที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนมูลค่า
๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์ของผู้คัดค้านที่ ๑ ฟังไม่ขึ้น

สำหรับปัญหาข้ออื่นตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ นอกจากนี้ไม่มี
เหตุและเป็นผลให้คดีเปลี่ยนแปลง จึงไม่จำต้องวินิจฉัย

จึงวินิจฉัยยืน

นายธีระพงศ์ จิระภาค

(อม.๔๘)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี
ชั้นวินิจฉัยอุทธรณ์คดีหมายเลขดำที่ อม. อธ.๗/๒๕๖๒
คดีหมายเลขแดงที่ อม. อธ.๗ /๒๕๖๓ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกา

วันที่ ๑๑ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	ผู้ร้อง
	นางสาวจันทภา พิชญไศยวาท ที่ ๑	
	บริษัทบีเอ็มดับเบิลยู ลิสซิง (ประเทศไทย) จำกัด ที่ ๒	
	นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง ที่ ๓	ผู้คัดค้าน
	นางระพีพรรณ พงศ์เรืองรอง	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์คัดค้าน คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญา
ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๑๖ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๒
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับวันที่ ๒๔ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๓

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชี
รายชื่อเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณี
เข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ มีทรัพย์สินรวม ๑๑,๗๒๒,๖๙๒.๑๓ บาท หนี้สินรวม

- ๒ -

๙,๗๑๕,๓๕๗.๕๑ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๒,๐๐๗,๓๓๔.๖๒ บาท ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณียื่นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ มีทรัพย์สินรวม ๖๘,๔๓๗,๑๕๖.๗๖ บาท หนี้สินรวม ๓๖,๒๙๗,๘๒๒.๒๔ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๓๒,๑๓๙,๓๓๔.๕๒ บาท และผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณียื่นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ มีทรัพย์สินรวม ๔๙,๙๕๔,๑๙๖.๙๘ บาท หนี้สินรวม ๑๙,๖๕๖,๐๐๔.๗๔ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๓๐,๒๙๘,๑๙๒.๒๔ บาท ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๗๗๙-๕๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ มีมติให้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา จากการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินปรากฏว่ามีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ในชื่อของผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘๖,๗๖๕,๗๔๓.๘๓ บาท ชื่อคู่สมรส จำนวน ๒,๑๐๐,๐๐๐ บาท และเงินที่นำมาชำระเงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท รวมมูลค่า ๙๐,๗๖๕,๗๔๓.๘๓ บาท ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงที่มาของทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นดังกล่าวโดยอ้างสัญญา ๕ ฉบับ ดังนี้ ฉบับแรก เงินกู้ยืมจากนายไชยา พงศ์เรืองรอง ตามสัญญากู้ยืมเงินลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๒ เงินกู้ยืมจากนายจั่งเซียง เฉิน ตามสัญญากู้ยืมเงินลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๓ เงินกู้ยืมจากนายสมบัติ

- ๓ -

พิษณุไวศยวาท ตามสัญญากู้ยืมเงินลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๔ สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ให้แก่นางอุไร พิษัยกำจรวุฒิ ในราคา ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท และฉบับที่ ๕ สัญญาจ้างทำของลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ ระหว่าง นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง ผู้รับจ้าง กับนายอลงกรณ์ แซ่หวัง ผู้ว่าจ้าง ตกลงรับจ้างประกอบทำชุด ประตุน้ำต่าง ตู้เสื้อผ้า ประตูห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี ในโครงการจอมเทียนฮอติเคย์ และโครงการบูติก ซิตี้ จำนวนเงิน ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท วันทำสัญญารับเงินมัดจำร้อยละ ๓๐ เป็นเงิน ๘,๑๐๐,๐๙๖ บาท คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินพิจารณาแล้วเห็นว่า สัญญากู้ยืมเงินทั้ง ๓ ฉบับ ไม่มีการกู้ยืมเงินกันจริง สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างไม่มีการชำระเงินกันจริง สัญญาจ้างทำของไม่มีการจ้างจริง และผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติรวมมูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๙๕๔ - ๒๕/๒๕๖๑ มีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติตามรายการทรัพย์สินดังกล่าวรวมมูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท และส่งรายงานผลการตรวจสอบไปยังผู้ร้องขอให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่เพิ่มขึ้นมากผิดปกติตามรายการดังกล่าว จำนวน ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท รวมทั้งดอกผลของทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน หากไม่สามารถบังคับคดีแก่ทรัพย์สินดังกล่าวได้ไม่ว่าทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วน ขอให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาภายในอายุความสิบปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๘, ๘๐, ๘๓

- ๔ -

ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ ยื่นคำคัดค้าน ขอให้ยกคำร้อง และคืนที่ดินแก่ผู้
คัดค้านที่ ๑

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาว่า ให้ทรัพย์สิน
ของผู้ถูกกล่าวหาที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ รวมมูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท ตามรายการดังต่อไปนี้ พร้อม
ดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔, ๓๘ ประกอบมาตรา ๘๓

๑. เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์
เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘,๙๓๕,๓๐๐ บาท

๒. เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ
บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๙๕-๐-๑๖๖๒๗-๘ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖
(ที่ถูก ฝากวันที่) จำนวน ๒๓๒,๗๐๐ บาท

๓. เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน
บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท

๔. เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีออมทรัพย์
เลขที่ ๗๗๘-๑๖๐-๑๔๑-๕ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑๑,๘๔๒,๐๐๐ บาท

๕. เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีกระแสรายวัน
เลขที่ ๗๗๘-๓๐๑-๐๑๗-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑,๐๐๘,๙๕๔ บาท

- ๕ -

๖. ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางชื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๑ ตารางวา และที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางชื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๐ ตารางวา มูลค่ารวม ๗,๙๙๒,๐๐๐ บาท

๗. บ้านเลขที่ ๓๔๒/๓ ซอยรัชดาภิเษก ๓๖ แยก ๙-๓ (ซอยเสือใหญ่อุทิศ) แขวงจันทรเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มูลค่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๘. เงินของผู้ถูกกล่าวหาจำนวนเท่าที่ชำระราคารถยนต์ยี่ห้อบีเอ็มดับเบิลยู รุ่น ๗๓๐Ld หมายเลขเครื่องยนต์ ๓๐๒๖๘๕๕๐ หมายเลขตัวถัง MMFYG๔๔๐๔๐DZ๓๐๔๕๓ เลขทะเบียน ถ-๘๙๘๘ (ป้ายแดง) เฉพาะเงินดาวน์ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และค่าเช่าซื้อ ๑๒ งวด เป็นเงิน ๘๐๕,๒๗๒ บาท รวมจำนวน ๑,๘๐๕,๒๗๒ บาท โดยบังคับจากผู้ถูกกล่าวหา

๙. เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๑-๐๓๔๓๘-๒ ชื่อบัญชี ผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท

๑๐. ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ มูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

๑๑. เงินที่นำมาชำระหนี้เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน ชื่อบัญชีนางจิราวรรณ (ชื่อเดิมของผู้ถูกกล่าวหา) และผู้คัดค้านที่ ๓ เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท

หากไม่อาจบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินตามคำพิพากษาข้างต้นได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วน ให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ภายในอายุความสิบปี แต่ต้องไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย

- ๖ -

การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๓ ให้คณบดีของปีเอ็มดับเบิลยูตาม
คำร้องแก่ผู้คัดค้านที่ ๒ ยกคำคัดค้านของผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๓

ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์พยานหลักฐานในชั้นได้สวนประกอบรายงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว
ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยเข้ารับตำแหน่ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณี
เข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ มีทรัพย์สินรวม ๑๑,๗๒๒,๖๙๒.๑๓ บาท หนี้สินรวม
๙,๗๑๕,๓๕๗.๕๑ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๒,๐๐๗,๓๓๔.๖๒ บาท ต่อมาผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชี
แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.
กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ มีทรัพย์สินรวม ๖๘,๔๓๗,๑๕๖.๗๖ บาท หนี้สิน
รวม ๓๖,๒๙๗,๘๒๒.๒๔ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๓๒,๑๓๙,๓๓๔.๕๒ บาท และผู้ถูกกล่าวหายื่น
บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ
ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ มีทรัพย์สินรวม
๔๙,๙๕๔,๑๙๖.๙๘ บาท หนี้สินรวม ๑๙,๖๕๖,๐๐๔.๗๔ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน
๓๐,๒๙๘,๑๙๒.๒๔ บาท สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือถึงผู้ถูกกล่าวหาเพื่อให้ชี้แจงข้อเท็จจริงกรณีไม่
แนบสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กรณีแสดงรายละเอียดและเอกสารประกอบ
หนี้สินที่มีหลักฐานเป็นหนังสือไม่ครบถ้วน และกรณีทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ เงินฝาก
ธนาคาร เงินลงทุน ที่ดิน ยานพาหนะ รวมทั้งการรับเงินจากการขายที่ดินพร้อมบ้าน เงินจากสัญญา

- ๗ -

จ้างทำของ และเงินจากบิดามารดา ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๑๑๓๒/๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาในตำแหน่งดังกล่าว จากการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งเปรียบเทียบกับกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีรวมทั้งพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในชื่อของผู้ถูกกล่าวหา ๘๖,๗๖๕,๗๔๓.๘๓ บาท ชื่อผู้ค้ำค้ำที่ ๓ ซึ่งเป็นคู่สมรส ๒,๑๐๐,๐๐๐ บาท และเงินที่นำมาชำระหนี้เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท รวมทั้งสิ้น ๙๐,๗๖๕,๗๔๓.๘๓ บาท จึงมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริง ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงที่มาของทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นโดยอ้างสัญญา ๕ ฉบับ ดังนี้ ฉบับแรก เงินกู้ยืมจากนายไชยา พงศ์เรืองรอง ตามสัญญากู้ยืมเงินลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๒ เงินกู้ยืมจากนายจั่งเชียง เฉิน ตามสัญญากู้ยืมเงิน ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๓ เงินกู้ยืมจากนายสมบัติ พิษณุไวยสยวาท ตามสัญญากู้ยืมเงิน ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๔ สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ที่ผู้ถูกกล่าวหาจะขายที่ดินให้แก่นางอุไร พิชัยกำจรวุฒิ ในราคา ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท และฉบับที่ ๕ สัญญาจ้างทำของลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ ซึ่งผู้ค้ำค้ำที่ ๓ รับจ้างนายอลงกรณ์ แซ่หวัง ประกอบทำชุดประตูหน้าต่าง ตู้เสื้อผ้า ประตูห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี ในโครงการจอมเทียนฮอติลเคย์ และโครงการบุติก ซิตี้ เป็นเงิน ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท วันทำสัญญารับเงินมัดจำร้อยละ ๓๐ เป็นเงิน ๘,๑๐๐,๐๙๖ บาท จากการ

- ๘ -

ตรวจสอบไต่สวนพยานบุคคลและเอกสารแล้ว คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเห็นว่า สัญญากู้ยืมเงินทั้ง ๓ ฉบับ ไม่มีการกู้ยืมเงินกันจริง สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างไม่มีการชำระเงินกันจริง และสัญญาจ้างทำของไม่มีการจ้างจริง แต่เฉพาะเงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ที่ฝากด้วยเช็คสั่งจ่ายโดยสำนักเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ๖ ฉบับ เงินที่โอนจากบัญชีเงินฝากของนางกัลยาณีเจตยานุวัตร ๘ รายการ เงินที่ฝากโดยนางจุฑาทิพย์ วิลาด ๑๐๐,๐๐๐ บาท เงินที่ฝากโดยนายจิรเดชวรเพียรกุล เพื่อทำบุญ ๙ รายการ และเงินที่ฝากและถอนเพื่อทำบุญกรณีอื่นอีก ๒ รายการ ไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ส่วนเงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๙๕-๐-๑๖๖๒๗-๘ รวม ๒๑ รายการ ได้นำไปชำระหนี้เงินกู้ยืมธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ เพื่อซื้อที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙ และ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอดุจจักร (บางชื่อ) กรุงเทพมหานคร ดังนั้น เพื่อมิให้เป็นการซ้ำซ้อน ผู้ร้องจึงขอเฉพาะที่ดินให้ตกเป็นของแผ่นดิน ส่วนกรณีหุ้นสามัญบริษัทเฮ้าส์ ออฟ ฮาร์ท พร็อพเพอร์ตี้ ๒๐๑๒ จำกัด มูลค่า ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ชำระเงินค่าหุ้นจึงไม่ถือเป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ดังนี้ คงเหลือทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ มูลค่ารวม ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท ตามรายการทรัพย์สินดังต่อไปนี้

(๑) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘,๙๓๕,๓๐๐ บาท

- ๙ -

(๒) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๙๕-๐-๑๖๖๒๗-๘ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา ฝากวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๒๓๒,๗๐๐ บาท

(๓) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท

(๔) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๗๗๘-๑๖๐-๑๔๑-๕ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑๑,๘๔๒,๐๐๐ บาท

(๕) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีกระแสรายวัน เลขที่ ๗๗๘-๓๐๑-๐๑๗-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑,๐๐๘,๙๕๔ บาท

(๖) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางชื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๑ ตารางวา และที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางชื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๐ ตารางวา มูลค่ารวม ๗,๙๙๒,๐๐๐ บาท

(๗) บ้านเลขที่ ๓๔๒/๓ ซอยรัชดาภิเษก ๓๖ แยก ๙-๓ (ซอยเสือใหญ่อุทิศ) แขวงจันทระเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มูลค่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๘) รถยนต์ยี่ห้อบีเอ็มดับเบิลยู รุ่น ๗๓๐Ld หมายเลขเครื่องยนต์ ๓๐๒๖๘๕๕๐ หมายเลขตัวถัง MMFYG๔๔๐๔๐DZ๓๐๔๕๓ เลขทะเบียน ถ-๘๙๘๘ (ป้ายแดง) จำนวนเงิน ๑,๘๐๕,๒๗๒ บาท

(๙) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๑-๐๓๔๓๘-๒ ชื่อบัญชี ผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท

- ๑๐ -

(๑๐) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะ ส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๑) เงินที่นำมาชำระหนี้เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน ชื่อ บัญชีนางจิราวรรณ (ชื่อเดิมของผู้ถูกกล่าวหา) และผู้คัดค้านที่ ๓ เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๔๖๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๐ आयัด บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งเป็นทรัพย์รายการที่ ๑ มียอดเงินคงเหลือ ณ วันดังกล่าว จำนวน ๑๙๐,๙๓๗ บาท ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๐ และมีคำสั่งที่ ๔๖๔/๒๕๖๐ และที่ ๔๖๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๐ आयัดที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๗๙๘๑๙ และ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภोजตุจักร กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นทรัพย์รายการที่ ๖ และ आयัดที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งเป็นทรัพย์รายการที่ ๑๐ ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๑ โดยที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ทรัพย์รายการที่ ๑๐ มีชื่อนายณัฐวุฒิ พิชณุไวยศยวาท นายยุทธ พิชณุไวยศยวาท และผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ร่วมกัน ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๑๑

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติตามรายการทรัพย์สินดังกล่าว รวมมูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท และส่งเรื่องให้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดินเป็นคดีนี้

- ๑๑ -

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการแรกมีว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับการแต่งตั้งจากคณะบุคคลที่มาจากการยึดอำนาจการปกครองประเทศ แล้วออกคำสั่งตั้งกฎเกณฑ์ใหม่ คำสั่งและกฎเกณฑ์ดังกล่าวไม่ใช่กฎหมาย ไม่อาจนำมาใช้บังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาและประชาชนทั่วไปได้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่ใช่เจ้าพนักงานตามกฎหมาย ไม่มีอำนาจไต่สวน การไต่สวนคดีนี้ไม่ชอบด้วยกฎหมาย พยานเอกสารต่าง ๆ ตามรายงานผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา กรณีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติเป็นพยานหลักฐานที่ได้มาโดยมิชอบ ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้นั้น องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์เห็นว่า คณะรักษาความสงบแห่งชาติเข้าควบคุมอำนาจการปกครองประเทศเมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และออกประกาศฉบับที่ ๑๑/๒๕๕๗ ให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นสุดลง ยกเว้นความในหมวด ๒ ต่อมาได้ออกประกาศฉบับที่ ๒๔/๒๕๕๗ ให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญอีก ๔ ฉบับ มีผลใช้บังคับต่อไป ดังนั้นพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับแก่คดีนี้จึงยังมีผลใช้บังคับ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายดังกล่าวย่อมมีอำนาจไต่สวนข้อเท็จจริงตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงและตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาตามขั้นตอนและวิธีที่กฎหมายกำหนด และให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน

- ๑๒ -

แล้ว การไต่สวนข้อเท็จจริงจึงชอบด้วยกฎหมาย ผู้ร้องจึงมีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหยิบยกเอาความสัมพันธ์ ความสนิทสนม และทางทำมาหาได้ของบุคคลที่ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืม และการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาามาพิจารณา เป็นการพิจารณานอกคำร้องหรือไม่ เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำคัดค้านว่า ททรัพย์สินตามคำร้อง ผู้ถูกกล่าวหาได้รับมาจากสัญญากู้ยืม สัญญาจ้างทำของ และสัญญาจะซื้อจะขายที่ดิน โดยผู้ร้องอ้างบุคคลซึ่งเป็นผู้ให้กู้ยืม ผู้ว่าจ้าง และผู้ขายที่ดิน มาเบิกความเป็นพยาน ศาลย่อมนำข้อเท็จจริงดังกล่าวมาวินิจฉัยถึงความน่าเชื่อถือของพยานเพื่อประกอบการไต่สวนในคดีนี้ได้ จึงไม่เป็นการวินิจฉัยนอกคำร้อง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้กู้ยืมเงินจากนายไชยา พงศ์เรืองรอง ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท จริงหรือไม่ โดยผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ในประเด็นนี้ว่า การที่นายไชยาไม่สามารถจดจำได้ว่าตนเองเอาเงินที่เก็บไว้จากยอดเงินจำนวนเท่าใดหรือรับมาจากที่ไหนมาให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมก็ไม่ใช่พิรุธ เพราะนายไชยาและผู้ถูกกล่าวหาต่างให้การรับว่ามีการกู้ยืมเงินกันจริงและมีการทำสัญญากู้เป็นหลักฐาน แม้นายไชยาจะไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปีภาษี ๒๕๕๑ ถึงปีภาษี ๒๕๕๕ ส่วนปีภาษี ๒๕๕๖ มีรายได้เพียง ๑๒๐,๐๐๐ บาท ก็เป็นเรื่องปกติของคนทั่วไปที่จะหาทางหลีกเลี่ยงไม่เสียภาษี หากนายไชยาไม่มีเงินให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมได้ไม่ เห็นว่า แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะมีสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ มาแสดงต่อศาลระบุข้อความว่า

- ๑๓ -

นายไชยา พงศ์เรืองรอง ให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ก็มีใช้จะฟังเป็นยุติ ตามสัญญานั้นเสมอไป ศาลยังจะต้องพิจารณาถึงเหตุผลและพยานหลักฐานอื่นประกอบด้วย เมื่อพิจารณาถึงคำเบิกความของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ รวมทั้งนายไชยาพยานของผู้ร้องแล้วต่าง เบิกความอ้างว่าเงินให้กู้ยืมนี้เป็นเงินส่วนตัวของนายไชยาเอง แต่นายไชยาก็มิได้เบิกความถึง รายละเอียดของแหล่งรายได้ อันเป็นที่มาของเงินให้กู้ยืมนี้ว่ารวบรวมเงินได้มาจากการงานตาม สัญญาใด ตั้งแต่เมื่อใด ใครเป็นผู้จ่ายเงิน ได้รับเงินเป็นจำนวนเท่าใด และมีหลักฐานการรับเงิน อย่างไรบ้าง ข้อเท็จจริงกลับปรากฏจากบัญชีเงินฝากธนาคารของนายไชยา รวม ๗ บัญชี ในช่วงเดือน สิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงเวลาทำสัญญากู้ยืมเงินมีรายการเคลื่อนไหวและยอดเงินคงเหลือแต่ละเดือนในแต่ละ บัญชีเพียงเล็กน้อยไม่ถึง ๑๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมาย ร.๕๓ ถึง ร.๖๐ ซึ่งความเคลื่อนไหว ทางการเงินของนายไชยาตามบัญชีเงินฝากดังกล่าวบ่งชี้ให้เห็นว่านายไชยาไม่น่าจะมีเงินเก็บสะสมไว้ จำนวนมากดังที่อ้าง ที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า การที่นายไชยามิได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ บุคคลธรรมดาประจำปีภาษี ๒๕๕๑ ถึงปีภาษี ๒๕๕๕ เพราะเป็นปกติที่คนทั่วไปจะหาทางหลีกเลี่ยง ไม่ชำระภาษี นั้น ก็ขัดกับที่นายไชยาเบิกความตอบศาลถามเรื่องการชำระภาษีว่า นายไชยาชำระภาษี เป็นประจำ โดยฝ่ายการเงินเป็นคนดำเนินการให้ ไม่มีส่วนใดที่นายไชยาทราบว่า จงใจหลีกเลี่ยงภาษี การไม่ชำระภาษีบางปี นายไชยาอาจมีเหตุผลอื่น อุทธรณ์ส่วนนี้ของผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นการคาดเดา เอาเองและส่งผลเสียต่อนายไชยา ทั้งนายไชยาเป็นพี่ชายของผู้คัดค้านที่ ๓ ย่อมมีเหตุที่จะเบิกความ ช่วยเหลือผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ ประกอบกับข้ออ้างที่ว่าได้ส่งมอบเงินที่ให้กู้ยืมเป็นเงินสด ทั้งหมดก็เป็นการง่ายแก่การกล่าวอ้าง เพราะอยู่ในความรู้เห็นของนายไชยาและผู้ถูกกล่าวหาเอง หา ได้มีพยานบุคคลอื่นมาเบิกความสนับสนุนไม่ จึงมีน้ำหนักน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อเท็จจริงยัง

- ๑๔ -

ปรากฏจากการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกล่าวหาที่ยื่นเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ว่า ก่อนที่ผู้ถูกล่าวหาจะทำสัญญากู้ยืมเงินจากนายไชยาณบับลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกล่าวหาบัญชีเงินฝากธนาคารอยู่แล้วถึง ๙ บัญชี แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกล่าวหาฝากเงินเข้าบัญชีธนาคารอยู่เป็นปกติ การที่ผู้ถูกล่าวหาอ้างว่าเก็บเงินสดจำนวนมากที่กู้ยืมไว้ที่บ้านแล้วทยอยนำเงินไปฝากธนาคาร จึงขัดแย้งกับพฤติกรรมของผู้ถูกล่าวหา ดังนี้ พยานหลักฐานของผู้ถูกล่าวหาจึงไม่อาจพิสูจน์ได้ว่านายไชยามีเงินสดเพียงพอที่จะให้กู้ยืมและได้ส่งมอบเงินที่กู้ยืมให้แก่ผู้ถูกล่าวหาแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกล่าวหากู้ยืมเงินจากนายไชยา ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวนเงิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังที่ผู้ถูกล่าวหาอ้าง อุทธรณ์ของผู้ถูกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาตามอุทธรณ์ของผู้ถูกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกล่าวหากู้ยืมเงินจากนายจูงเชียง เฉิน ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จริงหรือไม่ ผู้ถูกล่าวหาอุทธรณ์ว่า การที่นายจูงเชียงให้การว่า ไม่สนิทสนมกับผู้ถูกล่าวหาแต่ยังให้กู้ยืมเงินจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท นั้น ไม่ใช่เรื่องผิดปกติวิสัยแต่อย่างใด เพราะบุคคลทั่วไปมักจะเบิกความต่อศาลหรือให้การต่อพนักงานสอบสวนว่าตนเองไม่สนิทสนมกับผู้ถูกล่าวหาว่าได้กระทำผิดโดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับการเมืองนั้น เห็นว่า จำนวนเงินที่ให้กู้มีมากถึง ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท และไม่มียุทธศาสตร์ใด ๆ ประกอบกับทางใต้สวนไม่ปรากฏว่าทั้งสองฝ่ายรู้จักสนิทสนมกันเป็นการส่วนตัว ส่วนที่ผู้ถูกล่าวหาอุทธรณ์ว่านายจูงเชียงอาจต้องการคบหาผู้ถูกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ เนื่องจากทั้งสองคนเป็นและเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและทำอาชีพอย่างอื่นด้วยจึงให้ความช่วยเหลือเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีในอนาคต ก็เป็นการคาดเดาของผู้ถูกล่าวหาเพียงฝ่ายเดียว นอกจากนี้ที่

- ๑๕ -

ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ต่อไปว่า เงินที่ให้กู้ยืมอาจเป็นเงินที่นายจั่งเซียง เก็บไว้เป็นการส่วนตัว ไม่ใช่เงินของบริษัทเม่งไต่ จำกัด ซึ่งนายจั่งเซียงเป็นกรรมการผู้จัดการ จึงจำเป็นต้องปิดบังบุคคลรอบข้าง โดยเฉพาะเจ้าหนี้ เมื่อทั้งสองฝ่ายต่างยอมรับว่ามีการกู้เงินและส่งมอบเงินกันจริงก็เป็นการเพียงพอแก่การพิจารณาแล้ว นั้น เห็นว่า ในทางไต่สวนนายจั่งเซียงอ้างว่าเงินที่ให้กู้ยืมเป็นเงินของบริษัทเม่งไต่ จำกัด เตรียมไว้สำหรับการซื้อขายข้าวเปลือกกับเกษตรกรในแต่ละวัน ที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า เงินดังกล่าวเป็นเงินส่วนตัวของนายจั่งเซียงจึงขัดกับคำเบิกความของนายจั่งเซียง เมื่อนายจั่งเซียงเป็นผู้บริหารของบริษัทและบริษัทมีหนี้สินมากมายจนถึงขั้นถูกฟ้องล้มละลาย ย่อมเป็นการผิดวิสัยที่นายจั่งเซียงจะนำเงินของบริษัทจำนวนมากไปให้ผู้อื่นกู้ เมื่อครบกำหนดระยะเวลาชำระเงินตามสัญญาผู้ไม่ปรากฏว่านายจั่งเซียงได้เร่งรัดติดตามทวงถามให้ชำระหนี้ จึงไม่น่าเชื่อว่านายจั่งเซียงจะนำเงินไปให้กู้เช่นนั้น ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจากนายจั่งเซียงตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวนเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจากนายสมบัติ พิษณุไวยศยวาท ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท จริงหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า นายสมบัติเป็นพี่ชายของผู้คัดค้านที่ ๓ ให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินเพื่อช่วยเหลือกันในเครือญาติโดยทำสัญญากู้ยืมเงินเป็นหลักฐานและมีการมอบเงินที่กู้ยืมให้แก่กันจริง แม้ผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๓ และนายสมบัติ จะจดจำรายละเอียดเกี่ยวกับการรับเงินผิดพลาดคลาดเคลื่อนไปบ้างก็เป็นเรื่องธรรมดา นอกจากนี้ผู้คัดค้านที่ ๓ เคยขอยืมเงินจากนายสมบัติหลายครั้ง ทุกครั้งไม่ได้ทำสัญญากู้ยืมเพราะความไวใจซึ่งกันและกัน ส่วนผู้ถูกกล่าวหาไม่ใช่

- ๑๖ -

ญาติโดยตรงจึงต้องทำสัญญาต่อกันไว้หาใช่ข้อพิรุธไม่ นั้น เห็นว่า ในชั้นไต่สวนของคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่าในวันทำสัญญาผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงินกู้มาเพียงบางส่วนจำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นผู้รับเงินสดจำนวนดังกล่าวแทน เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาอยู่ระหว่างเดินทางกลับจากต่างประเทศ ส่วนที่เหลือจำไม่ได้ว่าใครเป็นผู้รับเงินกู้แทนอีก ๓ ครั้ง และรับที่ใด แต่ผู้คัดค้านที่ ๓ ชี้แจงต่อคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินว่า จำไม่ได้ว่าเงินกู้ส่วนที่เหลือได้ให้ผู้ให้กู้โอนเงินเข้าบัญชีของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาไปรับเงินเอง ส่วนนายสมบัติ ผู้ให้กู้ชี้แจงว่าผู้ถูกกล่าวหาไปรับเงินที่บ้านนายสมบัติทุกครั้ง การกู้ยืมเงินจำนวนดังกล่าวเป็นการกู้ยืมเงินจำนวนมาก ผู้ถูกกล่าวหาว่าจะจดจำวันเวลาที่มีการรับมอบเงินกู้กันจริงได้ เนื่องจากเป็นสาระสำคัญของการกู้ยืมเงินและมีผลทำให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องเป็นหนี้ หากไม่มีการส่งมอบเงินที่กู้ยืมกันจริง เมื่อผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๓ และนายสมบัติ ต่างเบิกความและชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินแตกต่างกันในสาระสำคัญเกี่ยวกับจำนวนเงินกู้ที่ส่งมอบแต่ละคราว และสถานที่ส่งมอบเงิน ทำให้เชื่อว่าจะไม่มีการกู้เงินกันจริง สัญญากู้ยืมเงินนายสมบัติจึงไม่อาจรับฟังได้ ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินนายสมบัติ ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงินจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากนางอุไร พิชัยกำจรวุฒิ ตามสัญญาจะซื้อจะขายฉบับลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาตกลงจะขายที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๑ ตำบลลาดยาว อำเภอดุจจักษ์ กรุงเทพมหานคร พร้อมสิ่งปลูกสร้าง ในราคา ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท จริงหรือไม่ ผู้ถูก

- ๑๗ -

กล่าวหาอุทธรณ์ว่า คำเบิกความของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ เกี่ยวกับจำนวนเงินที่ได้รับจากนางอุไรไม่ขัดแย้งกัน การที่นางอุไรให้การต่อพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน และเบิกความต่อศาลกลับคำให้การเดิมที่เคยให้ไว้ครั้งแรกว่าไม่เคยชำระเงินตามสัญญาจะซื้อจะขายจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาทแก่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเพราะมีสาเหตุโกรธเคืองและขัดผลประโยชน์กับผู้ถูกกล่าวหาในกิจการของบริษัทพทยา โมเดิร์น จำกัด นั้น เห็นว่า แม้นางอุไรให้การต่อพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ ว่านางอุไรตกลงจะซื้อจะขายที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๑ พร้อมสิ่งปลูกสร้าง ตามสัญญาจะซื้อจะขาย ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ในราคา ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาทจริง และได้ชำระเงินไปแล้วประมาณ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่หลังจากนั้นนางอุไรให้การต่อพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ให้การต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินในวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๐ และเบิกความต่อศาลกลับคำให้การในครั้งแรกว่า นางอุไรไม่มีเจตนาที่จะซื้อจะขายที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ตามสัญญาจะซื้อจะขาย ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นลูกค้าประจำที่ร้านอาหารของนางอุไรได้มาพูดขอร้องว่าจะขอใส่ชื่อนางอุไรเป็นผู้รับโอนบ้านและที่ดินดังกล่าว แล้วนำเอกสารมาให้นางอุไรลงลายมือชื่อที่บ้านโดยไม่ได้แจ้งให้ทราบล่วงหน้า แจ้งเพียงว่าเป็นเอกสารเกี่ยวกับบ้านที่จะโอนให้เป็นชื่อนางอุไรตามที่เคยได้พูดคุยกันไว้ นางอุไรเห็นว่าการลงลายมือชื่อในสัญญาดังกล่าวเป็นการช่วยเหลือผู้ถูกกล่าวหา แต่หลังจากนั้นเมื่อนางอุไรได้ขอหลักฐานจากผู้ถูกกล่าวหาเพื่อยืนยันว่าเรื่องจบเรียบร้อยแล้ว ผู้ถูกกล่าวหา กลับบ่ายเบี่ยง ทำให้นางอุไรและครอบครัวรู้สึกกังวลไม่มีความสุข นางอุไรจึงตัดสินใจให้การใหม่และเบิกความไปตามความจริง ข้อที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่านางอุไรกลับ

- ๑๘ -

คำให้การเดิมเนื่องจากมีสาเหตุโกรธเคืองและขัดผลประโยชน์จากการไม่แบ่งปันผลกำไร และสิทธิต่างๆ ที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับในหุ้นของบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ในชั้นศาลนางอุไรเบิกความยอมรับว่า นางอุไรและผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นผู้ร่วมก่อตั้งบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด และภายหลังผู้ถูกกล่าวหาได้เข้ามาถือหุ้นแทนผู้คัดค้านที่ ๓ เมื่อพิจารณาประกอบคำให้การของนางอุไรในชั้นคณะกรรมการ ป.ช.ช. ก็ได้ความเพิ่มเติมว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ ไม่เคยชำระค่าหุ้นบริษัทฯ ดังกล่าว โดยนางอุไรจะเป็นผู้ชำระให้แทนและเก็บเงินปันผลไว้ไม่มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๓ แม้การกระทำของนางอุไรดังกล่าวอาจเป็นการขัดผลประโยชน์ของผู้ถูกกล่าวหา แต่ก็ได้รับความตามจากผู้คัดค้านที่ ๓ เบิกความว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ ลงทุนในบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ไม่มาก ประมาณ ๔ ถึง ๕ หุ้น เป็นเงินเพียง ๖๐๐,๐๐๐ ถึง ๗๐๐,๐๐๐ บาท และในส่วนผลประกอบการนางอุไรเบิกความว่า บริษัทฯ ดังกล่าวประกอบธุรกิจทำรอบประตู หน้าต่าง แล้วจะนำไปติดตั้งให้แก่ลูกค้า แต่ผลประกอบการของบริษัทมีกำไรเพียงเล็กน้อย ซึ่งหากจะฟังว่านางอุไรได้ผลประโยชน์จากการที่ไม่แบ่งปันผลกำไรของบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ให้ผู้ถูกกล่าวหา แต่นางอุไรยังได้เถียงอยู่ว่าเป็นสิทธิของตนเพราะเป็นผู้ชำระเงินค่าหุ้นแทน และทางไต่สวนก็ไม่ปรากฏว่าผลประโยชน์ที่นางอุไรได้รับมีมากกว่าการฟ้องร้องดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง ส่วนบริษัท เฮาส์ ออฟ ฮาร์ท พร็อพเพอร์ตี้ ๒๐๑๒ จำกัด ผู้ถูกกล่าวหาที่เบิกความตอบทนายผู้ถูกกล่าวหาถามเองว่ายังไม่มีชำระเงินค่าหุ้น และเกิดมีการทะเลาะกันก่อน จึงไม่มีการดำเนินกิจการนี้ ย่อมไม่มีผลประโยชน์อันใดที่นางอุไรจะได้รับ ซึ่งคำให้การและคำเบิกความที่กลับคำให้การเดิมของนางอุไรนี้ หากไม่เป็นความจริงย่อมทำให้นางอุไรเสียประโยชน์ เพราะจะเสียสิทธิที่จะได้รับโอนที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามสัญญาและไม่ได้รับเงินที่ตนเองชำระไปคืน จึงมีเหตุผลให้รับฟังเป็นความจริง นอกจากนี้ ในชั้นคณะกรรมการ ป.ช.ช. ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงตามหนังสือลงวันที่

- ๑๙ -

๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๐ ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงินจากนางอุไร จำนวน ๘,๐๖๐,๐๐๐ บาท ชัดแย้งกับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ที่แจ้งว่ารับเงินจากนางอุไรจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในชั้นศาลผู้ถูกกล่าวหายังคงเบิกความยืนยันว่า ได้รับเงินมาประมาณ ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้วนางอุไรเป็นฝ่ายผิดสัญญาจึงไม่ติดใจเรียกร้องเงินในส่วนนี้คืน ส่วนผู้คัดค้านที่ ๓ กลับเบิกความขัดแย้งกันว่าได้รับเงินจากนางอุไรเป็นจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ข้ออุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาที่ว่าผู้คัดค้านที่ ๓ รับเงินจากนางอุไรเพียงจำนวน ๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นข้อสำคัญที่จะพิสูจน์ว่ามีการรับเงินตามสัญญาจะซื้อจะขายจริง แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยชี้แจงในชั้นคณะกรรมการ ป.ช.ช. และในชั้นศาลเพื่อไต่สวนให้ได้ความจริงในข้อนี้มาแต่ต้น กลับเพิกยกขึ้นกล่าวอ้างในชั้นอุทธรณ์โดยไม่มีหลักฐานสนับสนุน จึงไม่มีเหตุผลอันควรรับฟัง เมื่อพิจารณาประกอบกับสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง ซึ่งจัดทำตั้งแต่วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ และมีการจ่ายเงินแล้วถึง ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในสัญญาระบุให้รับเงินมัดจำกรณีผิดสัญญาเป็นเงินเพียง ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ผู้ถูกกล่าวหากลับไม่ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาเพื่อรับมัดจำทั้งไม่ปรากฏว่านางอุไรใช้สิทธิเรียกร้องให้คืนเงินส่วนที่เกินจากจำนวนที่ผู้ถูกกล่าวหาใช้สิทธิรับตามสัญญาซึ่งนับว่าเป็นเงินจำนวนมากด้วยแล้ว ก็ยังสนับสนุนคำให้การของนางอุไรที่ว่าไม่ได้ชำระเงินให้ผู้ถูกกล่าวหาให้มีน้ำหนักรับฟัง ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงิน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามสัญญาจะซื้อจะขายดังกล่าว นั้น อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า นายอลงกรณ์ แซ่หวัง ได้ว่าจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ ตามสัญญาจ้างทำของ ฉบับลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ หรือไม่ ข้อนี้ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า แม้นายอลงกรณ์จะเป็นเพียงผู้ถือหุ้นของบริษัท ก็สามารถทำสัญญาว่าจ้าง

- ๒๐ -

ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้ หากนายอลงกรณ์เป็นเจ้าของงาน หรือเป็นผู้ติดต่อกัน และงานตามสัญญาจ้างเป็นงานส่วนตัวของนายอลงกรณ์ ผู้คัดค้านที่ ๓ ย่อมสามารถรับจ้างและตกลงทำสัญญาจ้างได้ ทั้งนางอุไรได้ให้การและเบิกความว่า บริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ได้เรียกเก็บเงินค่าจ้างสำหรับ ๒ โครงการประมาณ ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท แสดงว่ามีการทำสัญญาจ้างกันจริง จึงเป็นเงินรายได้ของผู้คัดค้านที่ ๓ ที่ผู้ถูกกล่าวหาจะนำไปแสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินได้ มิใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกตินั้น เห็นว่า สัญญาจ้างทำของเอกสารหมายเลข ร.๔๙ เป็นการทำสัญญาต่างตอบแทนระหว่างนายอลงกรณ์ ผู้ว่าจ้าง และผู้คัดค้านที่ ๓ ซึ่งเป็นผู้รับจ้าง โดยระบุว่า ผู้รับจ้างตกลงรับจ้างประกอบทำชุดประตู หน้าต่าง ตู้เสื้อผ้า ประตูห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี. ในโครงการจอมเทียน ฮอติเดย์ จำนวน ๔ ตึก และโครงการบุตติก ชิตี จำนวน ๒ ตึก จำนวน ๗๙๖ ห้อง ราคาห้องละ ๓๓,๙๒๐ บาท และผู้ว่าจ้างตกลงว่าจ้างเป็นเงินจำนวน ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท ซึ่งเป็นโครงการที่ใช้เงินจำนวนมาก และมีจำนวนห้องที่ต้องรับทำเกือบ ๘๐๐ ห้อง แต่กลับขาดสาระสำคัญของสัญญา อันได้แก่ ผลสำเร็จของงานว่าเมื่อใดไม่ระบุดระยะเวลาการส่งมอบงานในสัญญา ไม่มีการตกลงเรื่องเครื่องมือที่ใช้ในการทำงาน ไม่มีการระบุความรับผิดชอบเมื่อเกิดความชำรุดบกพร่อง ความรับผิดชอบเมื่อผู้รับจ้างทำงานล่าช้า สิทธิในการเลิกสัญญา เป็นต้น ซึ่งเป็นข้อพิรุธ นอกจากนี้การเลือกผู้รับจ้าง ผู้คัดค้านที่ ๓ นำสืบว่า ก่อนตกลงทำสัญญากับนายอลงกรณ์ เพิ่งเข้าร่วมหุ้นกับบุคคลอื่นทำบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด เพื่อผลิตชุดประตูหน้าต่าง ตู้เสื้อผ้า ประตูห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี. แสดงว่าผู้คัดค้านที่ ๓ ยังไม่มีประสบการณ์ในการทำงานด้านนี้มาก่อน ส่วนนายอลงกรณ์ให้การและเบิกความอ้างว่า ไม่รู้จักผู้คัดค้านที่ ๓ มาก่อน ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้เข้ามาพบและเสนองานให้ แต่ผู้คัดค้านที่ ๓ กลับอ้างว่าสนิทสนมกับนายอลงกรณ์เป็นอย่างดี ดังนั้น การที่นายอลงกรณ์ตัดสินใจเลือกให้ผู้คัดค้านที่ ๓ ทำงานให้ จึงเป็นการยอมรับ

- ๒๑ -

ความเสี่ยงในการทำงาน ทั้งไม่กำหนดระยะเวลาในการทำงานแล้วเสร็จ การที่นายอลงกรณ์อ้างว่าผู้คัดค้านที่ ๓ ให้คำมั่นว่าจะทำงานให้เสร็จภายใน ๒ เดือน และผู้คัดค้านที่ ๓ พาลูกน้องของนายอลงกรณ์ไปดูโรงงาน ลูกน้องกลับมาบอกว่า โรงงานมีคนงานประมาณ ๔๐ ถึง ๕๐ คน และเห็นห้องตัวอย่าง นายอลงกรณ์จึงเชื่อในคำมั่นของผู้คัดค้านที่ ๓ นั้น ขัดกับที่ผู้คัดค้านที่ ๓ เบิกความว่าไม่เคยพาคนงานของนายอลงกรณ์ไปดูโรงงาน และโรงงานเป็นโรงงานเล็ก ๆ ใช้เงินลงทุนไม่มาก คนงานก็มีประมาณ ๑๐ คน จึงเป็นข้อพิพาท เนื่องจากการประกอบธุรกิจโรงแรมย่อมต้องการผลกำไรจากการเปิดกิจการ และมีนักท่องเที่ยวมาใช้บริการ หากผู้คัดค้านที่ ๓ ไม่อาจดำเนินงานให้แล้วเสร็จ หรือมีความชำรุดบกพร่องจากการรับจ้าง ก็จะมีผลกระทบต่อผลประกอบการในกิจการของนายอลงกรณ์ได้ นอกจากนี้ตามสัญญาจ้างทำของ ผู้คัดค้านที่ ๓ และนายอลงกรณ์ต่างเป็นผู้ว่าจ้างและผู้รับจ้างในนามตนเอง โดยนายอลงกรณ์ถือหุ้นในบริษัท จอมเทียน ฮอติเคย์ จำกัด ซึ่งเป็นเจ้าของโครงการจอมเทียน ฮอติเคย์ และถือหุ้นในบริษัท เอ็น เอ อีสเทิร์น เซอร์วิส จำกัด ซึ่งเป็นเจ้าของโครงการบูติก ซิตี้และเป็นกิจการในครอบครัว แต่นายอลงกรณ์ไม่ได้เป็นกรรมการผู้มีอำนาจลงนามทั้ง ๒ บริษัท เหตุใดนายอลงกรณ์ถึงทำสัญญาในนามส่วนตัว ไม่ทำสัญญาในนามนิติบุคคล หากตนเป็นเพียงผู้ถือหุ้น มิใช่กรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทน ก็น่าที่จะให้กรรมการผู้มีอำนาจเป็นผู้ทำสัญญา ไม่มีเหตุอันสมควรประการใดต้องทำสัญญาในนามตนเอง จ่ายเงินค่าจ้างด้วยตนเอง หากมีปัญหานายอลงกรณ์ก็ต้องรับผิดชอบด้วยตนเอง การตกลงว่าจ้างในนามนิติบุคคล ความรับผิดชอบในการผิดนัดไม่ชำระค่าจ้าง จะเป็นความรับผิดชอบของนิติบุคคล กรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทน ไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบเป็นการส่วนตัว จึงเป็นที่น่าสงสัยว่านายอลงกรณ์เป็นเจ้าของกิจการโรงแรมทั้งสองแห่งที่แท้จริงตามที่กล่าวอ้างหรือไม่ นอกจากนี้ผู้คัดค้านที่ ๓ อ้างว่า ที่ตนทำสัญญาในนาม

- ๒๒ -

ส่วนตัว เพราะขณะนั้นไม่แน่ใจว่าบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลแล้วหรือไม่ จึงต้องรับงานให้ รับเงินค่าจ้างเพื่อส่งต่อ รวมถึงติดตามงานจากบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ซึ่งเป็นเรื่องยุ่งยาก ทั้งที่หากผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นกรรมการผู้มีอำนาจจริง ก็น่าที่จะทำสัญญาในฐานะกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลได้ ประกอบกับนางอุไรให้การและเบิกความว่า บริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด มีนางอุไร นายกิตติภูมิ นิกขไพบูลย์ หรือนางเกศกมล จันทร์ช่อม เป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัท ผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นผู้ถือหุ้น ไม่เคยลงนามในสัญญาจ้างงานแทนบริษัท แต่อย่างใด หากผู้คัดค้านที่ ๓ จะรับจ้างทำงานเองในนามส่วนตัว ก็จะต้องนำคนงาน เครื่องมือ เครื่องจักรและอุปกรณ์ของบริษัทไปรับจ้างทำงานเอง ซึ่งนางอุไรในฐานะกรรมการบริษัทผู้มีอำนาจในขณะนั้นก็ต้องทราบ เนื่องจากบริษัทมีคนงานไม่มากประมาณ ๗ คน แต่ผู้คัดค้านที่ ๓ ไม่เคยนำคนงาน เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์ของบริษัทไปรับจ้างทำงานส่วนตัวแต่อย่างใด บริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสัญญาจ้างทำของฉบับดังกล่าว การทำสัญญาจ้างทำของของผู้คัดค้านที่ ๓ จึงเป็นที่น่าสงสัยว่า มีความเกี่ยวข้องกับบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด จริงหรือไม่ นอกจากนี้ในส่วนการชำระเงินค่าจ้าง ผู้คัดค้านที่ ๓ ให้การและเบิกความว่า ค่ามัดจำ ๘,๑๐๐,๐๙๖ บาท ผู้คัดค้านที่ ๓ เก็บไว้ และค่างวดงานที่เหลือ พนักงานบริษัทจะโทรศัพท์แจ้งผู้คัดค้านที่ ๓ เพื่อติดต่อให้นายอลงกรณ์ชำระเงิน ซึ่งนายอลงกรณ์ก็จะจ่ายเงินค่าจ้างเป็น “เงินสด” ทุกครั้ง บางครั้งผู้ถูกกล่าวหาและบุคคลอื่นก็ไปรับเงิน แต่จำไม่ได้ว่ามีใครบ้าง หากผู้ถูกกล่าวหาไปรับเงิน ก็จะนำเงินสดเข้าฝากธนาคาร และหลังจากนั้นจะถอนเงินออกมาเพื่อมอบให้บริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ต่อไป เงินจากสัญญาจ้างทำของ รวม ๒๗,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษดังกล่าว จึงเป็นเงินของบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ไม่ใช่เงินรายได้จากการรับจ้างของผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นส่วนตัว นั้น

- ๒๓ -

ก็แตกต่างจากที่นายอลงกรณ์ให้การว่า นายอลงกรณ์ ได้จ่ายเงินค่ามัดจำเป็นเช็คหลายฉบับ ฉบับละประมาณหลักล้านบาทขึ้นไปแต่จำไม่ได้ว่าเป็นเช็คธนาคารใด แต่ไม่สามารถเรียกเก็บเงินตามเช็คที่ส่งจ่ายได้ นายอลงกรณ์จึงได้นำเงินส่วนตัวจ่ายให้กับผู้คัดค้านที่ ๓ ส่วนค่าจ้างที่เหลืออีก ๑๘,๙๐๐,๐๙๖ บาท ได้ทยอยจ่ายเป็นเงินสดให้กับผู้คัดค้านที่ ๓ โดยแบ่งจ่ายเป็นงวด ๆ งวดละ ๔๐๐,๐๐๐ ถึง ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาเกรงว่าเช็คจะไม่สามารถเรียกเก็บได้จึงจ่ายเงินค่าจ้างเป็นเงินสดให้ ซึ่งในขณะนั้นบริษัท จอมเทียน ฮอติเดย์ จำกัด ได้กู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาพญา ประมาณ ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อมาก่อสร้างโครงการทั้งสองแห่ง และเมื่อธนาคารโอนเงินเข้าบัญชีของบริษัทแล้ว นายอลงกรณ์ได้ถอนเงินมาเข้าบัญชีส่วนตัวของนายอลงกรณ์ จากนั้นนายอลงกรณ์จะถอนเงินจากบัญชีส่วนตัวแล้วนำไปใช้จ่ายค่าจ้างในแต่ละงวดให้กับผู้คัดค้านที่ ๓ ด้วย แต่ทั้งผู้คัดค้านที่ ๓ และนายอลงกรณ์ต่างไม่ปรากฏหลักฐานการตรวจรับงาน การส่งมอบงาน หลักฐานใบเสร็จรับเงิน และไม่มีฝ่ายใดแน่ใจว่ามีการออกใบเสร็จรับเงินกันหรือไม่ ทั้งที่เป็นเรื่องสำคัญ นอกจากนี้ในงบการเงินของบริษัททั้งสองฝ่ายทั้งบริษัทพญาโมเดิร์น จำกัด บริษัท จอมเทียน ฮอติเดย์ จำกัด บริษัท เอ็น เอ อีสเทิร์น เซอร์วิส จำกัด นายอลงกรณ์ให้การและเบิกความว่า ไม่แน่ใจว่ารายการค่าใช้จ่ายของบริษัทที่ปรากฏในงบกำไรขาดทุนมีการบันทึกรายการจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ ตามสัญญาจ้างทำของ รวม ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท ดังกล่าว รวมอยู่หรือไม่ ทั้งที่เป็นรายจ่ายจำนวนไม่น้อยของบริษัท แต่นายอลงกรณ์กลับจำไม่ได้เลย แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะอุทธรณ์ว่า บริษัท พญาโมเดิร์น จำกัด ได้ส่งเอกสารสำเนาใบวางบิล และสำเนาใบเสร็จรับเงิน ที่ระบุว่าได้รับเงินจากนายอลงกรณ์ จำนวน ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ แสดงว่ามีการจ้างทำของกันจริงนั้น เห็นว่า นางอุไร เบิกความว่า เป็นการรับงานในช่วงปี ๒๕๕๖ ถึง ๒๕๕๗ ให้โครงการจอมเทียน ฮอติเดย์ และ

- ๒๔ -

โครงการบุติก ซิตี หลายครั้ง นางอุไรจำรายละเอียดยังไม่ได้ว่าเป็นครั้งใด แต่ก็ยังเป็นเพียงรายรับของบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด เพียง ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังนั้น เมื่อผู้คัดค้านที่ ๓ และนายอลงกรณ์ต่างไม่สามารถแสดงให้เห็นว่า เมื่อมีการปฏิบัติตามสัญญาจ้างทำของแล้วเสร็จ เหตุใดจึงไม่ปรากฏรายรับ รายจ่ายของนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องจำนวน ๒๗,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษเลย กรณีตามที่วินิจฉัยมาทั้งหมด จึงเป็นพิรุธ ไม่น่าเชื่อว่าจะมีการทำสัญญาจ้างทำของซึ่งมีมูลค่าของงานจำนวนดังกล่าวจริง ข้อเท็จจริง รับฟังไม่ได้ว่า นายอลงกรณ์ได้ว่าจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ ตามสัญญาจ้างทำของ ฉบับลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ ดังที่อ้าง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า เงินในบัญชีเงินฝาก ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนำเอาข้อเท็จจริงใน ชั้นไต่สวนของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน กับคำเบิกความของพยานต่าง ๆ มากกล่าวอ้างว่าไม่สามารถรับฟังได้นั้น เป็นการนำเอาเหตุผลส่วนตัวของพยานและความสัมพันธ์ระหว่าง พยานกับผู้ถูกกล่าวหา หาใช่เหตุผลอันควรเชื่อได้ว่าการยืมเงินจากบุคคลที่รู้จักและการนำเงินเข้า บัญชีต่าง ๆ ของผู้ถูกกล่าวหาต้องจดจำให้ได้ว่ามีเงินมาจากที่ใดจำนวนเท่าใด ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้ เบิกความไว้ชัดแจ้งแล้วว่าเป็นระยะเวลานานแล้ว ประกอบกับไม่ได้รับเงินทั้งหมดไว้ด้วยตัวเอง ทำให้ ไม่สามารถจดจำได้ ชอบที่ศาลจะรับฟังไม่ใช่หาเหตุผลสนับสนุนว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงินมาไม่ถูกต้อง และไม่ชอบด้วยกฎหมาย นอกจากนี้ผู้ถูกกล่าวหาเบิกความชัดแจ้งแล้วว่า ผู้ถูกกล่าวหาใช้เงินจำนวน มากเข้าบัญชีธนาคารเพื่อการหมุนเวียนทำธุรกิจและการลงทุน ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องนำเงินที่มีอยู่

- ๒๕ -

จริงไม่กล้าถาม หมุนเวียนเดินบัญชีไปมาเพื่อความสะดวกในการกู้ยืมเงินกับสถาบันการเงิน หาใช่เงินรายได้ที่แท้จริงไม่ นอกจากนี้ยังมีเงินยืมของบุคคลต่าง ๆ เพื่อเดินบัญชีให้ดูดี เงินจำนวนดังกล่าวจึงไม่อาจนำมาคำนวณเป็นรายได้ ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเสียประโยชน์และไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงในชั้นไต่สวนของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน กับเบิกความตอบศาลว่า ผู้จัดการสาขาธนาคารซึ่งเป็นคนรู้จักกันขอให้ช่วยสนับสนุนเพื่อสร้างผลงาน ผู้ถูกกล่าวหาจึงยืมเงินจากนางสาวคันสนีย์ สนินทวล ซึ่งเป็นหลานของผู้ถูกกล่าวหานำฝากเข้าบัญชีดังกล่าว ซึ่งจำนวนเงินฝากด้วยเช็คสูงถึง ๔,๒๑๗,๖๒๑.๖๔ บาท และผู้ถูกกล่าวหาเองก็ได้เบิกความอธิบายว่า เหตุใดเมื่อครบกำหนดฝากประจำแล้วจึงไม่ต้องคืนแก่นางสาวคันสนีย์ แต่ผู้ถูกกล่าวหากลับโอนเงินไปเข้าบัญชีธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๐๑๐๒๕๑๐๐๑๖๓๓๘ ของผู้ถูกกล่าวหาเอง วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗ จำนวน ๔,๒๑๗,๖๒๑.๖๔ บาท และวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๗ จำนวน ๗๘๒,๓๗๙ บาท แล้วถอนเงินไปเก็บรักษาไว้ที่บ้านของตนเองโดยอ้างว่าเพื่อจะนำไปชำระหนี้กู้ยืมเงินแก่ธนาคาร เมื่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้พิจารณาพฤติการณ์ดังกล่าวแล้วเห็นว่าเป็นการจัดการทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ส่วนตนในลักษณะเป็นเงินของผู้ถูกกล่าวหาเอง โดยไม่ปรากฏว่านางสาวคันสนีย์ได้ทักท้วงหรือโต้แย้งการกระทำของผู้ถูกกล่าวหา ทั้งผู้ถูกกล่าวหาไม่นำนางสาวคันสนีย์มาให้ศาลไต่สวนเพื่อให้ได้ความจริง การที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าเงินฝากนี้เป็นของนางสาวคันสนีย์จึงเป็นพิรุณและไม่น่าเชื่อถือ ซึ่งเห็นได้ว่าศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหาได้นำเอาเหตุผลส่วนตัวของพยานและความสัมพันธ์ระหว่างพยานกับผู้ถูกกล่าวหามาวินิจฉัยดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างในอุทธรณ์ไม่ในส่วนการฝากเงินสดจำนวน ๗๘๒,๓๗๙ บาท นั้น หากเงินนี้เป็นจำนวนเดียวกันกับที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างใน

- ๒๖ -

อุทธรณ์ว่า เป็นเงินที่ใช้ในการหมุนเวียนไปมาเพื่อการทำธุรกิจและการลงทุน และเพื่อความสะดวกในการกู้เงินธนาคาร ไม่ใช่เงินรายได้จริงที่จะนำมาคำนวณเป็นรายได้แล้ว ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งมีภาระการพิสูจน์ก็ต้องนำสืบข้อเท็จจริงดังกล่าวต่อศาลเพื่อไต่สวนคำนวณหารายได้จำนวนที่แท้จริง และพิสูจน์ต่อศาลให้ได้ความจริงว่าผู้ถูกกล่าวหา มีรายได้จากที่ใดหรือจากธุรกรรมใดอันเชื่อมโยงให้เห็นว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยสุจริตตามสมควร และไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนผิดปกติ ลำพังตัวผู้ถูกกล่าวหาเบิกความกล่าวอ้างดังกล่าว โดยไม่มีพยานหลักฐานอื่นสนับสนุน ย่อมไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหา ยืมเงินจากนางสาวคันสนีย์เพื่อนำมาฝากบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท เงินฝากธนาคารเป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้คัดค้านที่ ๑ มีว่า ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๔ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนมูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติหรือไม่ ผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์ว่า พยานหลักฐานตามทางไต่สวนฟังได้แล้วว่าผู้คัดค้านที่ ๓ นำเงินที่ได้รับจากการกู้ยืมจากนายสมบัติจำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท มาชำระค่าที่ดินในส่วนของผู้คัดค้านที่ ๓ ให้แก่นายจุฑาธุช จงเสถียร เจ้าของที่ดินเดิม เงินดังกล่าวจึงเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้มาโดยสุจริต ที่ดินเฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๓ จึงไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ และเมื่อผู้คัดค้านที่ ๑ มีชื่อเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในโฉนดที่ดินเลขที่ ๗๔๔๔ ดังกล่าว ผู้คัดค้านที่ ๑ ย่อมได้รับประโยชน์จากข้อสันนิษฐานของกฎหมายว่าเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินดังกล่าวเฉพาะส่วนที่ดินดังกล่าวจึงไม่ใช่ทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๓ นั้น เห็นว่า แม้ผู้คัดค้านที่ ๑ จะมีชื่อถือกรรมสิทธิ์

- ๒๗ -

ในที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ เฉพาะส่วนซึ่งตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๗๓ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบุคคลผู้มีชื่อในทะเบียนนั้นเป็นผู้มีสิทธิครอบครองก็ตาม แต่กรณีตามคำร้อง เป็นกรณีที่ผู้ร้องขอให้ทรัพย์สินที่เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติหรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลมีอำนาจรับฟังและเชื่อมโยงข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด รวมถึง ใต้อสวนและแสวงหาพยานหลักฐานเพิ่มเติมเพื่อให้ทราบความเป็นมาของทรัพย์สิน ผู้เป็นเจ้าของ กรรมสิทธิ์ที่แท้จริง และทรัพย์สินนั้นเป็นของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้คัดค้านที่ ๓ ในฐานะคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหาที่ได้มาเกินกว่าฐานะหรือไม่ และเมื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ อ้างว่านำเงินที่ได้จากการกู้ยืมนายสมบัติไปชำระค่าที่ดิน จึงไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ผู้คัดค้านที่ ๑ ผู้ถูกกล่าวหา และผู้คัดค้านที่ ๓ จึงต้องนำพยานหลักฐานเข้าใต้อสวนเพื่อพิสูจน์ให้ได้ความจริงว่า ทรัพย์สินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยสุจริตตามสมควรและไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ซึ่งในส่วนนี้ แม้จะได้ความจากนายจุฑาธุช พยานผู้ร้องเบิกความว่า ในช่วงเช้าของวันซื้อขายและจดทะเบียนโอนที่ดินดังกล่าวให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ นายสมบัติ และนางนภา ผู้คัดค้านที่ ๓ มาพบพยานที่สำนักงานที่ดินและบอกพยานว่ามีเงินไม่พอ ต้องไปยืมเงินจากพี่สาวและพี่เขย ต่อมาในช่วงบ่าย ผู้คัดค้านที่ ๓ จึงนำเงินจำนวน ๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท มามอบให้แก่พยานเพื่อชำระค่าที่ดิน แต่จะชำระเป็นเงินสดหรือเช็คเช็ค พยานจำไม่ได้ แต่ข้อเท็จจริงในส่วนนี้ก็เป็นเพียงข้อเท็จจริงที่นายจุฑาธุชได้รับคำบอกเล่ามาจากผู้คัดค้านที่ ๓ เท่านั้น ส่วนที่นายสมบัติ พยานผู้ร้องเบิกความว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ มาชักชวนให้พยานซื้อที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ พยานจึงร่วมซื้อที่ดินด้วย และได้ตกลงแบ่งที่ดินเป็น ๓ ส่วน เป็นของผู้คัดค้านที่ ๓ นางนภา และพยาน คนละ ๑ ส่วน เป็นเงินคนละ ๑,๕๐๐,๐๐๐

บาท พยานได้มอบเงินในส่วนของพยานและนางนารวม ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้รับมอบอำนาจ เพื่อไปชำระแก่ผู้ขายที่ดิน ส่วนเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ นำมาจ่ายเป็นค่าที่ดินนั้น ผู้คัดค้านที่ ๓ จะนำมา จากที่ใดและจะเป็นเงินที่กู้ยืมจากพยานหรือไม่ พยานไม่ทราบ คำเบิกความของนายจุฑาธุชและ นายสมบัติจึงยังไม่เพียงพอให้รับฟังได้ว่าเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ นำมาชำระค่าที่ดินดังกล่าวเป็นเงินที่กู้ยืม มาจากนายสมบัติ ดังนั้นที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะ ส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ มูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ส่วนที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ขอให้คืนที่ดินดังกล่าวให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ โดยอ้างว่านายสมบัติ บิดา ชื่อที่ดินส่วนนี้คืนมาจาก ผู้คัดค้านที่ ๓ นั้น เห็นว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ เบิกความว่า ตนมิได้อยู่ร่วมด้วยขณะมีการซื้อขายและโอน กรรมสิทธิ์ในที่ดิน รวมถึงไม่ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการซื้อขายที่ดินและการชำระราคาค่าที่ดิน เนื่องจากนายสมบัติเป็น ส่วนที่นายสมบัติ พยานผู้ร้องเบิกความว่า พยานนำเงินสดที่เก็บไว้ใช้ หมุนเวียนมาชำระเป็นค่าที่ดินให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ นั้น เมื่อนายสมบัติเป็นบิดาของผู้คัดค้านที่ ๑ และ เป็นญาติกับผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ อาจเบิกความช่วยเหลือผู้คัดค้านที่ ๑ และแม้คำเบิกความ ของนายสมบัติดังกล่าวจะเจือสมกับที่ผู้คัดค้านที่ ๓ ตอบศาลถามว่า นายสมบัติชำระค่าที่ดินให้ ผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นเงิน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท แต่คำเบิกความของผู้คัดค้านที่ ๓ ดังกล่าวก็ขัดแย้งกับ ข้อเท็จจริงที่ผู้คัดค้านที่ ๓ เคยชี้แจงไว้ในชั้นไต่สวนของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและ หนี้สินและคำเบิกความของผู้คัดค้านที่ ๓ ในตอนต้นที่ว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ โอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินให้ ผู้คัดค้านที่ ๑ โดยทำสัญญาขายที่ดินเฉพาะส่วนไว้ ข้ออ้างดังกล่าวจึงไม่สมเหตุผล ไม่มีน้ำหนักให้รับ ฟัง ข้อเท็จจริงจึงยังฟังไม่ได้ว่าผู้คัดค้านที่ ๑ ชื่อที่ดินเฉพาะส่วนจากผู้คัดค้านที่ ๓ และได้ชำระราคา ค่าที่ดินให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ ดังที่อ้าง กรณีไม่มีเหตุให้ต้องคืนที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา

(อม.๔๒)

- ๒๙ -

อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนมูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์ของ

ผู้คัดค้านที่ ๑ ขอนี้ฟังไม่ขึ้น

วินิจฉัยยืน./

นายณพพร โพธิ์รังสียากร

(อม.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม. อธ.๗/๒๕๖๒

คดีหมายเลขแดงที่ อม. อธ. ๑๓/๒๕๖๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลฎีกา

วันที่ ๑๑ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	ผู้ร้อง
	นางสาวจันทภา พิษณุไวยศวาท ที่ ๑	
	บริษัทบีเอ็มดับเบิลยู ลิสซิง (ประเทศไทย) จำกัด ที่ ๒	
	นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง ที่ ๓	ผู้คัดค้าน
	นางระพีพรรณ พงศ์เรืองรอง	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์ คัดค้านคำพิพากษาศาลฎีกา
แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๑๖ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๒
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับวันที่ ๒๔ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๓

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชี
รายชื่อเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณี
เข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ มีทรัพย์สินรวม ๑๑,๗๒๒,๖๙๒.๑๓ บาท หนี้สินรวม

๙,๗๑๕,๓๕๗.๕๑ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๒,๐๐๗,๓๓๔.๖๒ บาท ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ มีทรัพย์สินรวม ๖๘,๔๓๗,๑๕๖.๗๖ บาท หนี้สินรวม ๓๖,๒๙๗,๘๒๒.๒๔ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๓๒,๑๓๙,๓๓๔.๕๒ บาท และผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ มีทรัพย์สินรวม ๔๙,๙๕๔,๑๙๖.๙๘ บาท หนี้สินรวม ๑๙,๖๕๖,๐๐๔.๗๔ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๓๐,๒๙๘,๑๙๒.๒๔ บาท ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๗๗๙-๕๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ มีมติให้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา จากการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินปรากฏว่ามีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ในชื่อของผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘๖,๗๖๕,๗๔๓.๘๓ บาท ชื่อคู่สมรส จำนวน ๒,๑๐๐,๐๐๐ บาท และเงินที่นำมาชำระเงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท รวมมูลค่า ๙๐,๗๖๕,๗๔๓.๘๓ บาท ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงที่มาของทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นดังกล่าวโดยอ้างสัญญา ๕ ฉบับ ดังนี้ ฉบับแรก เงินกู้ยืมจากนายไชยา พงศ์เรืองรอง ตามสัญญากู้ยืมเงินลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๒ เงินกู้ยืมจากนายจั่งเซียง เฉิน ตามสัญญา

กู้ยืมเงินลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๓ เงินกู้ยืมจากนายสมบัติ พิษณุไวยศยวาท ตามสัญญากู้ยืมเงินลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๔ สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ให้แก่นางอุไร พิชัยกำจรวุฒิ ในราคา ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท และฉบับที่ ๕ สัญญาจ้างทำของลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ ระหว่าง นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง ผู้รับจ้าง กับนายอลงกรณ์ แซ่หวัง ผู้ว่าจ้าง ตกลงรับจ้างประกอบทำชุด ประตุน้ำต่าง ตู้เสื้อผ้า ประตูห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี ในโครงการจอมเทียนฮอติลเดย์ และโครงการบูติก ซิตี จำนวนเงิน ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท วันทำสัญญารับเงินมัดจำร้อยละ ๓๐ เป็นเงิน ๘,๑๐๐,๐๙๖ บาท คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินพิจารณาแล้วเห็นว่า สัญญากู้ยืมเงินทั้ง ๓ ฉบับ ไม่มีการกู้ยืมเงินกันจริง สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างไม่มีการชำระเงินกันจริง สัญญาจ้างทำของไม่มีการจ้างจริง และผู้ถูกกล่าวหาเพิ่มหนี้สินเพิ่มขึ้นผิดปกติรวมมูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท ตามรายการดังต่อไปนี้

(๑) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘,๙๓๕,๓๐๐ บาท

(๒) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๙๕-๐-๑๖๖๒๗-๘ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา ฝากวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๒๓๒,๗๐๐ บาท

(๓) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท

(๔) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๗๗๘-๑๖๐-๑๔๑-๕ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑๑,๘๔๒,๐๐๐ บาท

(๕) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีกระแสรายวัน เลขที่ ๗๗๘-๓๐๑-๐๑๗-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑,๐๐๘,๙๕๔ บาท

(๖) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางชื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๑ ตารางวา และที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางชื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๐ ตารางวา มูลค่ารวม ๗,๙๙๒,๐๐๐ บาท

(๗) บ้านเลขที่ ๓๔๒/๓ ซอยรัชดาภิเษก ๓๖ แขวง ๙-๓ (ซอยเสือใหญ่อุทิศ) แขวงจันทรเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มูลค่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๘) รถยนต์ยี่ห้อบีเอ็มดับเบิลยู รุ่น ๗๓๐LD หมายเลขเครื่องยนต์ ๓๐๒๖๘๕๕๐ หมายเลขตัวถัง MMFYG๔๔๐๔๐DZ๓๐๔๕๓ เลขทะเบียน ถ-๘๙๘๘ (ป้ายแดง) มูลค่า ๑,๘๐๕,๒๗๒ บาท กรรมสิทธิ์ของผู้คัดค้านที่ ๒ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ครอบครอง

(๙) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๑-๐๓๔๓๘-๒ ชื่อบัญชี ผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๐) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๑) เงินที่นำมาชำระหนี้เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน ชื่อบัญชี นางจิรวรรณ (ชื่อเดิมของผู้ถูกกล่าวหา) และผู้คัดค้านที่ ๓ เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๙๕๔ - ๒๕/๒๕๖๑ มีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติตามรายการทรัพย์สิน ดังกล่าวรวมมูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท และส่งรายงานผลการตรวจสอบไปยังผู้ร้อง ขอให้ศาล ฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่เพิ่มขึ้น มากผิดปกติตามรายการดังกล่าว จำนวน ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท รวมทั้งดอกผลของทรัพย์สินนั้น ตกเป็นของแผ่นดิน หากไม่สามารถบังคับคดีแก่ทรัพย์สินดังกล่าวได้ไม่ว่าทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วน ขอให้บังคับคดีเอาทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาภายในอายุความสิบปี ตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๘, ๘๐, ๘๓

ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำคัดค้านและแก้ไขคำคัดค้านว่า ความเห็นของคณะกรรมการ ตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินขัดแย้งต่อพยานหลักฐาน กรณีกู้ยืมเงินจากนายไชยา พงศ์เรืองรอง เป็นเงินส่วนตัวของนายไชยาซึ่งไม่จำเป็นต้องนำเงินในบัญชีธนาคารเท่านั้นมาให้กู้ยืม นายไชยาประกอบ ธุรกิจมีฐานะเพียงพอให้กู้ยืม กรณีกู้ยืมเงินจากนายจูงเชียง เฉิน โดยมีได้ทำหลักฐานการรับเงินไม่เป็น เหตุให้การกู้ยืมเงินเสียไป แม้นายจูงเชียงปกปิดข้อเท็จจริงต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ แต่นาย จูงเชียงให้กู้ยืมเงินจริง และขณะนั้นศาลล้มละลายกลางยังมิได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ กรณีกู้ยืมเงินจาก นายสมบัติ พิษณุไวศยวาท พี่เขยผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นการช่วยเหลือกันในเครือญาติ มีหลักฐานเป็น

หนังสือ พยานจดจำเหตุการณ์ที่ผ่านมานานขาดตกไปบ้างก็ไม่ใช่เหตุให้สัญญาเป็นโมฆะ กรณีสัญญาจ้างทำของ เป็นการว่าจ้างโดยตรงระหว่างผู้คัดค้านที่ ๓ กับนายอลงกรณ์ แซ่หวัง การตรวจสอบจากบริษัทจอมเทียน ฮอติเคย์ จำกัด หรือบริษัทเอ็น เอ อีสเทิร์น เซอร์วิส จำกัด ย่อมไม่พบการว่าจ้างในงบการเงิน ส่วนกรณีสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างกับนางอุไร พิชัยกำจร วุฒิ มีการทำสัญญากันจริงตามคำให้การเดิมของนางอุไร แต่ปัจจุบันนางอุไรและผู้คัดค้านที่ ๓ มีปัญหาเกี่ยวกับการลงทุนในบริษัทพทยา โมเดิร์น จำกัด เนื่องจากนางอุไรไม่เคยแบ่งผลประโยชน์ให้ตามสัดส่วนของผู้ถือหุ้น และนางอุไรฉวยโอกาสบริหารบริษัทพทยา โมเดิร์น จำกัด ไว้แต่เพียงฝ่ายเดียว อย่างไรก็ตาม นางอุไรให้การรับว่ามีการทำงานให้แก่โครงการของนายอลงกรณ์จริง กรณีรถยนต์ยี่ห้อบีเอ็มดับเบิลยู ผู้ถูกกล่าวหาทำสัญญาเช่าซื้อเมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ โดยนำเงินช่วยงานอุปสมบทผู้คัดค้านที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๕ ประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งได้รับยกเว้นภาษีและผู้ถูกกล่าวหาเก็บรักษาไว้ มารวมกับเงินกู้ยืมจากนายสมบัติอีก ๓๓๖,๔๔๘.๖๐ บาท รวมเป็นเงิน ๒,๓๓๖,๔๔๘.๖๐ บาทไปชำระเงินดาวน์ จากนั้นผู้ถูกกล่าวหานำเงินเดือนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีอยู่ผ่อนชำระ ๓๘ งวด เป็นเงิน ๒,๓๘๓,๒๐๓.๗๔ บาท รวมเงินที่ชำระไปแล้ว ๔,๗๑๙,๖๕๒.๓๔ บาท ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. आयัดเงินของผู้ถูกกล่าวหาจึงมิได้ผ่อนชำระอีกเลย กรณีที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๓ มูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ได้นำเงินจากการกู้ยืมไปชำระราคา จึงเป็นเงินที่มีอยู่แล้ว การที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ นำเงินบางส่วนไปชำระหนี้หรือใช้สอยไม่ทำให้มีเงินมากขึ้น จึงมิใช่การแปรสภาพ ยักยัก โอน หรือปกปิดทรัพย์สิน ทั้งเงินเข้าบัญชีมีที่มาชัดเจน มิได้เพิ่มขึ้นอย่างผิดปกติ คณะอนุกรรมการตรวจสอบ

ทรัพย์สินและหนี้สินไม่พบหลักฐานการทุจริต แต่ได้สรุปข้อเท็จจริงโดยขัดต่อความเป็นจริงหรือไม่ใช้วิธีการที่ถูกต้อง โดยมีเพียงการดูจากกระแสเงินเท่านั้น ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีเงินเพิ่มขึ้นจริงตามรายงานผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๑ ยืนยันคัดค้านว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ มิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกรณีที่ถูกกล่าวหาที่ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ผู้คัดค้านที่ ๑ ชื่อที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี โดยจดทะเบียนถูกต้อง ขอให้คืนที่ดินดังกล่าวแก่ผู้คัดค้านที่ ๑

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาว่า ให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ รวมมูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท ตามรายการดังต่อไปนี้ พร้อมดอกผลที่เกิดขึ้นตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔, ๓๘ ประกอบมาตรา ๘๓

๑. เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘,๙๓๕,๓๐๐ บาท

๒. เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๙๕-๐-๑๖๖๒๗-๘ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๒๓๒,๗๐๐ บาท

๓. เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท

๔. เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๗๗๘-๑๖๐-๑๔๑-๕ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑๑,๘๔๒,๐๐๐ บาท

๕. เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีกระแสรายวัน เลขที่ ๗๗๘-๓๐๑-๐๑๗-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑,๐๐๘,๙๕๔ บาท

๖. ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางซื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๑ ตารางวา และที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางซื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๐ ตารางวา มูลค่ารวม ๗,๙๙๒,๐๐๐ บาท

๗. บ้านเลขที่ ๓๔๒/๓ ซอยรัชดาภิเษก ๓๖ แยก ๙-๓ (ซอยเสือใหญ่อุทิศ) แขวงจันทระเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มูลค่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๘. เงินของผู้ถูกกล่าวหาจำนวนเท่าที่ชำระราคารถยนต์ยี่ห้อบีเอ็มดับเบิลยู รุ่น ๗๓๐ Ld หมายเลขเครื่องยนต์ ๓๐๒๖๘๕๕๐ หมายเลขตัวถัง MMFYG๔๔๐๔๐DZ๓๐๔๕๓ เลขทะเบียน ถ-๘๘๘๘ (ป้ายแดง) เฉพาะเงินดาวน์ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และค่าเช่าซื้อ ๑๒ งวด เป็นเงิน ๘๐๕,๒๗๒ บาท รวมจำนวน ๑,๘๐๕,๒๗๒ บาท โดยบังคับจากผู้ถูกกล่าวหา

๙. เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๑-๐๓๔๓๘-๒ ชื่อบัญชี ผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท

๑๐. ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ มูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

๑๑. เงินที่นำมาชำระหนี้เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน ชื่อ บัญชีนางจิราวรรณ (ชื่อเดิมของผู้ถูกกล่าวหา) และผู้คัดค้านที่ ๓ เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท

หากไม่อาจบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินตามคำพิพากษาข้างต้นได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วน ให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ภายในอายุความสิบปี แต่ต้องไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๓ ให้คืนรธนดปีเอ็มดับเบิลยูตามคำร้องแก่ผู้คัดค้านที่ ๒ ยกคำคัดค้านของผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๓

ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์พยานหลักฐานในชั้นได้สวนประกอบรายงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ มีทรัพย์สินรวม ๑๑,๗๒๒,๖๙๒.๑๓ บาท หนี้สินรวม ๙,๗๑๕,๓๕๗.๕๑ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๒,๐๐๗,๓๓๔.๖๒ บาท ต่อมาผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ มีทรัพย์สินรวม ๖๘,๔๓๗,๑๕๖.๗๖ บาท หนี้สินรวม ๓๖,๒๙๗,๘๒๒.๒๔ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๓๒,๑๓๙,๓๓๔.๕๒ บาท และผู้ถูกกล่าวหา

ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ มีทรัพย์สินรวม ๔๙,๙๕๔,๑๙๖.๙๘ บาท หนี้สินรวม ๑๙,๖๕๖,๐๐๔.๗๔ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๓๐,๒๙๘,๑๙๒.๒๔ บาท สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือถึงผู้ถูกกล่าวหาเพื่อให้ชี้แจงข้อเท็จจริงกรณี ไม่แนบสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กรณีแสดงรายละเอียดและเอกสารประกอบ หนี้สินที่มีหลักฐานเป็นหนังสือไม่ครบถ้วน และกรณีทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ เงินฝาก ธนาคาร เงินลงทุน ที่ดิน ยานพาหนะ รวมทั้งการรับเงินจากการขายที่ดินพร้อมบ้าน เงินจากสัญญาจ้างทำของ และเงินจากบิดามารดา ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๑๑๓๒/๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาในตำแหน่งดังกล่าว จากการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณี เข้ารับตำแหน่งเปรียบเทียบกับกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี รวมทั้งพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในชื่อ ของผู้ถูกกล่าวหา ๘๖,๗๖๕,๗๔๓.๘๓ บาท ชื่อผู้คัดค้านที่ ๓ ซึ่งเป็นคู่สมรส ๒,๑๐๐,๐๐๐ บาท และ เงินที่นำมาชำระหนี้เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท รวมทั้งสิ้น ๘๐,๗๖๕,๗๔๓.๘๓ บาท จึงมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริง ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงที่มาของทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นโดย อ้างสัญญา ๕ ฉบับ ดังนี้ ฉบับแรก เงินกู้ยืมจากนายไชยา พงศ์เรืองรอง ตามสัญญากู้ยืมเงินลงวันที่

๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๒ เงินกู้ยืมจากนายจั่งเซียง เฉิน ตามสัญญา กู้ยืมเงิน ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๓ เงินกู้ยืมจากนายสมบัติ พิษณุไวยศยวาท ตามสัญญากู้ยืมเงิน ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๔ สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ที่ผู้ถูกกล่าวหาจะขายที่ดิน ให้แก่นางอุไร พิชัยกำจรวุฒิ ในราคา ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท และฉบับที่ ๕ สัญญาจ้างทำของลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ ซึ่งผู้คัดค้านที่ ๓ รับจ้างนายอลงกรณ์ แสงหวั่ง ประกอบทำชุดประตูหน้าต่าง ตู้เสื้อผ้า ประตูห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี ในโครงการจอมเทียนฮอไลเดย์ และโครงการบูติก ซิตี้ เป็นเงิน ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท วันทำสัญญารับเงินมัดจำร้อยละ ๓๐ เป็นเงิน ๘,๑๐๐,๐๙๖ บาท จากการ ตรวจสอบได้สวนพยานบุคคลและเอกสารแล้ว คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเห็นว่า สัญญากู้ยืมเงินทั้ง ๓ ฉบับ ไม่มีการกู้ยืมเงินกันจริง สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างไม่มีการ ชำระเงินกันจริง และสัญญาจ้างทำของไม่มีการจ้างจริง แต่เฉพาะเงินฝากในบัญชีเงินฝาก ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๓๔-๑ ที่ฝากด้วย เช็คสั่งจ่ายโดยสำนักเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ๖ ฉบับ เงินที่โอนจากบัญชีเงินฝากของนางกัลยาณี เจตยานุวัตร ๘ รายการ เงินที่ฝากโดยนางจุฑาทิพย์ วิลาด ๑๐๐,๐๐๐ บาท เงินที่ฝากโดยนายจิรเดช วรเพียรกุล เพื่อทำบุญ ๙ รายการ และเงินที่ฝากและถอนเพื่อทำบุญกรณีอื่นอีก ๒ รายการ ไม่ใช่ ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ส่วนเงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะ แห่งชาติ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๙๕-๐-๑๖๖๒๗-๘ รวม ๒๑ รายการ ได้นำไปชำระหนี้เงินกู้ยืม ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ เพื่อซื้อที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙ และ

๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภोजตุจักร (บางชื่อ) กรุงเทพมหานคร ดังนั้น เพื่อมิให้เป็นภาระซ้ำซ้อน ผู้ร้องจึงขอเฉพาะที่ดินให้ตกเป็นของแผ่นดิน ส่วนกรณีหุ้นสามัญบริษัทแฮสส์ ออฟ ฮาร์ท พร็อพเพอร์ตี้ ๒๐๑๒ จำกัด มูลค่า ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ชำระเงินค่าหุ้นจึงไม่ถือเป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้น ผิดปกติ ดังนี้ คงเหลือทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ๑๑ รายการตามคำร้อง มูลค่ารวม ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๔๖๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๐ आयัดบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งเป็นทรัพย์สินรายการที่ ๑ มียอดเงินคงเหลือ ณ วันดังกล่าว จำนวน ๑๙๐,๙๓๗ บาท ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๐ และมีคำสั่งที่ ๔๖๔/๒๕๖๐ และที่ ๔๖๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๐ आयัดที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๗๙๘๑๙ และ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภोजตุจักร กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นทรัพย์สินรายการที่ ๖ และ आयัดที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งเป็นทรัพย์สินรายการที่ ๑๐ ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๑ โดยที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ทรัพย์สินรายการที่ ๑๐ มีชื่อนายณัฐวุฒิ พิชณุไวยศยวาท นายยุทธ พิชณุไวยศยวาท และผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ร่วมกัน ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๑๑ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติตามรายการทรัพย์สินดังกล่าว รวมมูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท และส่งเรื่องให้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดินเป็นคดีนี้

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการแรกมีว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับการแต่งตั้งจากคณะบุคคล

ที่มาจากการยึดอำนาจการปกครองประเทศ แล้วออกคำสั่งตั้งกฎเกณฑ์ใหม่ คำสั่งและกฎเกณฑ์ดังกล่าวไม่ใช่กฎหมาย ไม่อาจนำมาใช้บังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาและประชาชนทั่วไปได้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่ใช่เจ้าพนักงานตามกฎหมาย ไม่มีอำนาจไต่สวน การไต่สวนคดีนี้ไม่ชอบด้วยกฎหมาย พยานเอกสารต่าง ๆ ตามรายงานผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา กรณีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติเป็นพยานหลักฐานที่ได้มาโดยมิชอบ ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ นั้น เห็นว่า คณะรักษาความสงบแห่งชาติเข้าควบคุมอำนาจการปกครองประเทศเมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และออกประกาศฉบับที่ ๑๑/๒๕๕๗ ให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นสุดลง ยกเว้นความในหมวด ๒ ต่อมาได้ออกประกาศฉบับที่ ๒๔/๒๕๕๗ ให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญอีก ๔ ฉบับ มีผลใช้บังคับต่อไป ดังนั้น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับแก่คดีนี้จึงยังมีผลใช้บังคับ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายดังกล่าวย่อมมีอำนาจไต่สวนข้อเท็จจริงตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง และตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาตามขั้นตอนและวิธีที่กฎหมายกำหนด และให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว การไต่สวนข้อเท็จจริงจึงชอบด้วยกฎหมาย ผู้ร้องจึงมีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหยิบยกเอาความสัมพันธ์ ความสนิทสนม และทางทำมาหาได้ของบุคคลที่ผู้ถูกล่าวหากู้ยืม และการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มาพิจารณา เป็นการพิจารณา นอกคำร้องหรือไม่ เห็นว่า ผู้ถูกล่าวหาขึ้นคำคัดค้านว่า ทรัพย์สินตามคำร้อง ผู้ถูกล่าวหาได้รับมาจากสัญญากู้ยืม สัญญาจ้างทำของ และสัญญาจะซื้อจะขายที่ดิน โดยผู้ร้องอ้างบุคคลซึ่งเป็นผู้ให้กู้ยืม ผู้ว่าจ้าง และผู้ขายที่ดิน มาเบิกความเป็นพยาน ศาลย่อมนำข้อเท็จจริงดังกล่าวมาวินิจฉัยถึงความน่าเชื่อถือของพยานเพื่อประกอบการไต่สวนในคดีนี้ได้ จึงไม่เป็นการวินิจฉัยนอกคำร้อง อุทธรณ์ของผู้ถูกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกล่าวหาได้กู้ยืมเงินจากนายไชยา พงศ์เรืองรอง ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท จริงหรือไม่ โดยผู้ถูกล่าวหาอุทธรณ์ในประเด็นนี้ว่า การที่นายไชยาไม่สามารถจดจำได้ว่าตนเองเอาเงินที่เก็บไว้จากยอดเงินจำนวนเท่าใดหรือรับมาจากที่ไหนมาให้ผู้ถูกล่าวหากู้ยืม ก็ไม่เป็นพิรุณ เพราะนายไชยาและผู้ถูกล่าวหาต่างให้การรับว่ามีการกู้ยืมเงินกันจริงและมีการทำสัญญากู้เป็นหลักฐาน แม้นายไชยาจะไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปีภาษี ๒๕๕๑ ถึงปีภาษี ๒๕๕๕ ส่วนปีภาษี ๒๕๕๖ มีรายได้เพียง ๑๒๐,๐๐๐ บาท ก็เป็นเรื่องปกติของคนทั่วไปที่จะหาทางหลีกเลี่ยงไม่เสียภาษี หาใช่ นายไชยาไม่มีเงินให้ผู้ถูกล่าวหากู้ยืมได้ไม่ เห็นว่า ผู้ถูกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ รวมทั้งนายไชยาพยานของผู้ร้องต่างเบิกความอ้างว่าเงินให้กู้ยืมนี้เป็นเงินส่วนตัวของนายไชยาเอง แต่ข้อเท็จจริงกลับปรากฏจากบัญชีเงินฝากธนาคารของนายไชยา

รวม ๗ บัญชี ในช่วงเดือนสิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงเวลาทำสัญญากู้ยืมเงินว่ามีรายการเคลื่อนไหวและยอดเงินคงเหลือแต่ละเดือนในแต่ละบัญชีเพียงเล็กน้อยไม่ถึง ๑๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมาย ร.๕๓ ถึง ร.๖๐ บ่งชี้ให้เห็นว่านายไชยาไม่น่าจะมีเงินเก็บสะสมไว้มากดังที่อ้าง ที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า การที่นายไชยาได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปีภาษี ๒๕๕๑ ถึงปีภาษี ๒๕๕๕ เพราะเป็นปกติที่คนทั่วไปจะหาทางหลีกเลี่ยงไม่ชำระภาษี ก็ขัดกับที่นายไชยาเบิกความตอบศาลถามเรื่องการชำระภาษีว่า นายไชยาชำระภาษีเป็นประจำ โดยฝ่ายการเงินเป็นคนดำเนินการให้ ไม่มีส่วนใดที่นายไชยารับว่า จงใจหลีกเลี่ยงภาษี ทั้งนายไชยาเป็นพี่ชายของผู้คัดค้านที่ ๓ ย่อมมีเหตุที่จะเบิกความช่วยเหลือผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ ข้ออ้างที่ว่าได้ส่งมอบเงินที่ให้ผู้กู้ยืมเป็นเงินสดทั้งหมดก็เป็นการง่ายแก่การกล่าวอ้าง เพราะอยู่ในความรู้เห็นของนายไชยาและผู้ถูกกล่าวหาเอง หาได้มีพยานบุคคลอื่นมาเบิกความสนับสนุนไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อเท็จจริงยังปรากฏจากการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ยื่นเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ว่า ก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะทำสัญญากู้ยืมเงินจากนายไชยาฉบับลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกกล่าวหาบัญชีเงินฝากธนาคารอยู่แล้วถึง ๙ บัญชี แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาฝากเงินเข้าบัญชีธนาคารอยู่เป็นปกติ การที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าเก็บเงินสดจำนวนมากที่กู้ยืมไว้ที่บ้านแล้วทยอยนำเงินไปฝากธนาคาร จึงขัดแย้งกับพฤติกรรมของผู้ถูกกล่าวหา พยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่อาจพิสูจน์ได้ว่านายไชยาเงินสดเพียงพอที่จะให้ผู้กู้ยืมและได้ส่งมอบเงินที่กู้ยืมให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจากนายไชยา ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑๕

ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวนเงิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจากนาย จุ่งเชียง เงิน ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จริงหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า การที่นายจุ่งเชียงให้การว่า ไม่สนิทสนมกับผู้ถูกกล่าวหาแต่ยังให้กู้ยืมเงินจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท นั้น ไม่ใช่เรื่องผิดปกติวิสัยแต่อย่างใด เพราะบุคคลทั่วไปมักจะเปิด ความต่อศาลหรือให้การต่อพนักงานสอบสวนว่าตนเองไม่สนิทสนมกับผู้ที่ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิด โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับการเมืองนั้น เห็นว่า ทางไตสวนไม่ปรากฏว่าทั้งสองฝ่ายรู้จักสนิทสนมกันเป็น การส่วนตัว กลับให้กู้เงินมากถึง ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยไม่มีหลักประกันใด ๆ โดย ที่ผู้ถูกกล่าวหา อ้างว่านายจุ่งเชียงอาจต้องการคบหาผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ เนื่องจากทั้งสองคนเป็นและเคย เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและทำอาชีพอย่างอื่นด้วย จึงให้ความช่วยเหลือเพื่อสร้างความสัมพันธ์ อันดีในอนาคต ก็เป็นการคาดเดาของผู้ถูกกล่าวหา ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า เงินที่ให้กู้ยืมอาจเป็นเงินที่ นายจุ่งเชียง เก็บไว้เป็นการส่วนตัว ไม่ใช่เงินของบริษัทเม่งไต จำกัด ซึ่งนายจุ่งเชียงเป็นกรรมการ ผู้จัดการ จึงจำเป็นต้องปิดบังบุคคลรอบข้างโดยเฉพาะเจ้าหนี้ เมื่อทั้งสองฝ่ายต่างยอมรับว่ามีการกู้ เงินและส่งมอบเงินกันจริงก็เป็นการเพียงพอแก่การพิจารณาแล้ว นั้น ในทางไตสวนนายจุ่งเชียงอ้าง ว่าเงินที่ให้กู้ยืมเป็นเงินของบริษัทเม่งไต จำกัด เตรียมไว้สำหรับการซื้อขายข้าวเปลือกกับเกษตรกรใน แต่ละวัน ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าเงินดังกล่าวเป็นเงินส่วนตัวของนายจุ่งเชียงจึงขัดกับคำเบิกความ ของนายจุ่งเชียงเอง และนายจุ่งเชียงเป็นผู้บริหารของบริษัทและบริษัทมีหนี้สินมากมายจนถึงขั้นถูก

ฟ้องล้มละลาย จึงไม่น่าเชื่อว่านายจั่งเซียงจะนำเงินของบริษัทจำนวนมากไปให้กู๋เซินนั้น ทั้งเมื่อครบกำหนดระยะเวลาชำระเงินตามสัญญา กู๋ ก็ไม่ปรากฏว่านายจั่งเซียงได้เร่งรัดติดตามทวงถามให้ชำระหนี้ ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจากนายจั่งเซียงตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวนเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจากนายสมบัติ พิษณุไวศยวาท ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท จริงหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า นายสมบัติเป็นพี่ชายของผู้คัดค้านที่ ๓ ให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินเพื่อช่วยเหลือกันในเครือญาติ โดยทำสัญญากู้ยืมเงินเป็นหลักฐานและมีการมอบเงินที่กู้ยืมให้แก่กันจริง แม้ผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๓ และนายสมบัติ จะจดจำรายละเอียดเกี่ยวกับการรับเงินผิดพลาดคลาดเคลื่อนไปบ้างก็เป็นเรื่องธรรมดา นอกจากนี้ผู้คัดค้านที่ ๓ เคยขอยืมเงินจากนายสมบัติหลายครั้ง ทุกครั้งไม่ได้ทำสัญญากู้ยืมเพราะความไวใจซึ่งกันและกัน ส่วนผู้ถูกกล่าวหาไม่ใช่วินิจฉัยโดยตรงจึงต้องทำสัญญาต่อกันไว้หาใช่ข้อพิรุธไม่ นั้น เห็นว่า ในชั้นไต่สวนของคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่าในวันทำสัญญาผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงินกู้มาเพียงบางส่วนจำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นผู้รับเงินสดจำนวนดังกล่าวแทน เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาอยู่ระหว่างเดินทางกลับจากต่างประเทศ ส่วนที่เหลือจำไม่ได้ว่าใครเป็นผู้รับเงินกู้แทนอีก ๓ ครั้ง และรับที่ใด แต่ผู้คัดค้านที่ ๓ ชี้แจงต่อคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินว่า จำไม่ได้ว่าเงินกู้ส่วนที่เหลือได้ให้ผู้ให้กู้โอนเงินเข้าบัญชีของผู้ถูกกล่าวหาหรือ

ผู้ถูกกล่าวหาไปปรับเงินเอง ส่วนนายสมบัติ ผู้ให้ชี้แจงว่าผู้ถูกกล่าวหาไปปรับเงินที่บ้านนายสมบัติทุกครั้ง เมื่อผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๓ และนายสมบัติ ต่างเบิกความและชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินแตกต่างกันในสาระสำคัญเกี่ยวกับจำนวนเงินกู้ที่ส่งมอบแต่ละคราว และสถานที่ส่งมอบเงิน จนไม่อาจหาความจริงได้ ทำให้ไม่เชื่อว่ามีการกู้เงินกันจริง ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินนายสมบัติ ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงินจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากนางอุไร พิชัยกำจรวุฒิ ตามสัญญาจะซื้อจะขายฉบับลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ จริงหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า คำเบิกความของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ เกี่ยวกับจำนวนเงินที่ได้รับจากนางอุไรไม่ขัดแย้งกัน การที่นางอุไรให้การต่อพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน และเบิกความต่อศาลกลับคำให้การเดิมที่เคยให้ไว้ครั้งแรกว่าไม่เคยชำระเงินตามสัญญาจะซื้อจะขายจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาทแก่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเพราะมีสาเหตุโกรธเคืองและขัดผลประโยชน์กับผู้ถูกกล่าวหาในกิจการของบริษัทพทยา โมเดิร์น จำกัด นั้น เห็นว่า ข้อที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่านางอุไรกลับคำให้การเดิมเนื่องจากมีสาเหตุโกรธเคืองและขัดผลประโยชน์จากการไม่แบ่งปันผลกำไร และสิทธิต่าง ๆ ที่ผู้ถูกกล่าวหาสิทธิได้รับในหุ้นของบริษัท พทยา โมเดิร์น จำกัด นั้น ในชั้นศาลนางอุไรเบิกความยอมรับว่า นางอุไรและผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นผู้ร่วมก่อตั้งบริษัท พทยา โมเดิร์น จำกัด และภายหลัง

ผู้ถูกกล่าวหาได้เข้ามาถือหุ้นแทนผู้คัดค้านที่ ๓ เมื่อพิจารณาประกอบคำให้การของนางอุไรในชั้น
คณะกรรมการ ป.ช.ช. ก็ได้ความเพิ่มเติมว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ ไม่เคยชำระค่าหุ้นบริษัทฯ ดังกล่าว
โดยนางอุไรจะเป็นผู้ชำระให้แทนและเก็บเงินปันผลไว้ไม่มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๓ แม้การกระทำของนาง
อุไรดังกล่าวอาจเป็นการขัดผลประโยชน์ของผู้ถูกกล่าวหา แต่ผู้คัดค้านที่ ๓ ก็เบิกความว่า ผู้คัดค้านที่
๓ ลงทุนในบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ไม่มาก ประมาณ ๔ ถึง ๕ หุ้น เป็นเงินเพียง ๖๐๐,๐๐๐
ถึง ๗๐๐,๐๐๐ บาท แต่ผลประโยชน์ของบริษัทมีกำไรเพียงเล็กน้อย ซึ่งหากจะพินิจว่านางอุไรได้
ผลประโยชน์จากการที่ไม่แบ่งปันผลกำไรของบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ให้ผู้ถูกกล่าวหา แต่นาง
อุไรยังโต้เถียงอยู่ว่าเป็นสิทธิของตนเพราะเป็นผู้ชำระเงินค่าหุ้นแทน ผลประโยชน์ที่นางอุไรได้รับจึงไม่
มีมากกว่าการฟ้องร้องดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง ส่วนบริษัท แฮาส์ ออฟ ฮาร์ท พร็อพเพอร์ตี้ ๒๐๑๒
จำกัด ผู้ถูกกล่าวหา ก็เบิกความตอบทนายผู้ถูกกล่าวหาถามเองว่ายังไม่มีชำระเงินค่าหุ้น เกิดมีการ
ทะเลาะกันก่อน จึงไม่มีการดำเนินกิจการนี้ ย่อมไม่มีผลประโยชน์อันใดที่นางอุไรจะได้รับ
ซึ่งคำให้การและคำเบิกความที่กลับคำให้การเดิมของนางอุไรนี้ หากไม่เป็นความจริงย่อมทำให้นาง
อุไรเสียประโยชน์ เพราะจะเสียสิทธิที่จะได้รับโอนที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามสัญญาและไม่ได้รับเงิน
ที่ตนเองชำระไปคืน จึงมีเหตุผลให้รับฟังเป็นความจริง การที่ผู้ถูกกล่าวหายังคงเบิกความยืนยันว่า
ได้รับเงินมาประมาณ ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งขัดแย้งกับที่ผู้คัดค้านที่ ๓ เบิกความว่าได้รับเงินจากนาง
อุไรเป็นจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ประกอบกับสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง ซึ่งจัดทำ
ตั้งแต่วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ และมีการจ่ายเงินแล้วถึง ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในสัญญาระบุให้รับเงิน
มัดจำกรณีผิดสัญญาเป็นเงินเพียง ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ผู้ถูกกล่าวหากลับไม่ใช่สิทธิบอกเลิกสัญญา

เพื่อรับมัดจำ ทั้งไม่ปรากฏว่านางอุไรใช้สิทธิเรียกร้องให้คืนเงินส่วนที่เกินจากจำนวนที่ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิริบตามสัญญาซึ่งนับว่าเป็นเงินจำนวนมากด้วยแล้ว ก็ยังสนับสนุนคำให้การของนางอุไรที่ว่า ไม่ได้ชำระเงินให้ผู้ถูกกล่าวหาให้มีน้ำหนักรับฟัง ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงิน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามสัญญาจะซื้อจะขายดังกล่าว ดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า นายอลงกรณ์ แซ่หวัง ได้ว่าจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ ตามสัญญาจ้างทำของ ฉบับลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ จริงหรือไม่ ข้อนี้ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า แม้นายอลงกรณ์จะเป็นเพียงผู้ถือหุ้นของบริษัท ก็สามารถทำสัญญาว่าจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ ได้ หากนายอลงกรณ์เป็นเจ้าของงาน หรือเป็นผู้ติดต่องาน และงานตามสัญญาจ้างเป็นงานส่วนตัวของนายอลงกรณ์ ผู้คัดค้านที่ ๓ ย่อมสามารถรับจ้างและตกลงทำสัญญาจ้างได้ ทั้งนางอุไรได้ให้การและเบิกความว่า บริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ได้เรียกเก็บเงินค่าจ้างสำหรับ ๒ โครงการ ประมาณ ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท แสดงว่ามีการทำสัญญาจ้างกันจริง จึงเป็นเงินรายได้ของผู้คัดค้านที่ ๓ ที่ผู้ถูกกล่าวหาจะนำไปแสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินได้ มิใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกตินั้น เห็นว่า สัญญาจ้างทำของเอกสารหมายเลข ร.๔๙ เป็นการทำสัญญาต่างตอบแทนซึ่งตกลงว่าจ้างเป็นเงินจำนวนมากถึง ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท และมีจำนวนห้องที่ต้องรับทำเกือบ ๘๐๐ ห้อง แต่กลับขาดสาระสำคัญของสัญญา ในเรื่องผลสำเร็จของงานว่าเมื่อใด ระยะเวลาการส่งมอบงานเมื่อใด ไม่มีการตกลงเรื่องเครื่องมือที่ใช้ในการทำงาน ไม่มีการระบุความรับผิดชอบเมื่อเกิดความชำรุดบกพร่อง ความรับผิดชอบเมื่อผู้รับจ้างทำงานล่าช้า และสิทธิในการเลิกสัญญา สำหรับการเลือกผู้รับจ้าง

ผู้คัดค้านที่ ๓ นำสืบว่า ก่อนตกลงทำสัญญากับนายอลงกรณ์ เพิ่งเข้าร่วมหุ้นกับบุคคลอื่นทำบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด เพื่อผลิตชุดประตุน้ำต่าง ตู้เสื้อผ้า ประตูห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี. แสดงว่าผู้คัดค้านที่ ๓ ยังไม่มีประสบการณ์ในการทำงานในด้านนี้มาก่อน นายอลงกรณ์ก็ให้การและเบิกความอ้างว่า ไม่รู้จักผู้คัดค้านที่ ๓ มาก่อน ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้เข้ามาพบและเสนองานให้ แต่ผู้คัดค้านที่ ๓ กลับอ้างว่า สนับสนุนกับนายอลงกรณ์เป็นอย่างดี การที่นายอลงกรณ์ตัดสินใจเลือกให้ผู้คัดค้านที่ ๓ ทำงานให้ จึงเป็นการยอมรับความเสี่ยงในการทำงาน แม้นายอลงกรณ์อ้างว่าผู้คัดค้านที่ ๓ ให้คำมั่นว่าจะทำงาน ให้เสร็จภายใน ๒ เดือน โดยผู้คัดค้านที่ ๓ เคยพาลูกน้องของนายอลงกรณ์ไปดูโรงงาน ลูกน้องกลับมา บอกว่า โรงงานมีคนงานประมาณ ๔๐ ถึง ๕๐ คน และเห็นห้องตัวอย่าง นายอลงกรณ์จึงเชื่อในคำมั่น ของผู้คัดค้านที่ ๓ นั้น แต่ก็ขัดกับที่ผู้คัดค้านที่ ๓ เบิกความว่า ไม่เคยพาคนงานของนายอลงกรณ์ไปดู โรงงาน และโรงงานเป็นโรงงานเล็ก ๆ ใช้เงินลงทุนไม่มาก คนงานก็มีประมาณ ๑๐ คน นอกจากนี้ นายอลงกรณ์เป็นผู้ถือหุ้นในบริษัท จอมเทียน ฮอลิเดย์ จำกัด ซึ่งเป็นเจ้าของโครงการจอมเทียน ฮอลิเดย์ และถือหุ้นในบริษัท เอ็น เอ อีสเทิร์น เซอร์วิส จำกัด ซึ่งเป็นเจ้าของโครงการบุติก ซิตี้ และเป็นกิจการในครอบครัว แต่นายอลงกรณ์ไม่ได้เป็นกรรมการผู้มีอำนาจลงนามทั้ง 2 บริษัท ก็น่าที่จะให้กรรมการผู้มีอำนาจเป็นผู้ทำสัญญา ไม่มีเหตุสมควรประการใดต้องทำสัญญาในนามตนเอง จ่ายเงินค่าจ้างด้วยตนเอง อันจะทำให้ต้องรับผิดชอบส่วนตัว ส่วนผู้คัดค้านที่ ๓ อ้างว่า ที่ตนทำ สัญญาในนามส่วนตัว เพราะขณะนั้นไม่แน่ใจว่าบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด จดทะเบียนเป็น นิติบุคคลแล้วหรือไม่ จึงต้องรับงานให้ รับเงินค่าจ้างเพื่อส่งต่อ รวมถึงติดตามงานจากบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ซึ่งเป็นเรื่องยุ่งยาก นั้น นางอุไรให้การและเบิกความว่า บริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด

มีนางอุไร นายกิตติภูมิ นิกขไพบูลย์ หรือนางเกศกมล จันทรช่อม เป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัท ผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นผู้ถือหุ้น ไม่เคยลงนามในสัญญาจ้างงานแทนบริษัทแต่อย่างใด ผู้คัดค้านที่ ๓ ไม่เคยนำคนงาน เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์ของบริษัทไปรับจ้างทำงานส่วนตัวแต่อย่างใด บริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสัญญาจ้างทำของฉบับนี้ ในส่วนการชำระเงินค่าจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ อ้างว่า ค่ามัดจำ ๘,๑๐๐,๐๙๖ บาท ผู้คัดค้านที่ ๓ เก็บไว้ และค่าางวดงานที่เหลือพนักงานบริษัทจะโทรศัพท์แจ้งผู้คัดค้านที่ ๓ เพื่อติดต่อให้นายอลงกรณ์ชำระเงิน ซึ่ง นายอลงกรณ์ก็จะจ่ายเงินค่าจ้างเป็น “เงินสด ” ทุกครั้ง บางครั้งผู้ถูกกล่าวหาและบุคคลอื่นก็ไปรับเงิน แต่จำไม่ได้ว่ามีใครบ้าง หากผู้ถูกกล่าวหาไปรับเงิน ก็จะนำเงินสดเข้าฝากธนาคาร และหลังจากนั้นจะถอนเงินออกมาเพื่อมอบให้บริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ต่อไป เงินจากสัญญาจ้างทำของ รวม ๒๗,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษดังกล่าว จึงเป็นเงินของบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ไม่ใช่เงินรายได้จากการรับจ้างของผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นส่วนตัว นั้น ก็แตกต่างจากที่นายอลงกรณ์ให้การว่า นายอลงกรณ์ ได้จ่ายเงินค่ามัดจำเป็นเช็คหลายฉบับ แต่ทั้งผู้คัดค้านที่ ๓ และนายอลงกรณ์ต่างไม่ปรากฏหลักฐานการตรวจรับงาน การส่งมอบงาน หลักฐานใบเสร็จรับเงิน และไม่มีฝ่ายใดแน่ใจว่ามีการออกใบเสร็จรับเงินกันหรือไม่ ทั้งที่เป็นเรื่องสำคัญ นอกจากนี้ในงบการเงินของบริษัททั้งสองฝ่ายทั้งบริษัทพัทยาโมเดิร์น จำกัด บริษัท จอมเทียน ฮอลิเดย์ จำกัด บริษัท เอ็น เอ อีสเทิร์น เซอร์วิส จำกัด นายอลงกรณ์ให้การและเบิกความว่า ไม่แน่ใจว่ารายการค่าใช้จ่ายของบริษัทที่ปรากฏในงบกำไรขาดทุนมีการบันทึก รายการจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ ตามสัญญาจ้างทำของ รวม ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท ดังกล่าว รวมอยู่หรือไม่ ทั้งที่เป็นรายจ่ายจำนวนไม่น้อยของบริษัท เมื่อผู้คัดค้านที่ ๓ และนายอลงกรณ์ต่างไม่สามารถแสดง

ให้เห็นว่า เมื่อมีการปฏิบัติตามสัญญาจ้างทำของแล้วเสร็จ เหตุใดจึงไม่ปรากฏรายรับรายจ่ายของนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องจำนวน ๒๗,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษเลย กรณีตามที่วินิจฉัยมาทั้งหมด จึงเป็นพิรุธไม่น่าเชื่อว่ามีในการทำสัญญาจ้างทำของซึ่งมีมูลค่าของงานจำนวนดังกล่าวจริง ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่า นายอลงกรณ์ได้ว่าจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ ตามสัญญาจ้างทำของ ฉบับลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ ดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้น ผิดปกติหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง นำเอาข้อเท็จจริงในชั้นไต่สวนของคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน กับคำเบิกความของพยานต่าง ๆ มากกล่าวอ้างว่าไม่สามารถรับฟังได้นั้น เป็นการนำเอาเหตุผลส่วนตัวของพยานและความสัมพันธ์ระหว่างพยานกับผู้ถูกกล่าวหา มาใช้เหตุผลอันควรเชื่อได้ว่าการยืมเงินจากบุคคลที่รู้จักและการนำเงินเข้าบัญชีต่าง ๆ ของผู้ถูกกล่าวหาต้องจดจำให้ได้ว่ามีเงินมาจากที่ใดจำนวนเท่าใด ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้เบิกความไว้ชัดแจ้งแล้วว่าเป็นระยะเวลานานแล้ว ประกอบกับไม่ได้รับเงินทั้งหมดไว้ด้วยตัวเอง ทำให้ไม่สามารถจดจำได้ ชอบที่ศาลจะรับฟังไม่ใช่หาเหตุผลสนับสนุนว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงินมาไม่ถูกต้องและไม่ชอบด้วยกฎหมาย นอกจากนี้ผู้ถูกกล่าวหาเบิกความชัดแจ้งแล้วว่าผู้ถูกกล่าวหาใช้เงินจำนวนมากเข้าบัญชีธนาคารเพื่อการหมุนเวียนทำธุรกิจและการลงทุน ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องนำเงินที่มีอยู่จริงไม่ก็ล้าน หมุนเวียนเดินบัญชีไปมาเพื่อความสะดวกในการกู้ยืมเงิน

กับสถาบันการเงิน หาใช้เงินรายได้ที่แท้จริงไม่ และยังมีเงินยืมของบุคคลต่าง ๆ เพื่อเดินบัญชีให้ดูดี เงินจำนวนดังกล่าวจึงไม่อาจนำมาคำนวณเป็นรายได้ ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเสียประโยชน์และไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงในชั้นไต่สวนของคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน และหนี้สิน กับเบิกความตอบศาลว่า ผู้จัดการสาขาธนาคารซึ่งเป็นคนรู้จักกันขอให้ช่วยสนับสนุนเพื่อสร้างผลงาน ผู้ถูกกล่าวหาจึงยืมเงินจากนางสาวคันสนีย์ สนินทวล ซึ่งเป็นหลานของผู้ถูกกล่าวหา นำฝากเข้าบัญชีดังกล่าว ซึ่งจำนวนเงินฝากด้วยเช็คสูงถึง ๔,๒๑๗,๖๒๑.๖๔ บาท และผู้ถูกกล่าวหาเอง ก็ได้เบิกความอธิบายว่า เหตุใดเมื่อครบกำหนดฝากประจำแล้วจึงไม่ต้องคืนแก่นางสาวคันสนีย์ แต่ผู้ถูกกล่าวหากลับโอนเงินไปเข้าบัญชีธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๐๑๐๒๕๑๐๐๑๖๓๓๘ ของผู้ถูกกล่าวหาเอง วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗ จำนวน ๔,๒๑๗,๖๒๑.๖๔ บาท และวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๗ จำนวน ๗๘๒,๓๗๙ บาท แล้วถอนเงินไปเก็บรักษาไว้ที่บ้านของตนเองโดยอ้างว่าเพื่อจะนำไปชำระหนี้กู้ยืมเงินแก่นักธนาคาร เมื่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้พิจารณาพฤติการณ์ดังกล่าวแล้วเห็นว่าเป็นการจัดการทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ส่วนตนในลักษณะเป็นเงินของผู้ถูกกล่าวหาเอง โดยไม่ปรากฏว่านางสาวคันสนีย์ได้ทักท้วงหรือโต้แย้งการกระทำของผู้ถูกกล่าวหา ทั้งผู้ถูกกล่าวหาไม่นำนางสาวคันสนีย์มาให้ศาลไต่สวนเพื่อให้ได้ความจริง การที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าเงินฝากนี้เป็นของนางสาวคันสนีย์จึงเป็นพินิจและไม่น่าเชื่อถือ ซึ่งเห็นได้ว่าศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหาได้นำเอาเหตุผลส่วนตัวของพยานและความสัมพันธ์ระหว่างพยานกับผู้ถูกกล่าวหามาวินิจฉัยดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างในอุทธรณ์ไม่ในส่วนการฝากเงินสดจำนวน ๗๘๒,๓๗๙ บาท นั้น หากเงินนี้เป็นจำนวนเดียวกันกับผู้ถูกกล่าวหาอ้างใน

อุทธรณ์ว่า เป็นเงินที่ใช้ในการหมุนเวียนไปมาเพื่อการทำธุรกิจและการลงทุน และเพื่อความสะดวกในการกู้เงินธนาคาร ไม่ใช่เงินรายได้จริงที่จะนำมาคำนวณเป็นรายได้แล้ว ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งมีภาระการพิสูจน์ก็ต้องนำสืบข้อเท็จจริงดังกล่าวต่อศาลเพื่อไต่สวนคำนวณหารายได้จำนวนที่แท้จริง และพิสูจน์ต่อศาลให้ได้ความจริงว่าผู้ถูกกล่าวหาที่มีรายได้จากที่ดินหรือจากธุรกรรมใดอันเชื่อมโยงให้เห็นว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยสุจริตตามสมควร และไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนผิดปกติ ลำพังตัวผู้ถูกกล่าวหาเบิกความกล่าวอ้างดังกล่าว โดยไม่มีพยานหลักฐานอื่นสนับสนุน ย่อมไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหายืมเงินจากนางสาวคันสนีย์เพื่อนำมาฝากบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหาจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท เงินฝากธนาคารดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้คัดค้านที่ ๑ มีว่า ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนมูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติหรือไม่ ผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์ว่า พยานหลักฐานตามทางไต่สวนฟังได้แล้วว่าผู้คัดค้านที่ ๓ นำเงินที่ได้รับจากการกู้ยืมจากนายสมบัติจำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท มาชำระค่าที่ดินในส่วนของผู้คัดค้านที่ ๓ ให้แก่นายจุฑาธุช จงเสถียร เจ้าของที่ดินเดิม เงินดังกล่าวจึงเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้มาโดยสุจริต ที่ดินเฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๓ จึงไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ และเมื่อผู้คัดค้านที่ ๑ มีชื่อเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในโฉนดที่ดินเลขที่ ๗๔๔๙ ดังกล่าว ผู้คัดค้านที่ ๑ ย่อมได้รับประโยชน์จากข้อสันนิษฐานของกฎหมายว่าเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินดังกล่าวเฉพาะส่วน ที่ดิน

ดังกล่าวจึงไม่ใช่ทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๓ นั้น เห็นว่า แม้ผู้คัดค้านที่ ๑ จะมีชื่อถือกรรมสิทธิ์ในที่ดิน โฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ เฉพาะส่วนซึ่งตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๗๓ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบุคคลผู้มีชื่อในทะเบียนนั้นเป็นผู้มีสิทธิครอบครองก็ตาม แต่กรณีตามคำร้อง เป็นกรณีที่ผู้ร้องขอให้ทรัพย์สินที่เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติหรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลมีอำนาจรับฟังและเชื่อมโยงข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด รวมถึงไต่สวนและแสวงหาพยานหลักฐานเพิ่มเติมเพื่อให้ทราบความเป็นมาของทรัพย์สิน ผู้เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่แท้จริง และทรัพย์สินนั้นเป็นของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้คัดค้านที่ ๓ ในฐานะคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหาที่ได้มาเกินกว่าฐานะหรือไม่ และเมื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ อ้างว่านำเงินที่ได้จากการกู้ยืมนายสมบัติไปชำระค่าที่ดิน จึงไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ผู้คัดค้านที่ ๑ ผู้ถูกกล่าวหา และผู้คัดค้านที่ ๓ จึงต้องนำพยานหลักฐานเข้าไต่สวนเพื่อพิสูจน์ให้ได้ความจริงว่า ทรัพย์สินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยสุจริตตามสมควรและไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ซึ่งในส่วนนี้ แม้จะได้ความจากนายจุฑาธุช พยานผู้ร้องเบิกความว่า ในช่วงเช้าของวันซื้อขายและจดทะเบียนโอนที่ดินดังกล่าวให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ นายสมบัติ และนางนภา ผู้คัดค้านที่ ๓ มาพบพยานที่สำนักงานที่ดินและบอกพยานว่ามีเงินไม่พอ ต้องไปยืมเงินจากพี่สาวและพี่เขย ต่อมาในช่วงบ่าย ผู้คัดค้านที่ ๓ จึงนำเงินจำนวน ๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท มามอบให้แก่พยานเพื่อชำระค่าที่ดิน แต่จะชำระเป็นเงินสดหรือเช็คเชียร์เช็ค พยานจำไม่ได้ แต่ข้อเท็จจริงในส่วนนี้ก็เป็นเพียงข้อเท็จจริงที่นายจุฑาธุชได้รับคำบอกเล่ามาจากผู้คัดค้านที่ ๓ เท่านั้น ส่วนที่นายสมบัติ พยานผู้ร้องเบิกความว่า ผู้คัดค้านที่

๓ มาชักชวนให้พยานซื้อที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ พยานจึงร่วมซื้อที่ดินด้วย และได้ตกลงแบ่งที่ดินเป็น ๓ ส่วน เป็นของผู้คัดค้านที่ ๓ นางนภา และพยาน คนละ ๑ ส่วน เป็นเงินคนละ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท พยานได้มอบเงินในส่วนของพยานและนางนภา รวม ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้รับมอบอำนาจเพื่อไปชำระแก่ผู้ขายที่ดิน ส่วนเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ นำมาจ่ายเป็นค่าที่ดินนั้น ผู้คัดค้านที่ ๓ จะนำมาจากที่ใด และจะเป็นเงินที่กู้ยืมจากพยานหรือไม่ พยานไม่ทราบ คำเบิกความของนายจุฑาธุชและนายสมบัติ จึงยังไม่เพียงพอให้รับฟังได้ว่าเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ นำมาชำระค่าที่ดินดังกล่าวเป็นเงินที่กู้ยืมมาจากนายสมบัติ ดังนั้นที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนของ ผู้คัดค้านที่ ๑ มูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ส่วนที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ขอให้คืน ที่ดินดังกล่าวให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ โดยอ้างว่านายสมบัติ บิดา ซื้อที่ดินส่วนนี้คืนมาจาก ผู้คัดค้านที่ ๓ นั้น เห็นว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ เบิกความว่า ตนมิได้อยู่ร่วมด้วยขณะมีการซื้อขายและโอน กรรมสิทธิ์ในที่ดิน รวมถึงไม่ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการซื้อขายที่ดินและการชำระราคาค่าที่ดิน เนื่องจากนายสมบัติเป็น ส่วนที่นายสมบัติ พยานผู้ร้องเบิกความว่า พยานนำเงินสดที่เก็บไว้ใช้ หมุนเวียนมาชำระเป็นค่าที่ดินให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ นั้น เมื่อนายสมบัติเป็นบิดาของผู้คัดค้านที่ ๑ และเป็นญาติกับผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ อาจเบิกความช่วยเหลือผู้คัดค้านที่ ๑ และแม้คำเบิกความ ของนายสมบัติดังกล่าวจะเจือสมกับที่ผู้คัดค้านที่ ๓ ตอบศาลถามว่า นายสมบัติชำระค่าที่ดิน ให้ผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นเงิน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท แต่คำเบิกความของผู้คัดค้านที่ ๓ ดังกล่าวก็ขัดแย้งกับ ข้อเท็จจริงที่ผู้คัดค้านที่ ๓ เคยชี้แจงไว้ในชั้นไต่สวนของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและ หนี้สินและคำเบิกความของผู้คัดค้านที่ ๓ ในตอนต้นที่ว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ โอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินให้

(อม.๔๒)

- ๒๘ -

ผู้คัดค้านที่ ๑ โดยทำสัญญาขายที่ดินเฉพาะส่วนไว้ ข้ออ้างดังกล่าวจึงไม่สมเหตุผล ไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง ข้อเท็จจริงจึงยังฟังไม่ได้ว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ ซื้อที่ดินเฉพาะส่วนจากผู้คัดค้านที่ ๓ และได้ชำระราคาค่าที่ดินให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ ดังที่อ้าง กรณีไม่มีเหตุให้ต้องคืนที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนมูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์ของผู้คัดค้านที่ ๑ ข้อนี้นี้ฟังไม่ขึ้น

จึงวินิจฉัยยืน./

นายจินดา ปันทะโชติ

(อม.๒๗)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. อธ.๗/๒๕๖๒

คดีหมายเลขแดงที่ อม. อธ.๖๓/๒๕๖๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกา

วันที่ ๑๑ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	ผู้ร้อง
	นางสาวจันทภา พิชญไศยวาท ที่ ๑	
	บริษัทบีเอ็มดับเบิลยู ลิสซิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด ที่ ๒	
	นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง ที่ ๓	ผู้คัดค้าน
	นางระพีพรรณ พงศ์เรืองรอง	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์ คัดค้านคำพิพากษาศาลฎีกา

แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๑๖ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๒

องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์

รับวันที่ ๒๔ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๓

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ มีทรัพย์สินรวม ๑๑,๗๒๒,๖๙๒.๑๓ บาท หนี้สินรวม ๙,๗๑๕,๓๕๗.๕๑ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๒,๐๐๗,๓๓๔.๖๒ บาท ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ มีทรัพย์สินรวม ๖๘,๔๓๗,๑๕๖.๗๖ บาท หนี้สินรวม ๓๖,๒๙๗,๘๒๒.๒๔ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๓๒,๑๓๙,๓๓๔.๕๒ บาท และผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่ง มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ มีทรัพย์สินรวม ๔๙,๙๕๔,๑๙๖.๙๘ บาท หนี้สินรวม ๑๙,๖๕๖,๐๐๔.๗๔ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๓๐,๒๙๘,๑๙๒.๒๔ บาท ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๗๗๙-๕๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ มีมติให้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา จากการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ปรากฏว่ามีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ในชื่อของผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘๖,๗๖๕,๗๔๓.๘๓ บาท ชื่อคู่สมรส จำนวน ๒,๑๐๐,๐๐๐ บาท และเงินที่นำมาชำระเงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท รวมมูลค่า ๙๐,๗๖๕,๗๔๓.๘๓ บาท ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงที่มาของทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นดังกล่าวโดย อ้างสัญญา ๕ ฉบับ ดังนี้ ฉบับแรก เงินกู้ยืมจากนายไชยา พงศ์เรืองรอง ตามสัญญากู้ยืมเงินลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๒ เงินกู้ยืมจากนายจั่งเชียง เฉิน ตามสัญญา กู้ยืมเงินลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๓ เงินกู้ยืมจากนายสมบัติ พิชญไวยะยาท ตามสัญญากู้ยืมเงินลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๔ สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ให้แก่นางอุไร พิชัยกำจรวุฒิ ในราคา ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท และฉบับที่ ๕ สัญญาจ้างทำของลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ ระหว่าง นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง ผู้รับจ้าง กับนายอลงกรณ์ แซ่หวัง ผู้ว่าจ้าง ตกลงรับจ้างประกอบทำชุด ประตุน้ำต่าง ตู้เสื้อผ้า ประตูห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี ในโครงการจอมเทียนฮอไลเดย์ และโครงการบุติก ซิตี จำนวนเงิน ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท วันทำสัญญารับเงินมัดจำร้อยละ ๓๐ เป็นเงิน ๘,๑๐๐,๐๙๖ บาท คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินพิจารณาแล้วเห็นว่า สัญญากู้ยืมเงินทั้ง ๓ ฉบับ ไม่มีการกู้ยืมเงินกันจริง สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างไม่มีการชำระเงินกันจริง สัญญา

จ้างทำของไม่มีการจ้างจริง และผู้ถูกกล่าวหาเพิ่มขึ้นผิดปกติรวมมูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท ตามรายการดังต่อไปนี้

(๑) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘,๙๓๕,๓๐๐ บาท

(๒) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๙๕-๐-๑๖๖๒๗-๘ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา ฝากวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๒๓๒,๗๐๐ บาท

(๓) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท

(๔) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๗๗๘-๑๖๐-๑๔๑-๕ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑๑,๘๔๒,๐๐๐ บาท

(๕) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีกระแสรายวัน เลขที่ ๗๗๘-๓๐๑-๐๑๗-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑,๐๐๘,๙๕๔ บาท

(๖) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางซื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๑ ตารางวา และที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางซื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๐ ตารางวา มูลค่ารวม ๗,๙๙๒,๐๐๐ บาท

(๗) บ้านเลขที่ ๓๔๒/๓ ซอยรัชดาภิเษก ๓๖ แขวง
จันทระ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มูลค่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๘) รถยนต์ยี่ห้อบีเอ็มดับเบิลยู รุ่น ๗๓๐LD หมายเลขเครื่องยนต์ ๓๐๒๖๘๕๕๐
หมายเลขตัวถัง MMFYG๔๔๐๔๐DZ๓๐๔๕๓ เลขทะเบียน ถ-๘๘๘๘ (ป้ายแดง) มูลค่า ๑,๘๐๕,๒๗๒ บาท
กรรมสิทธิ์ของผู้คัดค้านที่ ๒ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ครอบครอง

(๙) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชี
ออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๑-๐๓๔๓๘-๒ ชื่อบัญชี ผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๐) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วน
ของผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๑) เงินที่นำมาชำระหนี้เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน ชื่อบัญชี
นางจิราวรรณ (ชื่อเดิมของผู้ถูกกล่าวหา) และผู้คัดค้านที่ ๓ เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗
เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๙๕๔ - ๒๕/๒๕๖๑ มีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหา
ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติตามรายการทรัพย์สิน
ดังกล่าวรวมมูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท และส่งรายงานผลการตรวจสอบไปยังผู้ร้อง ขอให้ศาล
ฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่เพิ่มขึ้น

มากผิดปกติตามรายการดังกล่าว จำนวน ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท รวมทั้งดอกผลของทรัพย์สินนั้น ตกเป็นของแผ่นดิน หากไม่สามารถบังคับคดีแก่ทรัพย์สินดังกล่าวได้ไม่ว่าทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วน ขอให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาภายในอายุความสิบปี ตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๘, ๘๐, ๘๓

ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำคัดค้านและแก้ไขคำคัดค้านว่า ความเห็นของคณะกรรมการ ตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินขัดแย้งต่อพยานหลักฐาน กรณีกู้ยืมเงินจากนายไชยา พงศ์เรืองรอง เงินที่กู้ยืมเป็นเงินส่วนตัวของนายไชยา นายไชยาประกอบธุรกิจมีฐานะเพียงพอให้กู้ยืม กรณีกู้ยืมเงิน จากนายจูงเชียง เฉิน โดยมีได้ทำหลักฐานการรับเงินไม่เป็นเหตุให้การกู้ยืมเงินเสียไป แม้นายจูงเชียง ปกปิดข้อเท็จจริงต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ แต่นายจูงเชียงให้กู้ยืมเงินจริง และขณะนั้นศาล ล้มละลายกลางยังมิได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ กรณีกู้ยืมเงินจากนายสมบัติ พิชญไวยศวาท พี่เขย ผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นการช่วยเหลือกันในเครือญาติ มีหลักฐานเป็นหนังสือ พยานจดจำเหตุการณ์ที่ผ่าน มานานขาดตกไปบ้างก็ไม่เป็นเหตุให้สัญญาเป็นโมฆะ กรณีสัญญาจ้างทำของ เป็นการว่าจ้างโดยตรง ระหว่างผู้คัดค้านที่ ๓ กับนายอลงกรณ์ แซ่หวัง ส่วนกรณีสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง กับนางอุไร พิชัยกำจรวุฒิ มีการทำสัญญากันจริงตามคำให้การเดิมของนางอุไร แต่ปัจจุบันนางอุไร และผู้คัดค้านที่ ๓ มีปัญหาเกี่ยวกับการลงทุนในบริษัทพัทยา โมเดิร์น จำกัด อย่างไรก็ตาม นางอุไรให้ การรับว่ามีการทำงานให้แก่โครงการของนายอลงกรณ์จริง กรณีรถยนต์ยี่ห้อบีเอ็มดับเบิลยู ผู้ถูก

กล่าวหาทำสัญญาเช่าซื้อเมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ โดยนำเงินช่วยงานอุปสมบทผู้คัดค้านที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๕ ประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งได้รับยกเว้นภาษีและผู้ถูกกล่าวหาเก็บรักษาไว้ มารวมกับเงินกู้ยืมจากนายสมบัติอีก ๓๓๖,๔๔๘.๖๐ บาท รวมเป็นเงิน ๒,๓๓๖,๔๔๘.๖๐ บาท ไปชำระเงินดาวน์ จากนั้นผู้ถูกกล่าวหานำเงินเดือนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีอยู่ผ่อนชำระ ๓๘ งวด เป็นเงิน ๒,๓๘๓,๒๐๓.๗๔ บาท รวมเงินที่ชำระไปแล้ว ๔,๗๑๙,๖๕๒.๓๔ บาท ต่อมา คณะกรรมการ ป.ป.ช. आयัดเงินของผู้ถูกกล่าวหาจึงมิได้ผ่อนชำระอีกเลย กรณีที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๓ มูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ได้นำเงินจากการกู้ยืมไปชำระราคา จึงเป็นเงินที่มีอยู่แล้ว การที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ นำเงินบางส่วนไปชำระหนี้หรือใช้สอยไม่ ทำให้มีเงินมากขึ้น จึงมิใช่การแปรสภาพ ยักยัก โอน หรือปกปิดทรัพย์สิน ทั้งเงินเข้าบัญชีมีที่มา ชัดเจน มิได้เพิ่มขึ้นอย่างผิดปกติ คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินไม่พบหลักฐานการทุจริต แต่ได้สรุปข้อเท็จจริงโดยขัดต่อความเป็นจริงหรือไม่ใช้วิธีการที่ถูกต้อง โดยดูจากกระแสเงิน เท่านั้น ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีเงินเพิ่มขึ้นจริงตามรายงานผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๑ ยืนยันคำคัดค้านว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ มิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกรณีนี้ ผู้ถูกกล่าวหาไม่พบทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ผู้คัดค้านที่ ๑ ชื่อที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอ บ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี โดยจดทะเบียนถูกต้อง ขอให้คืนที่ดินดังกล่าวแก่ผู้คัดค้านที่ ๑

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาว่า ให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ รวมมูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท ตามรายการดังต่อไปนี้ พร้อมดอกผลที่เกิดขึ้นตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔, ๓๘ ประกอบมาตรา ๘๓

๑. เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘,๙๓๕,๓๐๐ บาท

๒. เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๙๕-๐-๑๖๖๒๗-๘ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖ (ที่ถูก ฝากวันที่) จำนวน ๒๓๒,๗๐๐ บาท

๓. เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท

๔. เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๗๗๘-๑๖๐-๑๔๑-๕ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑๑,๘๔๒,๐๐๐ บาท

๕. เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีกระแสรายวัน เลขที่ ๗๗๘-๓๐๑-๐๑๗-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑,๐๐๘,๙๕๔ บาท

๖. ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางซื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๑ ตารางวา และที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางซื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๐ ตารางวา มูลค่ารวม ๗,๙๙๒,๐๐๐ บาท

๗. บ้านเลขที่ ๓๔๒/๓ ซอยรัชดาภิเษก ๓๖ แยก ๙-๓ (ซอยเสือใหญ่อุทิศ) แขวงจันทรเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มูลค่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๘. เงินของผู้ถูกกล่าวหาจำนวนเท่าที่ชำระราคารถยนต์ยี่ห้อบีเอ็มดับเบิลยู รุ่น ๗๓๐ Ld หมายเลขเครื่องยนต์ ๓๐๒๖๘๕๕๐ หมายเลขตัวถัง MMFYG๔๔๐๔๐DZ๓๐๔๕๓ เลขทะเบียน ถ-๘๙๘๘ (ป้ายแดง) เฉพาะเงินดาวน์ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และค่าเช่าซื้อ ๑๒ งวด เป็นเงิน ๘๐๕,๒๗๒ บาท รวมจำนวน ๑,๘๐๕,๒๗๒ บาท โดยบังคับจากผู้ถูกกล่าวหา

๙. เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๑-๐๓๔๓๘-๒ ชื่อบัญชี ผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท

๑๐. ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ มูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

๑๑. เงินที่นำมาชำระหนี้เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน ชื่อ บัญชีนางจิรารรรณ (ชื่อเดิมของผู้ถูกกล่าวหา) และผู้คัดค้านที่ ๓ เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท

หากไม่อาจบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินตามคำพิพากษาข้างต้นได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วน ให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกล่าวหาได้ภายในอายุความสิบปี แต่ต้องไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๓ ให้คืนรถยนต์ปีเอ็มดับเบิลยูตามคำร้องแก่ผู้คัดค้านที่ ๒ ยกคำคัดค้านของผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๓

ผู้ถูกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์พยานหลักฐานในชั้นใต้สวนประกอบรายงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ผู้ถูกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ผู้ถูกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ มีทรัพย์สินรวม ๑๑,๗๒๒,๖๙๒.๑๓ บาท หนี้สินรวม ๙,๗๑๕,๓๕๗.๕๑ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๒,๐๐๗,๓๓๔.๖๒ บาท ต่อมาผู้ถูกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ มีทรัพย์สินรวม ๖๘,๔๓๗,๑๕๖.๗๖ บาท หนี้สินรวม ๓๖,๒๙๗,๘๒๒.๒๔ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๓๒,๑๓๙,๓๓๔.๕๒ บาท และผู้ถูกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ

ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ มีทรัพย์สินรวม ๔๙,๙๕๔,๑๙๖.๙๘ บาท หนี้สินรวม ๑๙,๖๕๖,๐๐๔.๗๔ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๓๐,๒๙๘,๑๙๒.๒๔ บาท สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือถึงผู้ถูกกล่าวหาเพื่อให้ชี้แจงข้อเท็จจริงกรณีไม่แนบสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กรณีแสดงรายละเอียดและเอกสารประกอบหนี้สินที่มีหลักฐานเป็นหนังสือไม่ครบถ้วน และกรณีทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ เงินฝากธนาคาร เงินลงทุน ที่ดิน ยานพาหนะ รวมทั้งการรับเงินจากการขายที่ดินพร้อมบ้าน เงินจากสัญญาจ้างทำของ และเงินจากบิดามารดาซึ่งผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๑๑๓๒/๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาในตำแหน่งดังกล่าว จากการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งเปรียบเทียบกับกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีรวมทั้งพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในชื่อของผู้ถูกกล่าวหา ๘๖,๗๖๕,๗๔๓.๘๓ บาท ชื่อผู้คัดค้านที่ ๓ ซึ่งเป็นคู่สมรส ๒,๑๐๐,๐๐๐ บาท และเงินที่นำมาชำระหนี้เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท รวมทั้งสิ้น ๘๘,๖๖๕,๗๔๓.๘๓ บาท จึงมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริง ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงที่มาของทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นโดยอ้าง

สัญญา ๕ ฉบับ ดังนี้ ฉบับแรก เงินกู้ยืมจากนายไชยา พงศ์เรืองรอง ตามสัญญากู้ยืมเงินลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๒ เงินกู้ยืมจากนายจั่งเซียง เฉิน ตามสัญญากู้ยืมเงิน ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๓ เงินกู้ยืมจากนายสมบัติ พิษณุไวยสวาท ตามสัญญากู้ยืมเงิน ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๔ สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ที่ผู้ถูกกล่าวหาจะขายที่ดินให้แก่นางอุไร พิชัยกำจรวุฒิ ในราคา ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท และฉบับที่ ๕ สัญญาจ้างทำของลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ ซึ่งผู้คัดค้านที่ ๓ รับจ้างนายอลงกรณ์ แสงหวัง ประกอบทำชุดประตูหน้าต่าง ตู้ เสื้อผ้า ประตูห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี ในโครงการจอมเทียนฮอติเดย์ และโครงการบูติก ซิตี เป็นเงิน ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท วันทำสัญญารับเงินมัดจำร้อยละ ๓๐ เป็นเงิน ๘,๑๐๐,๐๙๖ บาท จากการตรวจสอบไต่สวนพยานบุคคลและเอกสารแล้ว คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเห็นว่า สัญญากู้ยืมเงินทั้ง ๓ ฉบับ ไม่มีการกู้ยืมเงินกันจริง สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างไม่มีการชำระเงินกันจริง และสัญญาจ้างทำของไม่มีการจ้างจริง แต่เฉพาะเงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ที่ฝากด้วยเช็คสั่งจ่ายโดยสำนักเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ๖ ฉบับ เงินที่โอนจากบัญชีเงินฝากของนางกัลยาณี เจตียนาวัตร์ ๘ รายการ เงินที่ฝากโดยนางจุฑาทิพย์ วิลาต ๑๐๐,๐๐๐ บาท เงินที่ฝากโดยนายจิรเดช วรเพียรกุล เพื่อทำบุญ ๙ รายการ และเงินที่ฝากและถอนเพื่อทำบุญกรณีอื่นอีก ๒ รายการ ไม่ใช่

ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ส่วนเงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะ
แห่งชาติ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๙๕-๐-๑๖๖๒๗-๘ รวม ๒๑ รายการ ได้นำไปชำระหนี้เงินกู้ยืม
ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ เพื่อซื้อที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙ และ
๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางซื่อ) กรุงเทพมหานคร ดังนั้น เพื่อมิให้เป็นการซ้ำซ้อน ผู้ร้องจึง
ขอเฉพาะที่ดินให้ตกเป็นของแผ่นดิน ส่วนกรณีหุ้นสามัญบริษัทเฮาส์ ออฟ ฮาร์ท พร็อพเพอร์ตี้ ๒๐๑๒
จำกัด มูลค่า ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ชำระเงินค่าหุ้นจึงไม่ถือเป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้น
ผิดปกติ ดังนี้ คงเหลือทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ มูลค่ารวม ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔
บาท ตามรายการทรัพย์สินดังต่อไปนี้

(๑) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์
เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘,๙๓๕,๓๐๐ บาท

(๒) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ
บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๙๕-๐-๑๖๖๒๗-๘ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา ฝากวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖
จำนวน ๒๓๒,๗๐๐ บาท

(๓) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน
บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท

(๔) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีออมทรัพย์
เลขที่ ๗๗๘-๑๖๐-๑๔๑-๕ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑๑,๘๔๒,๐๐๐ บาท

(๕) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีกระแสรายวัน เลขที่ ๗๗๘-๓๐๑-๐๑๗-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑,๐๐๘,๙๕๔ บาท

(๖) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางซื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๑ ตารางวา และที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางซื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๐ ตารางวา มูลค่า ๗,๙๙๒,๐๐๐ บาท

(๗) บ้านเลขที่ ๓๔๒/๓ ซอยรัชดาภิเษก ๓๖ แยก ๙-๓ (ซอยเสือใหญ่อุทิศ) แขวงจันทรเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มูลค่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๘) รถยนต์ยี่ห้อบีเอ็มดับเบิลยู รุ่น ๗๓๐Ld หมายเลขเครื่องยนต์ ๓๐๒๖๘๕๕๐ หมายเลขตัวถัง MMFYG๔๔๐๔๐DZ๓๐๔๕๓ เลขทะเบียน ถ-๘๙๘๘ (ป้ายแดง) จำนวนเงิน ๑,๘๐๕,๒๗๒ บาท

(๙) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๑-๐๓๔๓๘-๒ ชื่อบัญชี ผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๐) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๑) เงินที่นำมาชำระหนี้เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน ชื่อ บัญชีนางจิราวรรณ (ชื่อเดิมของผู้ถูกกล่าวหา) และผู้คัดค้านที่ ๓ เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๔๖๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๐ आयัดบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๘๓๗๔-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งเป็นทรัพย์รายการที่ ๑ มียอดเงินคงเหลือ ณ วันดังกล่าว จำนวน ๑๙๐,๘๓๗ บาท ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๐ และมีคำสั่งที่ ๔๖๔/๒๕๖๐ และที่ ๔๖๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๐ आयัดที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๗๙๘๑๙ และ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอดุจจักร กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นทรัพย์รายการที่ ๖ และायัดที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งเป็นทรัพย์รายการที่ ๑๐ ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๑ โดยที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ทรัพย์รายการ ๑๑ มีชื่อนายณัฐวุฒิ พิชณุไวยศยวาท นายยุทธ์ พิชณุไวยศยวาท และผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ร่วมกัน ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๑๑

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติตามรายการทรัพย์สินดังกล่าว รวมมูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท และส่งเรื่องให้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดินเป็นคดีนี้

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการแรกมีว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์อ้างว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับการแต่งตั้งจากคณะบุคคลที่มาจากกรียัดอำนาจการปกครองประเทศ แล้วออกคำสั่งตั้งกฎเกณฑ์ใหม่ คำสั่งและกฎเกณฑ์ดังกล่าวไม่ใช่กฎหมาย ไม่อาจนำมาใช้บังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาและประชาชนทั่วไปได้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงไม่ใช่เจ้าพนักงานตามกฎหมาย ไม่มีอำนาจไต่สวน การไต่สวนคดีนี้ไม่ชอบด้วยกฎหมาย พยานเอกสารต่าง ๆ ตามรายงานผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหากรณีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติเป็นพยานหลักฐานที่ได้มาโดยมิชอบ ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้นั้น เห็นว่า คณะรักษาความสงบแห่งชาติเข้าควบคุมอำนาจการปกครองประเทศเมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และออกประกาศฉบับที่ ๑๑/๒๕๕๗ ให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นสุดลง ยกเว้นความในหมวด ๒ ต่อมาได้ออกประกาศฉบับที่ ๒๔/๒๕๕๗ ให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญอีก ๔ ฉบับ มีผลใช้บังคับต่อไป ดังนั้น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับแก่คดีนี้จึงยังมีผลใช้บังคับ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายดังกล่าวย่อมมีอำนาจไต่สวนข้อเท็จจริงตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง

และตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาตามขั้นตอนและวิธีที่กฎหมายกำหนด และให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว การไต่สวนข้อเท็จจริงจึงชอบด้วยกฎหมาย ผู้ร้องย่อมมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้ อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหยิบยกเอาความสัมพันธ์ ความสนิทสนม และทางทำมาหาได้ของบุคคลที่ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืม และการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มาพิจารณา เป็นการพิจารณานอกคำร้องหรือไม่ เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำคัดค้านว่า ทรัพย์สินตามคำร้อง ผู้ถูกกล่าวหาได้รับมาจากสัญญากู้ยืม สัญญาจ้างทำของ และสัญญาจะซื้อจะขายที่ดิน โดยผู้ร้องอ้างบุคคลซึ่งเป็นผู้ให้กู้ยืม ผู้ว่าจ้าง และผู้ขายที่ดิน มาเบิกความเป็นพยาน เช่นนี้ศาลย่อมนำข้อเท็จจริงดังกล่าวมาวินิจฉัยถึงความน่าเชื่อถือของพยานได้ ไม่เป็นการวินิจฉัยนอกคำร้อง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจากนายไชยา พงศ์เรืองรอง ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท จริงหรือไม่ โดยผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์อ้างว่า การที่นายไชยาไม่สามารถจดจำได้ว่านำเงินที่เก็บไว้จากยอดเงินจำนวนเท่าใดหรือรับมาจากที่ใดมาให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมไม่เป็นพิรุช เพราะนายไชยาและผู้ถูกกล่าวหาต่างให้การรับว่ามีการกู้ยืมเงินกันจริงและมีการทำสัญญากู้เป็นหลักฐาน แม้นายไชยาจะไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปีภาษี ๒๕๕๔ ถึงปีภาษี

๒๕๕๕ ส่วนปีภาษี ๒๕๕๖ มีรายได้เพียง ๑๒๐,๐๐๐ บาท ก็เป็นเรื่องปกติของคนทั่วไปที่จะหาทางหลีกเลี่ยงไม่เสียภาษี หาใช่นายไชยาไม่มีเงินให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมได้ไม่ นั้น เห็นว่า แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะมีสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ มาแสดงต่อศาลระบุข้อความว่า นายไชยา พงศ์เรืองรอง ให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ก็จริง แต่เมื่อพิจารณาคำเบิกความของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ รวมทั้งนายไชยาพยานของผู้ร้องแล้วต่างเบิกความอ้างว่าเงินให้กู้ยืมนี้เป็นเงินส่วนตัวของนายไชยาเอง แต่นายไชยาก็มิได้เบิกความถึงรายละเอียดของแหล่งรายได้ อันเป็นที่มาของเงินให้กู้ยืมนั้น ข้อเท็จจริงกลับปรากฏจากบัญชีเงินฝากธนาคารของนายไชยา รวม ๗ บัญชี ในช่วงเดือนสิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงเวลาทำสัญญากู้ยืมเงินมีรายการเคลื่อนไหวและยอดเงินคงเหลือแต่ละเดือนในแต่ละบัญชีเพียงเล็กน้อยไม่ถึง ๑๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมาย ร.๕๓ ถึง ร.๖๐ บ่งชี้ให้เห็นว่านายไชยาไม่น่าจะมีเงินเก็บสะสมไว้มากดังที่อ้าง ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า นายไชยามีได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปีภาษี ๒๕๕๑ ถึงปี ภาษี ๒๕๕๕ เพราะเป็นปกติที่คนทั่วไปจะหาทางหลีกเลี่ยงไม่ชำระภาษี นั้น ก็ขัดกับที่นายไชยาเบิกความตอบศาลถามเรื่องการชำระภาษีว่า นายไชยาชำระภาษีเป็นประจำ โดยฝ่ายการเงินเป็นคนดำเนินการให้ อุทธรณ์ส่วนนี้ของผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นการคาดเดาเอาเองและส่งผลเสียต่อนายไชยา ทั้งนายไชยาเป็นพี่ชายของผู้คัดค้านที่ ๓ ย่อมมีเหตุที่จะเบิกความช่วยเหลือผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ ประกอบกับข้ออ้างที่ว่าได้ส่งมอบเงินที่ให้กู้ยืมเป็นเงินสดทั้งหมดก็เป็นการง่ายแก่การกล่าวอ้าง

เพราะอยู่ในความรู้เห็นของนายไชยาและผู้ถูกกล่าวหาเอง หาได้มีพยานบุคคลอื่นมาเบิกความสนับสนุนไม่ จึงมีน้ำหนักน้อย ดังนี้ พยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่อาจพิสูจน์ได้ว่านายไชยาได้เงินสดเพียงพอที่จะให้กู้ยืมและได้ส่งมอบเงินที่กู้ยืมให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ข้อเท็จจริงจึงรับฟังไม่ได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจากนายไชยา ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวนเงิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจากนายจั่งเซียง เฉิน ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จริงหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์อ้างว่า เหตุที่นายจั่งเซียงให้การว่า ไม่สนิทสนมกับผู้ถูกกล่าวหาแต่ยังให้กู้ยืมเงินจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท นั้น ไม่ใช่เรื่องผิดปกติวิสัย เพราะบุคคลทั่วไปมักจะเบิกความต่อศาลหรือให้การต่อพนักงานสอบสวนว่าตนเองไม่สนิทสนมกับผู้ที่ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำผิด โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับการเมือง นั้น เห็นว่า จำนวนเงินที่สูงถึง ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท และไม่มีหลักประกันใด ๆ ประกอบกับทางไต่สวนไม่ปรากฏว่าทั้งสองฝ่ายรู้จักสนิทสนมกันเป็นการส่วนตัว เช่นนี้ย่อมเป็นข้อพิรุธ ที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่านายจั่งเซียงอาจต้องการคบบหาผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ เนื่องจากทั้งสองคนเป็นและเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและทำอาชีพอย่างอื่น ด้วยจึงให้ความช่วยเหลือเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีในอนาคต เป็นการคาดการณ์ของผู้ถูกกล่าวหา

โดยปราศจากพยานหลักฐานอื่นหรือพฤติการณ์อื่นใดสนับสนุน นอกจากนี้ที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ต่อไปว่า เงินที่ให้กู้ยืมอาจเป็นเงินที่นายจั่งเซียง เก็บไว้เป็นการส่วนตัว ไม่ใช่เงินของบริษัทเม่งไต้ จำกัด ซึ่งนายจั่งเซียงเป็นกรรมการผู้จัดการ จึงจำเป็นต้องปิดบังบุคคลรอบข้างโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของบริษัท เมื่อทั้งสองฝ่ายต่างยอมรับว่ามีการกู้เงินและส่งมอบเงินกันจริงก็เป็นการเพียงพอแก่การพิจารณาแล้ว นั้น เห็นว่า ในทางไต่สวนนายจั่งเซียงอ้างว่าเงินที่ให้กู้ยืมเป็นเงินของบริษัทเม่งไต้ จำกัด เตรียมไว้สำหรับการซื้อขายข้าวเปลือกกับเกษตรกรในแต่ละวัน ข้อกล่าวอ้างของผู้ถูกกล่าวหาจึงขัดกับคำเบิกความของนายจั่งเซียง อีกทั้งปรากฏว่านายจั่งเซียงเป็นผู้บริหารของบริษัทและบริษัทมีหนี้สินมากมายจนถึงขั้นถูกฟ้องล้มละลาย ย่อมเป็นการผิดวิสัยที่นายจั่งเซียงจะนำเงินของบริษัทจำนวนมากไปให้ผู้อื่นกู้ และเมื่อครบกำหนดระยะเวลาชำระหนี้คืน ก็ไม่ปรากฏว่านายจั่งเซียงได้เร่งรัดติดตามทวงถาม จึงไม่น่าเชื่อว่านายจั่งเซียงจะนำเงินไปให้ผู้เช่นนั้น ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจากนายจั่งเซียงตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวนเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจากนายสมบัติ พิษณุไวยศยวาท ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท จริงหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์อ้างว่า นายสมบัติเป็นพี่ชายของผู้คัดค้านที่ ๓ ให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินเพื่อช่วยเหลือกันในเครือญาติโดยทำสัญญากู้ยืมเงินเป็นหลักฐานและมีการมอบ

เงินที่กู้ยืมให้แก่นักจริง การที่ผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๓ และนายสมบัติ จดจำรายละเอียดเกี่ยวกับการรับเงินผิดพลาตคลาดเคลื่อนไปบ้างก็เป็นเรื่องธรรมดา นอกจากนี้ผู้คัดค้านที่ ๓ เคยขอยืมเงินจากนายสมบัติหลายครั้ง ทุกครั้งไม่ได้ทำสัญญากู้ยืมเพราะความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ส่วนผู้ถูกกล่าวหาไม่ใช่ญาติโดยตรงจึงต้องทำสัญญาต่อกันไว้ จึงหาข้อพิรุธไม่ นั้น เห็นว่า ในชั้นไต่สวนของคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่าในวันทำสัญญาผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงินกู้มาเพียงบางส่วนจำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นผู้รับเงินสดจำนวนดังกล่าวแทน เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาอยู่ระหว่างเดินทางกลับจากต่างประเทศ ส่วนที่เหลือจำไม่ได้ว่าใครเป็นผู้รับเงินกู้แทนอีก ๓ ครั้ง และรับที่ใด แต่ผู้คัดค้านที่ ๓ ชี้แจงต่อคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินว่า จำไม่ได้ว่าเงินกู้ส่วนที่เหลือได้ให้ผู้ให้กู้โอนเงินเข้าบัญชีของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาไปรับเงินเอง ส่วนนายสมบัติชี้แจงว่าผู้ถูกกล่าวหาไปรับเงินที่บ้านนายสมบัติทุกครั้ง การกู้ยืมเงินดังกล่าวมีจำนวนเงินสูง วันเวลาที่มีการรับมอบเงินกู้เป็นสาระสำคัญของการกู้ยืมเงินและมีผลทำให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องเป็นหนี้ ผู้ถูกกล่าวหาและนายสมบัติน่าจะจำได้ตรงกัน แต่ผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๓ และนายสมบัติต่างเบิกความและชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินแตกต่างกันในสาระสำคัญเกี่ยวกับจำนวนเงินกู้ที่ส่งมอบแต่ละคราว และสถานที่ส่งมอบเงิน นับเป็นข้อพิรุธ ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินนายสมบัติ ตามสัญญากู้ยืม

เงินฉบับลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงินจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากนางอุไร พิชัยกำจรวุฒิ ตามสัญญาจะซื้อจะขายฉบับลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาตกลงจะขายที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๑ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร กรุงเทพมหานคร พร้อมสิ่งปลูกสร้าง ในราคา ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท จริงหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์อ้างว่า คำเบิกความของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ เกี่ยวกับจำนวนเงินที่ได้รับจากนางอุไรไม่ขัดแย้งกัน การที่นางอุไรให้การต่อพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน และเบิกความต่อศาลกลับคำให้การเดิมที่เคยให้ไว้ครั้งแรกว่าไม่เคยชำระเงินตามสัญญาจะซื้อจะขายจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาทแก่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเพราะมีสาเหตุโกรธเคืองและขัดผลประโยชน์กับผู้ถูกกล่าวหาในกิจการของบริษัทพัทยา โมเดิร์น จำกัด นั้น เห็นว่า แม้นางอุไรให้การต่อพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ ว่านางอุไรตกลงจะซื้อจะขายที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๑ พร้อมสิ่งปลูกสร้าง ตามสัญญาจะซื้อจะขาย ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ในราคา ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท จริง และได้ชำระเงินไปแล้วประมาณ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่หลังจากนั้นนางอุไรให้การต่อพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ให้การต่อคณะกรรมการ

ตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินในวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๐ และเบิกความต่อศาลกลับคำให้การในครั้งแรกว่า นางอุไรไม่มีเจตนาที่จะซื้อจะขายที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ตามสัญญาจะซื้อจะขาย ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นลูกค้าประจำที่ร้านอาหารของนางอุไร ได้มาพูดขอร้องว่าจะขอใ้ชื่อนางอุไรเป็นผู้รับโอนบ้านและที่ดินดังกล่าว แล้วนำเอกสารมาให้นางอุไรลงลายมือชื่อที่บ้านโดยไม่ได้แจ้งให้ทราบล่วงหน้า แจ้งเพียงว่าเป็นเอกสารเกี่ยวกับบ้านที่จะโอนให้เป็นชื่อนางอุไรตามที่เคยได้พูดคุยกันไว้ นางอุไรเห็นว่าการลงลายมือชื่อในสัญญาดังกล่าวเป็นการช่วยเหลือผู้ถูกกล่าวหา แต่หลังจากนั้นเมื่อนางอุไรได้ขอหลักฐานจากผู้ถูกกล่าวหาเพื่อยืนยันว่าเรื่องจบเรียบร้อยแล้ว ผู้ถูกกล่าวหา กลับบ่ายเบี่ยง ทำให้นางอุไรและครอบครัวรู้สึกกังวล จึงตัดสินใจให้การใหม่และเบิกความไปตามความจริง อันเป็นการให้ข้อเท็จจริงถึงที่มาที่ไปของการให้ถ้อยคำในแต่ละขั้นตอน รวมตลอดถึงเหตุผลที่มีการกลับถ้อยคำตามลำดับ ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่านางอุไรกลับคำให้การเดิมเนื่องจากมีสาเหตุโกรธเคืองและขัดผลประโยชน์จากการไม่แบ่งปันผลกำไรและสิทธิต่าง ๆ ที่ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิได้รับในหุ้นของบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ในชั้นศาลนางอุไรเบิกความยอมรับว่า นางอุไรและผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นผู้ร่วมก่อตั้งบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด และภายหลังผู้ถูกกล่าวหาได้เข้ามาถือหุ้นแทนผู้คัดค้านที่ ๓ เมื่อพิจารณาประกอบคำให้การของนางอุไรในชั้นคณะกรรมการ ป.ช.ช. ก็ได้ความเพิ่มเติมว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ ไม่เคยชำระค่าหุ้นบริษัทฯ ดังกล่าว โดยนางอุไรจะเป็นผู้ชำระให้แทนและเก็บเงินปันผลไว้ไม่มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๓ แม้การกระทำของนางอุไร

ดังกล่าวอาจเป็นการขัดผลประโยชน์ของผู้ถูกล่าวหา แต่ก็ได้ความตามที่ถูกคัดค้านที่ ๓ เบิกความว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ ลงทุนในบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ไม่มาก ประมาณ ๔ ถึง ๕ หื่น เป็นเงินเพียง ๖๐๐,๐๐๐ ถึง ๗๐๐,๐๐๐ บาท และในส่วนผลประโยชน์ประกอบกิจการนางอุไรเบิกความว่า บริษัทดังกล่าว ประกอบธุรกิจทำกรอบประตู หน้าต่าง แล้วจะนำไปติดตั้งให้แก่ลูกค้า แต่ผลประโยชน์ของบริษัทมีกำไรเพียงเล็กน้อย ซึ่งหากจะฟังว่านางอุไรได้ผลประโยชน์จากการที่ไม่แบ่งปันผลกำไรของบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ให้ผู้ถูกล่าวหา แต่นางอุไรยังได้เถียงอยู่ว่าเป็นสิทธิของตนเพราะเป็นผู้ชำระ เงินค่าหุ้นแทน และทางได้สวนก็ไม่ปรากฏว่าผลประโยชน์ที่นางอุไรได้รับมีมากกว่าการฟ้องร้องดังที่ ผู้ถูกล่าวหาอ้าง ส่วนบริษัท เฮาส์ ออฟ ฮาร์ท พร็อพเพอร์ตี้ ๒๐๑๒ จำกัด ผู้ถูกล่าวหา ก็เบิกความ ตอบทนายผู้ถูกล่าวหาถามเองว่ายังไม่มีชำระเงินค่าหุ้น และเกิดมีการทะเลาะกันก่อน จึงไม่มีการดำเนินกิจการนี้ ย่อมไม่มีผลประโยชน์อันใดที่นางอุไรจะได้รับ ซึ่งคำให้การและคำเบิกความที่กลับ คำให้การเดิมของนางอุไรนี้ หากไม่เป็นความจริงย่อมทำให้นางอุไรเสียประโยชน์ เพราะจะเสียสิทธิที่จะได้รับโอนที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามสัญญาและไม่ได้รับเงินที่ตนเองชำระไปคืน จึงมีเหตุผลให้รับฟัง เป็นความจริง นอกจากนี้ ในชั้นคณะกรรมการ ป.ช.ช. ผู้ถูกล่าวหาได้ชี้แจงตามหนังสือลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๐ ว่าผู้ถูกล่าวหาได้รับเงินจากนางอุไร จำนวน ๘,๐๖๐,๐๐๐ บาท ขัดแย้งกับบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งของผู้ถูกล่าวหา ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ที่แจ้งว่ารับเงินจากนางอุไรจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในชั้นศาลผู้ถูกล่าวหา ยังคงเบิกความยืนยันว่า

ได้รับเงินมาประมาณ ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้วนางอุไรเป็นฝ่ายผิดสัญญาจึงไม่ตั้งใจเรียกร้องเงินในส่วนนี้คืน ส่วนผู้คัดค้าน ที่ ๓ กลับเบิกความขัดแย้งกันว่าได้รับเงินจากนางอุไรเป็นจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ข้ออุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาที่ว่าผู้คัดค้านที่ ๓ รับเงินจากนางอุไรเพียงจำนวน ๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นข้อสำคัญที่จะพิสูจน์ว่ามีการรับเงินตามสัญญาจะซื้อจะขายจริง แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยชี้แจงในชั้นคณะกรรมการ ป.ช.ช. และในชั้นศาลเพื่อไต่สวนให้ได้ความจริงในข้อนี้มาแต่ต้น กลับเพิกยกขึ้นกล่าวอ้างในชั้นอุทธรณ์โดยไม่มีหลักฐานสนับสนุน จึงไม่มีเหตุผลอันควรรับฟัง เมื่อพิจารณาประกอบกับสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง ซึ่งจัดทำตั้งแต่วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ และมีการจ่ายเงินแล้วถึง ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในสัญญาระบุให้รับเงินมัดจำกรณีผิดสัญญาเป็นเงินเพียง ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ผู้ถูกกล่าวหา กลับไม่ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาเพื่อรับมัดจำ ทั้งไม่ปรากฏว่านางอุไรใช้สิทธิเรียกร้องให้คืนเงินส่วนที่เกินจากจำนวนที่ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิรับตามสัญญาซึ่งนับว่าเป็นเงินจำนวนมากด้วยแล้ว ก็ยังสนับสนุนคำให้การของนางอุไรที่ว่าไม่ได้ชำระเงินให้ผู้ถูกกล่าวหาให้มีน้ำหนักรับฟัง ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงิน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามสัญญาจะซื้อจะขายดังกล่าว นั้น อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า นายอลงกรณ์ แซ่หวัง ได้ว่าจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ ตามสัญญาจ้างทำของ ฉบับลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ หรือไม่ ข้อนี้ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์อ้างว่า งานตามสัญญาจ้างเป็นงานส่วนตัวของนายอลงกรณ์ที่ตกลงจ้างผู้คัดค้าน

ที่ ๓ ซึ่งผู้คัดค้านที่ ๓ ย่อมสามารถรับจ้างและตกลงทำสัญญาจ้างได้ ทั้งนางอุไรได้ให้การและเบิกความว่า บริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ได้เรียกเก็บเงินค่าจ้างสำหรับ ๒ โครงการ ประมาณ ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท แสดงว่ามีการทำสัญญาจ้างกันจริง จึงเป็นเงินรายได้ของผู้คัดค้านที่ ๓ ที่ผู้ถูกกล่าวหาจะนำไปแสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินได้ มิใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกตินั้น เห็นว่า สัญญาจ้างทำของเอกสารหมายเลข ร.๔๙ เป็นการทำสัญญาต่างตอบแทนระหว่างนายอลงกรณ์ ผู้ว่าจ้าง และผู้คัดค้านที่ ๓ ซึ่งเป็นผู้รับจ้าง โดยระบุว่า ผู้รับจ้างตกลงรับจ้างประกอบทำชุดประตูหน้าต่าง ตู้เสื้อผ้า ประตูห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี ในโครงการจอมเทียน ฮอติเดย์ จำนวน ๔ ตึก และโครงการบุติก ซิตี จำนวน ๒ ตึก จำนวน ๗๙๖ ห้อง ราคาห้องละ ๓๓,๙๒๐ บาท และผู้ว่าจ้างตกลงว่าจ้างเป็นเงินจำนวน ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท ซึ่งเป็นโครงการที่ใช้เงินจำนวนมาก และมีจำนวนห้องที่ต้องรับทำเกือบ ๘๐๐ ห้อง แต่กลับขาดสาระสำคัญของสัญญา อันได้แก่ ผลสำเร็จของงานว่าเมื่อใดไม่ระบุระยะเวลาการส่งมอบงานในสัญญา ไม่มีการตกลงเรื่องเครื่องมือที่ใช้ในการทำงาน ไม่มีการระบุความรับผิดชอบเมื่อเกิดความชำรุดบกพร่อง ความรับผิดชอบเมื่อผู้รับจ้างทำงานล่าช้า สิทธิในการเลิกสัญญา เป็นต้น ซึ่งเป็นข้อพิรุธ นอกจากนี้การเลือกผู้รับจ้าง ผู้คัดค้านที่ ๓ นำสืบว่า ก่อนตกลงทำสัญญากับนายอลงกรณ์ เพิ่งเข้าร่วมหุ้นกับบุคคลอื่นทำบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด เพื่อผลิตชุดประตูหน้าต่าง ตู้เสื้อผ้า ประตูห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี. แสดงว่าผู้คัดค้านที่ ๓ ยังไม่มีประสบการณ์ในการทำงาน ด้านนี้มาก่อน ส่วนนายอลงกรณ์ให้การและเบิกความอ้างว่า ไม่รู้จักผู้คัดค้านที่ ๓ มาก่อน ผู้คัดค้าน

ที่ ๓ ได้เข้ามาพบและเสนองานให้ แต่ผู้คัดค้านที่ ๓ กลับอ้างว่าสนิทสนมกับนายอลงกรณ์เป็นอย่างดี ทั้งการงานดังกล่าวไม่ได้กำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จไว้ ที่นายอลงกรณ์อ้างว่าผู้คัดค้านที่ ๓ ให้ คำมั่นว่าจะทำงานให้เสร็จภายใน ๒ เดือน และผู้คัดค้านที่ ๓ พาลูกน้องของนายอลงกรณ์ไปดูโรงงาน ลูกน้องกลับมาบอกว่า โรงงานมีคนงานประมาณ ๔๐ ถึง ๕๐ คน และเห็นห้องตัวอย่าง นายอลงกรณ์ จึงเชื่อในคำมั่นของผู้คัดค้านที่ ๓ นั้น ชัดกับที่ผู้คัดค้านที่ ๓ เบิกความว่า ไม่เคยพาคนงานของนาย อลงกรณ์ไปดูโรงงาน และโรงงานเป็นโรงงานเล็ก ๆ ใช้เงินลงทุนไม่มาก คนงานก็มีประมาณ ๑๐ คน จึงเป็นข้อพิรุธ เนื่องจากการประกอบธุรกิจโรงแรมย่อมต้องการผลกำไรจากการเปิดกิจการ และมี นักท่องเที่ยวมาใช้บริการ หากผู้คัดค้านที่ ๓ ไม่อาจดำเนินงานให้แล้วเสร็จ หรือมีความชำรุดบกพร่อง จากการรับจ้างก็จะมีผลต่อผลประโยชน์ในการกิจการของนายอลงกรณ์ได้ นอกจากนี้ตามสัญญาจ้าง ทำของ ผู้คัดค้านที่ ๓ และนายอลงกรณ์ต่างเป็นผู้ว่าจ้างและผู้รับจ้างในนามตนเอง โดยนายอลงกรณ์ ถือหุ้นในบริษัท จอมเทียน ฮอติเคย์ จำกัด ซึ่งเป็นเจ้าของโครงการจอมเทียน ฮอติเคย์ และถือ หุ้นในบริษัท เอ็น เอ อีสเทิร์น เซอร์วิส จำกัด ซึ่งเป็นเจ้าของโครงการบูติก ซิตี้และเป็นกิจการใน ครอบครัว แต่นายอลงกรณ์ไม่ได้เป็นกรรมการผู้มีอำนาจลงนามทั้ง 2 บริษัท เหตุใดนายอลงกรณ์ จึงทำสัญญาในนามส่วนตัว ไม่ทำสัญญาในนามนิติบุคคล หากตนเป็นเพียงผู้ถือหุ้น มิใช่กรรมการผู้มี อำนาจกระทำการแทน ก็น่าที่จะให้กรรมการผู้มีอำนาจเป็นผู้ทำสัญญา ไม่มีเหตุที่จะต้องทำสัญญาใน

นามตนเอง จ่ายเงินค่าจ้างด้วยตนเอง และอาจต้องต้องรับผิดชอบด้วยตนเอง แต่หากตกลงว่าจ้างในนามนิติบุคคล ความรับผิดชอบในการผิดนัดไม่ชำระค่าจ้างจะเป็นของนิติบุคคล กรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบเป็นการส่วนตัว จึงน่าจะสงสัยว่านายอลงกรณ์เป็นเจ้าของกิจการโรงแรมทั้งสองแห่งจริงตามที่กล่าวอ้างหรือไม่ นอกจากนี้ผู้คัดค้านที่ ๓ อ้างว่า ที่ทำสัญญาในนามส่วนตัว เพราะขณะนั้นไม่แน่ใจว่าบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลแล้วหรือไม่ จึงต้องรับงานให้รับเงินค่าจ้างเพื่อส่งต่อ รวมถึงติดตามงานจากบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ซึ่งเป็นเรื่องยุ่งยาก ทั้งที่หากผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นกรรมการผู้มีอำนาจจริง ก็น่าที่จะทำสัญญาในฐานะกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลได้ ประกอบกับนางอุไรให้การและเบิกความว่า บริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด มีนางอุไร นายกิตติภูมิ นิกขไพบูลย์ หรือนางเกศกมล จันทรช่อม เป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัท ผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นผู้ถือหุ้น ไม่เคยลงนามในสัญญาจ้างงานแทนบริษัทแต่อย่างใด หากผู้คัดค้านที่ ๓ จะรับจ้างทำงานเองในนามส่วนตัวก็ต้องนำคนงาน เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์ของบริษัทไปรับจ้างทำงานเอง ซึ่งนางอุไรในฐานะกรรมการบริษัทผู้มีอำนาจในขณะนั้นก็ต้องทราบเนื่องจากบริษัทมีพนักงานไม่มากประมาณ ๗ คน แต่ผู้คัดค้านที่ ๓ ไม่เคยนำคนงาน เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์ของบริษัทไปรับจ้างทำงานส่วนตัวแต่อย่างใด บริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสัญญาจ้างทำของฉบับดังกล่าว การทำสัญญาจ้างทำของของผู้คัดค้านที่ ๓ จึงเป็นที่น่าสนใจว่า มีความเกี่ยวข้องกับบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด จริงหรือไม่ นอกจากนี้ในส่วนการ

ชำระเงินค่าจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ ให้การและเบิกความว่า ค่ามัดจำ ๘,๑๐๐,๐๙๖ บาท ผู้คัดค้านที่ ๓ เก็บไว้ และค่าวงงานที่เหลือ พนักงานบริษัทจะโทรศัพท์แจ้งผู้คัดค้านที่ ๓ เพื่อติดต่อให้นายอลงกรณ์ ชำระเงิน โดยนายอลงกรณ์ก็จะจ่ายเงินค่าจ้างเป็นเงินสดทุกครั้ง บางครั้งผู้ถูกกล่าวหาและบุคคลอื่นก็ไปรับเงิน แต่จำไม่ได้ว่ามีใครบ้าง หากผู้ถูกกล่าวหาไปรับเงิน ก็จะนำเงินสดเข้าฝากธนาคาร และหลังจากนั้นจะถอนเงินออกมาเพื่อมอบให้บริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ต่อไป เงินจากสัญญาจ้างทำของ รวม ๒๗,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษดังกล่าว จึงเป็นเงินของบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ไม่ใช่เงินรายได้จากการรับจ้างของผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นส่วนตัว นั้น ก็แตกต่างจากที่นายอลงกรณ์ให้การว่า นายอลงกรณ์ ได้จ่ายเงินค่ามัดจำเป็นเช็คหลายฉบับ ฉบับละประมาณหลักล้านบาทขึ้นไป แต่ไม่สามารถเรียกเก็บเงินตามเช็คที่ส่งจ่ายได้ นายอลงกรณ์จึงได้นำเงินส่วนตัวจ่ายให้กับผู้คัดค้านที่ ๓ ส่วนค่าจ้างที่เหลืออีก ๑๘,๙๐๐,๐๙๖ บาท ได้ทยอยจ่ายเป็นเงินสดให้กับผู้คัดค้านที่ ๓ โดยแบ่งจ่ายเป็นงวด งวดละ ๔๐๐,๐๐๐ ถึง ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาเกรงว่าเช็คจะไม่สามารถเรียกเก็บได้ ซึ่งขณะนั้นบริษัท จอมเทียน ฮอติเคย์ จำกัด กู้เงินจากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาพัทยา ประมาณ ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อมาก่อสร้างโครงการทั้งสองแห่ง และเมื่อธนาคารโอนเงินเข้าบัญชีของบริษัทแล้ว นายอลงกรณ์ได้ถอนเงินมาเข้าบัญชีส่วนตัวของนายอลงกรณ์ จากนั้นจึงจะถอนเงินจากบัญชีส่วนตัวนำไปใช้จ่ายค่าจ้างในแต่ละงวดให้กับผู้คัดค้านที่ ๓ ด้วย แต่ทั้งผู้คัดค้านที่ ๓ และนายอลงกรณ์ต่างไม่ปรากฏหลักฐานการตรวจรับงาน การส่งมอบงาน หลักฐานใบเสร็จรับเงิน และไม่

มีฝ่ายใดแน่ใจว่ามีการออกใบเสร็จรับเงินกันหรือไม่ ทั้งที่เป็นเรื่องสำคัญ นอกจากนี้ในงบการเงินของบริษัททั้งสองฝ่ายทั้งบริษัทพทยาโมเดิร์น จำกัด บริษัท จอมเทียน ฮอติเคย์ จำกัด บริษัท เอ็น เอ อีสเทิร์น เซอร์วิส จำกัด นายอลงกรณ์ให้การและเบิกความว่า ไม่แน่ใจว่ารายการค่าใช้จ่ายของบริษัทที่ปรากฏในงบกำไรขาดทุนมีการบันทึกรายการจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ ตามสัญญาจ้างทำของ รวม ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท ดังกล่าว รวมอยู่หรือไม่ ทั้งที่เป็นรายจ่ายจำนวนไม่น้อยของบริษัท แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะอุทธรณ์ว่า บริษัท พทยา โมเดิร์น จำกัด ได้ส่งเอกสารสำเนาใบวางบิล และสำเนาใบเสร็จรับเงิน ที่ระบุว่าได้รับเงินจากนายอลงกรณ์ จำนวน ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ แสดงว่ามีการจ้างทำของกันจริงนั้น ก็เห็นว่า นางอุไรเบิกความว่า เป็นการรับงานในช่วงปี ๒๕๕๖ ถึง ๒๕๕๗ ให้โครงการจอมเทียน ฮอติเคย์ และโครงการบุติก ซิตี หลายครั้ง นางอุไรจำรายละเอียดไม่ได้ว่าเป็นครั้งใด แต่ก็เพียงรายรับของบริษัท พทยา โมเดิร์น จำกัด เพียง ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังนั้น เมื่อผู้คัดค้านที่ ๓ และนายอลงกรณ์ต่างไม่สามารถแสดงให้เห็นว่า เมื่อมีการปฏิบัติตามสัญญาจ้างทำของแล้วเสร็จ เหตุใดจึงไม่ปรากฏรายรับรายจ่ายของนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องจำนวน ๒๗,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษเลย กรณีตามที่วินิจฉัยมาทั้งหมด จึงเป็นพิรุธ ไม่น่าเชื่อว่าการทำสัญญาจ้างทำของซึ่งมีมูลค่าของงานจำนวนดังกล่าวจริง ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่า นายอลงกรณ์ได้ว่าจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ ตามสัญญาจ้างทำของฉบับลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ ดังที่อ้าง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์อ้างว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนำเอาข้อเท็จจริงในชั้นไต่สวนของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน กับคำเบิกความของพยานต่าง ๆ มากกล่าวอ้างว่าไม่สามารถรับฟังได้ เป็นการนำเอาเหตุผลส่วนตัวของพยานและความสัมพันธ์ระหว่างพยานกับผู้ถูกกล่าวหามาวินิจฉัย การยืมเงินจากบุคคลที่รู้จักและการนำเงินเข้าบัญชีต่าง ๆ ของผู้ถูกกล่าวหาไม่จำเป็นต้องจดจำให้ได้ว่าเงินมาจากที่ใด จำนวนเท่าใด ผู้ถูกกล่าวหาได้เบิกความไว้แล้วว่าเป็นระยะเวลานานมาแล้ว ประกอบกับไม่ได้รับเงินทั้งหมดไว้ด้วยตัวเอง ชอบที่ศาลจะรับฟัง นอกจากนี้ผู้ถูกกล่าวหาเบิกความแล้วว่า ผู้ถูกกล่าวหาใช้เงินจำนวนมากเข้าบัญชีธนาคารเพื่อการหมุนเวียนทำธุรกิจและการลงทุน ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องนำเงินที่มีอยู่จริงไม่กี่ล้านหมุนเวียนเดินบัญชีไปมาเพื่อความสะดวกในการกู้ยืมเงินกับสถาบันการเงิน หาใช้เงินรายได้ที่แท้จริงไม่ ทั้งยังมีเงินยืมของบุคคลต่าง ๆ เพื่อเดินบัญชีให้ดูดี เงินจำนวนดังกล่าวจึงไม่อาจนำมาคำนวณเป็นรายได้ ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเสียประโยชน์และไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงในชั้นไต่สวนของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน กับเบิกความตอบศาลว่า ผู้จัดการสาขาธนาคารซึ่งเป็นคนรู้จักกันขอให้ช่วยสนับสนุนเพื่อสร้างผลงาน ผู้ถูกกล่าวหาจึงยืมเงินจากนางสาว

คันสนีย์ สนินทวล หลานสาวนำฝากเข้าบัญชีดังกล่าว โดยจำนวนเงินฝากเป็นเช็ค ๔,๒๑๗,๖๒๑.๖๔ บาท และผู้ถูกกล่าวหาเองมิได้เบิกความอธิบายว่า เหตุใดเมื่อครบกำหนดฝากประจำแล้วจึงไม่คืนแก่นางสาวคันสนีย์ แต่กลับโอนเงินไปเข้าบัญชีธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๐๑๐๒๕๑๐๐๑๖๓๓๘ ของผู้ถูกกล่าวหาเอง เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๗ จำนวน ๔,๒๑๗,๖๒๑.๖๔ บาท และวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๗ จำนวน ๗๘๒,๓๗๙ บาท แล้วถอนเงินไปเก็บรักษาไว้ที่บ้านของตนเองโดยอ้างว่าเพื่อจะนำไปชำระหนี้กู้ยืมเงินแก่ธนาคาร เมื่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้พิจารณาพฤติการณ์ดังกล่าวแล้วเห็นว่าเป็นการจัดการทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ส่วนตนในลักษณะเป็นเงินของผู้ถูกกล่าวหาเอง โดยไม่ปรากฏว่านางสาวคันสนีย์ได้หักทวงหรือโต้แย้งการกระทำของผู้ถูกกล่าวหา ทั้งผู้ถูกกล่าวหาไม่นำนางสาวคันสนีย์มาให้ศาลไต่สวนเพื่อให้ได้ความจริง การที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าเงินฝากนี้เป็นของนางสาวคันสนีย์จึงเป็นพิรุธและไม่น่าเชื่อถือ ซึ่งเห็นได้ว่าศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหาได้นำเอาเหตุผลส่วนตัวของพยานและความสัมพันธ์ระหว่างพยานกับผู้ถูกกล่าวหามาวินิจฉัยดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างในอุทธรณ์ไม่ ในส่วนการฝากเงินสดจำนวน ๗๘๒,๓๗๙ บาท นั้น หากเงินนี้เป็นจำนวนเดียวกันกับผู้ถูกกล่าวหาอ้างในอุทธรณ์ว่า เป็นเงินที่ใช้ในการหมุนเวียนไปมาเพื่อการทำธุรกิจและการลงทุน และเพื่อความสะดวกในการกู้เงินธนาคาร ไม่ใช่เงินรายได้จริงที่จะนำมาคำนวณเป็นรายได้แล้ว ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งมีภาระการพิสูจน์ก็ต้องนำสืบข้อเท็จจริงดังกล่าวต่อศาลเพื่อไต่สวนคำนวณหารายได้จำนวนที่แท้จริง และ

พิสูจน์ต่อศาลให้ได้ความจริงว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีรายได้จากที่ดินหรือจากธุรกรรมใดอันเชื่อมโยงให้เห็นว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยสุจริตตามสมควร และไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนผิดปกติ ลำพังตัวผู้ถูกกล่าวหาเบิกความกล่าวอ้างดังกล่าว โดยไม่มีพยานหลักฐานอื่นสนับสนุน ย่อมไม่มีน้ำหนักให้รับฟังข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาขโมยเงินจากนางสาวคันสนียเพื่อนนำมาฝากบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท เงินฝากธนาคารเป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้คัดค้านที่ ๑ มีว่า ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนมูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติหรือไม่ ผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์อ้างว่า พยานหลักฐานตามทางไต่สวนฟังได้แล้วว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ นำเงินที่ได้รับจากการกู้ยืมจากนายสมบัติจำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท มาชำระค่าที่ดินในส่วนของผู้คัดค้านที่ ๓ ให้แก่นายจุฑาธุช จงเสถียร เจ้าของที่ดินเดิม เงินดังกล่าวจึงเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้มาโดยสุจริต ที่ดินเฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๓ ไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ และเมื่อผู้คัดค้านที่ ๑ มีชื่อเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในโฉนดที่ดินเลขที่ ๗๔๔๙ ดังกล่าว ผู้คัดค้านที่ ๑ ย่อมได้รับประโยชน์จากข้อสันนิษฐานของกฎหมายว่าเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินดังกล่าวเฉพาะส่วน ที่ดินดังกล่าวจึงไม่ใช่ทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๓ นั้น เห็นว่า แม้ผู้คัดค้านที่ ๑ จะมีชื่อถือกรรมสิทธิ์ในที่ดิน

โฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ เฉพาะส่วนซึ่งตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๗๓ ให้
สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบุคคลผู้มีชื่อในทะเบียนนั้นเป็นผู้มีสิทธิครอบครองก็ตาม แต่กรณีตามคำร้องเป็น
กรณีที่ผู้ร้องขอให้ทรัพย์สินที่เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติหรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติตกเป็นของ
แผ่นดินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.
๒๕๔๒ ศาลมีอำนาจรับฟังและเชื่อมโยงข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด รวมถึง
ไต่สวนและแสวงหาพยานหลักฐานเพิ่มเติมเพื่อให้ทราบความเป็นมาของทรัพย์สิน ผู้เป็นเจ้าของ
กรรมสิทธิ์ที่แท้จริง และทรัพย์สินนั้นเป็นของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้คัดค้านที่ ๓ ในฐานะคู่สมรสของ
ผู้ถูกกล่าวหาที่ได้มาเกินกว่าฐานะหรือไม่ และเมื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ อ้างว่านำเงินที่ได้
จากการกู้ยืมนายสมบัติไปชำระค่าที่ดิน จึงไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ผู้คัดค้านที่ ๑
ผู้ถูกกล่าวหา และผู้คัดค้านที่ ๓ จึงต้องนำพยานหลักฐานเข้าไต่สวนเพื่อพิสูจน์ให้ได้ความจริงว่า
ทรัพย์สินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยสุจริตตามสมควรและไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ซึ่งใน
ส่วนนี้ แม้จะได้รับความจากนายจุฑาธุช พยานผู้ร้องเบิกความว่า ในช่วงเช้าของวันซื้อขายและจด
ทะเบียนโอนที่ดินดังกล่าวให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ นายสมบัติ และนางนภา ผู้คัดค้านที่ ๓ มาพบพยานที่
สำนักงานที่ดินและบอกพยานว่ามีเงินไม่พอ ต้องไปยืมเงินจากพี่สาวและพี่เขย ต่อมาในช่วงบ่าย
ผู้คัดค้านที่ ๓ จึงนำเงินจำนวน ๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท มามอบให้แก่พยานเพื่อชำระค่าที่ดิน ส่วนจะชำระ
เป็นเงินสดหรือเช็คเชียร์เช็ค พยานจำไม่ได้ แต่ข้อเท็จจริงดังกล่าวนี้ก็เพียงพอข้อเท็จจริงที่น่า

จุฑารุชได้รับคำบอกเล่ามาจากผู้คัดค้านที่ ๓ เท่านั้น ส่วนที่นายสมบัติ พยานผู้ร้องเบิกความว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ มาชักชวนให้พยานซื้อที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ พยานจึงร่วมซื้อที่ดินด้วย และได้ตกลง แบ่งที่ดินเป็น ๓ ส่วน เป็นของผู้คัดค้านที่ ๓ นางนภา และพยาน คนละ ๑ ส่วน เป็นเงินคนละ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท พยานได้มอบเงินในส่วนของผู้คัดค้านที่ ๓ และนางนภา รวม ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ ผู้รับมอบอำนาจเพื่อไปชำระแก่ผู้ขายที่ดิน ส่วนเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ นำมาจ่ายเป็นค่าที่ดินนั้น ผู้คัดค้านที่ ๓ จะนำมาจากที่ใดและเป็นเงินที่กู้ยืมจากพยานหรือไม่ พยานไม่ทราบ คำเบิกความของ นายจุฑารุชและนายสมบัติจึงยังไม่เพียงพอให้รับฟังได้ว่าเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ นำมาชำระค่าที่ดิน ดังกล่าวเป็นเงินที่กู้ยืมมาจากนายสมบัติ ดังนั้นที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ มูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท จึงเป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้น ผิดปกติ ส่วนที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ขอให้คืนที่ดินดังกล่าวให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ โดยอ้างว่านายสมบัติบิดา ซื้อ ที่ดินส่วนนี้คืนมาจากผู้คัดค้านที่ ๓ นั้น เห็นว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ เบิกความว่า ตนมิได้อยู่ร่วมด้วยขณะมี การซื้อขายและโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดิน รวมถึงไม่ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการซื้อขายที่ดินและการ ชำระราคาที่ดินเนื่องจากนายสมบัติเป็นผู้ดำเนินการ ส่วนนายสมบัติพยานผู้ร้องเบิกความว่า พยาน นำเงินสดที่เก็บไว้ใช้หมุนเวียนมาชำระเป็นค่าที่ดินให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ นั้น เมื่อนายสมบัติเป็นบิดาของ ผู้คัดค้านที่ ๑ และเป็นญาติกับผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ อาจเบิกความช่วยเหลือ ผู้คัดค้าน ที่ ๑ และแม้คำเบิกความของนายสมบัติดังกล่าวจะเชื่อมกับที่ผู้คัดค้านที่ ๓ ตอบศาลถามว่า นาย

สมบัติชำระค่าที่ดินให้ผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นเงิน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท แต่คำเบิกความของผู้คัดค้านที่ ๓ ดังกล่าวก็ขัดแย้งกับข้อเท็จจริงที่ผู้คัดค้านที่ ๓ เคยชี้แจงไว้ในชั้นไต่สวนของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินและคำเบิกความของผู้คัดค้านที่ ๓ ในตอนต้นที่ว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ โอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินให้ผู้คัดค้านที่ ๑ โดยทำสัญญาขายที่ดินเฉพาะส่วนไว้ ข้ออ้างดังกล่าวจึงไม่สมด้วยเหตุผล ไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง ข้อเท็จจริงยังฟังไม่ได้ว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ ซื้อที่ดินเฉพาะส่วนจากผู้คัดค้านที่ ๓ และได้ชำระราคาที่ดินให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ ดังที่อ้าง กรณีไม่มีเหตุให้ต้องคืนที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนมูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์ของผู้คัดค้านที่ ๑ ข้อนี้นฟังไม่ขึ้นเช่นกัน

จึงวินิจฉัยยืน.

นางเมทินี ชโลธร

(อม. ๒๗)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม. อธ. ๗ /๒๕๖๒

คดีหมายเลขแดงที่ อม. อธ. ๗ /๒๕๖๓

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลฎีกา

วันที่ ๑๑ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	ผู้ร้อง
	นางสาวจันทภา พิชญไวยสวาท ที่ ๑	
	บริษัทบีเอ็มดับเบิลยู ลิสซิง (ประเทศไทย) จำกัด ที่ ๒	
	นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง ที่ ๓	ผู้คัดค้าน
	นางระพีพรรณ พงศ์เรืองรอง	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์คัดค้าน คำพิพากษาศาลฎีกา
แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๑๖ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๒
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับวันที่ ๒๔ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๓

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชี
รายชื่อเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณี
เข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ มีทรัพย์สินรวม ๑๑,๗๒๒,๖๙๒.๑๓ บาท หนี้สินรวม

- ๒ -

๙,๗๑๕,๓๕๗.๕๑ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๒,๐๐๗,๓๓๔.๖๒ บาท ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ มีทรัพย์สินรวม ๖๘,๔๓๗,๑๕๖.๗๖ บาท หนี้สินรวม ๓๖,๒๙๗,๘๒๒.๒๔ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๓๒,๑๓๙,๓๓๔.๕๒ บาท และผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ มีทรัพย์สินรวม ๔๙,๙๕๔,๑๙๖.๙๘ บาท หนี้สินรวม ๑๙,๖๕๖,๐๐๔.๗๔ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๓๐,๒๙๘,๑๙๒.๒๔ บาท ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๗๗๙-๕๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ มีมติให้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา จากการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินปรากฏว่ามีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ในชื่อของผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘๖,๗๖๕,๗๔๓.๘๓ บาท ชื่อคู่สมรส จำนวน ๒,๑๐๐,๐๐๐ บาท และเงินที่นำมาชำระเงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท รวมมูลค่า ๙๐,๗๖๕,๗๔๓.๘๓ บาท ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงที่มาของทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นดังกล่าวโดยอ้างสัญญา ๕ ฉบับ ดังนี้ ฉบับแรก เงินกู้ยืมจากนายไชยา พงศ์เรืองรอง ตามสัญญากู้ยืมเงินลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๒ เงินกู้ยืมจากนายจั่งเชียง เฉิน ตามสัญญากู้ยืมเงินลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๓ เงินกู้ยืมจากนายสมบัติ

- ๓ -

พิษณุไวศยวาท ตามสัญญากู้ยืมเงินลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๔ สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ให้แก่นางอุไร พิชัยกำจรวุฒิ ในราคา ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท และฉบับที่ ๕ สัญญาจ้างทำของลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ ระหว่าง นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง ผู้รับจ้าง กับนายอลงกรณ์ แสงหวั่ง ผู้ว่าจ้าง ตกลงรับจ้างประกอบทำชุด ประตูหน้าต่าง ตู้เสื้อผ้า ประตูห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี ในโครงการจอมเทียนฮอติเคย์ และโครงการบุติก ซิตี จำนวนเงิน ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท วันทำสัญญารับเงินมัดจำร้อยละ ๓๐ เป็นเงิน ๘,๑๐๐,๐๙๖ บาท คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินพิจารณาแล้วเห็นว่า สัญญากู้ยืมเงินทั้ง ๓ ฉบับไม่มีการกู้ยืมเงินกันจริง สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างไม่มีการชำระเงินกันจริง สัญญาจ้างทำของไม่มีการจ้างจริง และผู้ถูกกล่าวหาเพิ่มหนี้สินเพิ่มขึ้นผิดปกติรวมมูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท ตามรายการดังต่อไปนี้

(๑) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘,๙๓๕,๓๐๐ บาท

(๒) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๙๕-๐-๑๖๖๒๗-๘ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๒๓๒,๗๐๐ บาท

(๓) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท

(๔) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๗๗๘-๑๖๐-๑๔๑-๕ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑๑,๘๔๒,๐๐๐ บาท

- (๕) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีกระแสรายวัน เลขที่ ๗๗๘-๓๐๑-๐๑๗-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑,๐๐๘,๙๕๔ บาท
- (๖) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางชื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๑ ตารางวา และที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางชื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๐ ตารางวา มูลค่ารวม ๗,๙๙๒,๐๐๐ บาท
- (๗) บ้านเลขที่ ๓๔๒/๓ ซอยรัชดาภิเษก ๓๖ แยก ๙-๓ (ซอยเสือใหญ่อุทิศ) แขวงจันทระเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มูลค่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๘) รถยนต์ยี่ห้อบีเอ็มดับเบิลยู รุ่น ๗๓๐LD หมายเลขเครื่องยนต์ ๓๐๒๖๘๕๕๐ หมายเลขตัวถัง MMFYG๔๔๐๔๐DZ๓๐๔๕๓ เลขทะเบียน ถ-๘๙๘๘ (ป้ายแดง) มูลค่า ๑,๘๐๕,๒๗๒ บาท กรรมสิทธิ์ของผู้คัดค้านที่ ๒ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ครอบครอง
- (๙) เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๑-๐๓๔๓๘-๒ ชื่อบัญชี ผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท
- (๑๐) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท
- (๑๑) เงินที่นำมาชำระหนี้เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน ชื่อบัญชี นางจิราวรรณ (ชื่อเดิมของผู้ถูกกล่าวหา) และผู้คัดค้านที่ ๓ เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท
- คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๙๕๔-๒๕/๒๕๖๑ มีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติตามรายการทรัพย์สิน

ดังกล่าวรวมมูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท และส่งรายงานผลการตรวจสอบไปยังผู้ร้อง ขอให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่เพิ่มขึ้นมากผิดปกติตามรายการดังกล่าว จำนวน ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท รวมทั้งดอกผลของทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน หากไม่สามารถบังคับคดีแก่ทรัพย์สินดังกล่าวได้ไม่ว่าทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วนขอให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาภายในอายุความสิบปี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๘, ๘๐, ๘๓

ผู้ถูกกล่าวหาแย้งคัดค้านกับแก้ไขคัดค้านว่า ความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินขัดแย้งต่อพยานหลักฐาน กรณีกู้ยืมเงินจากนายไชยา พงศ์เรืองรอง เป็นเงินส่วนตัวของนายไชยาซึ่งไม่จำเป็นต้องนำเงินในบัญชีธนาคารเท่านั้นมาให้กู้ยืม นายไชยาประกอบธุรกิจมีฐานะเพียงพอให้กู้ยืม กรณีกู้ยืมเงินจากนายจั่งเชียง เงิน โดยมีได้ทำหลักฐานการรับเงินไม่เป็นเหตุให้การกู้ยืมเงินเสียไป แม้นายจั่งเชียง เงิน ปกปิดข้อเท็จจริงต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ แต่นายจั่งเชียง เงิน ให้กู้ยืมเงินจริง และขณะนั้นศาลล้มละลายกลางยังมิได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ กรณีกู้ยืมเงินจากนายสมบัติ พิษณุไวยศยาวาท พี่เขยผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นการช่วยเหลือกันในเครือญาติ มีหลักฐานเป็นหนังสือ พยานจดจำเหตุการณ์ที่ผ่านมานานขาดตกไปบ้างก็ไม่เป็นเหตุให้สัญญาเป็นโมฆะ กรณีสัญญาจ้างทำของ เป็นการว่าจ้างโดยตรงระหว่างผู้คัดค้านที่ ๓ กับนายอลงกรณ์ แซ่หวัง การตรวจสอบจากบริษัทจอมเทียน ฮอติเคย์ จำกัด หรือบริษัทเอ็น เอ อีสเทิร์น เซอร์วิส จำกัด ย่อมไม่พบการว่าจ้างในงบการเงิน ส่วนกรณีสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างกับนางอุไร พิชัยกำจรวุฒิ มีการทำสัญญากันจริงตามคำให้การเดิมของนางอุไร แต่ปัจจุบันนางอุไรและผู้คัดค้านที่ ๓ มีปัญหาเกี่ยวกับการลงทุนในบริษัทพัทธา โมเดิร์น จำกัด เนื่องจากนางอุไรไม่เคยแบ่ง

- ๖ -

ผลประโยชน์ให้ตามสัดส่วนของผู้ถือหุ้น และนางอุไรฉวยโอกาสบริหารบริษัทพญา โมเดิร์น จำกัด ไว้แต่เพียงฝ่ายเดียว อย่างไรก็ตาม นางอุไรให้การรับว่ามีการทำงานให้แก่โครงการของนายอลงกรณ์ จริ่ง กรณียกยนต์ยี่ห้อปีเอ็มดับเบิลยู ผู้ถูกกล่าวหาทำสัญญาเช่าซื้อเมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ โดย นำเงินช่วยงานอุปสมบทผู้คัดค้านที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๕ ประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งได้รับยกเว้นภาษีและผู้ถูกกล่าวหาเก็บรักษาไว้ มารวมกับเงินกู้ยืมจากนายสมบัติอีก ๓๓๖,๔๔๘.๖๐ บาท รวมเป็นเงิน ๒,๓๓๖,๔๔๘.๖๐ บาทไปชำระเงินดาวน์ จากนั้นผู้ถูกกล่าวหานำ เงินเดือนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีอยู่ผ่อนชำระ ๓๘ งวด เป็นเงิน ๒,๓๘๓,๒๐๓.๗๔ บาท รวมเงิน ที่ชำระไปแล้ว ๔,๗๑๙,๖๕๒.๓๔ บาท ต่อมาคณะกรรมการป.ป.ช.อายัดเงินของผู้ถูกกล่าวหาจึงมิได้ ผ่อนชำระอีกเลย กรณีที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๓ มูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ได้นำเงินจากการกู้ยืมไปชำระราคา จึงเป็นเงินที่มีอยู่แล้ว การที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ นำเงินบางส่วนไปชำระหนี้หรือใช้สอยไม่ทำให้มีเงินมากขึ้น จึงมิใช่การแปรสภาพ ยักย้าย โอน หรือ ปกปิดทรัพย์สิน ทั้งเงินเข้าบัญชีมีที่มาชัดเจน มิได้เพิ่มขึ้นอย่างผิดปกติ คณะอนุกรรมการตรวจสอบ ทรัพย์สินและหนี้สินไม่พบหลักฐานการทุจริต แต่ได้สรุปข้อเท็จจริงโดยขัดต่อความเป็นจริงหรือไม่ใช้ วิธีการที่ถูกต้องโดยมีเพียงการดูจากกระแสเงินเท่านั้นผู้ถูกกล่าวหาไม่มีเงินเพิ่มขึ้นจริงตามรายงานผล การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๑ ยืนยันคำคัดค้านว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ มิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกรณีที่ ผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ผู้คัดค้านที่ ๑ ชื่อที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอ บ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี โดยจดทะเบียนถูกต้อง ขอให้คืนที่ดินดังกล่าวแก่ผู้คัดค้านที่ ๑

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาว่า ให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ รวมมูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท ตามรายการดังต่อไปนี้ พร้อมดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔, ๓๘ ประกอบมาตรา ๘๓

๑. เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘,๙๓๕,๓๐๐ บาท

๒. เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๙๕-๐-๑๖๖๒๗-๘ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๒๓๒,๗๐๐ บาท

๓. เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท

๔. เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๗๗๘-๑๖๐-๑๔๑-๕ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑๑,๘๔๒,๐๐๐ บาท

๕. เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีกระแสรายวัน เลขที่ ๗๗๘-๓๐๑-๐๑๗-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑,๐๐๘,๙๕๔ บาท

๖. ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางซื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๑ ตารางวา และที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางซื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๐ ตารางวา มูลค่ารวม ๗,๙๙๒,๐๐๐ บาท

- ๘ -

๗. บ้านเลขที่ ๓๔๒/๓ ซอยรัชดาภิเษก ๓๖ แขวง ๙-๓ (ซอยเสือใหญ่อุทิศ) แขวง
จันทระเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มูลค่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๘. เงินของผู้ถูกกล่าวหาจำนวนเท่าที่ชำระราคารถยนต์ยี่ห้อบีเอ็มดับเบิลยู รุ่น
๗๓๐Ld หมายเลขเครื่องยนต์ ๓๐๒๖๘๕๕๐ หมายเลขตัวถัง MMFYG๔๔๐๔๐DZ๓๐๔๕๓ เลขทะเบียน
ถ-๘๙๘๘ (ป้ายแดง) เฉพาะเงินดาวน์ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และค่าเช่าซื้อ ๑๒ งวด เป็นเงิน ๘๐๕,๒๗๒
บาท รวมจำนวน ๑,๘๐๕,๒๗๒ บาท โดยบังคับจากผู้ถูกกล่าวหา

๙. เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชี
ออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๑-๐๓๔๓๘-๒ ชื่อบัญชี ผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท

๑๐. ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วน
ของผู้คัดค้านที่ ๑ มูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

๑๑. เงินที่นำมาชำระหนี้เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน ชื่อ
บัญชีนางจิราวรรณ (ชื่อเดิมของผู้ถูกกล่าวหา) และผู้คัดค้านที่ ๓ เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗
จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท

หากไม่อาจบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินตามคำพิพากษาข้างต้นได้ทั้งหมดหรือได้แต่
บางส่วน ให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ภายในอายุความสิบปี แต่ต้องไม่เกิน
มูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๓ ให้คืนรถยนต์บีเอ็มดับเบิลยูตาม
คำร้องแก่ผู้คัดค้านที่ ๒ ยกคำคัดค้านของผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๓

ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

- ๙ -

พิเคราะห์พยานหลักฐานในชั้นไต่สวนประกอบรายงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว
ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยเข้ารับตำแหน่ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔
ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ มีทรัพย์สินรวม
๑๑,๗๒๒,๖๙๒.๑๓ บาท หนี้สินรวม ๙,๗๑๕,๓๕๗.๕๑ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน
๒,๐๐๗,๓๓๔.๖๒ บาท ต่อมาผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสาร
ประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม
๒๕๕๖ มีทรัพย์สินรวม ๖๘,๔๓๗,๑๕๖.๗๖ บาท หนี้สินรวม ๓๖,๒๙๗,๘๒๒.๒๔ บาท ทรัพย์สิน
มากกว่าหนี้สิน ๓๒,๑๓๙,๓๓๔.๕๒ บาท และผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน
และเอกสารประกอบของตนและคู่สมรสต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็น
เวลาหนึ่งปี เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ มีทรัพย์สินรวม ๔๙,๙๕๔,๑๙๖.๙๘ บาท หนี้สินรวม
๑๙,๖๕๖,๐๐๔.๗๔ บาท ทรัพย์สินมากกว่าหนี้สิน ๓๐,๒๙๘,๑๙๒.๒๔ บาท สำนักงาน ป.ป.ช. มี
หนังสือถึงผู้ถูกกล่าวหาเพื่อให้ชี้แจงข้อเท็จจริงกรณีไม่แนบสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคล
ธรรมดา กรณีแสดงรายละเอียดและเอกสารประกอบหนี้สินที่มีหลักฐานเป็นหนังสือไม่ครบถ้วน และ
กรณีทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ เงินฝากธนาคาร เงินลงทุน ที่ดิน ยานพาหนะ รวมทั้ง
การรับเงินจากการขายที่ดินพร้อมบ้าน เงินจากสัญญาจ้างทำของ และเงินจากบิดามารดา ซึ่ง
ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๑๑๓๒/๒๕๕๙ แต่งตั้ง
คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและ

- ๑๐ -

ความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาในตำแหน่งดังกล่าว จากการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งเปรียบเทียบกับกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีรวมทั้งพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในชื่อของผู้ถูกกล่าวหา ๘๖,๗๖๕,๗๔๓.๘๓ บาท ชื่อผู้คัดค้านที่ ๓ ซึ่งเป็นคู่สมรส ๒,๑๐๐,๐๐๐ บาท และเงินที่นำมาชำระหนี้เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท รวมทั้งสิ้น ๙๐,๗๖๕,๗๔๓.๘๓ บาท จึงมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริง ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงที่มาของทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นโดยอ้างสัญญา ๕ ฉบับ ดังนี้ ฉบับแรก เงินกู้ยืมจากนายไชยา พงศ์เรืองรอง ตามสัญญากู้ยืมเงินลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๒ เงินกู้ยืมจากนายจั่งเชียง เฉิน ตามสัญญากู้ยืมเงินลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๓ เงินกู้ยืมจากนายสมบัติ พิษณุไวยยวาท ตามสัญญากู้ยืมเงิน ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ฉบับที่ ๔ สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ที่ผู้ถูกกล่าวหาจะขายที่ดินให้แก่นางอุไร พิชัยกำจรวุฒิ ในราคา ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท และฉบับที่ ๕ สัญญาจ้างทำของลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ ซึ่งผู้คัดค้านที่ ๓ รับจ้างนายอลงกรณ์ แซ่หวัง ประกอบทำชุดประตูหน้าต่าง ตู้เสื้อผ้า ประตูห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี ในโครงการจอมเทียนฮอติเดย์ และโครงการบุติก ซิตี เป็นเงิน ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท วันทำสัญญาได้รับเงินมัดจำร้อยละ ๓๐ เป็นเงิน ๘,๑๐๐,๐๙๖ บาท จากการตรวจสอบได้สวนพยานบุคคลและเอกสารแล้ว คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเห็นว่า สัญญากู้ยืมเงินทั้ง ๓ ฉบับ ไม่มีการกู้ยืมเงินกันจริง สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างไม่มีการชำระเงินกันจริง และ

- ๑๑ -

สัญญาจ้างทำของไม่มีการจ้างจริง แต่เฉพาะเงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ที่ฝากด้วยเช็คสั่งจ่ายโดยสำนักเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ๖ ฉบับ เงินที่โอนจากบัญชีเงินฝากของนางกัลยาณี เจตยานุวัตร ๘ รายการ เงินที่ฝากโดยนางจุฑาทิพย์ วิลาด ๑๐๐,๐๐๐ บาท เงินที่ฝากโดยนายจिरเดช วรเพียรกุล เพื่อทำบุญ ๙ รายการ และเงินที่ฝากและถอนเพื่อทำบุญกรณีอื่นอีก ๒ รายการ ไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ส่วนเงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๙๕-๐-๑๖๖๒๗-๘ รวม ๒๑ รายการ ได้นำไปชำระหนี้เงินกู้ยืมธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ เพื่อซื้อที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙ และ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอดุจจักร (บางชื่อ) กรุงเทพมหานคร ดังนั้น เพื่อมิให้เป็นภาระซ้ำซ้อน ผู้ร้องจึงขอเฉพาะที่ดินให้ตกเป็นของแผ่นดิน ส่วนกรณีหุ้นสามัญบริษัทเฮ้าส์ ออฟ ฮาร์ท พร็อพเพอร์ตี้ ๒๐๑๒ จำกัด มูลค่า ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ชำระเงินค่าหุ้นจึงไม่ถือเป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ดังนั้น คงเหลือทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ รวมมูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท ตามรายการทรัพย์สินดังต่อไปนี้

(๑) เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘,๙๓๕,๓๐๐ บาท

(๒) เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาการเคหะแห่งชาติ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๙๕-๐-๑๖๖๒๗-๘ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๒๓๒,๗๐๐ บาท

- ๑๒ -

(๓) เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท

(๔) เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๗๗๘-๑๖๐-๑๔๑-๕ ชื่อบัญชีผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑๑,๘๔๒,๐๐๐ บาท

(๕) เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีกระแสรายวัน เลขที่ ๗๗๘-๓๐๑-๐๑๗-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑,๐๐๘,๙๕๔ บาท

(๖) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางชื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๑ ตารางวา และที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางชื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๐ ตารางวา มูลค่า ๗,๙๙๒,๐๐๐ บาท

(๗) บ้านเลขที่ ๓๔๒/๓ ซอยรัชดาภิเษก ๓๖ แขวง ๙-๓ (ซอยเสือใหญ่อุทิศ) แขวงจันทระเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มูลค่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๘) รถยนต์ยี่ห้อบีเอ็มดับเบิลยู รุ่น ๗๓๐Ld หมายเลขเครื่องยนต์ ๓๐๒๖๘๕๕๐ หมายเลขตัวถัง MMFYG๔๔๐๔๐DZ๓๐๔๕๓ เลขทะเบียน ถ-๘๘๘๘ (ป้ายแดง) จำนวนเงิน ๑,๘๐๕,๒๗๒ บาท

(๙) เงินฝากในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๑-๐๓๔๓๘-๒ ชื่อบัญชี ผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๐) ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

- ๑๓ -

(๑๑) เงินที่นำมาชำระหนี้เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน ชื่อ บัญชีนางจิราวรรณ (ชื่อเดิมของผู้ถูกกล่าวหา) และผู้คัดค้านที่ ๓ เลขที่บัญชี ๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งที่ ๔๖๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๐ आयัดบัญชี เงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ชื่อ บัญชี ผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งเป็นทรัพย์รายการที่ ๑ มียอดเงินคงเหลือ ณ วันดังกล่าวจำนวน ๑๙๐,๙๓๗ บาท ตามเอกสารหมาย ร.๒๐ และมีคำสั่งที่ ๔๖๔/๒๕๖๐ และที่ ๔๖๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๐ आयัดที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙ และ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็น ทรัพย์รายการที่ ๖ และ आयัดที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะ ส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งเป็นทรัพย์รายการที่ ๑๑ ตามเอกสารหมาย ร.๒๑ โดยที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ทรัพย์รายการที่ ๑๑ มีชื่อนายณัฐวุฒิ พิชณุไวยศวาท และ ผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ร่วมกัน ตามเอกสารหมาย ร.๑๑๑

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติตามรายการทรัพย์สินดังกล่าว รวมมูลค่า ๔๒,๘๑๖,๒๒๖.๖๔ บาท และส่งเรื่องให้ผู้ร้องยื่นคำร้องเป็นคดีนี้

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการแรกมีว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่น คำร้องคดีนี้หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับการแต่งตั้งจากคณะบุคคล ที่มาจากการยึดอำนาจการปกครองประเทศ แล้วออกคำสั่งตั้งกฎเกณฑ์ใหม่ คำสั่งและกฎเกณฑ์ ดังกล่าวไม่ใช่กฎหมาย ไม่อาจนำมาใช้บังคับแก่ผู้ถูกกล่าวหาและประชาชนทั่วไปได้ คณะกรรมการ

- ๑๔ -

ป.ป.ช. จึงไม่ใช่เจ้าพนักงานตามกฎหมาย ไม่มีอำนาจไต่สวน การไต่สวนคดีนี้ไม่ชอบด้วยกฎหมาย พยานเอกสารต่าง ๆ ตามรายงานผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหากรณี ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติเป็นพยานหลักฐานที่ได้มาโดยมิชอบ ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ นั้น เห็นว่า คณะรักษาความสงบแห่งชาติเข้าควบคุมอำนาจในการปกครองประเทศเมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และออกประกาศฉบับที่ ๑๑/๒๕๕๗ ให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นสุดลง ยกเว้นความในหมวด ๒ ต่อมาได้ออกประกาศฉบับที่ ๒๔/๒๕๕๗ ให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญอีก ๔ ฉบับ มีผลใช้บังคับต่อไป ดังนั้น พระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ ใช้บังคับแก่คดีนี้จึงยังมีผลใช้บังคับ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายดังกล่าว ย่อมมีอำนาจไต่สวนข้อเท็จจริงตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ดำเนินการไต่สวน ข้อเท็จจริงและตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาตามขั้นตอนและวิธีที่กฎหมายกำหนด และให้ผู้ ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว การไต่สวน ข้อเท็จจริงจึงชอบด้วยกฎหมาย ผู้ร้องจึงมีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟัง ไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ศาลฎีกาแผนก คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหยิบยกเอาความสัมพันธ์ ความสนิทสนม และทางทำมาหา ได้ของบุคคลที่ผู้ถูกกล่าวหาเกี่ยว หรือแม้แต่การเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาามาพิจารณา เป็นการ

- ๑๕ -

พิจารณานอกคำร้องหรือไม่ เห็นว่า เมื่อผู้ถูกกล่าวหายื่นคำคัดค้านว่าทรัพย์สินตามคำร้องมิได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติและมีแหล่งที่มาโดยชอบ และนำพยานหลักฐานเข้าไต่สวนเพื่อแสดงว่าทรัพย์สินตามคำร้องมีที่มาจากสัญญากู้ยืม สัญญาจ้างทำของ และสัญญาจะซื้อจะขายที่ดิน โดยผู้ร้องอ้างบุคคลซึ่งผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าเป็นผู้ให้กู้ยืม ผู้ว่าจ้าง และผู้จะซื้อที่ดิน มาเบิกความเป็นพยาน ดังนี้ การที่ศาลฟังพยานหลักฐานในสำนวนโดยพิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ ความสนิทสนม และทางทำมาหาได้ของบุคคลที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าเป็นผู้ให้กู้ยืมเงิน รวมทั้งหลักฐานการเสียภาษีเงินได้มาพิจารณา จึงเป็นการใช้ดุลพินิจในการรับฟังพยานหลักฐานอันจักพึงชี้ให้เห็นได้ว่าทรัพย์สินนั้นเป็นของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งได้มาโดยสุจริตและมีแหล่งที่มาโดยชอบหรือไม่ หากจำกัดไว้เฉพาะข้อเท็จจริงตามคำร้องเท่านั้น จึงไม่เป็นการวินิจฉัยนอกเหตุแห่งคำร้อง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้กู้ยืมเงินจากนายไชยา พงศ์เรืองรอง ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท จริงหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ในประเด็นนี้ว่า เมื่อนายไชยาและผู้ถูกกล่าวหาต่างให้การรับว่ามีการกู้ยืมเงินกันจริงและมีการทำสัญญากู้เป็นหลักฐาน จึงฟังได้แล้วว่ามีการกู้ยืมเงินกันจริง การที่นายไชยาไม่สามารถจดจำได้ว่าตนเองเอาเงินที่เก็บไว้จากยอดเงินจำนวนเท่าใดหรือรับมาจากที่ไหนมาให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมจึงไม่เป็นพิรุณ แม้นายไชยาจะไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปีภาษี ๒๕๕๑ ถึงปีภาษี ๒๕๕๕ ส่วนปีภาษี ๒๕๕๖ มีรายได้เพียง ๑๒๐,๐๐๐ บาท ก็เป็นเรื่องปกติของคนทั่วไปที่จะหาทางหลีกเลี่ยงไม่ชำระภาษี หากนายไชยาไม่มีเงินให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมไม่ เห็นว่า แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะกล่าวอ้างว่าได้กู้ยืมเงินจากนายไชยาตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ แต่กลับได้ความว่า ในช่วงเดือนสิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงเวลา

- ๑๖ -

ทำสัญญากู้ยืมเงิน นายไชยามีรายการเคลื่อนไหวในบัญชีเงินฝากธนาคารของตนรวม ๗ บัญชี โดยมี ยอดเงินคงเหลือในแต่ละบัญชีเดือนละไม่ถึง ๑๐,๐๐๐ บาท ซึ่งบ่งชี้ให้เห็นว่านายไชยาไม่น่าจะมีเงิน เก็บสะสมไว้จำนวนมากอันจะสามารถนำเงินมาให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมได้ถึง ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามที่ ระบุไว้ในสัญญากู้ อีกทั้งนายไชยาก็มิได้เบิกความถึงรายละเอียดของแหล่งรายได้อื่นอันเป็นที่มาของ เงินที่อ้างว่านำมาให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมดังกล่าวแต่อย่างใด คงได้ความจากคำเบิกความของผู้ถูก กล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๓ และนายไชยาเพียงว่าเงินให้กู้ยืมนี้เป็นเงินส่วนตัวของนายไชยาเองและส่ง มอบเงินกู้ยืมเป็นเงินสดทั้งจำนวนเท่านั้น ซึ่งเป็นการง่ายแก่การกล่าวอ้าง ทั้งไม่มีพยานหลักฐานอื่น มานำสืบสนับสนุนอันแสดงถึงที่มาของเงินที่นำมาให้กู้ยืมและการส่งมอบเงินกู้ยืมที่อ้าง ประกอบกับ นายไชยาเป็นพี่ชายของผู้คัดค้านที่ ๓ ย่อมมีเหตุที่จะเบิกความช่วยเหลือผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ จึงมีน้ำหนักน้อยแก่การรับฟัง ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า การที่นายไชยามีได้ยื่นแบบแสดง รายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปีภาษี ๒๕๕๑ ถึงปีภาษี ๒๕๕๕ เพราะเป็นปกติที่คนทั่วไป จะหาทางหลีกเลี่ยงไม่ชำระภาษีนั้น ก็ขัดกับที่นายไชยาเบิกความตอบศาลถามเรื่องการชำระภาษีว่า นายไชยาชำระภาษีเป็นประจำ โดยฝ่ายการเงินเป็นคนดำเนินการให้ อุทธรณ์ส่วนนี้ของผู้ถูกกล่าวหา จึงฟังไม่ขึ้น ดังนี้ พยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่อาจพิสูจน์ได้ว่านายไชยามีเงินสดเพียงพอที่จะให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมและได้ส่งมอบเงินตามที่ระบุไว้ในสัญญากู้ยืมให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาแล้วจริง ข้อเท็จจริงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจากนายไชยา ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวนเงิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ ฟังไม่ขึ้น

- ๑๗ -

ปัญหาตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจาก นายจูงเชียง เฉิน ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จริงหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า แม้นายจูงเชียงจะให้การว่าไม่ได้สนิทสนมกับผู้ถูกกล่าวหาเป็นพิเศษ แต่การที่นายจูงเชียงให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ก็ไม่ใช่เรื่องผิดปกติวิสัยและไม่ใช่ข้อพิรุธเพราะผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นและเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งยังมี อาชีพอื่นอีก ซึ่งบุคคลทั่วไปย่อมไม่ประสงค์จะให้การว่ามีความสนิทสนมกับผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดโดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับการเมือง และแม้นายจูงเชียงจะมีปัญหาทางการเงินและมีการ ฟ้องร้องเป็นคดีล้มละลาย แต่เงินที่นำมาให้กู้ยืมอาจเป็นเงินส่วนตัวของนายจูงเชียงจึงจำเป็นต้อง ปิดบังคนรอบข้างโดยเฉพาะเจ้าหนี้ จึงไม่ใช่ข้อพิรุธ พยานหลักฐานที่น่าสืบมาพอฟังได้แล้วว่ามีการ กู้ยืมและส่งมอบเงินกันจริง เห็นว่า แม้จะได้ความว่านายจูงเชียงกับผู้ถูกกล่าวหาได้ทำสัญญากู้ยืมเงิน ระหว่างกัน แต่กลับปรากฏว่าไม่มีการทำหลักฐานการรับเงินอันเป็นส่วนสำคัญอันจะทำให้การกู้ยืม เงินบริบูรณ์ทั้งที่เงินที่ให้กู้เป็นจำนวนถึง ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ทั้งยังได้ความจากทางไตสวนว่านาย จูงเชียงไม่ได้สนิทสนมกับผู้ถูกกล่าวหาเป็นพิเศษ และไม่ปรากฏว่ามีเหตุผลหรือความจำเป็นอื่นใดที่ นายจูงเชียงต้องให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจำนวนมากเช่นนั้นโดยไม่มีหลักประกันหรือหลักฐานการ รับเงิน ทั้งที่ในขณะนั้นทั้งบริษัทเม่งไตซึ่งเป็นกิจการภายในครอบครัวของนายจูงเชียงรวมทั้ง นายจูงเชียงเองก็ประสบปัญหาทางการเงินจนถูกฟ้องร้องเป็นคดีล้มละลายและถูกศาลมีคำสั่ง พิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดในเวลาต่อมา อีกทั้งยังได้ความจากทางไตสวนว่าหลังจากครบกำหนดชำระเงิน ตามที่ระบุในสัญญากู้เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๗ นับถึงปัจจุบัน นายจูงเชียงก็ไม่ได้ติดตามทวงถาม ให้ชำระหนี้แต่อย่างใด นอกจากนี้ยังได้ความจากนายจูงเชียงเบิกความตอบศาลถามอีกด้วยว่า เงินที่

ให้กู้ยืมเป็นเงินของบริษัทเม่งไต่และนายจั่งเซียงได้แจ้งบิดาของตนแล้วว่ามีพรรคพวกเดือดร้อนทางด้านการเงินจึงขอยืมเงินในช่วงระยะเวลาสั้นๆ ซึ่งขัดแย้งกับที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างในอุทธรณ์ว่าเงินที่นำมาให้กู้ยืมอาจเป็นเงินส่วนตัวของนายจั่งเซียง เช่นนี้ ที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์อ้างว่าเงินที่นำมาให้กู้ยืมอาจเป็นเงินส่วนตัวของนายจั่งเซียงจึงฟังไม่ขึ้น พฤติการณ์ที่นายจั่งเซียงนำเงินของบริษัทเม่งไต่ในช่วงที่ประสบปัญหาทางการเงินจนกระทั่งถูกฟ้องร้องเป็นคดีล้มละลายมาให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมถึง ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยไม่มีหลักประกันหรือหลักฐานการรับเงิน ทั้งยังไม่ปรากฏว่านายจั่งเซียงได้ติดตามทวงถามหรือฟ้องร้องดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาเพื่อเรียกเงินดังกล่าวคืนจนถึงปัจจุบัน ย่อมเป็นพิรุธ ไม่น่าเชื่อว่าจะมีการให้กู้ยืมและส่งมอบเงินตามสัญญากู้ยืมดังกล่าวจริง ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่านายจั่งเซียงอาจต้องการคบหาผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ เนื่องจากทั้งสองคนเป็นและเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและทำอาชีพอย่างอื่นด้วยจึงให้ความช่วยเหลือเล็กๆ น้อยๆ เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีในอนาคต ก็เป็นเพียงข้อสันนิษฐานของผู้ถูกกล่าวหาเท่านั้น ซึ่งง่ายต่อการกล่าวอ้าง ไม่เพียงพอให้รับฟังได้ว่าการกู้ยืมและส่งมอบเงินกู้ยืมที่อ้างจริง พยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ จึงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจากนายจั่งเซียงตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๕ จำนวนเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังที่อ้าง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินจากนายสมบัติ พิษณุไวยศยาท ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท จริงหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า นายสมบัติเป็นพี่ชายของผู้คัดค้านที่ ๓ ให้ผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินเพื่อช่วยเหลือกันในเครือญาติโดยทำสัญญากู้ยืมเงินเป็นหลักฐานและมีการมอบ

- ๑๙ -

เงินที่กู้ยืมให้แก่กันจริง แม้ผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๓ และนายสมบัติ จะจดจำรายละเอียดผิดพลาดคลาดเคลื่อนไปบ้างก็เป็นเรื่องธรรมดา นอกจากนี้ผู้คัดค้านที่ ๓ เคยขอยืมเงินจากนายสมบัติหลายครั้ง ทุกครั้งไม่ได้ทำสัญญากู้ยืมเพราะความไว้อิงกันและกัน ส่วนผู้ถูกกล่าวหาไม่ใช่ญาติโดยตรงจึงต้องทำสัญญาต่อกันไว้ จึงไม่ใช่ข้อพิรุธ นั้น เห็นว่า การกู้ยืมเงินตามสัญญาดังกล่าวเป็นการกู้ยืมเงินจำนวนมาก ประกอบกับการส่งมอบเงินกู้เป็นสาระสำคัญของการกู้ยืมเงินอันจะทำให้การกู้ยืมเงินบริบูรณ์ ผู้ถูกกล่าวหาจึงน่าจะต้องจดจำวันเวลาที่มีการรับมอบเงินกู้กันจริงได้ แต่กลับได้ความจากที่ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงในชั้นไต่สวนของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินว่า ในวันทำสัญญาผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงินกู้มาเพียงบางส่วนจำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นผู้รับเงินสดจำนวนดังกล่าวแทน เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาอยู่ระหว่างเดินทางกลับจากต่างประเทศ ส่วนที่เหลือจำไม่ได้ว่าใครเป็นผู้รับเงินกู้แทนอีก ๓ ครั้ง และรับที่ใด แต่ผู้คัดค้านที่ ๓ ชี้แจงต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินว่า จำไม่ได้ว่าเงินกู้ส่วนที่เหลือได้ให้ผู้ให้กู้โอนเงินเข้าบัญชีของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาไปรับเงินเอง ส่วนนายสมบัติชี้แจงว่าผู้ถูกกล่าวหาไปรับเงินที่บ้านนายสมบัติทุกครั้ง เมื่อผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๓ และนายสมบัติ ต่างเบิกความและชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินแตกต่างกันในสาระสำคัญเกี่ยวกับจำนวนเงินกู้ที่ส่งมอบแต่ละคราวรวมทั้งสถานที่ส่งมอบเงิน ยิ่งเป็นข้อพิรุธอันทำให้เชื่อได้ว่าไม่มีการกู้และส่งมอบเงินที่กู้ยืมกันจริง ข้อเท็จจริงฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินนายสมบัติ ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงินจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากนางอุไร พิชัยกำจรวุฒิ ตามสัญญาจะซื้อจะขายฉบับลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาตกลงจะขายที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๑ ตำบลลาดยาว อำเภोजตุจักร กรุงเทพมหานคร พร้อมสิ่งปลูกสร้าง ในราคา ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท จริงหรือไม่ ที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกกล่าวหาให้การว่าได้รับเงินจากนางอุไรเพียง ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ผู้คัดค้านที่ ๓ ก็ยืนยันว่าได้รับเงินมาจากนางอุไรอีก ๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็น ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงถูกต้องตรงกับความเป็นจริง คำเบิกความจึงไม่ขัดแย้งกันนั้น เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงต่อคณะกรรมการป.ป.ช. ในครั้งแรกตามหนังสือลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๐ ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงินจากนางอุไร จำนวน ๘,๐๖๐,๐๐๐ บาท และเบิกความต่อศาลยืนยันว่าได้รับเงินจากนางอุไรมาประมาณ ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ผู้คัดค้านที่ ๓ กลับเบิกความว่าได้รับเงินจากนางอุไรเป็นจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยไม่ปรากฏข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานจากทางใดส่วนทั้งในชั้นคณะกรรมการป.ป.ช. และในชั้นศาลว่าผู้คัดค้านที่ ๓ รับเงินจากนางอุไรเพียง ๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังที่อ้างในอุทธรณ์แต่อย่างใด ผู้ถูกกล่าวหาเพิกยกข้อเท็จจริงดังกล่าวขึ้นกล่าวอ้างในชั้นอุทธรณ์โดยปราศจากพยานหลักฐานสนับสนุน จึงไม่มีเหตุผลอันควรรับฟัง คำเบิกความของผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ จึงขัดแย้งกัน ทั้งยังขัดแย้งกับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ที่แจ้งว่ารับเงินจากนางอุไรจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท อีกด้วย อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาในส่วนนี้จึงฟังไม่ขึ้น ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่าคำเบิกความและคำให้การของนางอุไรที่กลับคำให้การเดิมรับฟังไม่ได้เนื่องจากนางอุไรกับผู้ถูกกล่าวหา มีสาเหตุโกรธเคืองกันจากการขัดผลประโยชน์โดยนางอุไรไม่แบ่งปันผลกำไรและสิทธิต่างๆ ที่ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิได้รับ ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองรับฟังว่านางอุไรเบิกความตามความเป็นจริงจึงไม่ถูกต้อง และการที่นางอุไรไม่ฟ้องเรียกเงิคืน ก็มีได้ทำให้นางอุไรเสียประโยชน์ เนื่องจากนางอุไรได้รับผลประโยชน์จากการที่ไม่แบ่งปันผลกำไรของบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ทั้งนางอุไรและบุตรหลานต่างมีหุ้นส่วนในบริษัท เฮาส์ ออฟ ฮาร์ท พร็อพเพอร์ตี้ ๒๐๑๒ จำกัด ของผู้ถูกกล่าวหาที่เพิ่งเปิดดำเนินกิจการ ซึ่งผลประโยชน์ที่ได้มีมากกว่าการฟ้องร้อง

- ๒๑ -

นั้น เห็นว่า ได้ความจากนางอุไรเบิกความตอบศาลถามว่า ที่นางอุไรให้การต่อพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการป.ป.ช. ในครั้งแรกว่า นางอุไรตกลงจะซื้อที่ดินและสิ่งปลูกสร้างจากผู้ถูกกล่าวหาตามสัญญาจะซื้อจะขาย ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ และได้ชำระเงินไปแล้วเป็นรายงวดรวมเป็นเงิน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท นั้นไม่เป็นความจริง แต่นางอุไรเพียงแต่ให้การไปตามที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ เตรียมให้นางอุไรไปให้การต่อคณะกรรมการป.ป.ช.เท่านั้น และเหตุที่นางอุไรลงลายมือชื่อในสัญญาจะซื้อจะขายฉบับดังกล่าวทั้งที่ไม่มีการซื้อขายหรือชำระเงินกันจริงก็เนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ ซึ่งเป็นลูกค้าประจำที่ร้านอาหารของนางอุไร ได้มาพูดขอร้องว่าจะขอให้ซื้อนางอุไรเป็นผู้รับโอนบ้านและที่ดินดังกล่าวเนื่องจากไม่ไว้ใจญาติพี่น้อง แต่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ เคารพและไว้ใจนางอุไร แล้วนำเอกสารมาให้นางอุไรลงลายมือชื่อที่บ้านโดยไม่ได้แจ้งให้ทราบล่วงหน้า แจ้งเพียงว่าเป็นเอกสารเกี่ยวกับบ้านที่จะโอนให้เป็นชื่อนางอุไรตามที่เคยได้พูดคุยกันไว้ นางอุไรเห็นว่าการลงลายมือชื่อในสัญญาดังกล่าวเป็นการช่วยเหลือผู้ถูกกล่าวหาจึงได้ลงลายมือชื่อในเอกสาร ซึ่งการที่นางอุไรลงลายมือชื่อในสัญญาจะซื้อจะขายฉบับดังกล่าวในฐานะผู้จะซื้อย่อมมีผลเพียงให้นางอุไรมีสิทธิเรียกร้องให้ผู้ถูกกล่าวหาโอนที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามสัญญาให้แก่ตน หรือเรียกเงินที่ชำระไปแล้วคืนหากไม่มีการปฏิบัติตามสัญญา การลงลายมือชื่อในเอกสารดังกล่าวจึงมิได้ทำให้นางอุไรเสียประโยชน์ใดๆ เช่นนี้ ที่นางอุไรเบิกความว่าเหตุที่นางอุไรลงลายมือชื่อในสัญญาจะซื้อจะขายฉบับดังกล่าวเพื่อช่วยเหลือผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ แต่ความจริงแล้วไม่ได้มีการซื้อขายหรือชำระราคาที่ดินกันจริง จึงมีน้ำหนักให้รับฟัง นอกจากนี้ ยังได้ความจากคำเบิกความของนางอุไรต่อมาว่า หลังจากที่นางอุไรมาให้ถ้อยคำกับสำนักงาน ป.ป.ช. นางอุไรได้สอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่าผลของเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างไรบ้าง ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งว่าเรื่องจบแล้ว นางอุไรจึงได้ขอหลักฐานจากผู้ถูกกล่าวหาเพื่อยืนยันว่าเรื่องจบเรียบร้อยแล้วจริง แต่ผู้ถูกกล่าวหาบ่ายเบี่ยงทำให้นางอุไรรู้สึกวิตกกังวลมาโดยตลอด จนกระทั่งได้รับหนังสือฉบับที่สองจากสำนักงาน ป.ป.ช. จึงได้สอบถามไปยังผู้ถูกกล่าวหาและขอหลักฐานว่าเรื่องทุกอย่างจบแล้วอีกครั้ง แต่ผู้ถูกกล่าวหาบ่ายเบี่ยงและบอกว่าเรื่องจบแล้วไม่ต้องกังวล ยิ่งทำให้นางอุไรและครอบครัวรู้สึกกังวล นางอุไรจึงตัดสินใจเข้ามาให้ถ้อยคำกับสำนักงาน ป.ป.ช. ในครั้งที่ ๒ และได้ให้การตามความเป็นจริง อันเป็นเรื่องสมด้วย

- ๒๒ -

เหตุผล นอกจากนี้ การที่นางอุไรให้การในครั้งหลังรวมทั้งที่ให้ถ้อยคำเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินในครั้งต่อมาและมาเบิกความต่อศาลยืนยันตรงกันว่าไม่ได้มีการตกลงจะซื้อขายที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามสัญญาและนางอุไรไม่เคยชำระเงินจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา กลับทำให้นางอุไรเสียประโยชน์ ไม่ได้รับโอนที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามสัญญาซึ่งมีมูลค่าถึง ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท ทั้งไม่มีสิทธิได้รับเงินที่ได้ชำระไปแล้วคืนหากมีการชำระไปแล้วจริง ซึ่งหากไม่เป็นความจริงดังที่นางอุไรให้การในครั้งหลังและที่เบิกความในชั้นศาลก็ไม่มีเหตุที่นางอุไรจะให้การเช่นนั้นอันจะทำให้ตนเองเสียประโยชน์เป็นอย่างมาก นอกจากนี้ สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างฉบับดังกล่าวยังระบุให้รับเงินมัดจำกรณีผิดสัญญาเป็นเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ผู้ถูกกล่าวหากลับไม่ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาเพื่อรับมัดจำ ทั้งไม่ปรากฏว่านางอุไรใช้สิทธิเรียกร้องให้คืนเงินส่วนที่เกินจากจำนวนที่ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิรับตามสัญญาซึ่งนับว่าเป็นเงินจำนวนมากด้วยแล้ว เช่นนี้ยิ่งเป็นการสนับสนุนให้เชื่อได้ว่าคำให้การของนางอุไรที่ให้การต่อเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในครั้งหลังและที่นางอุไรเบิกความในชั้นศาลว่าไม่มีเจตนาซื้อขายที่ดินและไม่มีการชำระเงินกันจริงเป็นความจริงยิ่งกว่าคำให้การที่นางอุไรให้การต่อเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในครั้งแรก ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์อ้างว่าเหตุที่นางอุไรกลับคำให้การเดิมเนื่องจากมีสาเหตุโกรธเคืองและขัดผลประโยชน์จากการไม่แบ่งปันผลกำไร และสิทธิต่าง ๆ ที่ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิได้รับ จึงต้องการให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับโทษทั้งทางแพ่งและทางอาญานั้น ได้ความจากนางอุไรเบิกความในชั้นศาลรับว่า นางอุไรและผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นผู้ร่วมก่อตั้งบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด และภายหลังผู้ถูกกล่าวหาได้เข้ามาถือหุ้นแทนผู้คัดค้านที่ ๓ แต่ก็ได้ความจากคำให้การของนางอุไรในชั้นคณะกรรมการ ป.ช.ช. อีกด้วยว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ ไม่เคยชำระค่าหุ้นบริษัทดังกล่าว แต่นางอุไรได้ชำระให้แทนและเก็บเงินปันผลไว้ไม่มอบให้ผู้คัดค้านที่ ๓ เช่นนี้ แม้การกระทำของนางอุไรดังกล่าวอาจเป็นการขัดผลประโยชน์ของผู้ถูกกล่าวหา แต่การที่นางอุไรไม่มอบเงินปันผลให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ ก็ไม่ได้ทำให้นางอุไรเสียประโยชน์อันจะเป็นเหตุให้นางอุไรมีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ ถึงขนาดที่จะต้องกลับคำให้การในภายหลัง ซึ่งหากไม่เป็นความจริงดังที่ให้การในครั้งหลังและที่เบิกความต่อศาลย่อมทำให้นางอุไรอาจถูกดำเนินคดีและอาจต้องได้รับโทษทางอาญา

- ๒๓ -

อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาในส่วนนี้จึงฟังไม่ขึ้นเช่นกัน ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า การที่นางอุไร ไม่แบ่งปันผลประโยชน์ที่ได้รับจากผลกำไรและการก่อตั้งบริษัทพทยา โมเดิร์น จำกัด ผลประโยชน์ที่ นางอุไรได้รับจากบริษัทดังกล่าวจึงมีมากกว่าการฟ้องร้องหรือนำเงินมาชำระราคาที่ดินที่ค้างอยู่มาก อีกทั้งนางอุไรและบุตรหลานยังมีหุ้นส่วนในบริษัทเฮาส์ ออฟ ฮาร์ท จำกัด ของผู้ถูกกล่าวหาอีกด้วย เช่นนี้การที่นางอุไรไม่ฟ้องเรียกร้องเงินคืน จึงมิได้ทำให้นางอุไรเสียประโยชน์นั้น กลับได้ความจากที่ ผู้คัดค้านที่ ๓ เบิกความว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ ลงทุนในบริษัท พทยา โมเดิร์น จำกัด ไม่มาก ประมาณ ๔ ถึง ๕ หุ้น เป็นเงินเพียง ๖๐๐,๐๐๐ ถึง ๗๐๐,๐๐๐ บาท และผลประกอบการของบริษัทมีกำไรเพียง เล็กน้อย และทางใต้สวนก็ไม่ปรากฏว่าผลประโยชน์ที่นางอุไรได้รับมีมากกว่าการฟ้องร้องดังที่ ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง ส่วนบริษัท เฮาส์ ออฟ ฮาร์ท พร็อพเพอร์ตี้ ๒๐๑๒ จำกัด ผู้ถูกกล่าวหาที่เบิกความ ตอบทนายผู้ถูกกล่าวหาถามเองว่ายังไม่มีมีการชำระเงินค่าหุ้น และเกิดมีการทะเลาะกันก่อน จึงไม่มี การดำเนินกิจการนี้ เช่นนี้ย่อมไม่มีผลประโยชน์อันใดที่นางอุไรจะได้รับอีกเช่นกัน ตามที่วินิจฉัยมา พยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาจึงฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงิน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามสัญญา จะซื้อจะขายฉบับลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า นายอลงกรณ์ แสงหวัง ได้ว่าจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ ตามสัญญาจ้างทำของ ฉบับลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ หรือไม่ ข้อนี้ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า แม้นายอลงกรณ์จะเป็นเพียงผู้ถือหุ้นของบริษัท ก็สามารถทำสัญญาว่าจ้าง ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้ หากนายอลงกรณ์เป็นเจ้าของงาน หรือเป็นผู้ติดต่อกับงาน และงานตามสัญญาจ้างเป็น งานส่วนตัวของนายอลงกรณ์ ผู้คัดค้านที่ ๓ ย่อมสามารถรับจ้างและตกลงทำสัญญาจ้างได้ ทั้งนางอุไร ได้ให้การและเบิกความว่า บริษัทพทยา โมเดิร์น จำกัด ได้เรียกเก็บเงินค่าจ้างสำหรับ ๒ โครงการ ประมาณ ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท แสดงว่ามีการทำสัญญาจ้างกันจริง จึงเป็นเงินรายได้ของผู้คัดค้านที่ ๓ ที่ผู้ถูกกล่าวหาจะนำไปแสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินได้ มิใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้น ผิดปกตินั้น เห็นว่า แม้นายอลงกรณ์ แสงหวัง และผู้คัดค้านที่ ๓ จะให้การรับว่าได้เข้าทำสัญญาจ้าง

- ๒๔ -

ทำของฉบับลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ เอกสารหมายเลข ร.๔๙ และมีการจ่ายเงินตามสัญญาแล้วจริง แต่ก็ได้ความจากคำให้การของนายอลงกรณ์ในชั้นคณะกรรมการป.ป.ช. ประกอบสัญญาจ้างทำของ ฉบับดังกล่าวว่า นายอลงกรณ์ตกลงว่าจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ ให้ ทำชุดประตู หน้าต่าง ตู้เสื้อผ้า ประตู ห้องน้ำ ยู.พี.วี.ซี ในโครงการจอมเทียน ฮอติเคย์ จำนวน ๔ ตึกและโครงการบูติก ซิตีจำนวน ๒ ตึก รวม ๗๙๖ ห้อง เป็นเงิน ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท ซึ่งโครงการจอมเทียน ฮอติเคย์ เป็นโครงการโรงแรม ของบริษัทจอมเทียน ฮอติเคย์ จำกัด ซึ่งนายอลงกรณ์เคยเป็นผู้ถือหุ้นและกรรมการ แต่ต่อมาได้โอน หุ้นในบริษัทดังกล่าวแก่บุตรห้าคนไปแล้ว ส่วนโครงการบูติก ซิตี ซึ่งนายอลงกรณ์แก้ไขคำให้การต่อ คณะกรรมการป.ป.ช.ว่า คือโครงการบูติก โฮเทล เป็นโครงการของบริษัทหลงไต้ ทราเวล จำกัด มีบิดาของนายอลงกรณ์เป็นกรรมการ และลูกๆ ของนายอลงกรณ์เป็นผู้ถือหุ้น ส่วนนายอลงกรณ์และ ภรรยา ไม่ได้ถือหุ้นในบริษัทดังกล่าว เช่นนี้ย่อมแสดงว่าโครงการทั้งสองโครงการเป็นของนิติบุคคล สองบริษัทแยกต่างหากจากกัน ทั้งเป็นโครงการที่มีห้องจำนวนมาก และมูลค่าการว่าจ้างตามที่ระบุใน สัญญาสูงถึง ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท แต่กลับไม่ปรากฏว่านายอลงกรณ์ได้ดำเนินการเลือกผู้รับจ้างและ เข้าทำสัญญาดังกล่าวโดยได้รับความเห็นชอบจากผู้ถือหุ้นของทั้งสองบริษัทหรือได้รับมอบอำนาจจาก กรรมการผู้มีอำนาจในการคัดเลือกผู้รับจ้างหรือการเข้าทำสัญญาดังกล่าวแต่อย่างใด อีกทั้งได้ความ จากคำให้การของนายอลงกรณ์อีกด้วยว่าบริษัททั้งสองเป็นธุรกิจภายในครอบครัวของนายอลงกรณ์ เช่นนี้การที่จะดำเนินการให้กรรมการผู้มีอำนาจของแต่ละบริษัทเป็นผู้ทำสัญญาจ้างย่อมสามารถทำได้ โดยง่าย แต่นายอลงกรณ์กลับเข้าทำสัญญาจ้างในนามส่วนตัวซึ่งย่อมก่อให้เกิดความผูกพันรับผิดชอบ สัญญาเป็นการส่วนตัวยิ่งเป็นพิรุณ นอกจากนี้ เมื่อโครงการทั้งสองโครงการเป็นโครงการขนาดใหญ่ และเป็นของนิติบุคคลแยกต่างหากจากกัน รายละเอียดของสินค้าที่ว่าจ้างผลิต เงื่อนไขการส่งมอบ

- ๒๕ -

และรับมอบงาน เงื่อนไขการเบิกจ่ายค่าจ้าง รวมทั้งระยะเวลาการส่งมอบงานของแต่ละโครงการย่อมอาจมีความแตกต่างกัน การที่นำโครงการทั้งสองโครงการมารวมทำสัญญาจ้างเป็นฉบับเดียวโดยนายอลงกรณ์ลงนามเป็นผู้ว่าจ้างในนามส่วนตัวจึงไม่สมด้วยเหตุผล อีกทั้งยังไม่มีการระบุรายละเอียดข้อตกลงดังกล่าวอันเป็นสาระสำคัญของสัญญาแต่อย่างใดอันเป็นข้อพิรุธอีกประการหนึ่งด้วย นอกจากนี้ แม้ผู้คัดค้านที่ ๓ จะให้การว่ารู้จักและเคยพบกับนายอลงกรณ์มาตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ - ๒๕๔๙ และต่อมาในช่วงต้นปี ๒๕๕๕ ผู้คัดค้านที่ ๓ กับนายอลงกรณ์เริ่มสนิทสนมและไปมาหาสู่กันมากขึ้น เหตุที่นายอลงกรณ์ตกลงทำสัญญาจ้างกับผู้คัดค้านที่ ๓ โดยไม่เคยไปดูโรงงานและไม่เคยเห็นสินค้าของบริษัทพทยาโมเดิร์น จำกัด มาก่อน เนื่องจากรู้จักและสนิทสนมกันและมีความเชื่อถือกันเป็นการส่วนตัว แต่กลับได้ความจากนายอลงกรณ์เบิกความว่านายอลงกรณ์ไม่เคยรู้จักผู้คัดค้านที่ ๓ มาก่อน เพิ่งพบผู้คัดค้านที่ ๓ ครั้งแรกเมื่อผู้คัดค้านที่ ๓ มาพบตนที่โรงแรมจอมเทียนฮอไลเดย์ อีกทั้งไม่เคยเห็นห้องตัวอย่างและสินค้าของผู้คัดค้านที่ ๓ เพียงแต่มอบหมายให้ลูกน้องไปตรวจดูโรงงานของผู้คัดค้านที่ ๓ แล้วกลับมารายงานให้ทราบเท่านั้น ซึ่งขัดแย้งกับที่ผู้คัดค้านที่ ๓ ให้การ และการที่นายอลงกรณ์ทำสัญญาว่าจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ ถึงสองโครงการมีมูลค่าตามสัญญาถึง ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท โดยไม่กำหนดระยะเวลาในสัญญา ทั้งที่ไม่เคยพบผู้คัดค้านที่ ๓ มาก่อน โดยอ้างเพียงว่าเชื่อในคำมั่นของผู้คัดค้านที่ ๓ ว่าจะทำงานให้แล้วเสร็จภายใน ๒ เดือน ยิ่งเป็นพิรุธ ทั้งเป็นการผิดปกติวิสัยในการทำสัญญาจ้างในโครงการที่มีมูลค่าสูงเช่นนี้ นอกจากนี้ ที่ผู้คัดค้านที่ ๓ อ้างว่าผู้คัดค้านที่ ๓ เสนอขอรับงานดังกล่าวจากนายอลงกรณ์ในฐานะผู้มีอำนาจดำเนินการแทนบริษัทพทยา โมเดิร์น จำกัด นั้น กลับได้ความจากนางอุไร พิชัยกำจรวุฒิ ให้การและเบิกความว่า บริษัท พทยา โมเดิร์น จำกัด มีนางอุไร นายกิตติภูมิ นิกขไพบูลย์ หรือนางเกศกมล จันทรช่อม เป็นกรรมการผู้มีอำนาจ

- ๒๖ -

กระทำการแทนบริษัท ผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นผู้ถือหุ้น ไม่เคยลงนามในสัญญาจ้างงานแทนบริษัทแต่อย่างใด หากผู้คัดค้านที่ ๓ จะรับจ้างทำงานเองในนามส่วนตัว ก็จะต้องนำคนงาน เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์ของบริษัทไปรับจ้างทำงานเอง ซึ่งนางอุไรในฐานะกรรมการบริษัทผู้มีอำนาจในขณะนั้นก็ต้องทราบ แต่ผู้คัดค้านที่ ๓ ไม่เคยนำคนงาน เครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์ของบริษัทไปรับจ้างทำงานส่วนตัวแต่อย่างใด บริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสัญญาจ้างทำของฉบับดังกล่าว จึงยังเป็นพิรุธ เช่นนี้การทำสัญญาจ้างทำของของผู้คัดค้านที่ ๓ จึงเป็นที่น่าสงสัยว่ามีความเกี่ยวข้องกับบริษัทพัทยาโมเดิร์น จำกัด ดังที่อ้างจริงหรือไม่ นอกจากนี้ ผู้ถูกกล่าวหา ผู้คัดค้านที่ ๓ และนายอลงกรณ์ยังให้การขัดแย้งกันเองเกี่ยวกับวิธีการชำระและรับชำระเงินค่าจ้าง อีกทั้งยังไม่ปรากฏว่ามีหลักฐานการตรวจรับและส่งมอบงาน รวมทั้งใบเสร็จรับเงินแต่อย่างใดทั้งที่เป็นเงินจำนวนมากและเอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารสำคัญเกี่ยวกับการปฏิบัติตามสัญญาจ้างทำของ นอกจากนี้ นายอลงกรณ์ยังให้การและเบิกความอีกด้วยว่า ไม่แน่ใจว่ารายการค่าใช้จ่ายของบริษัทที่ปรากฏในงบกำไรขาดทุนมีการบันทึกรายการจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ ตามสัญญาจ้างทำของรวม ๒๗,๐๐๐,๓๒๐ บาท ดังกล่าวอยู่ด้วยหรือไม่ อันเป็นพิรุธอีกประการหนึ่งด้วย แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะอุทธรณ์อ้างว่า บริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด ได้ส่งเอกสารสำเนาใบวางบิล และสำเนาใบเสร็จรับเงิน ที่ระบุว่าได้รับเงินจากนายอลงกรณ์ จำนวน ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ แสดงว่ามีการจ้างทำของกันจริง แต่กลับได้รับความจากนางอุไรเบิกความว่า มีการการรับงานในช่วงปี ๒๕๕๖ ถึง ๒๕๕๗ ให้โครงการจอมเทียนฮอติเคย์และโครงการบุติก ซิตีหลายครั้ง นางอุไรจำรายละเอียดไม่ได้ว่าเป็นครั้งใด แต่ก็เพียงรายรับของบริษัท พัทยา โมเดิร์น จำกัด เพียง ๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งไม่ตรงตามมูลค่าตามสัญญา ตามที่

วินิจฉัยมาข้อเท็จจริงฟังไม่ได้ว่า นายอลงกรณ์ แซ่หว้ง ได้ว่าจ้างผู้คัดค้านที่ ๓ ตามสัญญาจ้างทำของ ฉบับลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ ดังที่อ้าง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาในข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาต่อไปมีว่า เงินในบัญชีเงินฝาก ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภาบัญชี ออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๙๓๗๔-๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๘,๙๓๕,๓๐๐ บาท เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขา การเคหะแห่งชาติ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๙๕-๐-๑๖๖๒๗-๘ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๒๓๒,๗๐๐ บาท เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชี ออมทรัพย์ เลขที่ ๗๗๘-๑๖๐-๑๔๑-๕ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑๑,๘๔๒,๐๐๐ บาท เงินใน บัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาลาดพร้าว บัญชีกระแสรายวัน เลขที่ ๗๗๘-๓๐๑-๐๑๗- ๑ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๑,๐๐๘,๙๕๔ บาท ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๑๙ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางซื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๑ ตารางวา และที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๘๒๐ ตำบลลาดยาว อำเภอจตุจักร (บางซื่อ) กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๑ งาน ๑๐ ตารางวา มูลค่ารวม ๗,๙๙๒,๐๐๐ บาท บ้านเลขที่ ๓๔๒/๓ ซอยรัชดาภิเษก ๓๖ แขวง ๙-๓ (ซอยเสือใหญ่อุทิศ) แขวง จันทระเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มูลค่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท เงินในบัญชีเงินฝาก ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารัฐสภา บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๘๙-๑-๐๓๔๓๘-๒ ชื่อบัญชี ผู้คัดค้านที่ ๓ จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท และ เงินที่นำมาชำระหนี้เงินกู้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาศรียาน ชื่อบัญชีนางจิราวรรณ (ชื่อเดิมของผู้ถูกกล่าวหา) และผู้คัดค้านที่ ๓ เลขที่บัญชี

๑๐๐-๐-๐๐๐๐๐๖๙-๗ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท ทรัพย์รายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๗ รายการที่ ๙ และรายการที่ ๑๑ ตามคำร้อง เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติหรือไม่ เห็นว่า สำหรับทรัพย์รายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๔ ถึงรายการที่ ๗ และรายการที่ ๑๑ ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่ามีที่มาจากสัญญากู้ยืมเงิน ๓ ฉบับ สัญญาจ้างทำของ และสัญญาจะซื้อจะขายที่ดิน เมื่อศาลได้วินิจฉัยข้างต้นแล้วว่าพยานหลักฐานตามทางไต่สวนของผู้ถูกกล่าวหารับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากู้ยืมเงินและได้รับเงินจากบุคคลตามที่ระบุในสัญญาทั้งสามฉบับ ไม่อาจพิสูจน์ได้ว่าการจ้างและผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงินค่าจ้างตามสัญญาจ้างทำของ และฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงิน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามสัญญาจะซื้อจะขายฉบับลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ดังที่อ้างจริง ดังนี้ ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาเกี่ยวกับแหล่งที่มาของทรัพย์สินดังกล่าวจึงรับฟังไม่ได้ ทรัพย์สินดังกล่าวจึงเป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ส่วนทรัพย์รายการที่ ๓ เงินในบัญชีเงินฝากธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) สาขาเมเจอร์ รัชโยธิน บัญชีประจำ เลขที่ ๐๐๑๐๓๑๕๐๐๑๔๕๘๖ ชื่อบัญชี ผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐.๖๔ บาท นั้น ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้นำสืบพยานหลักฐานให้ฟังได้ว่าเป็นเงินที่ผู้ถูกกล่าวหา กู้ยืมจากนางสาวคันสนีย์ สนิทนวล หลานของผู้ถูกกล่าวหาดังที่อ้าง ทั้งผู้ถูกกล่าวหาที่ไม่ได้นำนางสาว คันสนีย์มาเบิกความยืนยันว่ามีการกู้ยืมเงินกันจริง ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์อ้างว่าเงินที่นำฝากเข้าบัญชี เป็นเงินที่นำมาหมุนเวียนเพื่อทำธุรกิจ ไม่ใช่เป็นรายได้จริงนั้น ผู้ถูกกล่าวหาที่ไม่นำสืบพยานหลักฐานให้ รับฟังได้ดังที่อ้าง ทั้งไม่ได้นำสืบถึงแหล่งที่มาของเงินที่อ้างว่านำมาหมุนเวียนดังกล่าวว่ามีแหล่งที่มาอย่างไร และมีจำนวนเงินอันเป็นรายได้ที่แท้จริงเท่าใด จึงเป็นการกล่าวอ้างลอยๆ ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาเกี่ยวกับ แหล่งที่มาของทรัพย์สินดังกล่าวจึงรับฟังไม่ได้ ทรัพย์รายการที่ ๓ จึงเป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาในส่วนนี้ฟังไม่ขึ้น

- ๒๙ -

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้คัดค้านที่ ๑ มีว่า ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนมูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติหรือไม่ ผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์ว่า พยานหลักฐานตามทางไต่สวนฟังได้แล้วว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ นำเงินที่ได้รับจากการกู้ยืมจากนายสมบัติจำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท มาชำระค่าที่ดินในส่วนของผู้คัดค้านที่ ๓ ให้แก่นายจุฑาธุช จงเสถียร เจ้าของที่ดินเดิม เงินดังกล่าวจึงเป็นเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ ได้มาโดยสุจริต ที่ดินเฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๓ จึงไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ และเมื่อผู้คัดค้านที่ ๑ มีชื่อเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในโฉนดที่ดินเลขที่ ๗๔๔๙ ดังกล่าว ผู้คัดค้านที่ ๑ ย่อมได้รับประโยชน์จากข้อสันนิษฐานของกฎหมายว่าเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินดังกล่าวเฉพาะส่วน ที่ดินดังกล่าวจึงไม่ใช่ทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๓ นั้น เห็นว่า แม้ผู้คัดค้านที่ ๑ จะมีชื่อถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ เฉพาะส่วนซึ่งตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๗๓ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบุคคลผู้มีชื่อในทะเบียนนั้นเป็นผู้มีสิทธิครอบครองก็ตาม แต่กรณีตามคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องขอให้ทรัพย์สินที่เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติหรือทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลมีอำนาจรับฟังและเชื่อมโยงข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด รวมถึงไต่สวนและแสวงหาพยานหลักฐานเพิ่มเติมเพื่อให้ทราบความเป็นมาของทรัพย์สิน ผู้เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่แท้จริง และทรัพย์สินนั้นเป็นของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้คัดค้านที่ ๓ ในฐานะคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหาที่ได้มาเกินกว่าฐานะหรือไม่ และเมื่อผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ ๓ อ้างว่านำเงินที่ได้จากการกู้ยืมนายสมบัติไปชำระค่าที่ดิน จึงไม่ใช่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ผู้คัดค้านที่ ๑ ผู้ถูกกล่าวหา และผู้คัดค้านที่ ๓ จึงต้องนำพยานหลักฐานเข้าไต่สวนเพื่อพิสูจน์ให้ได้ว่าความจริงว่า

ทรัพย์สินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยสุจริตตามสมควรและไม่ใช้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ซึ่งในส่วนนี้ แม้จะได้ความจากนายจุฑาธุช พยานผู้ร้องเบิกความว่า ในช่วงเช้าของวันซื้อขายและจดทะเบียนโอนที่ดินดังกล่าวให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ นายสมบัติ และนางนภา ผู้คัดค้านที่ ๓ มาพบพยานที่สำนักงานที่ดินและบอกพยานว่ามีเงินไม่พอ ต้องไปยืมเงินจากพี่สาวและพี่เขย ต่อมาในช่วงบ่าย ผู้คัดค้านที่ ๓ จึงนำเงินจำนวน ๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท มามอบให้แก่พยานเพื่อชำระค่าที่ดิน แต่จะชำระเป็นเงินสดหรือเช็ค พยานจำไม่ได้ แต่ข้อเท็จจริงในส่วนนี้ก็เป็นเพียงข้อเท็จจริงที่นายจุฑาธุชได้รับคำบอกเล่ามาจากผู้คัดค้านที่ ๓ เท่านั้น ส่วนที่นายสมบัติ พยานผู้ร้องเบิกความว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ มาชักชวนให้พยานซื้อที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๔ พยานจึงร่วมซื้อที่ดินด้วย และได้ตกลงแบ่งที่ดินเป็น ๓ ส่วน เป็นของผู้คัดค้านที่ ๓ นางนภา และพยาน คนละ ๑ ส่วน เป็นเงินคนละ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท พยานได้มอบเงินในส่วนของผู้คัดค้านที่ ๓ และนางนภา รวม ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้รับมอบอำนาจเพื่อไปชำระแก่ผู้ขายที่ดิน ส่วนเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ นำมาจ่ายเป็นค่าที่ดินนั้น ผู้คัดค้านที่ ๓ จะนำมาจากที่ใดและจะเป็นเงินที่กู้ยืมจากพยานหรือไม่ พยานไม่ทราบ คำเบิกความของนายจุฑาธุชและนายสมบัติจึงยังไม่เพียงพอให้รับฟังได้ว่าเงินที่ผู้คัดค้านที่ ๓ นำมาชำระค่าที่ดินดังกล่าวเป็นเงินที่กู้ยืมมาจากนายสมบัติ ดังนั้นที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๔ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๑ มูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ส่วนที่ผู้คัดค้านที่ ๑ ขอให้คืนที่ดินดังกล่าวให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ โดยอ้างว่านายสมบัติ บิดา ซื้อที่ดินส่วนนี้คืนมาจากผู้คัดค้านที่ ๓ นั้น เห็นว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ เบิกความว่า ตนมิได้อยู่ร่วมด้วยขณะมีการซื้อขายและโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดิน รวมถึงไม่ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการซื้อขายที่ดินและการชำระราคาที่ดินเนื่องจากนายสมบัติเป็นผู้ดำเนินการ ส่วนที่นายสมบัติ พยานผู้ร้องเบิกความว่า พยาน

นำเงินสดที่เก็บไว้ใช้หมุนเวียนมาชำระเป็นค่าที่ดินให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ นั้น เมื่อนายสมบัติเป็นบิดาของผู้คัดค้านที่ ๑ และเป็นญาติกับผู้ถูกกล่าวหา และผู้คัดค้านที่ ๓ อาจเบิกความช่วยเหลือผู้คัดค้านที่ ๑ และแม้คำเบิกความของนายสมบัตินี้จะเชื่อสมกับที่ผู้คัดค้านที่ ๓ ตอบศาลถามว่า นายสมบัติชำระค่าที่ดินให้ผู้คัดค้านที่ ๓ เป็นเงิน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท แต่คำเบิกความของผู้คัดค้านที่ ๓ ดังกล่าวก็ขัดแย้งกับข้อเท็จจริงที่ผู้คัดค้านที่ ๓ เคยชี้แจงไว้ในชั้นไต่สวนของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินและคำเบิกความของผู้คัดค้านที่ ๓ ในตอนต้นที่ว่า ผู้คัดค้านที่ ๓ โอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินให้ผู้คัดค้านที่ ๑ โดยทำสัญญาขายที่ดินเฉพาะส่วนไว้ ข้ออ้างดังกล่าวจึงไม่สมเหตุผล ไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง ข้อเท็จจริงจึงยังฟังไม่ได้ว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ ซื้อที่ดินเฉพาะส่วนจากผู้คัดค้านที่ ๓ และได้ชำระราคาค่าที่ดินให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๓ ดังที่อ้าง กรณีไม่มีเหตุให้ต้องคืนที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๔๔๙ ตำบลท่าผา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เฉพาะส่วนมูลค่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้คัดค้านที่ ๑ อุทธรณ์ของผู้คัดค้านที่ ๑ ข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

จึงวินิจฉัยยืน./

นางนุจรินทร์ จันทรพรายศรี